

Coll. appt.

Hydrus

2119

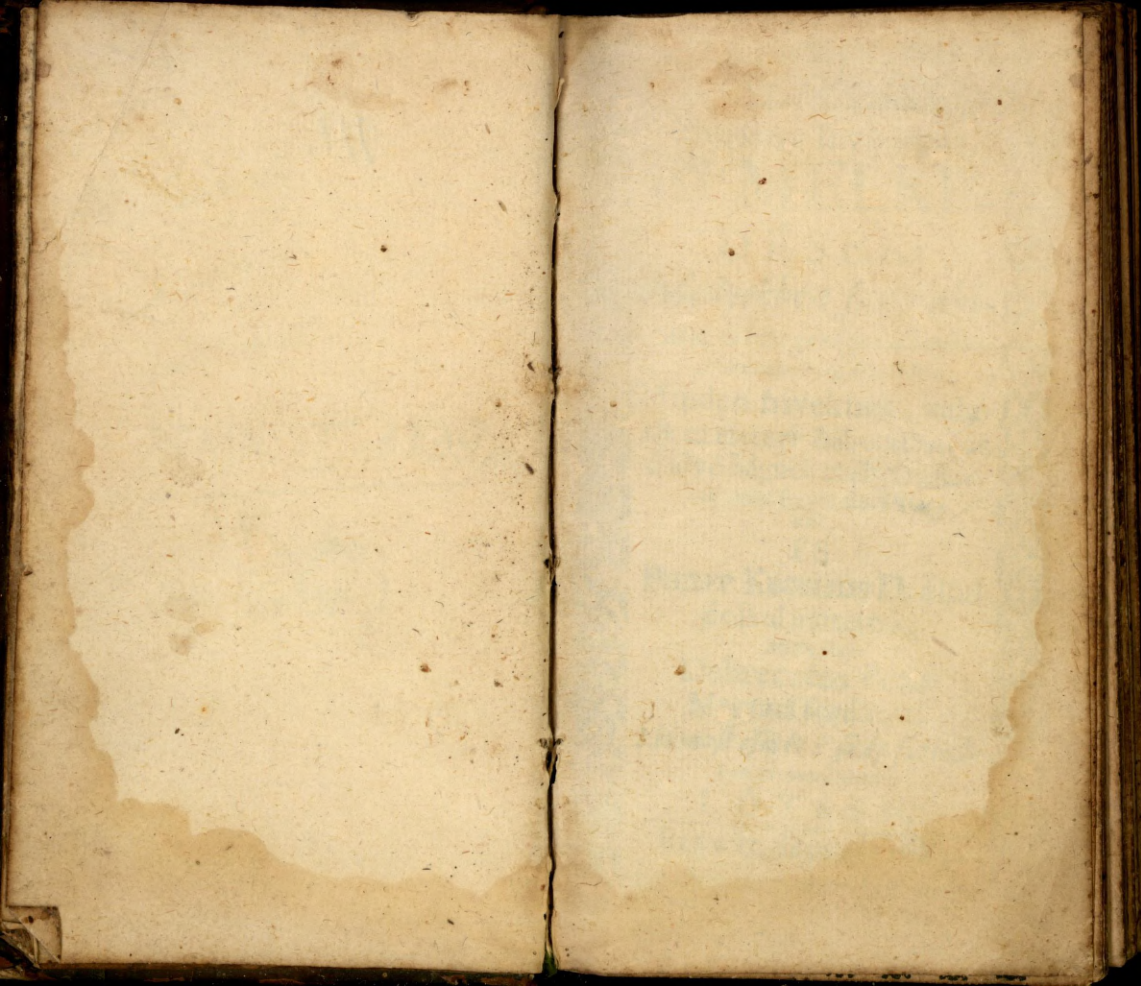
coll. appt

RMK I. 1339a

Feljes.

(C₃ lev. sémét.)

iii.

TIZENKET IDVÓSSEGES
ELMELKE-
DÉSEK;

Mellyekben szép ahi-
tatos és buzgóságos Könyör-
gések vadtak foglaltatván:

Minden hiveknek, vala-
kik ez életnek háboruiban az
ő idvőségnek czéllýára siet-
nek, lelki fegyverül adattat-
nak,
ES

PHILEP KEGELIUS D. által
deákul irattattak;

Mellyeket

Debreczeni Péter
Magyará fordított.

Kit most ismét e' szép formá-
ban ki-bocsátatott:

L Ó T S E N,

BREWER SAMUEL. 1685.

Phil. 4. v. 6.

*Minden könyörgésekben és Imádság-
ságokban hálá-adással a' ti kéré-
seitek meg-jelennjék Isten előtt.*

Coloss. 4. v. 6.

*A' könyörgésekben áharszavak legye-
tek, vigyázzván azokban hálá-
adással.*

TYPOGRAPHUS

ad Lectorem.

KEgyes Olvaso, vedd eszedben,
hogy nem héjában írá'm e' kis rövid
Elöl-járó beszédet-elődben: Mert ha
meg-tekinted a' régi Magyarúl nyom-
tattatott Editiokat, rettenetes sok fo-
gyatkozásokat találsz benne, az Ac-
centusoknak tudatlan meg-hányása
miatt, mellyet ember ha a' Magyar írá-
sokban jól nem observál, tehát mind a'
Sensust, mind pedig a' szóllásnak mi-
völtát meg-rútittya írásában. Sőt a'
gyenge, avagy nem igen tudós olvaso-
kat meg-botlattyá az olvasásban. Mert
példának-okáért ha ezt akarnám írni:
Hálákat adok Ur Isten, &c. azonban
Accentusok nélkül így írnam: Halakat
adok, &c. tehát a' gyenge Olvaso a' viz-
ben lakó halakra érthetné a' hálá-adást,
hamarjában. Több példát nem adok e-
lődben mostan, hanem ha akarod ez írá-

fomat próbára vonni, tehát a' régi Editi-
ókhoz tegyed, és úgy véled eszedben.
En azért a' mint tudám igen szépen
csinosgatám a' Magyar szóllásnak for-
máját, és semmit el nem hagytam ben-
ne, hanem a' szerint bortsátottam ki a'
mint a' jó emlékezetű DEBRECZENI PÉ-
TER maga fordította. De azonban, ha
olly fogyatkozást találnál, jobbits-meg
a' magad elméje szerint, és ély Istenesen
véle, lelkednek idvőtségére. Légy jó
egészségben.

A' Ré

A' Régi Pátereknek Írások-
ból szedegettetett értelmes
mondások.

Hugo.

A' Könyörgés a' kegyes elmé-
nek alázatos térése Istenhez, melly
meg-erősítetett hittel, szeretettel és
reménységgel.

August.

A' te könyörgésed Istennel való be-
széllés, mert midőn olvass, az Isten szol-
tenéked, midőn pedig könyörögsz I-
stennel beszélsz.

August.

A' könyörgés hogy ha tiszta és ma-
cula-nélküli való lésszen, fel-hatván az
egyekben üressen meg nem tér.

Ugyanott.

A' könyörgés óltalma a' könyör-
gőknek, áldozattya Istennek, oltoro-
záfa pedig az ördögöknek.

A 3

Ugyan

Ugyan ott.

A' könyörgés a' léleknek bátorítója, az Angyaloknak vigasztalója, az ördögöknek kinzója, Istennek kedves szolgálata, a' penitentiának és a' hitnek nagy ditsireti, tökéletes ékessége, bizonyos reménsége, és megromolhatatlan ép-sége.

Ugyan ott.

A' tiszta könyörgésnek nagy ereje nagyon, ki mint egy gyors követ a' parancsolt dolgot véghez viszi, és el-juttat az hová a' test el nem juthat.

Ugyan ott.

Mert miképpen a' Napnak ragyogó fényessége az homályokat és a' meggyült fellegeket el-félelcszti és el oszlat-tya: így a' buzgó könyörgés minden szübbeli törődéseket, szorongatásokat, kifirteteket igen nagy hirtelen el-kerget.

Ugyan,

Ugyan ott.

Miképpen a' lopó halván a' kiáltást, el-fut, és a' környül lakók fel-serkenvén segítségre jönnek: így a' könyörgésnek erős szózatya el-űzi az ördögeket, és az Angyalokat segítségre serkenti.

Ecclesi. 7.

Job a' könyörgésnek vége, annak kezdetinél. Mert a' kezdésben a' szű háborgó és nyughatatlan: a' végén pedig tsendesebb és inkább figyelmeztetsebb az ő igyekezetire.

Időse.

Szívet illet a' könyörgés, nem ajakat. Mert a' könyörgésnek Isten szívé-re figyelmez nem beszédére. Job em-kernek tsendességgel szívében könyörögni szóllás nélkül, hogy sem mint szájának beszédével elmének figyelme-tessége nélkül.

August.

Nem lehet hogy a' te könyörgésed

A' Könyörgésekről való

fel-jusson az egekben, ha e' világi gondóktól és szorgalmatosságoktól megterheltetvén lélezsz, mért ez felette igen ellenkezik a' könyörgéssel.

Ugyanott.

A' könyörgéssel tisztogattatunk, az olvasással tanittatunk. Mind kettő jószágos dolog, ha reá érkezel, ha pedig nem mind a' kettőre, jobb könyörög-mód hogy nem mind olvasnod.

Ugyanott.

A' könyörgés eleiben viszi Istennek a' te szükségidet, meg-alázza szivedet, meg-mert a' gonosztól, fel-indítja I-stent a' te szeretetedre, és lelkedet edgyesé teszi az Urral.

Cassiodor.

A' könyörgés szívet világosít, e' földiektől el-szakaszt, a' büntül meg-tisztít, mennyiekre igazgat és a' lelki jóknak el-fogására méltóbbá és alkalmatósabbá teszi.

Nilus

értelmes mondások.

Nilus Episc.

Ha Istennek temploma kívánsz lenni, szüntelen fel kell vinned a' könyörgésnek áldozatját.

Ambrosius.

A' kegyelem bővebb a' könyörgésnél, mert mindenkor többet ad Isten, hogy sem a' mennyit tőle kérnénk.

Augustinus.

Ne ály hátra a' te könyörgésedben, hogy ha Isten el-hallasztya-is a' mit néked meg-adandó: nincs álhatatlanság abban kit igirt, meg nem változtattya az ő mondását: fel-bomolthatatlan az ő ígéreti: meg nem csalhat, vagy on-halma a' bé-teljesítésre.

Greg.

Sokak e' világi hatalmakok előtt egész nap estig udvarolni készek, a' könyörgésben pedig az Ur előtt egy fegy-órát el-fáradnak.

A 5

Aug.

August.

Sokan elunnyák a' könyörgést, sokan az ő meg-téréseknek kezdetiben buzgósággal könyörögnek, annak-utánna oltán keletlenül, tunyául és restül cselekedtetik, mint ha bátorságossak volnának. Vigyáz az ellenség-e pedig aluszol?

Hieronym.

Az Ur tudván az ő kegyelmességének mértékét, néha nem halgattya meg az ő hozzá kiáltót, hogy azt meg-pro-bállya, és az esedezélre inkább fel-indi-tsa és mint egy tűzben vetvén tisztábbá tegye.

Bernhard.

Senki közzülünk kicsiny dolognak ne alitsa az ő könyörgését, mert mon-dom tinéktek, hogy az a' kinek könyör-günk nem tartya kicsiny dolognak, minek-utánna ki-ment a' mi szájunk-ból, ő fel-irja azokat az ő könyvében.

Es

Es e' kettő közzül edgyiket tőle meg-tsalhatatlan-képpen várhatjuk, avagy azt a' mit kérünk, avagy pedig azt mel-lyet hasznossabnak tud lenni miné-künk.

Ismét.

Nem szóval-való kiáltással kell zör-getni Istennél, de igaz lelki ismérettel kell engedztelni, mert ő nem a' külső szóllásra, de a' belső buzgóságra figyel-mez. A' könyörgő semmi új dolgot ne indicson, mellyet tsudálatosan az em-berekkel, ne tégyen kiáltást, ne terjesz-sze ki kezeit, se ne emelje fel sze-meit, hogy az embereknel hirt nevet szerezzen.

Isidor.

Mit használ ott az ajakoknak pen-gése, holott a' szű meg-némult? mert miképpen a' szóllás modoltatás nélkül nem különböz az oktalan állatok szá-vátul: az a' könyörgés-is buzgóság-nélkül a' barmoknak bögésétül.

Ismét.

A' könyörgő embernek két dolog bántja-meg az ő könyörgését, melyért nem nyerheti meg az ő kívánságát: tudni-illik a' bűnben heverés: és az el-lene vétett felebaráttjának meg nem bossátása.

Ismét.

Sokakat Isten nem halgat-meg gyakorta az ő akarattyok-szerint hogy azokat az ő idvősségekre halgassa-meg.

Ismét.

Ez annak az orvosság ki ellen az ő bűncineinek kisérteti tufakodnak, hogy valamennyiszor a' büntül ostromo lattatik, mind annyiszor a' könyörgéshez fogjon: mert a' gyakorta való könyörgés a' vétkeknek izgatását el-oltya.

ELSŐ

ELSŐ ELMELKEDES,
Melyben meg-irattatik,
miképpen kell kézfizteni em-
bernek önnön magát a' Kö-
nyörgéshez.

Az Idvőztető Ur Jესusnak, az Isteni
szeretnek buzgóságátul fel-indult
lélekkel való beszéde.

GEN nagy serénység-
gel figyelmezek reá, mit
ízöllyon az én lelkemnek
igaz és hívleges jegyese,
az én belső részeimben.

Bóldog az a' Lélek, kiaz Urnak szózat-
tyát magában hallja, és a' ki ő szájából
az örök életre legelő vigasztalásnak
beszédével élttetetik. Bóldogok a' fü-
lek, a' kik az Isteni szeretetnek buzgó-
ságára melegítő szelének fúvásátul len-
gedeztetnek, mert ezek e' világnak sok
kisértetinek ostromlásival zúgó szélve-
szeitül tsendefezek. Bóldogok oh bi-
zonyára tellyességgel bóldogok az ol-
lyatén

lyatén fűlek, a' mellyek nem az el-múló beszédeknek külső folyására, de az igazságnak belsőképpen oktató tanításának zengedezésére, figyelmeznék, Bóldogok a' szemek, a' kik e' világi hejában való dolgokra bé hunyván vannak, bóldogok mert ezek vigyázó szemléléssel belső képpen az idővősegeknek drágalatos titkait nézik. Bóldogok a' kik a' lelkiekben tellyes indulatokkal foglalatossak, és a' mennyei titkos dolgoknak értelmére naponként való gyakorlások által önnön magokat jobban jobban készíteni igyekeznek. Bóldogok bizonyára a' kik egyedül az Urnak adván egészen önnön magokat, ő benne meg-fáradhatatlanul örvendeznek, bóldogok mert ezek e' világi fok nyughatatlan gondoknak sértegető tövisstől üressék.

Annakokáért oh én lelkem ezekre figyelmezzél, és nagy hamarsággal zárd-bé a' te érzékenységednek e' világra kinyílt ajtait, készíts-ei nagy szeretettel te magadat azoknak meg-hallására, mellyeket a' te Urad Istened meg-jelent te

néked,

néked. Imé a' te kívánt szeretetednek drága kincse ezeket mondgya tenéked. En vagyok a' te idővőseged, a' te béke-seged és a' te életed. El ne hanyatoly valamely-feléd én tőlem, hogy a' te béke-séged maradandó legyen. Vess véget az el-múlándóknak, és kövesd az örök-kévalókat. Mert vallyon s' micsodák minden e' világi dolgok? hanem csak azon merő álnokság és hitető tsalárd-ság. Es vallyon s' mit használhat mind e' világ annak a' ki az ő teremtetőjétől el hagyatik. Minden hejában valóságot le-vetkeztén annakokáért, mutasd magadat hívősegednek, béke-segednek a' te teremtető Istenedhez, hogy nagy bátorsággal juthass a' te örök idővősegednek boldogságos ki-fogó partyára.

A' Buzgóságnak kegyelmét ábítózó léleknek könyörgése.

Bűseges irgalmaságu édes Uram Istene, csak egyedül te benned van-nak minden én javaim le-téttetvén. De oh vallyon s' kicsoda vagyok én, hogy te veled Angyaloknak nagy ha-

calma

talmu Urával merjek szólni? En vagyok Uram a' te szegény meg-romlott szolgálád, én szintén olyan vagyok mint amaz el-vettetett féreg, sokkal igye fogyottab és haszontámb. a' mint tudom és magamban érzem. De emlékezzél-meg Uram, mert ime a' te ortsádnak irgalmas tekintése-nélkül femmi vagyok; mert immé szintén el-fogyok; mert imé immár femmi jó bennem nem találhatik. Te vagy Uram egyedül jó, igaz és szent Egyedül tsak te tehetz mindenekeket, te bírj és te tölthetz-bé áldásoddal mindenekeket, csak a' meg-térés nélkül való bűnöst hagyod üressen magadnak.

Emlékezzél-meg Uram a' te könyörületességidnek nagy voltárul és töltés-bé az én szívemet a' te kegyelmességedél, lám nem akarod Uram hogy a' te kezeidnek munkái héjában valok legyenek: Oh mert e' nyomoruságos életnek habjai között hanyattatván ezenél porrá tétetttem, ha a' te irgalmaságodnak és kegyelmességednek újjá ízü lö harmattyával meg nem erősttettem. Ne fordíts el Uram a' te ortsádat én

tőlem,

tőlem, ne hallogasd a' te meg-látogatásodnak örvendetes napját, ne rejt-s el Uram tőlem a' te meg-elevenítő vigasztalásodnak biztatását, hogy ne légyen az én lelkem olytatén, mint a' puszta helyeken az el-száradt és víz nélkül-való szomjuhozó föld.

Tanits-meg Uram engemet, hogy tselekedgyem a' te akaratodat: Oktás engemet, hogy te előtted épségben és alázatosságban járhaslak: mert csak te vagy az én bölcseségem, a' ki ísmérj engemet a' te igazságod szerént, és jól ísmérél még e' világnak kezdeti előtt-is, minek előtte e' világra születtetném.

*A' Szűnek tisztaságáért-való
buzgó könyörgés.*

Ó Rökké-való irgalmaságnak és vég nélkül-való kegyelmességnek kiapadhatatlan kút-feje, én szegény nyavalyás a' bűnnek kegyetlen mérgétül meg-sebhetett szívű ember, igen alázatosán de nagy bizodalmason a' te jó-vóltodnak szárnyai alá borulok. Te hozzád kiállok Uram, oh én lelkem-

nek

nek idvőtség adó drága Jegyefe Ur Jēsus Christus, mosogasd-meg a' bűnnek fertelmétül az én szívetet, a' ki tsak e' világnak héjában-valóságihoz ragaszkodott, azokat szereti és kívánja, a' mellyeket te utálsz, a' ki nem gondolván az ő idvőségéről, csak azok ténznek kedvének, mellyek e' változó világnak mulandó javai.

De te Uram teremts én bennem tisztát, alázatos, békés, kegyes engedelmes és töredelmes szívet. Adgy énnékem oly szívet, a' ki senkinek ártalmára ne indullyon, sem a' kin a' boszú állásnak veszedelemmel forró tüze hatalmat ne vehessen, hogy gonoszszal a' gonoszáért ne fizessen, de sőt inkább a' gonoszt jóval meg-győzni igyekezzék. Szűly én belém oly szívet, a' mely tégedet mindenek felett szeressen, te rólad fáradhatatlanul gondolkodgyék, te rólad szüntelen beszéljen, és te előd ben hálá-adásnak jó illatu áldozattyát vigyen. Olly szívet adgy Uram, a' ki meg-fogván magát e' földiektől, a' mennyi dicsőségnek idvőséges tük-

kairól

kairól elmélkedgyék, és magát ez örökké való jóknak látásával gyönyörködteffe és éleszeffe.

Tseleked-meg azokat-is a' te kegyelmeddel én bennem, a' mellyek az én meg-avúlt természetemtől véghez nem vitethetnek. Mert csak egyedül te magad adhatz Uram én belém oly szívet, oly elmét, a' ki a' bűnnek tselekedtet gyűlölvén minden jóságos eselekedekkel fel ruháztatván légyen.

Tisztíts-meg Uram az én belső indulatimat e' világnak egy szem-pillantásig tartó gyönyörűségnek kívánságától; Oh Uram, ki az egekben lakozol emeld-fel te hozzád az én szívetet, és a' te újaidal szentséges akaratodat mész-fel az én szívemben, hogy légyen az én szívem az élő Istennek keze által iratot jedző tábla, melyben meg-örzetsék amaz örökké meg-maradandó örökségnek Záloga.

Nagy könyörületessen fohászko-dom Oh én Idvességem, nyújts hozzám oly kegyelmességedet, a' mely által az igaz Pénitentiára tért bűnösöknek esete-

ket

ket firató seregében számláltathassam, hogy ama' pokolbéli rettenetes kárhozatnak reánk dühött Sas-kefélői, a' te Idvezítő igédnek áldott magvát, az én szivemből ki ne ragadhassák, hogy osztán meg ne nehezítették mértékletlen tobzodással, sem e' világi szorgalmatos gondokkal.

Engedgyed Uram azt-is hogy tellyes szível felebarátomnak ellenem való tselekedetit bocsáthassam-meg, hogy te-is az én bűneimnek kegyelmes és irgalmas légy. Őrizd-meg Uram az én szivemet, akaratomat, elmémet, és az én értelmemet minden-féle tévelygéstől és gonosztul, hogy az én békésfészes tőrőfemmel és szenvedélemmel az örök életet nekünk ajánló Sz. Igédnek hafznos és idveffeges gyümölsét teremthessék, és ekképpen az jóban mind végig meg-maradhassak az örök életben való által-költözésre, Amen.

Az Ur

Az Ur jó tettzésének mi bennünk véghez viteleért való könyörgés.

Engedelmes, kegyes és minden te hozzád esedezőkhoz jó akaratú Ur Jesus Christus, árazd reám a' te örök életre el-petsétlő kegyelmednek jó voltát: hogy bennem lakozzék, hogy bennem munkálkodgyék, és mind végiglen én nálam meg-maradgyon. Adgy énnékem egész életemben oly kívánságot, és akaratot, mely tenéked leginkább kedvesebnek és bötsősebbnek tésék. Enyim légyen Uram a' te akaratod, és az én akaratom mindenkor edgyezöképpen kövessék a' te akaratodat, hogy csak azt akarhassam, a' melyet te akarisz, és azt ne akarhassam, a' melyet te nem akarisz. Adgyad oh én lelkemnek hívőfeges szernelme, hogy azoknak meg-halhassak a' kik e' világnak hamar el-futó árnyékában vadnak, adgyad hogy te éretted ez életnek zabolátlan fiaitól szerezzen meg-útáltatni, és tellyeffeggel hátra hagyatott feledékeny-ségben lenni ez ilyeneknekél. Adgyad hogy

hogy minden kívánságim felett csak te benned nyughassam, és az én szívemnek békeséget te benned helyhezteshetsz. Mivel csak te vagy Uram igaz békesége és tsendesz nyugalma a' megkeferedett szíveknek, te kivüled mindenek kedvetlenek és a' rettenetes kísérteteknek fel-háborodott hartzai alá vettettek. Ez békeségnek tsendesz reménsége alatt annak-okáért mint végheterlen egy örökké való jóban el-aluszom és el-nyugszom.

A' Szűnek istenes szándékáért, és mindentselekedeteknek jó ki-meneselésért való buzgó Könyörgés?

Jóvel Uram hozzám én édes Istenem, mert csak te vagy szerelmes jegyese az én szívemnek, téged kereslek, téged szeretlek; tégedet tellyes szível és szájjal és minden tehetségemmel imádlak és ditsérlek. Ihon Uram az én elmém fel-buzdult, a' teszerettednek lángozó hévségétül fel-gyulatt, tégedet látni kíván, semmi édesfeges gyönyörűsége c-
gyéb

gyéb nintsen, hanem hogy te rólad szóln, te rólad halljon, te rólad írjon, te rólad beszélgesse és a' te ditsőségedet korosként belső rejtekében forgassa, hogy e' világi fok nyomorúságoknak fel-indult vízfzálkodó szél-velzei között egy kevéssé meg-pihenvén, édesfeges emlékezetül légyen te nálad.

Tégedet hilak annak-okáért oh én lelkemnek szomjuhozó kívánsága, te hozzád kiáltok tellyes szivemből való kiáltással, és midőn téged hilak bizonyára én bennem hilak, mivel hogy én tellyességgel semmi vólnék, ha te én bennem nem vólnál, ísmét hogy ha én te benned nem vólnék te-is nem vólnál én bennem. En bennem vagy Uram, mert az én elmémnek emlékezeti között lakozol, ez által ísmérlek, meg tégedet, ez által talállak-meg tégedet, midőn gondolkodásomat ébreztem te felőled, és midőn gyönyörködöm te benned: kitől mindenek ki által mindenek, és kiből vadaak mindenek, Amen.

Kö-

KÖNYÖRGES, Mellyben ember el-
méjés Isteni buzgóságra, és az imá-
kozásban való figyelmeféségre
fel-serkenti.

Mindenható, kegyelmes és irgalmas
Isten; tenéked a' Menyországoknak
ditső serege; a' tiszta ártatlanságnak ru-
hájában fényeskedő Sz. Angyaloknak
mennyei tábora, és a' boldogságban
örvendező dicsőült lelkeknek minden
rendi, ditséretet és hálá-adást nyújtván
tenéked vég-nélkül énekelnek. Téged
Uram minden szentek és minden iga-
zaknak meg-boldogúlt lelkei nagy
méltóságossan és felséges nevezettel
ditsirnek. Mert tégedillet minden tisz-
tesség és ditsőtség, ninesen-is imé oly
teremtett állat, ám bátor erős, hatalmas
és nagy értékű légyen, a' ki tégedet e-
légséges méltósággal és volta-képpen
fel-magasztalhatna és hirdethetne.
Mert te vagy Uram ama' felséges, vég-
hetetlen és meg-foghatatlan jó. Te U-
ram Isten engemet teremtettél, te en-
gemet el-vezett künööst a' te edgyetlen

egy

egy szerelmes Fiadnak, ki mi érettünk
a' keresztfán szenvedett, jó téteményi-
vel meg-váltottál. Tenéked csak egy-
dül tenéked tulajdonitom az én lel-
kemben avagy testemben a' mi hasznos
jó találatik, és azokért tenéked tarto-
zom hálá-adásnak buzgó ditséretivel.

Jaj én szegény mind a' földnek po-
ráig el-vetterett ember, a' kezéd csinál-
mányinak leg-kissebbik része, ki a' te
ditsősséges tekinteted előtt olyan va-
gyok mint egy leg-aláb való férgecske,
nagy kívánsággal kívánlak Uram té-
gedet ditsérni, tégedet áldani, tégedet
fel-magasztalni és tenéked hálákat ad-
ni. De oh édes Istenem jöllehet ezek-
re a' te szent szerelmednek bennem
lángozó tűzétől gerjesztetem, mind-
azonáltal a' te kegyelmességednek raj-
tam meg-újúlt jó kedve nélkül véghez
nem vihetem. Annak-okáért kérlek,
felette igen kérlek tégedet én Istenem,
én életem: én erősségem, én idvőssé-
gemnek és edgyetlen-edgy reménse-
gemnek erős kösziklája, készits és mélt-
oztas engemet tégedet dicsérni. En-

B

ged-

gedgyed Uram, és Isteni könyörületességdből cselekedgyed, hogy tégedet méltán dicsérhesselek, és hogy az én te rólad-való dicséret mondásom előtted kedves légyen.

Adgyad énnékem az én szivemben a' te kegyelmednek világát és a' te meg elevenítő igédnek gyönyörűséges ízét az én szájamban, hogy az én szivem tellyes indulattyával elmélkedhessek a' te dicsőségedről, és az én nyelvem egész napon énekellye a' te dicséretedet.

De mivel-hogy imé a' bűnös embernek szájában nem találhatik dicséretnek tisztasága, én peniglen fok különb különbféle bűnöknek undok szényétül meg-mockoltatott ember vagyok. Kérlek azért Uram tégedet: tisztíts meg az én szivemet minden fertelmesfegtől, egészszén mind kívül belől szentely meg engemet híveknek meg-szentelő Istene, és tégy méltóvá a' te dicséretednek véghez vitelére. Fogadgyad kegyelmes ortzájával az én ajakimnak te hozzád botsátandó áldozatit, légyen kedves a' te Isteni tekinteted előtt, és

hasson

hasson-fel te hozzád hálá-adásnak gyönyörűséges jó illattyával. A' te szentleges emlekezetednek édes volta töltse-bé az én lelkemet, és a' te szerelmednek jó kedve borítsa-el minden én érzékenységimet.

Tselekedgyed effelett Uram hogy az én elmémnek gondolati ez látható dolgokról, amaz láthatatlan dolgokra fordulnyanak, e' földiekről a' mennyieik-re, ez idő szerint valokról, az örökkévalókra, és ugyan tellyességgel bűnsűját vegye e' világnak ezer képi tsalárdságitul, hogy csudálatos lelki elmélkedésekben foglalatos lehessen.

Oh idvőiség hozó alázatosságnak szelid természetű Báránya UR JESUS Christus, vezérellyed az én szivemet, hogy tenéked illendő és kellemetes tiszteletet mind örökké teheessen, teged úgy dicsérhesselek, hogy a' te irgalmasfagod és kegyelmességed által azoknak társaságokban álhassak, a' kik tégedet szüntelenül látnak és vég nélkül dicsérnek az egekben, Amen.

A' bűnös embernek kegyes sirlalma, melyben keserves panaszkodást térszen, hogy az Istennek ditsőséges tekinteti előtt állván töredezett szível meg nem imádl, holott még a' Szent Angyalok-is refjeknek az Istennek látásuk előtt.

Kegyelmedből bocsás-meg Uram, bocsás-meg kegyes Istenem, bocsás-meg és könyörűly-meg rajtam az én tudatlanságomnak és fok fogyatkozásimnak légy kegyelmes. Az én vakmerő terméizetemnek éktelenségéjért ne fordíts-el a' te irgalmas ortzádat én tőlem, ne tafsíts-el engemet előled, hogy tégedet szegény szolgád lévén, de oh vajha jó, hasznos és semmire kellő nem volnék, de imé azért vagyok igen alá-való, mert tégedet ditsőségben rettenetes menynek földnek Urát, ki előtt mindenek refjeknek, szivemnek minden töredelmessége, és szemeimnek kiáradott könyhullási, minden te hozzád illendő tisztelet és félelem nélkül ditsérlek, áldlak, és imádlak.

Mert hogy ha a' Sz. Angyaloknak ártatlan

tatlan feregi, kik a' te színednek látásából lelki örömmel tellyesek, tégedet imádván és ditsérvén refjeknek: Hát én fok bűnökkel meg-rakodott nyavalyás ember, midőn te elődben állok, tégedet imádlak és dicsérlek, hogy szivemben, meg nem rémulók? hogy ábrázatom el nem hal? hogy ajakim vér nélkül nem maradnak? hogy minden tagaimban holt elevenem nem léfzek? és hogy sűrű könyhullatással szüntelenül te előtted keserves sirlalmat nem inditok? Oh Uram! akarnám felette igen akarnám, de elégtelen vagyok, mert imé a' mit kívánok el nem követherem. Azért csudálkozom el álmélkodott elmével magamban, hogy tégedet az én gyenge hitemnek homályos ízemeivel dicsőségedben rettenetefnek látlak. De vallyon s' kicsoda cselekedhet ezeket a' te gazdag kegyelmednek segedelme nélkül? Mert imé minden mi örök idvőségünk semmi nem egyéb hanem csak egyedül a' te nagy irgalmaságod. De jaj nekem szegény nyavalyásnak! imé miképpen lótt így érzékenység nél-

kül valóvá az én lelkem, hogy a' nagyfelelemnek reá jövő habjaitul meg nem retten, mikoron az élő Isten előtt áll, és az ő dicséretit énekli? Jaj énnékem szegény nyavalyáfnak! ihon miképpen változott erős kővé és kemény vassá az én szívem én bennem, hogy az én szememből nagy zokogással nem folynak a' könyhullatásnak sűrű Zápori, midőn én leg alább való szolga lévén, beszélek az én Urammal; halando ember lévén, az élő Istennel: teremtet állás lévén a' mindeneknek teremőjével: és a' ki csak sárból képzittetett azzal, a' ki mindeneket csak semmiből teremtet. Ihon Uram leborúlok a' te ortzád előtt, és az én el-hanyatlott életemnek titkos rejtekében álló gonosz fertelmit elő számlálom és bé-mondom a' te atyai süleaidben. Te, oh Uram Isten, az te irtalmasságodnak gazdagságába, és menyeyei ajándékidnak bőseges volta szerént tégy részt énnékem a' te újjá szülő javaidból, hogy ezekből tenéked hasznossan szolgálhassak, mivel hogy csak egyedül a' te szent ajándékidnak nélkülünk

künk osztozt girája szerint szolgálhatunk kedvesen tenéked.

Járja által Uram az én meg-átalkodott testemet a' te Sz. félelmednek sértetető nyila és haszon bé az én tétemimben szintén a' belső velőkre, hogy örvendgyen te benned az én szívem felvén a' te nagy nevedet. Oh vajha ugy rettegne te tőled az én szegény bűnös lelkem, a' miképpen ama' szent, a' ki azt mondgya: Mindenkoron ugy féltém az Urát, mint ama' fejem felett Zúgó árvizeknek hánykodo habjait. De te lelki ajándékoknak büségesen sáfárló Istene, a' tenéked való dicséret mondatom között, arázd meg bennem a' könyhullatásnak kút-fejét, szívemnek tisztaságát és elmémnek te benned való örvendezését nevellyed, hogy tégedet tökéletessen szeretvén, és méltó hála-adással ditsirvén, az én lelkem tégedet illatozzó, téged érezzen, téged kostollyon mint meg-vagyon irván: jövetek kostollyátok és lassátok melly édesseges légyen az Ur. Böldog annakokáért az a' férfiú, a' ki reménségét veti te benned.

Bóldogságos az a' nép, a' kinek segedelme te tőled vagy on: Bóldog oh bizonyára boldog az, a' ki e' fitalom vőlgében az ő te hozzád való fel-menetelét el-rendelte, mint örökké meg-maradandó hazájában: Bóldogok a' kik tisztá szívűek mert ők az Istent meglátták: Bóldogok Uram a' kik lakoznak a' te házadban, mert tégedet örökön örökké ditsérnek, Amen.

Az Isten önnön maga természetéhez hasonló dolgot kíván mi bennünk.

AZ Atya Isten buzgó jó akarat, az Fiú Isten szeretet, a' szent Lélek Isten az Atyának és a' Fiúnak szerelme, ez szerelme az Atyának és a' Fiúnak, kíván mi bennünk magához hasonló indulatot, tudni-illik az szeretetet, mellyel mint néminémű valami nagy szövetséggel ő hozzá kötöttetésünk, és ő véle edgyesüllyünk. Mert valamely szeretet valakinek nem érti méltóságát, tiszteletit-is nem tudja annak az.

Az ki-

Az kibeni az Isten szerelem tün. döklik, bátorságosan mehet az, az Urnak eleiben, minden kételkedést félre téven és semmit nem félven, igen nagy kedvesen szól ő véle. Valakiben peniglen ez nem taláztatik, ez illetén nem életet élni hanem haláltúl el-foglaltatnak lenni láttatik. De viszontag a' ki tellyes szívéből igazán és valóságosan szereti az Urat, ennek az ő szemei az ő Urára Isténére vagy on függesztvén, kit szeret kit kíván, kirül elmélkedik, kiben gyönyörködik, kiben éltettetik, és kiben az örök életre legeltetik. Az ő Isteneben ez illetén buzgólagosan, örvendő ember, az ő éneklésében olvasásában, és minden ő tselekedetiben olly tsendességgel és figyelmetességgel viseli magát mint ha az Isten jelen lévén az ő szemei előtt állana, mint hogy bizonyára ott-is áll. Ugy imádkozik mint ha az Isteni felségnek ditsősséges tekinteti eleiben fel-vitettetésen, a' kegyelemnek széki előtt állana, holott ezerszer-való ezeren szolgál: és holot tisztszer-való száz ezeren

ndvarolnak. A' ki az ő lelkét szeretetre gerjeszti, ez illetén a' bűnnek setét ál-mában bé-merülni nem hadgya, de főt jóra vezérli, kegyességre hajlandová téfzi és a' töredelmességnek által-ható fegyverével sebheti. Ez illetén, mon-dom az ő szívének setétes homályit meg-fényesíti, bé-zárlott rejtekit fel-nyittya, meg-hidegedet lelki ismérétit fel-gerjeszti, dőlőfős haragját űző el-méjét meg-szelidíti, a' vétkeknek dud-váját belőle ki gyomlállyá, gonoszra fűtő testi indulatit meg-fojtya, hanyat homlok rohant erkölcsét el-változtat-tya, a' szent Lelket benne meg-újittyá, és az álhatatlan életnek gyönyörűségé-re szálgudott igykezetit meg-zabó-lázza.

Imé mind ezeket tselekefszi az emberben az Isten szerelme, mikoron jelen vagy on, de mi helyen el-távozan-dik, szintén úgy el-hervad és el-hül a' lélek, mint ama' forro serpenyő, kialok a' tűz el-háríttatik.

✠

Az Isten szerető léleknek bizodal-márul.

MEg-böcsülhetetlen és ki-beszélhe-tetlen az Isteni szerelem, melly által a' Lélek minden közben-vetés nélkül nagy bizodalommal járul az ő Istenéhez, és ő hozzá álhatatosan ra-gaszkodik, kedvesen az Istentől tuda-kozik, és minden dolgaiban ő tőle ta-nátsot kérd.

A' Lélek melly az Istent szereti, semmit egyebet szólni avagy gondolni nem tud, hanem csak az Istentől, ezen kívül mindeneiket meg-vét és mindeneiket meg-útál.

Valamit szől és valamirül elmélke-dik Isteni szerelemnek édes izi, és drá-ga illy-tytya származik ki mind azok-ból, olly nagy edgyesüléssel foglalta magához az Isteni szerelem.

Valaki az Istennek isméréstire akar jutni, szeretet légyen abban az ember-ben, mert csak hejában kezd az ollyatén az olvasáshoz, az elmélkedéshez, a' könyörgéshez, és a' szent Igéknek hirdetéséhez, a' kiben a' szent szere-

tet nem találhatik. Az Isteni szeretet szül az Léleknek szeretetett, és azt tselekefzi hogy az tellyességgel ő reá függessztesse, mert szeret az Isten, hogy ő-is szeretettsék.

Midőn az Isten szeret semmit egyebet nem akar, hanem hogy szeretettsék, tudván hogy szeretettül azok boldogok, kik őtet szeretendik.

Az olly Lélek mely az Isteni szeretetnek tüzeben ég, mindennémű testi indulatnak ellene mond, és magát egészen az Istennek egyedül-való szeretetire adgya, hogy meg-felelhesse annak a' szeretetnek, melly által Istennek szerelme ő belé szállot, és midőn ő egészen az szerelemben tellyességgel bé-merül, minémű nagy edgyező hasonlatossága vagyon, amaz el-apadhatatlan drágalátos forrásnak ki-folyó kút-fejéhez? Nem egyenlő bő mértékkel vagyon, a' szerelem, és a' szerető: a' Lélek és az Isten: a' teremő és a' teremtettt állat: mind azon által hatellyes erejéből tégedet szeret, semmi nincs hátra őtt, a' hol a' tellyes erőből való

való szeretet meg vagyon. Semmit ne félljen az a' Lélek a' ki az Urat szereti félljen bár az, ki nem szereti, az Isten szerető Lélek buzgóságra vonattatik, kívánságra vitettetik, érdemét nem hánnya veti, bé-fogja szemeit a' mennyei felség előtt, de fel nyittyá a' mennyei gyönyörűsége, adván magát az idvösségre és ebben mindeneket nagy bizodalommal munkálkodván. Az jó Lélek fél-felé távozik a' szeretetért, és a' testi érzékenyégeket el-hadgya, hogy önnön magát ne érezze, ki az Istent érzi. Ekképpen léfzen hogy midőn az elme az Isteni ki-mondhatatlan édeségtől illetetvén, minéműképpen ő magátul magát félre vonnya, sőt ettől ugyan el-ragattatik, és el-válván ő magátul el-távozik, hogy az ő Istenével gyönyörűségére éljen.

Mert minden azért olly gyönyörűseges, hogy kevés és vékonyon vagyon, a' szeretet Isteni jó kedvet ad: az Isteni jó kedv bátorságot: a' bátorság költség: a' költség éhezést. A' Lélek mely az Isteni szeretetre indult, semmit egye-

bet nem kívánhat, hanem csak szüntelenül foházkodik, mondván: Mint a szomjuhozó Szarvas kívánczik az kút-főhöz, úgy kívánczik az én Lelkem te hozzád én Istenem.

Az Isten felől az elmélkedés, mennél nagyobb és buzgóságosabb, annál édesebb és gyönyörűsebb.

KEgyes, és könyörülő Ur Isten, ki minket így ennyire szerettél és megváltottál, ki minket ennyire meg-élelítettél az jóban, és a' lelki dolgokban fel-magasztaltál. Oh kegyes és könyörülő Uram, imé mely gyönyörű édesfegyesség a' te Isteni jó voltodnak emlékezeti, mennyivel peng inkább te rólad elmélkedem, annyival édesfegyesebb és szerelmesebb vagy én nálam. Annak okáért ki-monthatatlanul gyönyörködtetnek engemet a' te javaid, és az én számkivetet bujdosásimnak helyén az én értelem szerint édesfegyesség szeretetednek buzgó indulatgyát, és elmémnek gondolkodását egyedül Uram csak te reád fűggesztet. Azonközben miglen e'

rom-

romlandó életemnek pállya-futását elvégezem e' te tsudálatos szeretetedet és szépségedet szüntelenül kívánni és róla gondolkodni soha meg nem szűnöm.

Mert imé meg sebhettek engemet a' te szerelmednek lövöldöző nyilai, fellobbantak én beñem az áhítatoságnak tégedet kívánó sebes tüzei, te hozzád érni erőlködöm, és a' te színedet látni szomjuhozom. Annak okáért imé az én testemet e' világ ellen-való őrálásnak helyére viszem, és a' te szent nevedet nagy vigyázással őrvendezvén, tellyes elmém-mel, és minden tehetségem-mel ének szóban ditsírem: tégedet én te-remtőmet és éltetőmet fel-magasztalak. Az én elmém-mel az egeket fellyúl mulom, és ott te veled én nagy kívánságom-mal edgyesülök, úgy hogy csak testem tartással ez nyomorúságos életnek fanyaró tönörőczében: elmémnek gondolatgya, kívánsága és áhítatosága pediglen te veled nyugodgyék az egekben: mert ott vagy on Uram az én szívem, ahol vagy te én lelkemnek kívána-

vána-

vánatos, és meg-bötsülhetetlen drága kintse.

De imé én Istenem irgalmaságnak kifolyó búséges ere, midőn a' te jó vóltodnak véghetetlen voltárul, és kegyelmességednek ditsőffegérül gondolkodom, meg-fárad elmém, az én szívem én bennem el-fogyatkozik, közel sem érkezik azoknak meg-fogására: mert Urá a' te tiszteleted, a' te ékeffeged, a' te Isteni erőd, a' te ditsőffeged, a' te felféges méltóságod és a' te szeretted, fellyül haladgyák minden mi érzékenységünket. A' miképpen hogy meg bötsülhetetlen a' te mi reánk kiontott kegyelmednek világa: ezenképpen ki-mondhatatlan a' te örökké való szeretetednek minket újá szülő kegyelme, mely által mindeneket teremttél, mely által a' fogadott fiúságra el-választván te magadhoz foglaltál.

Valamely dolog az embernek elméjét az Isten látásátul el-vonsza, azt igen el kell távoztatni, és meg vetni.

A' ki

A' ki Világ szerető, mire meg-gondollya menendő, Ez út jár mellyen, rakva vezéllyel igen.

Tavozzá el azért oh ember egy kevesse a' te szorgalmatosságátul, és egy kicsiny ideig itt kold eltsenn magadat a' te busuló gondolkodásidat, veskezd le a' világtul meg terhelt gondaidat, hadd hátra minden, féle kapó dolgaidat. Nosza egy fertályoráig add magadar az Istennek és egy kicsinnye nyugodgyál meg ő benne. Zárkozzál bé a' te elmédnek rejtekiben, rekesz ki onnét mindénéket az Isten kívül, és azokon kívül, mellyek az ő tiszteletire tartozandók; ekképpen a' te szivednek ajtaját bé tévén keresd-fel őtet, és mondgád mindgyárt a' te szived teljes búzgóságából az Istennek:

Uram, a' te irgalmas ortzádat keresem én Istenem, Nosza mostan azért én Istenem tanítsd meg az én szívemet, hol és miképpen keressem tégedet, hol és miképpen találjon fel tégedet. Uram, ha itt jelen nem vagy, hol keressfelek tégedet? ha peniglen mindenütt vagy, miért

miértén tőlem nem láttatol jelen lenni? De imé oh bizonyára Uram hozzád mehetetlen világosságban lakozol. De miképpeni járuljak a' meg-foghatatlan világossághoz? avagy kitsoda vezérel-lyen oda, és ki vífzen abban engemet, hogy a' te kegyes színedet lássam abban? effelet mitsoda jegyekkel, és or-
 rzával kereffelek tégedet? Oh én Uram Istenem soha nem láttalak tégedet, so-
 ha nem ismértelék a' te ábrázatodban.

Mit tselekedgyék, oh Felséges nagy hatalma'ságnak Istene, mit tseleked-
 gyék e' te hofizú ideiglen-való szám-
 ki-vettetett szegény foglyod, mit tsele-
 kedgyék a' te egyigyi szolgád? a' te
 szerelmedtől szorongattatik, de imé
 nagy távoly vettetett a' te őrtzád elől.
 Téged áhitozik látni; de imé igen
 meszfze távozot az erősségnek Urának
 színe látásátúl. Te elődben állani ki-
 vánkozik, de imé a' te lakásod hozzád
 járulhatatlanság. Téged fel-találni
 igyekezik; de imé nem tudgya a' te
 helyedet. Téged keresni vágyakozik;
 de imé nem isméri a' te ábrázatodat.

*Az Istent szívből szeretőknek belső
 képpen való munkalkodásokról.*

VAlakiben az Isteni szeretet gerje-
 dez, azt forgattya szüntelen az el-
 mejében, mikor jelennyék-meg az elő-
 Isten előtt, mikor vegye bütsűját e' vi-
 lágtúl, mikor tegye-le gyarló testének
 romlandó sátorát, hogy ama' lelki bé-
 keségnek drága ruhájában fel-öltöz-
 tessék. Ennek szíve és kívánsága min-
 denkoron az Egekbé vagyon fel emel-
 kedvén. Valamikor on-úl, jár, nyugszik,
 avagy valamit tselekszik, az ő szíve az
 Istentől el nem szakad. Mindeneket
 az Istennek szeretetire int, mindenek-
 nek az Istennek szeretetitt ajánlya: ugy
 annyira hogy minémű alá való és ke-
 ferű legyen e' világnak szívével, szájá
 val sőt minden tselekedetivel róla bi-
 zonyoságot téfzen.

Ez illyetén tsúfollja e' világnak di-
 tsósságát, feddi szorgalmatosságit, elei-
 ben adgya mindennek, hogy minémű
 nagy bolondság legyen azokban bizni,
 a' mellyek hamar el-múlándók. Nem
 győz bé-telni almélkodással azoknak
 vaksá-

vakságán, a' kik ezekben gyönyörködnek. Azt is nem kevésbé tsudállya, hogy minnyájan el nem szakadnak e' romlandó világnak álhatatlan szeretétől.

Ez illetén effélet gyönyörűségnek itéli mindeneknek lenni azt, a' mely néki édesfűges; mindeneknek kedves lenni a' kit szeret; és mindeneknél nyilván lenni, a' kit ismér. Korosként az ő Istenéről elmékedik, a' kiből örvendetessen ugyan meg-újul, annyi-val kedvesebben, mennyivel inkább nagyobb gyakorlatossággal. Mert ugyan is édesfűges az mindenkoron a' gondolkodásra, a' ki a' ditsiretre és a' szerezetre mindenkoron gyönyörűség.

*Az jó Léleknek kíván-
ságáról.*

UR Isten, ki a' te hozzád folyamodó töredelmes sziveknek igaz világozsága vagy, és téged szomjuhozó lelkeknek edgyetlen-egy élete. Engedd hogy a' te szentséges szerelmedhez elválhatatlan-kippen ragaszkodgyam.

Jövel

Jövel Uram, szály-bé kérlek az én belső részeimben; és a' te gyönyörűségnek drágá illattyával részegíts meg az én szívemet; hogy tellyességgel feltekezhessen el e' világi hamar el-futó dolgoktól. Mert imé igen utálatosfak, és meg-unásbá vadnak én nálam azokkal részessülni, melyeket e' világ tselekeszik.

Szomorú énnékem azoknak látása, a' melyeket itt nézek, nehézségemre vadnak mindenek, valamelyeket a' hamar el-múlándokról halok. En Istenem, én életemnek hivséges reménye, segély meg engemet, és adgy vigaságot az én szívemben: Jövel Uram én hozzám, hogy lássalak tégedet. De fellelte igen ízoros imé az én lelkemnek hajléka, miglen belé nem jősz és meg nem nagyobbbitod ötet. Imé el hervatt az én lelkem várván tégedet. Jövel azért Uram jövel ne késsél, újits-meg a' te kegyelmednek harmattyával. Jól tudom és meg-vallom, imé meg-rakodott a' bűnnek rútságával: de vallyon s' kitsoda tisztította-meg, avagy te kivű-
led

led kinek esedezzen? Az én titkos bűneimből tisztíts meg Uram engemet, és kedvezz e' te szolgádnak: te ellened való idegen tselekedetinek.

Adgyad oh én Lelkem szerelmes váltsága Ur Jesus Christus, adgyad hog' a' te kívánságodtúl és I. zeretetedtől illettetvén mondhattak elene e' testi kívánságnak, és vethessem le szivemről minden e' földi kívánságoknak súlyos terhét. Engedgyed Uram, hogy az én testem vettség az én lelkemnek birodalma alá, az én lelkem vízfönt az okosságoknak az én okosságom továbbá a' te kegyelmednek, hogy így osztán mind külső és belső részemet a' te Szakaratodnak igazgatása alá szorítsad. Engedgyed Uram azt is, hogy az én szivem, nyelvem és minden tsontaim csak te teád figyelmezzenek. Szélesíts ki az én elmimnek fok vétkeknek fzennyétől meg-rekedt gondolkodásit; és emeld fel az én szivemnek áhitózó tekintetét, hogy éles elmélkedésével, az én lelkem jusson fel te hozzád mint örökké meg-maradandó melységes

séges bőltseségnek ki-forró kút fejehez. Oldozd meg Uram az én bűnimmek kötelét, mellyel erős kötözésben tartatom, hogy mindeneket elhagyván te hozzád siessék, te hozzád ragaszkodgyam, és egyedül tenéked élhessek, Amen.

CXLVI. SOLTAR.

ALdgyad én lelkem az Urat, Hirdessed ditséretét. Az Istennek adok hálát. Valamig engem élet, En az Urnak éneklek. Mind addig miglen élek.

2. Nelégyen bizodalmatok, Földi Fejedelmekben, Egy emberben se bizzatok, Kiben segítség nintsen: Mihelyt lelke ki mégyen: Menté hamuvá lesz.

3. Minden dolga és szándéka, El-vész azonnal véle, boldog, a' kinek óltalma A' Jákóbnak Istene: A' kinek mindezekben, Reménysége az Isten.

4. A' ki mind mennyet és földet, Es a' tengert teremte, Es ezekben mindene ket Nagy hatalmával szerze, Igasága s' hívsege Meg-marad mind örökké.

§5. A' kik méltatlan szenvednek Megmenti a' jó Isten, a' nyomorult éhezőknek. Eő eledelt ád bőven, A' folyokat ki-hozza, Rabságból ki-oldozza.

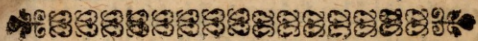
6. Es a' világtalanoknak Meg-nyitja ő szemeket, A' kik dőlőfélben vadtak Meg-gyámolittya őket: Az igazakat hiven Szereti az Ur Isten.

7. Veszedelemben meg-menti A' nyavalyás jövevént, Az árvákat meg-segíti, Kegyelessen rájuk tekint. A' szerelmes özvegyek, Tőle meg-enyhítettnek.

8. A' hitetleneket meg-rontya Őszvényőket el-vešztvén, De meg-áll az ő országa, Most és minden időben, Oh Sion a' te Urad, Mind örökké megmarad.

Máso-

Második karban helyheztetett

E L M E L K E D E S.

Mellyben be-foglaltatnak hét rendbeli Reggeli Imádságok, ismét hét háláadó és az igaz penitencia tartóknak hét szép Könyörgési, melyek illendő rendel az egész Hétnek külön

mindenik napjára osztattanak.

R Ö V I D I N T E S.

A' minden napon való könyörgésre.

A' mi életünknek pallya-futását, illik minékünk könyörgéssel véghez vinnünk, és ezzel a' mi el-fárad elméinket naponként ujítani, mert erre minden embereknek nem kevesbé vagy on szűkségek, mint ama' termő-fáknak a' vizeknek nedvességire. Mert lám sem a' fák nem hozhatnak gyümölsőt; hogy ha az ő gyökereiben a' nedvességet bé nem szíják, sem peniglen mi a' kegyes életnek nem te-

remhettyük drága gyümölsét, hogy ha a' mi el-hervatt szivünk a' könyörgésnek mennyei harmattáival nem élezgettetik.

Minekokaért nem csak a' napnak fel-támadása előtt, mikor onagyunkból fel-kelünk kell minékünk könyörögnünk, de akkor is a' mikor ételhez ülünk, és mikor testünket az étszakai nyűgodalomra adgyuk, felette igen ilendő magunkat kegyes és áhitatos könyörgéssel Istennek gondviselefe alá ajánlanunk; de sőt inkább minden órában és ennek részeiben szűkség minékünk könyörgésünket az Urnak bédanunk, hogy így a' könyörgésnek folyásait edgyezzen a' napnak folyásával.

Továbbá a' téli időben a' hofzfű étszakáknak is nagyobb részét, illik könyörgéssel el-múlatnunk, és nagy reszketéssel meg-hajtván térdeinket az Urnak hálá-adásnak ditsiretit nyújtánunk, el-hívén ez által lenni magunkat boldogoknak, hogy az Isteni szolgálatban vagyunk foglalatosfak.

Mert noszfza mond meg micsoda
ortzá-

ortzával nézed meg addig a' fényes napot, miglen először az Igasságnak áldott Napjának imádságot nem tész. ki é' szép ragyogó világozságot a' tefzed eleiben fel hozta. Miképpen kezdesz addig ételedhez, miglen először hálákat nem adtz annak a' ki ennyi javaival tégedet meg-látogatott, és meg-áldott. Mitsoda reménséggel adod magadat étszakának idején az álomra? minémű rettetgető éjeli látásokkal itéled hogy tenéked léfzen köződ? hogy ha tennen magadat először a' fűbéli könyörgésnek erős paisával fel nem fegyverkezteted, de erőtlen készűlettel mégy az álomra.

Mert imé felette igen könyű léfzen tenéked ama' kárhozatnak fajtalanúl intselkedő kolykeinek lesben hánt hálójában akadnod, a' kik tégedet szüntelen ostromlanak, hogy ha te magadat a' könyörgéstől pufztán hagyod. De ha a' könyörgésnek pántzellyával befedeztetnek lenni látnak tégedet, azon-túl hátra álnak, nem külömben mind ama' gonofz úton álló latrok, kik

dön az ő ellenek indúlt vitézeknek villogó ki-vont fegyvereket fejek felett forogni látták, ottan meg-futamodnak.

*Könyörgés, midőn Reggel
fel-serkensz.*

Világosíts meg Uram az én szemeimet, hogy soha el ne aludjak az halálban, hogy valamikor ne mondhasssa az én ellenségem, meg-győztem őtet.

*Miképpen ajánlja ember magát
Istennek, midőn reggel felkel.*

AZ Idvőzítő Ur Jézus Christus nevében fel-kelek, ki engemet megváltott az ő drágalátos vérével, engemet igazgasson, meg áldgyon, őrizzön és meg-erősítsen minden jóra-való dolgaimban, és minden időben, és nyomoruságos életem után vigyen-bé engemet az örök életben, Amen.

M A S.

A' Te áldott kezeidben ajánlom oh irgalmaságnak Istene az én lelke-met, az én érzékenségit és gyözelemet,

met, tanátsomat, gondolkodásomat, tselekedetemet, és az én testemnek és lelkemnek minden szükséges dolgaival egyetemben, az én bé-menetele-met, és ki-menetele-met, hitemet, emberek között-való társaságomat, az én életemnek folyását és tüzélyt, az én ki-múlásomnak napját és óráját, az én testemnek a' koporlóban való nyugal-vását és fel támadását, minden bete-teknek és válsztott hiekeknek gyógyul-vel, Amen.

Istennek az el-múlt és jövőre való őrizéseért való hála-adást, és a' s' mind Könyörgés melletti áldást, hogy minket az Isten irgalmassá-gal őrizze, és a' minden bűnünknek vi-selélésevel az irgalmassággal meg-kegyel-mezzen.

Vasárnapi rendeltetés.

Veghetetlen hálát adunk neked, oh szentséges Atyánk, mindenható Isten, hogy engemet az el-múlt éjelen a' te könyörölétségedből kegyes gond-viseléfednek szárnyaival bé-fé-deztel. Kérem azért mostan-is a' te

felséges jó vóltodat, hogy engedgyed énnékem e máiszent napot, hitben reménységben, szeretetben, békefészes tűrésben, felelemben és lelki szorgalmatóságokban úgy el-múlatnom, hogy ez által az én szolgálatom kedves légyen a' te Isteni felsegednek, Amen.

Istennek örökké-való Fia Ur Jesus Christus, Isteni Istentül, világosság világosságtúl, ki e' nagy tengernek letétes ködeiben, úgy mint reggeli hajnal tsillagnak fénlő világa, nagy mészfés, a' mi szemeink előtt fenyekedel, világositván minden embereket, a' kik jönnek e' világra, hogy te hozzád igazgattassanak. Virrazd-fel Urama' tudatlanságnak sötét éjelétül el-borittatott elménknek rejtekit, és gyulazd-fel benünk az igaz értelemnek homály nélkül-való világát, hogy te benned, és te általad láthassuk és ísmérhessük-meg az Atyát, kinek ísméreti élet, és kinek szolgálni örökké-való uralkodás.

Szent Lélek Isten, éltető és újjá szőlő szent szeretetnek tűze, ki meg-világosítasz mindeneket, és egyfés mind

mind meg-melegétesz. A' te Isteni hatalmas erőddel szály-bé az én szivemben, és gyulazd-fel a' kegyességnék világát, hogy e' tsalárd világnak egy szem-pillantásig tartó gyönyörűségét utálhassam-meg és ellenben a' menyör-szágnak tökéletes örömét szerethessém. Fényesíts-meg az én elmémet, hogy értheffem-meg minémü drága jókat akar el-vesztetni a' mik kegyetlen ellenségünk, e' rosz világ árnyékához-való ragaszkodásra ingerelvén. Adgyad effelet hogy tsak azokra függesszheffem szemeimet, mellyek a' te ditsőfésedre tartoznak, ezen kívül egyebekre ne-is tekinthessék, önts végezetre az én elmémbe a' te szent szeretetednek ajándékát, hogy hátra vetvén minden e' világi el múlandó dolgokat, szüntelen való kívánsággommal azokat szomjúhozhassam, a' mellyek örökké meg, maradandó tellyes szent Háromság egy bizony Isten, oltalmaz meg ez mai napon engemet a' kegyetlen ördögnek veszedelmes intselkedé-

fetűl, őrizz-meg engemet ez napon a' bűnnek minden tselekedetitűl. Ments-meg engemet ez napon a' véletlen és hirtelen-való haláltűl; Az én nyomoruságimban légy vigasztalóm, szomorú kúrtetemben erős diadalmom, és légy haláalomnak idején az én testembűl ki-múlt lelkemnek gyönyörűséges befogadó hajléka. Fel-serkentetted oh én Istenem az én álomban bé-mérűlt testemet, kérlek Uram serkents fel az bűnnek édes álmaiban szunnyadozó elmém-et-is, és e' világnak sötét tömlőztébűl szabadíts-ki, és a' kit fel-költőtél ez álomból a' vigyázásra, ki-múlása után ama' vég nélkül-való életre bévigyed. Mert lám Uram csak álom az te előtted mely mi előttünk keferű halál. Tenéked azért légyen áldás, dicsőség, halá adás, tisztettség, hatalam, és birodalom, mind örökkön örökké, Amen.

A' meg-térő bűnös embernek, bűneiről való ábitatos vallás tétele.

Vasárnap.

örkö

ÓRők mindenható Isten, meg-mér-sekelhetetlen holttseségnek, és meg-foghatatlan ditsőségnek nagy hatalmu Ura; Imé én szegény nyavalyás, ki ennek-elöttetenéked engedetlen, és te hozzád halá adatlan voltam, imé immár mostan nagy töredelmességgel borulok a' te nagy kegyelmességednek széki eleiben. Én Istenem, én lelkemnek egyetlen-edgy váltsága, én életemnek bőséges irgalmafságú ítélője. Vallást tészek Uram alázatoosan te előtted minden bűncimről, és gonosz tselekedetimről, mellyekkel a' te áldott szent nevednek ditsőségét meg-rútítottam, a' te szent parantsolatinak méltóságát által-hágtam, a' te akarodnak jó tetttségét meg-káromlottam, az én testemnek és lelkemnek reám ruházott tisztaságát meg-ferteztettem. Oh mert tellyességgel el feletkezvén, a' te nagy kegyelmességedrűl, minden gonosz tselekedetimben meg-kemenyedtem! Oh mennyiszor a' te szentséges halálodnak nekünk ajánló érdemet, mellyet az én iszonyú utálatosságom-

C5

ért

ért szenvedtel, haládatlan voltam! Oh mennyiszor voltám az én életemmel azoknak botránkozására, kiket oh te Ur János Kristus a' keresztfán-való keserves szenvedésseddel meg-váltottál! Oh mennyiszor éltem gonoszúl a' te ki mondhatatlan kegyelmeddel! Oh én szegény nyavalyás ember, imé a' hitnek minémű kitsiny szikrája vagy bennem! Oh mely igen szeretem mind azokat, a' melyeket te Uram gyűlölsz! Oh mely igen ellenében vetem magamat télyességgel minden jószágos tselekedeteknek! Oh mely igen kívánom a' titkolt dolgokat! Mely igen megromlottam bujaságot követvén minden gondolatomban, magam viselésében, beszédemben és tselekedetemben! Ihol minémű mértékletlen vagyok! ételeben és italomban! Ihon minémű fel-fuvalkodott kevély vagyok! Mely tsalárd és álnok szívu vagyok! mely ravasz és sérény vagyok (mely mindenneknél alább-való) az én bűneimnek fedezetésében.

Oh Uram imé mely tunya és rest va-

gyok minden te tőled parantsolt jószágos dolgoknak véghez vitelésében. Ezek ért és ezekhez hasonlók meg-számlálhatatlan sok gonofságimért, melyekkel te Isteni felségedet tudva és tudatlanul meg bántottam, nem vagyok semmiképpen méltó, hogy meg-ferteztetett szememet fel-vessem az égre. Oh irgalmaságnak Istene, hová fogjam tehát imár szegény nyomorult fejemet? mit tselekedgyem? Kitől várjak segédemet? hogy az én bűneimnek undokságos örvényében veszekedvén ki-szabadítottassam, melyek immár én reám szegény igye fogyott nyavalyáfra borulván, imé szintén a' rettenetes károhozottakólthatatlan lángal füstölő torkában bé-ejtnek. Nintsen Uram semmi jó bennem, hogy teelőtted dicselkedhetném. De sőt inkább jól tudom minémű meg-emésztő tűz légy a' vakmerő bűnösök ellen. Mzonyodom a' te fel búfult haragodnak sebhető ostromától, úgy el annyira reszketek és félek oh Uram, az én bűneimnek nagy volta miatt, hogy sohon nem leheltek ma-

gamnak tsendesz helyet, e' széles világ-
nak kereksege a' felelemnek szorongá-
tása miatt nem elég hely énnekeim,
mert nem tudom hová rejtsem maga-
mat a' te haragos büntetésidtől.

Oh Uram miért akarsz engemet el-
hadni vízfem a' te kezeidnek alkotmá-
nya vagyok, ne engedgyed hogy a' te
kegyelmedből ki-rekesztessém, mel-
lyet csak egy te hozzád térő bűnöstől-
is el nem tagadtál. En érettem-is szén-
vedett az én Idvőzítő Christusom. El-
hitttem Uram tellyes reménységgel hogy
nem feketkeztél el a' te régi irgalma-
ságodról. Jól tudom minémű nagy ke-
gyelmessen meg-halgattad a' mi Atyá-
inkat, midőn az ő nyomorúságoknak
idején te hozzád fel-kiáltottanak, mert
te benned biztanak, és meg nem szé-
gyenültenek, hogy ezekben a' te ditső-
ségedet nyilván valová tennéd. Nem
kévánsz oh bős Isten semmit egyebet
a' bűnös embertől, hanem hogy az ő
bűnérül tartson igaz poenitenttiát, mert
tenéked Uram kedves áldozat a' bűn-
ből fel-ferkent lélek, sőt inkább győ-
-ör-

nyörűsegesb illat a' tekinteted előtt,
hogy sem mint ama' drága egő myrha
kenetnek jó illatu füst.

Illyen hittel magamat meg erősit-
vén, te hozzád folyamodom életnek
reménye oh Ur Isten, és nagy alázatos-
sán magamat mind a' földig meg-hajt-
ván, bűneimről bocsánatot kérek; An-
nakokáért bocsájd-meg a' te ellened-
való számtalan fok vétkeimet, ne tu-
lajdoníts azokata'te szegény méltatlan
szolgádnak. Töröld-ki a' te szerezmes
Fiadnak keresztfán ki folyt piros vé-
rében mártott pennáddal, és ezen Sz.
Fiadnak az Idvőzítő Ur Jesus Chri-
stusnak idvősséges és kegyelemmel for-
ró érdemének kút-fejében meríts-bé;
Mert jól tudom Uram a' te Atyai jó
kedvedet; nem engedi Uram a' te én
hozzám való Atyai kegyes indulatod,
hogy az én bűnőmben meg-halljak.
Jól tudom édes Atyám azt-is, mely ő-
römeft-nyújtsad segítségedet a' te hoz-
zád folyamodokhoz, A' te haragodimé
el-múlik egy szem-pillantásban, és a' te
szived meg-lágyúl mi hozzánk Isteni

jó voltod szerént. Forduly hozzám azért oh én Uram Istenem a' te kegyelmességednek gazdagságával; újits meg az én lelkemet és el-bádogyatt lelki-isméretemet, készíts nyugovást-és tsendesz lakást én nálam; Tégy élő Templomoddá engemet, éppits az én szívemben magadnak gyönyörűséges hajlékot, és mint egy drága kertet, az örök életnek szomjúság-nélkül való édes italú forrásával öntözd meg, hogy a' szent Léleknek hatható creje által, annak-utánna a' te szent akaratomnak rendi szerint élhessék, és a' te szent kegyelmedben valameddig az én örök-ké-való hazámban te hozzád fel-megyek, mind addiglan meg-maradhas-lak, Amen.

*Az el-vett jótéteményért való
buzgó hálá adás.*

Vasárnap.

ELes elmélkedéssel szemléld meg tennem magadat oh én lelkem, emeld-fel és serkents-fel gondolatidat oh én szívem. Emlékezzetek, med az

Urrúl.

Urrúl minden én érzékenséгим, oh mindenható felségnek erős szent Jehova Istene, imé fel-indultak az én belső részeim tenéked ditséretet énekelni. Annak-okáért nyisd meg az én ajkamat, és az én szájam hirdeti a' te ditsiretedet. Tégedet magasztallak Urá, ki vagy örökké-való véghetetlen nagy jó, és a' te nevedet hirdetem mind örökké; Minémű tsudálatosfak a' te kezéd munkái, minden te útaid igaság és merő szentség. Oh minden Királyoknak ditső Királya, és minden Uraknak nagy hatalmú Ura, a' te megfoghatatlan hatalmaddal az eget, a' földet, és valami ezeknek kerektségében vagyon böltsen teremtetted: A' te kezeidnek crejével tartatnak mindenek. A' te böltségednek serénységével mindenek igazgattatnak: az eget és a' földet bé-töltötte a' te irgalmasságod megfoghatatlanok a' te ítéletid, és meg vizsgálhatatlanok a' te útaid, igaz vagy te minden ítéletidben, hű és viltozhatatlá minden beszédiben, szenteséges minden tselekedetidben. Kinem

felne tégedet? Ki nem hirdetné szent nevedet? Vallyon s' kitsoda minden Istenek közzül hasonlatos te hozzád? Kitsoda oly méltóságban meg-erőssítetett? Kitsoda ditsősségében ilyen rettenetes? Kitsoda tselekedetiben ilyen ditséretes és tsudálatos?

Oh Uram Isten, mitsoda az ember, hogy meg-emlekezzél ő róla; és az embernek fia, hogy hozzád veszed őtet? Midőn nem volnánk te minket a' te Isteni képedre és hasonlatosságodra teremtetél: Mikoron az idveffégnek ősvényérül el-tévelyedvén, a' kárhozatnak reánk tátott torkában efnénk, minket kegyelmessen az idveffégnek igaz útára vezérlettel: Mikoron bűneinkben meg-holtunk volna, minden reménségünk kívül, minket meg-elevenítettél.

A' miképpen az édes Atya könyörül az ő magzatán; így te-is mi rajtunk méltatlan teremtetett állatidon meg-könyörültél, Irgalmas és könyörülő vagy oh Uram mindeneken valakik a' te nevedet segítségül hívják igaz hitben.

Min.

Mindeneknek szemei tsak te benned biznak, és te adtz azoknak eledelt alkalmatos időben, meg nyitod a' te kezeidet, és bé-töltesz minden állatokat áldásoddal. Az el-esteket fel-emeled, a' nyomorúság alatt nyögőknek gondgyát vífeled, az éhezőknek bé-töltöd, a' rabokat meg-fzabadítod, a' vakokat meg-világosítod, édes Attyok vagy az árváknak, gondviselőjök az özvegyeknek, meg-keferedett sziveknek vigasztalójok, örvendezőknek igaz örömök, erőtleneknek erőffégek, és a' veszedelemben forgóknak egyedül való hűséges remények.

Te vagy minékünk edgy éltetőnk, életünk és idvőtségünk minden időbe és minden helyben. Dehogy hogy adhatnék én eléggé tenéked hálát a' te mi velünk közlőt érdemednek szentséges szerelméjért? Oh én mennyei szent Atyám, minémű hálá-adásnak kellemetes ditséretit nyújtsak tenéked a' te szerelmes Fiadnak érettem való megtestesüléseért, az ő ki-mondhatatlan alázatosságaért, és engedelmességéért

az ő

az ő munkájáért és szendvedéseért? az ő szentséges haláláért? az ő ditsőfféges fel-támadásáért és menyben menéseért? Oh mindeneket fellyúl múló szeretet, mellyért mindnyájan egyenlő szível tartozunk méltó hálaakatadni.

Ditsirjed annak okáért ob én lelkem az Urat, és el ne felelkezzél minden ő jó-téteményiről, mind testiekről mind lelkiekről, mind örökkévalókról, és mind idő szerént valókról, mert csak egyedül ő az, a' ki megkegyelmez a' te álnokságidnak, és meggyogyittya a' te fájdalmitdat, ő egyedül a' ki te veled minden javait közli, ő egyedül a' ki hiv és hivogat tégedet az ő Vég-vatsorájára, hogy a' te lelkedet az ő irgalmaságnak kút-fejéből megelégitse. Szent, szent, szent vagy te oh mi Istenünk, kinek ditséreti ki-mondhatatlan. Te benned te töled, és te általad vadnak és éltetnek mindenek. A' te irgalmaságod meg-marad, és kiterjed örök időktől fogván való időkre. Tégedet a' szent Angyaloknak, és mind a' menyországnak ditső seregi di-

dtsérnek. I n-is ditsérlek tégedet oh én lelkemnek buzgósággal szerető Istene most és örökkön örökké; Mert a' te Isteni felségednek ditséretinek végben-vitelire teremttél Uram engemet, és megváltottál. Tenéked örökké ditsérendő szent Háromságnak és valóságos meg-változhatatlan igazságnak légyen ditsőffé, ditséret, és tisztesség, mennyen és földön mind örökkön örökké, Amen.

Más Reggeli hasznos Könyörgés.

H E T F Ő N.

OH magasságban lakozó szent Jheva Isten, ki vagy Isteni természetben egy, és szeményedben három, ki vagy mindenkoron, ki valál mindenek előtt, és ki lélsz mindenkoron mindenekben, egy örökké áldandó Isten. Imé e' máj napon és minden időben, az én lelkeinet, testemet, látásomat, hallásomat, illatozásomat, és minden illetésemet tenéked ajánlom, effelelt minden gondolkodásimat, indulatimat, szollásomat, mind belső és kül-

ső érzékenységet, értelmemet, hitemet, és abban végig megmaradásomat csak egyedül a' te Isteni hatalmadnak kezeiben bízom: Igazgassd azért Uram ezeket éjélés mind nappal, minden órában és szem-pillantásban. Halgass meg engemet oh dicsőfényes szent Háromság, és oltalmaz meg minden gonosztól, a' kegyetlen ördögnek minden ostromlásától, veszedelmes kifizetésétől, és minden látható és láthatatlan ellenfénytől. Szaggassd ki a' kérdé-kenységnek elmémben meg-gyökerezett bokraikat és nevellyed a' töredelmességnek szivemben bé-oltott indulatit, törd-le kevélységnek szárját, és vidd végben én bennem az alázatosság-
nak kegyelmét. Indíts firalmat én bennem, lágyíts meg az én kőnél, vasnál, keményeb szivemet. Taníts meg engemet a' te akaratodra, mert te vagy az én jó gondviselő Istenem. Adgy Uram énnékem tökéletes értelmet és elmét, hogy nagy hálá adással foghassam a' te nekem nyújtott kegyelmességedet. Adgyad te tőled csak azokat

kér-

kérnem, mellyek te előtted kedvesek, és énnékem idvősségek. Adgy énnékem keserves zokogással való firalmat, mellyel oldozhassam el az én bűneimnek kötelét. Halgass meg én menyeyi nagy kegyelmű Atyám Istenem; Halgass meg oh én életemnek éltető ereje; Halgassd meg az én kérésimet, és vedd füleidben soházkodásimat. Ha meg-útálsz, el-vezlek; ha meg-látogatsz meg-éledek; ha az én igaságomat keresed, rútságimban holt eleven fetrengék; de ha irgalmaságodból ream, tekintesz, a' szét koporlóból az életre ismét fel-tamadok. Valamellyeket gyűlölsz Uram, megszűze távoztassd azokat én tőlem, és a' tisztaságnak lelkét öltés-bé az én szivemben, hogy valamellyeket kérek, kéresemben meg ne bántsam a' te Atyai akaratodat Nyújts énnékem Uram oly orvosságot, mellyel az én meg-avult tetemimnek febei gyógyullyanak meg. Tekints kegyelmessen az én nyomorúságimra, oldozd meg jó vóltodból az én bűneimnek kötelét, látogass meg romlott erőtl-

len-

lenfélegben; gyógyíts-meg betegfé-
gemben: enyhíts meg kínaimat nya-
valyámban, és eleveníts-meg engemet
halálomban. Adgy Uram énnékem
oly szívet, melly tégedet félyen; oly
elmét, mely tégedet szeressen; oly ér-
telmet, melly tégedet értsen; oly fület,
mely tégedet hallyon, és oly szemet, a,
mely tsak tégedet lasson.

Könyörűly én rajtam én Istenem,
könyörűly én rajtam és tekints reám
kegyelmessen a' te Isteni felségednek
ditsőféges székiből, és az én szívemnek
sűrű fetétségét ofzlásd-el a' te világos-
ságodnak tündöklésével. Adgy énné-
kem amaz jót a' gonosztól meg-válasz-
tó értelemnek lelkét, hogy minden én
érzékenséгим tsak tenéked szolgálhaf-
sanak. Adgy Uram énnékem örök éle-
tet a' te kegyelmességednek és irgal-
masságodnak jó volta szerint. Oh id-
vősségnek fel-támadt ragyagó Napja,
és mi lelkünknek hűvséges vezére Ur
Jesús Christus, én szegény nyavalyás
bűnös ember vallást tészek te előtted,
és az én esedezésemnek szózatit te hoz-
zád

zád igazgatom, oh én idvősségem,
azon kegyelmességedet közzöld én ve-
lem-is mellyet közlöttél sokakkal, ne
botsáfs engemet-is üressen a' te irgal-
masságodnak élő forrásátul. Desőt oh
minden Királyoknak Királlyá, ki adtz
mindenekben életnek erejét, adgy én-
nékem életemnek meg-jobbitására va-
ló erőt. Támasz én bennem oly elmét,
a' ki tégedet kereffen, téged áhitozzon,
és téged a' ki állatod-szerint mindenűt
jelen vagy mindenek felett szerethet-
sen, félven és tselekedheti a' te akarat-
odat, kiváltképpen én mennyei szent
Atyám arra kérek, hogy valakik én éret-
tem esedeznek, azokat atyai kegyelmsé-
gedből halgásd-meg. Effelett, azokat-
is mellyek az én szárnyaim alatt vad-
nak, és a' kik az igaz szeretetnek és ke-
gyelmségnek tisztit én hozzám mutat-
tyák, rokonságimmal és jó akaratnak
szövetségével hozzám köttettekkel
egyetemben, azokat-is mondom, kö-
nyörületefégedből igazgassad, ótal-
mazzad hogy el ne veszfzenek. Ezért-
is felette igen igen alázatofsan de nagy
bizo-

bizodalommal könyörgök tenéked oh én Uram, ki vagy kezdet és végezet, hogy mikoron amaz utolsó nap, és az én életemnek végső orája el-jövend, te légy énnékem erős fegedelmem, és kegyes ítélőm amaz reám dühött vádoló ellenségem a' Sátán ellen hogy az ártatlan szent Angyaloknak és minden Szenteknek ditsőült seregével amaz mennyei Paraditsomban tégedet vég nélkül örökkön örökké ditsirhefellek, ki vagy örökké áldandó Isten, AMEN.

*A' bános embernek bűneiről.
való vallás tétele.*

Hetfőn.

OH mennyei ditsőségnék Istene, a' ki nagy és erős hatalmas Isten, vagy, és a' ki meg-látogatod az Atyáknak álnokságokat a' fiakban, harmad és negyed iziglen, és tselekefzel irgalmasságot ezeriziglen azokkal kik tégedet szeretnek, és a' te parantsolatidat megtartják. Legyenek Uram le-hajtván a' te kegyelmességednek fülei, és halgass meg

meg a' te alázatos szolgátnak könyörgését, melyet e' máj napon te elődben engesztelő áldozatú viszek, kérvén kegyelmet az én számtalan bűneimért és azokról te előtted vallást tévén.

Oh Uram imé meg-emésztő tűz a' te haragod a' mi álnokságink ellen, de ísmét meg határozhatatlan a' te irgalmasságod mind azokhoz, valakik tiszta szüből poenitentiát tartván te hozzád térnek. Mert könyörülő vagy Uram, és nagy kegyelmű Isten. Mely te kegyelmességedben bizván annakokáért folyamodom te hozzád, és mind a' földig magamat meg-alázván a' te nagy irgalmadnak tekinteti elciben állok. Mert vétkeztem felelte igen vétkeztem. En vagyok Uram imé én vagyok, ki tenéked adossá löttem tíz ezer talentommal: Nem fizethetek meg oh Uuam Isten ezekről én soha tenéked, hanem ha a' te nagy irgalmasságod téfszen én érettem eleget. Mert valamely felé tekintek, tsak az én sok külömb külömb féle bűneimnek iszonyu utálatos ábrázattya forog előttem.

D

Hogy

Hogy ha peniglen fordítom szememet a' te Isteni felségedre, kinek égen, földön lévő állatok nagy gyorsasággal és szerénységgel szolgálnak, mindgyárt eszemben vészem, hogy tenéked mind ez ideig méltó tisztelést nem adtam.

Hogy ha peniglen a' te nagy jó tételményedet forgatom elmémben, azontúl magamat hálá-adatlannak találom. Hogy ha még-is végezetre a' te törvényednek világos tükörében tekintek, és abban magamat meg-nézem, azontúl el-rémülök, minémű rút utálatos szennyétül vagyok meg-motskoltatván az én gonosz tselekedetimnek. Ha elmémben függeszttem továbbá minémű rettenetessen meg-bünteted a' poenitentia tartatlan bűnösöket, azontúl meg-kell vallanom, hogy te szent felségednek fanyarú ostorát régen meg-érdemlettem volna.

Mit tselekedgyem tehát immár oh én Istenem? ihon az egész testemben nincsen épség a' te nagy haragod miá, ihon még-háborodtak az én tsontaim én bennem az én bűneimért. Te peniglen

len könyörülő Isten, meg-igérted minékünk szegény bűnösöknek a' te Isteni kegyelmességed által bűncinknek bocsánatját, hogy ha szívünknek igaz töredelmességével, hitünkkel, és új engedelmséggünkkel te hozzád térendünk: Imé oh Uram felette igen bánom ez ideig te ellened-való vétkeimet, kívánom a' büntül magamat meg-fogni, és annak utánna a' te szent akaratod szerint életemet rendelni. De imé annyi erőt nem talalok magamban. Minek-okáért én Istenem, téríts hozzád az én szívemet, vedd-el az én szívemnek meg-átalkodott keménységét, és adgy élnékem oly szívet, a' ki tizedet félyen és tiszteltyen. Ihon meg-hajtom az én térdeimet és te előtted le-borulván, a' te kegyelmességedet kívánom: vétkeztem Uram, vétkeztem, meg-vallom az én bűneimet tellyes szívemből te előtted: Botsásf-meg én Istenem méltatlan szegény szolgádnak, könyörűly én rajtam, mert beteg vagyok, gyógyíts-meg engemet Uram, mert meg-háborodtanak az én tsontaim, és az én lelké

igen meg-háborodott én bennem. Oh Uram, miglen haragszol én reám? Térj hozzám és szabadíts meg az én lelkemet szabadíts meg az én sok bűneimtől a' te nagy irgalmaságodért. Ne engedgyed kegyelmes Atyám, hogy részetlen legyek a' te szerelmes Fiadnak érettünk eleget tölt érdemében, desőt botsáfd meg az életemnek elébbeni sok gonosz tselekedetét. Jussón eszedben a' te szent Fiadnak nagy alázatossága, és botsáfd meg az én kevélységemet: Jussón eszedben az ő szabad akarattya szerint való engedelmeffége, és légy kegyelmes az én engedetlenségemnek: Jussón eszedben az ő halála, és engedd meg énnékem minden bűneimet, melyeket életemben tselekedtem. Oh én idvősségemnek erős reménye, én Istene, könyörűly meg én rajtam a' te nagy irgalmaságod szerint, és aldlak tégedet mind örökké, és a' te szent nevednek míg élek ditséretet éneklek,

Hála-

Hála addás Istennek minden hozzánk való jó tőteményéjért, melyet minden Istent felő keresztyének nagy idvősséges hasonnal mondhatnak.

H E T F Ő N.

Könyörűly én rajtam én Istene, a' te nagy irgalmaságod szerint, és a' te kegyelmednek nagy volta szerint, töröld el minden álnokságimat énnékem. En alá-való sereg és nem ember, haszontalá bűnös, és nem tiszta edény, nagy esedezéffel és egész testemnek buzgó indulattyaival imádlak tégedet: hálakat adok a' te Isteni jó vóltodnak oh menyeyi szent Atyám, ki a' te edgyetlen egy Fiad az Ur Jesus Christus által, midőn bűneinkben el-vesztünk volna, kegyelmeffen benünket fel keresetel.

Hálakat adok a' te mi hozzánk való ki beszélhetetlen szeretetedért, melytől vífeltetvén a' te egy szülött Fiadat a' te Isteni természetednek kebeléből e' nyomoruságnak völgyében alá bortsáttad, hogy a' bűnösöket idvözitené, és hogy őtet rendeltesd a' mi ép állapot-

ból ki esett lelkünknek igaz helyére al-
latojának, hogy minden valaki hiszen
ő benne, és minden a' ki tisztá szerete-
tét ő hozzá mutattya, el ne veszítsen,
hanem örök élete legyen.

Szerelmes édes Atyám, én ki a' te
szolgaid közül legutóbbi vagyok, ez
én buzgósággal fel-indult lelkemnek
beiső tárházából nyújtok tenéked nagy
hálákat; a' te szent Fiadnak meg-teszte-
süléséért és születéséért, szegénységé-
ért és ártatlan életéért, szenvedése-
ért és szomorú haláláért, fel-támadásá-
ért és menyben meneteléért, minden
idvősséges tanítási és Isteni tsudálatos
munkálkodásival egyetemben.

Hálákat adok szent testének és amaz
ő drágalatos vérének titkos szentsége-
ért, mellyel a' te Anya-szent-egy-há-
zadban az örök életre legeltetünk, i-
tattatunk, meg-mosogattatunk, meg-
szenteltetünk, és az Istennel edgyesü-
lünk.

Hálákat adok, hogy minket újjá-szü-
lél élő reménységben, ugyan azon te Sz.
Fiadnak fel-támadása által: és hogy ő
álta-

által a' minket a' fogadott fiúságra ma-
gadnak választottál, el-petsételevén
minket a' szent Lélek által, és nekünk
ajándékozván amaz örökké meg-ma-
radandó örökségnek zálogát.

Hálákat adok a' te meg-mérsékelhe-
tetlen jó voltodnak nagy irgalmaísága-
ért, melly által méltoztattál minket mé-
latlanokat meg-segíteni, a' mi edgyet-
len-egy szerelmes váltságunkért, té-
vén minket magadnak szent néppé,
Királyi papsággá, szent nemzetséggé,
kedves seregge, és minden jóságos
dolgoknak el-követőjévé.

Hálákat adok, hogy engemet te
gyarló por hamú edényedet, a' szent
kereszttségnek mosogatása által, ere-
dendő bűneinkből meg-tisztítottál és
tellyességgel meg-mosogattál: effelett
igaz hittel ajándékoztál, mellyet a' te
kegyelmednek bennem világoskodó
ereje által naponként öregbítez.

Hálákat adok, hogy az én életem-
nek kezdetitől fogván engemet min-
denkőron kegyessen tápláltál, ruháztál
és eltettél, ki-tzolgáltaván mindene-

ket, mellyek tartoznak ez gyarló te-
stem szükségének végben-vitelére.

Hálakat adok, hogy engemet gyer-
mekségemtől fogván, minden némű
gonosfágban gyönyörködőt és fajtalan
bujaság követőt békével el-tűrtél, vár-
ván a' te Isteni böltseséged és kegyel-
mességed szerint ezekből való meg-té-
résemet.

Hálakat adok, hogy engemet e' vi-
lágnak kárhozatos tarfaságátul és a'
bűnre-való alkalmatosságot keresők-
nek feregétől el-szakasztottál és a' te
igaz hitű szelid juhaidnak számai köz-
zé a' te szolgálatodnak végben vitelére
bé állattál.

Hálakat adok, hogy számlálhatatlan
salárdságoktól, kifizetektől, szoron-
gatásoktól, nyomoruság szenvedések-
től és mindenféle veszedelmektől en-
gemet ez ideig meg-mentettél igazgat-
ván, meg tartván és szárnyad alá vévén
kegyelmeffen az én lelkemet és teste-
met, böltsen és tsudálatosan vezérel-
vén minden szerentsés és szerentsétlen
állapotomban az én életemnek válto-
zandó sorsát.

Nagy

Nagy kegyelmű édes Atyám, min-
den én velem közlőt jó téteményedért
valamellyeket én velem annyám méhé-
től fogván tselekedtél, és mind azokért
az jókért a' mellyeket adt és adandó
vagy minden embereknek, szivemnek
leg belső reitekének óltárárul, nagy
tőredelmességgel, a' mint tőlem lehet,
tenéked hálakat adok, és kérlek tége-
det, hogy egyenlőképpen minden szol-
gáló szent Angyalok, és minden te szen-
tid és választot hiveid, ugyan ezente
jó téteményedért áldgyanak, ditsurje-
nek és fel-magasztallyanak, AMEN.

Reggeli Imádság.

Kedden.

ÓRök mindenható Isten, mi Urunk
Jesús Christusnak ditsőséges szent
Atya, téged ditsérlek, téged áldlak és
tenéked tellyes elméből nagy hálakat
adok, hogy engemet a' te véghetetlen
jó voltod szerint, ez el-múlt étfzakának
fetétségében Atyai kegyelmességedből
meg őriztél: hogy én velem jelen vól-
tal, és amaz én reám ellenségeffen tő-

D 5

reke-

rekedő pokolbéli ördögöt nem enged-
ted hozzám közelgetni: Hogy min-
den veszedelemtől lelkemet és testemet
meg-mentetted: Hogy engemet mely
álomban bé-merültesz szent Angyalid-
nak környülöttem táborát járt seregé-
vel, mint valami erős meg-romolha-
tatlan kő-fallal bé-kerítettél, hogy a-
ma' természeti - szerint reánk - dühözt
mérges kigyónak a' kegyetlen Sátának,
álnok praktikái, és ellenem való hitet-
len tsalárd forralási ne árthatnának; És
hogy végezetre engemet az álomból, a'
halálnak árnyékából fel - ferkentettél,
hogy az én bűneimnek rettenetes se-
tést segítővel tellyességgel meg ne fojtat-
nám, de sőt a' te hozzád - való meg - té-
résre időt és alkalmatosságot szolgál-
tatnál.

De imé mostan - is oh irgamság-
nak Attya, és minden vigasztalásnak
kegyes Istene. tenéked aláztatossan esse-
dezem, és tellyes szűből könyörgök,
hogy e' máj napon - is engemet végy a'
te Atyai kegyelmes gondviselésednek
szárnyai alá, vigyázz én reám a' te ir-
gal-

galmafságodnak szemeivel, igazgass
engemet a' te parantsolatidnak ólvé-
nyére, és a' szent Léleknek drágalátos
ajándékival ruházz - fel, melynek ereje
által e' máj szent napot - is a' te szent ne-
vednek ditsiretíre és ditsőffegére, fe-
lebarátonnak hasznára, és végezetre
az én lelkeimnek időffegére mulathas-
sam - el mindenűt és mindenekben ab-
ban forgódván, hogy az én keresztyéni
tiszttemben hátrane álljak, sőt inkább az
én hivatalomnak, mely reám bizatta-
tot mindenekben eleget tegyek, örizz-
meg engemet Uram minden fertel-
mességtől, az én testemet és buzgó vé-
retem, ki minden álnokságra hajlandó,
és a' ki amaz régi Adámnak maradéka
és szolgálja, zabolázd - meg: a' testi kí-
vanságnak - tagaimban gyúladozó tű-
zét, a' te Sz. Lelekednek élelőztő hives
harmattýával enyhíts - meg, hogy e' máj
napon semmi vétekben ne essem, sem
a' te haragodat és bosszú - állásodat fe-
jemre ne vonnyam. Adgyad kegyel-
mes Atyám, adgyad nagy irgalmafsá-
gu Isten, hogy az én életemnek hátra

maradott részét a' te félelmedben és
fzeretetedben viheffen végben. Igaz-
gafd e' napon az én szivemet és teste-
met, érzékenségit, beszédimet, és
tselekedetimet a' te törvényed szzerint.
és a' te parantsolatidnak el-követésére.
Szakafd-el az én szivemet minden el-
múlándó hejában-valósággtúl, és igaz-
gafd az örökké-valókra hogy meg-un-
ván e' rövid életnek gazdag-szépségét,
és tettetes gyönyörűségét, egyedült sak
a' te ditsősfeges Országodban kíván-
kozhasffam, Ronts-ki a' mi természet
szerint-való ellenségünknek a' Sátán-
nak minket mardosó fogait, és verd
hatra ellenünk dühösködő hatalmát,
hogy ám bátor mint fivő orofzlán után-
nunk járjon, keresfvén a' kit bé-nyelhes-
sen, mind azon-által énnékem vesze-
delmet szerezni és ártalmat hozni ne
teheffen.

De mivel hogy Uram, semmi az én
érdemem ki által méltó vólnék a' meg-
halgatásra. Imé azért én magammal
edgyűt elődben vífzem a' te edgyetlen
egy Fiadat, a' ki engedztelő áldozat a'

mi

mi Bűneinkért Tekints az ő személyé-
re oh kegyelmes Atyám, és szent Fiad-
nak igafságáért légy kegyelmes a' te
szolgádnak. Engedgyed énnékem ir-
galmadbol, mellyet nem adsz igafsá-
godbol; ki élfsz és nralkodol egy bizony
lsten, mind örökkön örökké, Amen.

A bűnről-való alázatos vallás tétel.

Kedden.

Menyben hatalmasan uralkodó di-
tsősfegnek Királya, és emberi
nemzetnek jó akaratu és nagy kegyel-
mű meg-vállója, én mind a' földnek
poráig meg-aláztatott gyarló bűnös
ember, ki a' te tökéletes jó vóltodtul,
mellyet mi tőlünk kívánsz, felette igen
távoll vagyok. Te elődben járulok:
mert naponként vádol engemet az én
lelkem ísméreti, jól látom minden
szempilantásban az én testemnek ékte-
lenségét, látom hogy tellyességgel nin-
tsen bennemépség. Te hozzád kiáltok
Uram meg-fáradhataatlanul, mert imé
minden én gondolkodásim, beszédim
és tselekedetim, mellyeket el-követek

D 7

és

és el-hagyok, effelet ételem, italom, al-
vám és vigyázom, belső és külső
érzékenységgel egyetemben, tulaj-
don csak a' gonoszra hanyatlottanak én
bennem. Kire függesszem oh Uram te-
hát az én szememet? te kívánj én töl-
lem tökéletességet és igazságot, de ottá
megígérted a' te segedelmedet, és Iste-
ni erődet ezeknek el-követésére, hogy
valamellyeket parantsolj azokat veg-
ben vihetném. De oh Uram Isten, úgy
meg-tapasztaltam az én vakmerő és
meg-átalkodott természetemet, hogy
ingyén sem kívánnya azokat, a' mellyek
az én lelkemnek szükségesek volná-
nak: Még elmémben sem forog a' meg-
térés és a' bűnről-való poenitentia tar-
tás, úgy el-annyira, hogy a' bűnnek ék-
telen tselekedetén meg sem szomorod-
om, oly igen el-ragadt engemet e' vi-
lágnak hanyat homlok rohant istente-
lensége, hogy a' te Atyái jó voltodról
és szeretetedről, sőt minden jó téte-
ményedről (a' mellyeket én velem sze-
gény bűnőssel tselekedtél) telyleffeggel
el-felelkeztem. Az én bűneim oh Urá.
oly

oly sokak és oly súlyosak, mellyekkel
a' te haragodat érdemleném hogy ré-
gen immár ezekért oh én lelkem meg-
érdemlette volna a' pokolbéli rettene-
tes kinoknak lángozó tűzét, hogy ha a'
te segedelmed nem járult volna, és a' te
hatalmad meg nem erősfítet volna.

Annak-okaért hogy telyleffeggel el
nem veszttem, csak a' te irgalmasságo-
nak tulajdonitom, és csak a' te Isteni
felségednek tartozom hálá-adással. De
oh vallyon s' mit tselekedgyem? Két-
ségben essemé? avagyama' gyilkos Ca-
innak és latorral azt mondgyamé: Na-
gyob az én bűnöm, hogy nem mint ke-
gyelmet nyerhetnék? távolj légyen fe-
lette így ez gondolkodás, sőt inkább ezt
mondom: Igen irgalmas az én Istenem
igen nagy kegyelmű és engedelmes az
én Idvezítő Christum: az Isten az én
reménységem, az én erőffegem, az én
vigasztalóm és az én segedelmem, nem
utállja-meg az ő kezeinek munkáját,
és meg nem veri egy-igyi szegény bű-
nös szolgáját. Minekokaért tehozzád
folyamodom oh hűséges irgalmasságú
Isten,

Isten, és te előtted az én szívemnek kívánságát ki-terjesztem. Meg vallo-
Uram a' te tekinteted előtt az én gyar-
ló voltomat, ismérem az én tudatlan-
ságomat, kefergem az én bűneimnek
számátlan voltát: Oh én kegyelmes, oh
én engedelmes mennyei szent Atyám,
vétkeztem álnokul te ellened, és az Eg-
ellen, nem vagyok méltó hogy fiadnak
hivattassam, mert a' te Atyai jó voltod-
dal és engedelmes fenyéteddel az én
veszedelemre rutul és igen gonoszul
éltem.

Tselekedgyél azért szent Atyám úgy
én velem, mint a' te béresid között ed-
gyikkel, életés és táplály engemet a' te
kegyelmednek mennyei kenyerével,
hogy így meg-erősödvén a' te házad-
ban néked szentségben, igasságban, éle-
temnek mindē napjaiban szolgálhassak.

Oh felséges Isten, alázatosan kérlek
tégedet a' tekin-szenvedéfedért, hogy
vond-el az én elmémet e' világnak sze-
retetirül, és plántáld-bé az én szívem-
ben e' te kegyelmednek és szentséged-
nek gerjedező kívánságát. Adgyad oh
én

én Idvösségem, hogy tarthassak igaz
poenitentiát az én bűneimről, és írat-
hassam meg hogy ezideig az én gonosz
tselekedetimen nagy keferüségre és
szübeli töredelmességre nem indittat-
tam. Teremts én bennem tiszta szívet,
hogy ennek utánna minden vétkeket
hátra hagyván, tsak tenéked élhessek;
és a' testnek meg halhassak, Erőssít-
meg a' te menyei erőddel a' jóban,
hogy életemnek határáig abban álhata-
tozzam meg-maradhassak, és végezetre
az én mennyei örök hazámban, te hoz-
zád fel-mehessék, holott tégedet vég-
nélkül áldhassalak, ditsérhesselek és fel-
magasztalhassalak. Amen.

Más igen szép és kegyes Hála-adás
K E D D E N.

OH meg-bóldogúlt lelkeknek szent-
séges Istene, mindenható Isten:
örökké-való Isten: minden lelkeknek
és testeknek böltsen teremtő Istene,
a' kinek ditsősséges tekinteti előtt meg-
reszket az Eg és a' Föld. Téged ditsir-
nek, téged imádnak minden teremtet-
 álla-

állatok. Imé én-is az én te benned helyezettett hitem által e' máj napon töredelmes szívemnek térdeit meghajtom, le-borulván a' te Isteni felségednek lábai eleiben. Hálákat adok te-néked szentfeges Atyám, hogy engemet, midőn semmi vólnék, nem tsak emberré formáltál, de a' te magad ké-pére és hasonlatosságára teremttél; hogy én belémi méltatlanban a' te kegyeliségedet óltád: hogy engemet a' te Anya-szent-egyházadban ama' tit-kos Sacramentomi szentség által, magadnak meg-szenteltél: és hogy engemet a' te elő-fzámálhatatlan javaiddal gyermekfélegemtől fogván neveltél, tápláltál. De imé oh menynek, főlnék és tengernek hatalmas teremő Istene, holott én a' te kezednek haszontalan munkája legyek, kitsoda kedvéjért mutattad hozzám ilyen nagy jó tétéményedet? Egyedül Uram tsak a' te jó voltodból születtettem e' világra, mind ezeket a' te jó vóltod és hozzánk-való kegyelmességed tselokedte én velem.

Holott pedig ezek között tsak a'

leg

leg-kisebbért-is nem adhatok tenéked elégedendő hálákat, mennyivel inkább tehát e' ki befézlhetetlen sok jó tétéményedet? mert vallyon s' micsoda vagyok Uram én, hogy az én erőm szerint ditsirjelek tégedet? por, hamu, lenyvelt féreg, és tsak azon mérő büdösségnek undok dögleteletése vagyok Uram; Oh kitsoda vagyok én, hogy ditsérjelek tégedet erőfégnek Istene, minden testnek éltető lelke, ki lakozol az örökké-valóságba? Vallyon s' a' fetétség ditsirje-e a' világosságot, avagy a' halál az életet? Te Uram Isten világosság vagy, én pedig fetétség, te élet én halál. Avagy az hejában-valóság ditsirheti-e az igazságot? Te igazság vagy én pedig hejában-valóság-hoz hasonlóvá lótt ember. Annak-okaért Uram mint ditsérjelek tégedet? vallyon az én nyavalyáságom ditsirhet-e tégedet? Avagy a' büdösség ditsirheti-e az jó illatot? Avagy az embernek halandósága; mely ha ma vagy holnap elmúlik, ditsirhet-e tégedet? Avagy ditsirhet-e tégedet az el-senyvelt ember,

és

és az embernek fia, ki csak féreg? A-
 vagy ditsirheté tégedet Uram a' ki bün-
 ben fogantatott, született, és neveke-
 dett, mert imé nem találta ditséret-
 nek szépsége a' bünösnek szájában; De
 te mint nagy tűrő kegyelmes Atya,
 meg-halगतod a' mi imádságunkat, és
 a' te gyarló fiaidnak akar mely hálá-
 adásokat is jö neven veszed; Annak-
 okáért tégy méltóvá én Istenem enge-
 met, hogy tenéked hálákat adhassak,
 hogy a' te ditsiretedet szüntelenül zen-
 gedezzem; hogy a' te szent szereteted-
 hez ragaszkodgyam, hog' tenéked a' te
 nagy fok jó teteményedért, mellyel en-
 gemet fel-tiszteltél, hálákat adhassak,
 hogy a' fok külömb-külobb-féle vesze-
 delemtül-való meg-szabadítáodért
 tégedet áldhassalak, minden jó és go-
 nosz szerentsémért végeztre tenéked
 Isteni tisztetletet nyújthassak. Mert te
 vagy Uram egyedül a' mi lelkünknek
 és seftünknek, életünknek és hálálunk-
 nak, egészségünknek és betegségünk-
 nek, boldogságunknak és boldogtalan-
 ságunknak meg-adó és szerző Istene,
 rövi-

rövideden, minden-némű dolgoknak
 változási tsak a' te kezeidben vadnak.
 Meg örvendezett minket a' te jó té-
 teményiddel, meg-szomorítasz min-
 ket a' te dorgálással, meg-vigasztalsz
 a' mi tünnyá reftségünkben, a' te hozzád
 való hívásoddal; Ditsősség légyen az-
 ért a' te ki-beszélhetetlen böltséged-
 nek: Ditsősség ki-mondhatatlan hatal-
 madnak; Ditsiret a, te még-clégedhe-
 tetlen emberi nemzethez-való nagy
 szerelmednek, Amen.

Más Réggeli Könyörgés.

S Z E R E D A N.

Ó Rök mindenható igaz Isten, meny-
 nek és földnek ditsősséges terem-
 tője, mi Urunk Jესus Christának szent
 Atyya, minden te mi hozzánk való nagy
 és meg számlálhatatlan jó teteményed-
 ért tellyes szüből tenéked nagy hálákat
 adok, hogy engemet a' te képedre és
 hasonlatóságodra teremtettél, a' te sze-
 relmes szent Fiad által meg-váltottál,
 és az Evangeliumnak hirdetése általa'
 te Anyaszentegyházadnak társaságá-
 ban

ban bé-állattál. Hálákat adok ezért-is tenéked, hogy engemet ez el-múlt éjdel kegyelmessen meg-őriztél, és szent kezeiddel bé-fedeztél, töredelmes szí-
vel kérlek tégedet, hogy e' napon-is minden féle bűnök-től, tévelygésektől és veszedelmektől oltalmaz-meg en-
gemet. Imé tenéked ajánlom egészlen én magamat, minden jószágimmal, fe-
leségemmel, gyermekimmal, és házam népével egyetemben, végy irgalmas-
ságodnak hatalmas markában, őrizz és igazság kegyelmessen; Ne adgy enge-
met az én bűneimért a' veszedelemre, ne szállj Uram pörben, ítéletben a' te szolgáddal, mert nem igazul meg te előtted csak egy ember-is. A' te-harag-
godban ne ostorozz engemet az én bű-
neim szerint, ostorozz Uram bátor, de mindazáltal a' te igaz ítéletedben a' ta-
busulásod ne emész-szen-meg szintén engemet, Tégy a' te szolgáddal a' te ir-
galmasságod szerint. Adgyad énnékem a' te akaratodat értenem és tselekedné
Igazíts meg engemet a' te szerelmes
Fiadért az Idvezítő Ur Jésus-Christus-
ért,

ért, és szentely-meg a' te szent Lelked-
del minden én gondolkodásimban, be-
szédemben és tselekedetemben. Légy
én velem minden időben, kivált-kép-
pen az én ki-mulásomnak utolsó nap-
ján. Oh Uram Isten ne hagdy-el enge-
met az én halálomnak oráján: Ne en-
gedgyed hogy az én futásom téli időm
avagy szombaton légyen, kétségben
eséssel, és testi bátorsággal, de hogy ig- z
hitben a' te ísméretedben e' siralom-völ-
gyéből te hozzád az örökké való öröm-
ben diadalmason pályámat meg-fut-
ván, által-költözhessem. Azonköz-
ben a' te szent Lelked; és szent Angya-
lid engemet őrizzenek, és vezérellye-
nek, hogy a' kegyetlen Sátán én rajtam
semmi hatalmat ne vehessen.

Oh Uram Isten, távoztasd mesz-sze
én tőlem az ördögöket a' te ellenfegi-
det, zabolázd-meg az én romlott tér-
mészetemnek feslett-indulatit. Ne en-
gedgy engemet esni iszonyú károm-
lásban, és tévelygésben, de sőt inkább
kegyelmes tegedelmeddel védelmezz,
az igazságának fundamentoma ellen, és
a' lel-

a' lelki ísméret ellen való vétkezéstől,
a' ki a' mi szívünket szokta rágni és furdalni.

Ne engedgyed hogy én haragnak és gyalázatnak edénye legyek, de sőt inkább tégy engemet a' te irgalmaságodnak és szeretetednek edényévé, hogy minden embereknek hasznos és idvősséges tüköre lehessék, igazgassad minden tselekedetimet. A' te nagy nevednek ditsiretere, és a' te Anyaszentegzházadnak épületre.

Add meg ennek felette minékünk a' mi életünknek szükségére tartozandókat, épp elmét, és egészséges testet, ételt és ruházatot, békéséges lakást, és tsendességet, és segély minket: hogy a' te nekünk adott ajándékkal, kegyesfen, mértékleteffen, és nagy hálá-adással élhessünk, nem a' mi lelkünknek örök veszedelmére, de a' mi testünknek táplálására és éltetésére. Vedd el mi rólunk a' mi fok méltán meg érdemlett nyomorúságinkat, háborúságot, éhséget, dög halált, és minden ezekhey hasonlókát, melyek ártalmasok a' mi lelkünk-

lkünknek, és a' mi testünknek, és a' kik igen meg-bántják a' mi keresztyéni hivatalunkat, és tisztünket. Tselekedd meg ezeket oh szentféges Atyánk a' te kegyelmes ígérated szerint, szent Fiadért a' mi Urunk JESUS Christusért, Amen.

*Az Istennek irgalmaságáért és kegyelmességeért való buzgóságos
Könyörgés.*

SZEREDAN.

OH meg-foghatatlan örökké-való jószág, életnek drágalátos kút feje, én kegyelmes Istenem, téged kereslek, téged ízomjuhozlak, és te hozzád én idvezítő Istenemhez kiáltok, mert jól tudom hogy egyedül tsak te vagy a' véghetetlen jószág, örökké-való böltsesség, örökké-való kegyelmesség, hatalomság, és tökéletes boldogság; Holott azért irgalmas vagy mindenek-fellett, nem tsak irgalmas penig, hanem ugyan telleyességgel irgalomság. En ellenben szűkölködő és merő ízegénység vagyok. Tekints tehát kegyelmessen, én

reám oh nagy irgalmu Isten.

Imé én szegény, nyomorult, és igye-
fogyott szükölködő te elődben állok;
Mit rendelsz Uram én felőlem? Mit
tselekezel Uram irgalmaságodból én
velem? Mert imé az én bűncimnek
kegyetlen mérge, mint amaz Aspis ki-
gyónak mardosó fulákja, egész teste-
met meg-sebhte, és szomorú vérben
kevette, melynek halálos mérge bé-ha-
tott szintén az én lelkemre. Nem ta-
lálatik oh Uram immár az én testem-
ben semmi jó, mert rakva vagyok tel-
lyességgel gyógyulhatatlan fekélyek-
kel, úgy el annyira hogy valamelyek
tenéked tétzenek; énnékem azok nem
tétzenek, a' melyeket effelett te én tő-
leim kívánsz, azok én nálam kedvetle-
nek. Annak felelte ama' fogait reám ret-
tenetesen tsikorgató ellenségem éjél
és nappal üldöz és kerget engemet, az
ő tsalárságának idejében hánt tüzes
nyilaival, hogy tellyességgel az örökké-
való veszedelemben, bé-éjtsen. Semmi
egyéb nincsen szándékában, hanem
hogy engemet a' felelmes kétségben ejt
hessen.

hessen, szememre hányván sok külömb
külömb-féle bűncimmet, mely tselekde-
tivel nem tsak engemet illet tsűfság-
gal, de még a' te Isteni felségedet is
fajtalanúl és szemtelenül boszszontya.

Oh nagy hatalmu Isten, te tudod az
én nyavalyás bűnös vóltomat, de nem
esem te benned kétségben, sőt inkább
nagy alázatos szível és töredelmes lé-
lekkel járulok a' te Isteni felségednek
dítsőleges széki eleiben, és minden re-
ménységemet helyheztetem egyedül a'
te jó vóltodban, és kegyelmességedben.
Nem fedezem-el Uram az én bűnei-
met, elődben terjeszttem az én álnok-
ságimat, meg-vallom romlott termé-
szetemet.

Te hozzád meg-fáradhatatlanúl ki-
áltok oh kegyelemnek Istene, és Attya,
könyörülj én rajtam én Istenem, a' te
irgalmaságodnak nagy vóltá szerint.
Lám te mondottad Uram, hogy nem
akarod a' bűnősnék halálát, de hogy
meg-térjen és éllyen. Annak-okaért
kérek tégedet oh minden meg-alélt
lelkeknek mennyei orvosa, és idvőse-

ges reménye, hogy a' te Isteni orvossá-
godnak bölcsesége szerint, téríts te
hozzád engemet, változtass engemet
más emberré, hogy járhaszak a' te pa-
rantsolatidnak ösvényén. Az én atzél-
nál, vasnál, és adamás-kőnél keményeb
szívetem vedd ki én belőlem, és te-
remts hús és engedelmes szívet én
bennem, a' ki a' te szolgálatodra min-
denkoron hajlandó légyen. Mert Uram
semmit nem tselekedhetem te nálad
nélkül, melly te előtted kedves volna.
Minck-okaért oh nagy kegyelmű Isten
hajts te hozzád engemet, én is maga-
mat te hozzád hajtom; Mutasd meg
Uram én hozzám e' te jó vóltodat,
hogy tenéked minden időben hálákat
adhassak, jelentsd hozzám a' te sege-
delmedet és erőfíts meg a' te Isteni e-
rőddel, hogy meg-győzhess az én
ellenfejemet, és az álnok ördögöt lá-
bam alá tapodhassam, és ennek utánna
minden én reményememet csak te ben-
ned helyhezterhess, te tőled várha-
sak jót, és a' jóra való igyekező életet.
Tekints meg Uram az én nyomorú-
ságo-

ságomat, és segély-meg engemet a' te
véghetetlen kegyelmességed szerint.
Nagyok Uram az én bűneim, annak-
okaért nagy irgalmasság nélkül is szü-
kölködnék. Ne tégy Uram éu velem
az emberi irgalmasság szerint, mert ez
igen kitsiny, de a' te Isteni jó vóltod sze-
rint melly meg-határozhatatlan, nagy
véghetetlen, és meg-foghatatlan, melly
fellyül hallad minden bűnöket.

Abban a' te irgalmasságodban tégy
részessé engemet, mellyel mind ez e-
gész világnak kerektségét bé töltötted,
és olly meg-tartozhatatlan buzgósa-
gos szeretettel szereted, hogy még a' te
edgyetlen-edgy szerelmes Fiadnak sem
kedveztél? sőt az emberi nemzetnek
idvősségéért és meg-tartásáért a' ke-
resztnek keserves halálára adtad. Mely
kegyelmességnél és irgalmasságnál val-
lyon's ki gondolhatna immár nagyob-
bat? Az Isten emberré lenni méltozta-
tott, az halált meg-köszölni nem iszo-
nyodott, és a' kereszt-fán keserves ki-
nokot szenvedni hátra nem állott.

Minck-okaért oh mennyei szent

Atyám, tisztíts és mofogafs-meg engemet az én bűncimnek rútságából a' te szerelmes Fiadnak érdemes vérével, kit meg-gondolhatatlan-képpen szeretz. Világosíts-meg engemet az ő érettünk szenvedésének alázatos vóltával, örvendeztets-meg engemet az ő ditsőséges fel-támadása által, oh nagy kegyelmű Isten, nem tsak a' végre kérem a' te irgalmaságodat, hogy a' testi szűk-ségemben, és nyomoruságimban engemet meg-vigasztaljon, de hogy egy-fzer s' mind az én bűncimnek terhe alatt nyögő állapotomnak meg-segitője és könnyebítője-is légyen. Botsájd-meg énnékem az én bűncimet, adgyad énnékem a' te kegyelmedet, és ne vond meg tőlem a' te jó kedvedet. Tselekedgyed Uram, hogy ennek-utánna élhessek szentségben és igazságban, hogy ez gyarló életemnek futását el-végezvént, amaz utolsó rettenetes napon azok között, és azokkal találtaffam, a' melyeket a' te Isteni felséged hiveinek ditsőferege közzé számlál, hogy oltán azokkal egyetemben én-is el-vehessem amaz

amiaz örök életnek-meg-hirvadhatatlan koronáját, Amen.

Buzgóságos Hálá-adás az Istennek meg számlálhatatlan jó téteményéért, melyeket tőte az emberekkel kitsinségektől fogván mind ez oráiglan.

SZERED'AN.

EN peniglen a' te szolgáló leányodnak fra, ki ajánlottam az én életemet a' te szent kezekben, imé mostan oh én lelkemnek kegyes váltása az én alázatos és együgyű vallás tételemmek szavait töredelmes szüből te hozzád igazgatom, és azokat a' jókat melyeket én velem iffúságomtól fogva mind ez ideig tselekedtél, elmémben meg-forgatom. Meré jól tudom Uram minémű utálatos te előtted a' háladatlanság, mely semmi nem egyéb hanem ez egész világnak Istentelenségének leg killyeb terjett keserű gyökere, és a' ki olly száraztó és tűz természetű szél, mely a' te Isteni jó kedvednek és irgalmaságodnak reánk áradott kút-fejét ki-szárazta.

tya és ki folyó erét meg-tartoztattya. En-is Uram hogy te előtted háládatlannak ne találtaffam, hálákat adok imé-tenéked oh Uram Isten én meg-szabadításomnak erős kösziklája, mert meg-szabadítottál kegyelmessen engemet, mennyiszter akart engemet el-nyelni ama pokolbéli tüzes Sárkány, de te Uram az ő kegyetlen torkából engemet ki-ragadtál: mennyiszter akart reám tá-
 tott ízájával fetét nyomrában ejteni, az én fok izben való gonosz tselekedetim-ért de te oh Uram Isten meg-oltalmaz-
 tál engemet: Mennyiszter készült elle-nem a' kárhozatnak mérges kőlyke, midőn te ellened hamiságot tseleked-ném, és midőn a' te szent parantsola-
 tidat meg-szegném, hogy a' Pokolnak fetét mélységében alá-taszitana, de te Uram vizsgálta-verted őtet. En tégedet
 én Istenem meg-bántlak vala, és te en-gemet őrizsz vala; én te tőled nem félek
 vala, még-is te engemet őltalmaz vala. En te tőled el-szakadtam vala és az én
 fene ellenségemhez ragaszkodtam va-la, de még-is te oh Uram őtet én ér-

tem

tem fenyegeted vala. En édes szentsé-
 ges Istenem te közlöd vala ezeket a' te
 jó tereményidet én velem, és én sze-
 gény nyomorult bűnös eszemben nem
 vészem vala. Mert ekképpen fok izben
 szabadítottál-meg engemet az őrdög-
 nek torkából, a' hívó rivó oroszlánnak
 szájából, és a' Pokolból engemet tudat-
 lant fok izben kezemnél fogva ki-hoz-
 tál. Mert alá szállottam mind a' Pokol-
 nak ajtajáig; de te hogy bé ne mennék
 meg-fogtál engemet, szintén az örök
 halálnak kapuja eleiben közelgettem;
 de te hogy énnékem meg ne nyilnék
 erőssen bé-szegezted. Tehát Uram
 mennyiszter vettél ki az én testemnek
 halálából. Oh én üdvösségemnek drá-
 ga-Záloga! mennyiszter gyógyítottál
 meg nehéz betegségemből, és mikor
 fok nyomoruságos veszedelemben for-
 ganék, a' tengeren, és a' földön, tűz és
 fegyver között mindenkoron mellet-
 tem állottál, és irgalmasson meg-szaba-
 dítottál, mert te jól tudod vala Uram
 hogy ha akkoron énnékem halálom tör-
 téne volna, az én lelkemet mindgyárt a'

E5

Po-

Pokol nyelte volna bé és örökké el kár-
hottam volna, de a' te könyörülő ir-
galmasságod, véghetetlen kegyelmed
elől vött engemet, meg-tartván mind
lelkemnek és mind testemnek halálától
én Istenem: Ezeket és ezekhez hason-
ló jó téteményidet közlötted én ve-
lem, de vak lévén meg nem ismértem
míglén meg nem világosítottál enge-
met. Mostan annak-okáért oh én lel-
kemnek homály nélkül-való világa én
Istenem, én életem ki által élek, fze-
mnek világossága, ki által látok imé
meg-világosítottál engemet, és én-is
immár ismérlek tégedet, mert élek te
általad, és hálákat adok tenéked, mel-
lyek jól-lehet igen vékonyok, alá valók
és a' te jó téteményedhez illetlenek,
de olyanokat adhatok Uram mellyek
az én gyarló voltomtól lehetőséffek.
Mivel hogy Uram csak te vagy az én
kegyelmes teremő Istenem, ki fze-
red a' mi lelkünket, és azok közöttül csak
edgyet sem gyűlöltél a' mellyeket te-
remtetél. Imé én legalább-való vagyok
a' bűnösök közöttül, a' mellyeket idvó-

zítottél, hogy a' te kegyelmes jó voltod-
ról másoknak-is példát adgyak.

Meg-vallom a' te hozzám mutatott
számítalan jó-téteményidet, mivel ki ra-
gadtál engemet a' Pokolnak leg-also
mélységéből nem tsak egyfzer, kétfzer
avagy háromszor de százszor és ezer-
fzer, ugy el-annyira hogy én minden-
koron a' pokolra lietvén futok vala, de
te engemet mindenkoron visszfa hozt
vala, és ekképpen engemet számítalan
ezerfzer, igazságod szerint a' kárhoza-
tra taszthattál volna hogy ha akartad
volna. De nem akartad oh én idveffé-
gemnek drága kintse, mert feletted igen
szeretted a' buzgóságos lelked, el-hallasz-
tod és el-fedezed a' poenitentia tartó
bűnösöknek álnokságokat. En szerel-
mes Atyám, ki minden te útaidban ezer
iziglen való irgalmasságu Isten vagy,
most vészem eszemben mind ezeket a'
te meg-világosításod által, és tellyeség-
gel el-fogyatkozik az én lelkem én
bennem a' te irgalmasságodnak illyén
nagy voltát látván rajtam annak-okáért
szeretlek tégedet oh én erőffégem, fze-

retlek tégedet én ki mondhatatlan ditsóségem. Aldlak tégedet én felmagasztaltatásom és erősségem, és élyen immár új életet az én lelkem nem énnekem hanem csak a' te Isteni jó kedvednek.

Annakokáért oh én lelkemnek megszentelő Istenem, megparantsoltad a' te törvényedben hogy szeressünk téged tellyes szívünkkel, tellyes lelkünkkel, és minden tellyes erőnkől. Imé azért Uram szeretlek tégedet az én szívemnek felbuzdult tellyes indulatival minden órában és minden szem-pillantásban, mert felette igen megfokasultanak a' te irgalmasságid én rajtam, mert mindenkoron elvesznék, ha te mindenkoron nem igazgatnál engemet: mindenkoron meghalnék, ha te mindenkoron meg nem elevenitenél engemet, és ekképpen minden szempillantásban adósá tész engemet a' te nevednek ditsiretiben, mikoron minden szempillantásban megkóstoltatod én velem a' te jó voltodat. Amiképpen azért hogy nintsen csak egy ora, és annak legkisebbik

része-

része is az én egész életembem, a' melyben a' te jó teteményidet nem vennem.

Sintén így ezenképpen nem kellek lenni csak egy szem-pillantásnak is, melyben tégedet szemem előtt nem kellek viselnem, és téged minden én erősségemből szeretnem; De imé ezeket sem vagyok elég, ha te tőled segedelem onnét fellyül nem adatik, mert csak te tőled igaz világozságnak Atyától száll mi reánk minden jó ajándék és tőkélletes adomány, te nálad Uram nintsen az ígérttől való el hanyatlás, sempenig a' változásnak szine te nálad, nem találhatik. Mert nem az akarójé, sem nem a' futojé, de tiéd oh könyörülő Isten hogy szeressünk tégedet, tiéd Uram e' drága ajándék; mert csak tiéd minden jó. Engedgyed azért tégedet szeretni, adgy a' mellyet engedtz, és engedgyed a' mellyeket akarsz, Amen.

Más Reggeli Könyörgés, mellyben előszámlálatnak Istennek velünk tört sok jó teteménye.

TÓR TÓR TÓR TÓR.

E 7

Isten,

Isten, én erős Istenem vagy te, jó reggel kereslek tégedet. Azt mondgya a Királyi Prophéta (Psal. 63.) és ez után ímét így szól: Meg-emlekezem te rólad az én ágyamban és éjeli vigyázásimban elmélkedtem te felőled, mert voltál énnekem nagy segédem. En-is hasonlóképpen oh Uram, e' szent Királylyal kívánkozom serény vigyázásban lenni. Ez légyen minden én foglaltságimnak kezdete: Ez gondolkodásomon kezdhessem el a' reánk virradó napnak eleit: mert ezzel tartozom, sőt ugyan adós vagyok Uram tenéked, ez végre az én e' világra való teremtetésemnek, hogy tégedet ditsirjelek, ditsőitselek, fel-magaltzattyalak, és a' te szent nevedet örökké áldgyam. Mert te vagy kezdeti és vége minden dolgoknak, oly kezdet peniglen melynek nintsen kezdete, és oly végezet melynek nintsen vége. A' miképpen azért hogy senki nem alkotott valamit te nélkül, azonképpen nem alkotott valamit más által hanem csak te általad, hogy így mindenik tenéked

szol-

szolgálnának, téged ditsérnének és a' te ditsőségedet hirdetnék.

Te vagy minden jóknak ki folyó kút feje, te vagy minden tökéletességnek előere; te vagy minden meg-gondolhatatlan titkos dolgoknak mélysége, vég-nélkül való irgalmaságnak és jóságnak tengere, hasonlíthatatlan szépségnek örvendetes képe; te vagy minden Isteneknek Istene; Szenteknek-szente, Királyoknak Királya; Uraknak Ura; minden okoknak felső szerző oka; minden valóságoknak valósága, élőknek élete, mindeneknek rendi, e' világnak ékefsége, és az Egeknek fénlő ditsősége.

Te vagy az én teremtőm, ki engemet femmiből teremtetél a' te képedre és hasonlatosságodra, te vagy az én megtartóm, ki engemet a' te gondviseléseddel tartasz hogy nyomorúságimban tellyességgel el ne fodgyak; Te vagy az én meg-szentelőm, ki engemet a' te nagy kegyelmed által a' mennyei dolgokra naponként vezérlsz; Te vagy az én ditsőitőm ki hogy a' te ditsőséged-

gedben vég-nélkül ellyek, engemet te-
remtettél; Te vagy az én óltalmazóm,
segítóm, őriző pártorom és jó akaró
gondviselőm; Te vagy az én Királyom,
rajtam könyörülő Uram, kegyelmes
Atyám, és az én lelkemnek szerelmes
jegye; te vagy az én szívemnek tel-
lyelése én életemnek utolsó vége, a'
kiben áll minden én boldogságom, ö-
römöm és tökéletes meg-elégítetté-
sem, hogy meg-mondgym egy szóval:
Te Uram énnékem minden vagy min-
denekben, Isteni természetedre nézve;
A' te emberi természeted szerint penig-
len te énnékem meg-váltóm, szabadi-
tóm és Idvezitóm vagy. Te vagy (az
Apostol mondása szerint) az én börtö-
ségem; az én igaságom; az én meg-
szenteltetésem; az én váltságom; az
én áldozatom; az én Bárányom; az
én örökké való Papom; az én szószól-
lóm; az én közben-járom; az én ta-
nitóm; az én erősségem és az én vigasz-
talóm: Te vagy Uram minden mi
betegségünknek és halálos febeinknek
közönséges orvosa. Te az én kevély-
sége-

segemet meg-gyógyítottad a' te aláza-
tolsággoddal: az én főfénységemet a'
te szegénységeddel; az én testi gyö-
nyörűségimet a' te fájdalommal; az
én harag-tartásomat a' te szelidséged-
del: az én irigységemet a' te szereteted-
del: az én torkoltságomat a' te mé-
reggel és etzettel, mellyet érettem sze-
relmedből ittál: az én rest és tunyaságo-
mat, a' te szorgalmatolsággoddal és a'
te én érettem való sok fáradságos mun-
káiddal. Mert te oh Uram érettem bőj-
töltél; sok nyughatatlan bujdosást szen-
vedtél veretékeltél, vigyáztál, imátkoz-
tál, könyveket hullattál és szám-kivet-
tetvén, kegyetlen üldözéseket, el-vő-
tél, meg-verettettél, meg-tsúfoltattál,
meg-pökdöstettél, meg-ostoroztattál,
tövis-felkoronáztattál, keresztfára fel-
feszítettél, és végeztetre mind e' világ-
nak rettenetes terhét magadra vévén
meg-hóltál.

E' te mi érettünk való keferves kin-
szenvédésed által légy erős óltalmazóm
énnékem e' mai napon, légy gyenge-
orómnak meg-tomolhatatlan erőssége,
nyo-

nyomorúságimnak sebes tüze ellen béfedezöm; félelmemnek hévsége ellen hivesítő árnyékom; minden veszedelmek ellen ör-állóm, és a' bűnnek mérge ellen erős segédlem; örvendeztesd meg az én lelkemet, világosíts meg az én szívemet, adgy egészséget és idvősséges lelki és testi áldomásokat oh én Uram Jéhus Christusom, Amen.

*Buzgóságos vallástétele a' meg térs
bűnösnek.*

TSÓTÓRTÓKÖN.

MEnynek és földnek bölcs teremítő Istene; Királyoknak Királya és Uraknak Ura, ki engemet semmiből a' te magad képeire és hasonlatosságára teremtetél, ki engemet a' te drágalátos véreddel meg-váltottál, nem vagyok Uram én méltó hogy tégedet segítséggül hijalak, szívemben rólad gondolkodgyam, az én fok rettenetes vétkeimnek gonofságáért; Kérlek tégedet oh könyörülő nagy Isten, légy kegyelmes énnékem, kikegyel-messen-könyörültél ama' Canania-béli aszfzonyi álatom

laton, és ama' bűnös Magdalénán. És a' kiurgalmason a' Publikánust, és a' keresztán függő latrot, tsak egy szóval való vallás tételéért meg-halgattad. Tenéked mint énnékem nagy engedelmű édes Atyámnak, én ki a' te tékozló és éktelen bujaságában bémerült fiad vagyok, meg-vallom az én számlálhatatlan sok gonofságimat mellyekkel egész életemben tégedet meg-bántottalak, a' kiket ha szintén a' karnék-is, de semmiképpen el nem titkolhatnék a' te ortsád előtt, mert te tudod mind azokat az én álnokságimat, mellyeket kitsinysegetmül fogván mind ez oráig gondoltam. Oh minden irgalmaságnak Atya és Istene, te tudod mennyiszor vétkeztem ellened kevélyseggemmel, fősvényseggemmel, torkofságommal, bujaságommal, harag-tartásommal, irégleggemmel, mordságommal, és hejában való ditsekedésemmel. Effelett látásommal, hallásommal, kostolásommal illetésemmel és ilatozásommal: Oh Uram mindenképpen én szegény meg-romlott bűnös meg-

meg-bántotalak tégedet, szívemnek gondolattyával, szájamnak szóllásával, kezemnek munkálkodásával; és keresztyéni tisztetnemek hátra hagyásával, és minden tselekedetimmal.

Oh én veszett nyavalyás bűnös ember. Jaj énnékem az én számtalan gonoságimért. Minekokaért alázatos-
 san kérlek Uram a' te jó vóltodért, melytől viseltetvén a' te ditsőséges székedből ide alá a' világra jövel az én idősségemért és ama' te irgalmas-ságodért, melyet a' paráznasággal és gyilkossággal meg-fertőzött Dávidot kedvedben fogadál, és a' téged esküvővel meg-tagadó Pétert kegyessen nélszted, és az ő tántorgó hitiben meg-erősítetted, légy kegyelmes az én bűneimnek borsáfelém énnékem, ne adgy engemet a' veszedelemre az én álnokságimért: mert te teremtet-állarod vagyok Uram, a' te szerelmes Fiadnak érdemes vérével meg-mosogat-tott és meg-váltatott szolgád és fiad vagyok, én Istenem, gondold meg Uram én be-néma' te ábrázatodat mellyet noha

noha gonoságimmal iszonyúvan meg-utítottam.

Avagy el-űszíze engemet a' te ortalád elől, a' ki a' Publicanusokat és a' Paráznákat hozzád fogadod? Avagy tsak én maradoké Uram üressen a' te jó vóltod-nélkül? Nem-de én érettem-is nem holté-meg az én Uram Jéhus Christu-som? Avagy nem terjedheté én reám-is az Isteni irgalmas-ságnak ám bár tsak leg-kissebbik része. Távoly légyen Uram a' te tőled, ki azon Isten vagy és soha meg nem változol: és ki ugyan azon közben-járó vagy az Isten és emberek között: amaz örökké meg-ma-radando Ember Jéhus Christus ki-e-dezik mi-érettünk és ki engesztelő ál-dozat a' mi bűneinkért. Edes szent-séges Atyám ez én vélem meg-békéltet szent Fiadat vetem közben-járóul, a' kinek esedezése hejában való nem lé-szen a' te Isteni jó-vóltodnál. Ennek sebeit, érdeme véré, keserves halálát víszem te elődben engesztelő ál-doza-tul minden én bűneimért, Amen.

Rönyörgés, melyben ember önnön magát meg-alázza és meg-gondolván az

Istennek nagyságos tselekedetét és végzetését igazságát el-álmélkodik.

Tsötörtökön.

A Miképpen Uram csak egyedül tégedet mint örökké áldandó bizony Istent illet a' tisztesség és a' ditséret, így szintén csak egyedül minékünk és nem másoknak szükséges a' te felelmed, mint tennen magad meg-jelentetted mondván: Ne fellyetek azoktól a' kik csak a' testet ölhetik meg, és ennél nagyobbbat nem tselekedhetnek, de sőt inkább fellyetek azt, ki mind a' testet, mind a' lelket el-veztheti a' Gehennában (*Matth. 10.*) Ísmét: Ne fellyetek a' Pogányokelőtt, de a' ti sziveitekben áldgyátok és fellyetek az Urat: mert az Istennek Angyala te veled vagy, hogy meg-szabadítson tégedet. Annak okaért oh én lelkem fellyed az Urat, és én szívem szerezted ötet, mert nem kevesbé kell felni ötet, mint szeretni;
Mert

Mert a' miképpen irgalmas azonképpen igaz-is, és miképpen meg-számlálhatatlanok az ő irgalomságának munkái így szintén meg-gondolhatatlanok az ő igazságának sok tsudálatos tselekedetét-is, és a' mi leg-íszonyos és rettegésre méltó dolog, imé felesében és többen vadnak a' haragnak edényi a' kegyelemnek edényinél, holott ennyi fokban legyenek a' kárhoztattak, a' választottak pedig kevelen. Rettegtek azért Uram tégedet a' te igazságodnak nagy vóltáért: a' te bölcs ítéltegednek mélysegeért, a' te Isteni Felfegednek ditsőségeért, a' te hatalmadnak győzhetetlen vóltáért, az én bűneimnek fokságáért és a' mi leg-nagyobb, a' te bennem való szent illésednek szüntelen való ellene állásomért. Félek és reszketek Uram én te tőled, kinek ditsőséges tekinteti előtt, az egeknek ereji és ez egész világnak hatalomsági meg-reszketnek: kitsoda azért, a' ki tégedet minden nemzeteknek uralkodó Királ yát nem felné? Kitsoda nem rettegné halván azokat, mellyeket te szóltot.

lottál a' Prophéta által (Jer. 5.) mond-
ván: Nem féltéké annak okáért enge-
met? az én ortzám előtt nem reszket-
teké? ki rendeltém a' fővenyt a' tenger-
nek határának örökké való végezése
szerint, melyet által nem szököllek,
jollehet még-indúlnak, de fellyül nem
halladgyák és meg-haborodnak az ő
habjai, de azon által nem meñnek. Hogy
ha annak okáért minden teremtettt ál-
latok így engednek tenéked, és vala-
mellyek a' tengerben, és e' földön vad-
nak, ekképpen félik és rettegik a' te I-
steni felséges méltóságodat. Tehát én
alá-való és el-veszett bűnös, ki tsak por
és hamu vagyok, vallyon s' mit tsele-
kedgyem? ha az ártatlan szent Angya-
lok reszketnek, midőn tégedet imád-
nak és midőn a' te ditséretedet ének-
lik. Miért tehát hogy az én szívem és
ajakim-is meg nem reszketnek midőn
ezekre igyekezem és midőn ezek tse-
lekeszem? Jaj énnékem szegény nya-
valyáfnak: miképpen általkodott meg
az én lelkem én bennem? Miképpen
szárattanak-el az én szemeimnek köny-
hul-

hullatási én bennem, hogy így nem
folynak kéferves sirással ortzámon, mi-
dőn a' szolgálga beszéll az ő Urával, és a'
teremtett állat az ő teremtőjével, az
földnek sárából alkuttatott ember az-
zal a' ki mindeneket semmiből terem-
tett. Akarnám oh Uram feletteigen, de
elégtelem vagyok mert nem tseleked-
hetem meg mind azokat, a' melyeket
akarok. Annak okáért járja által a' te
szent félelmednek éles töre az én teste-
met és indítsa fel az én szívemet a' te
szent nevednek félelmére. Retteglek
effelelt Uram tégedet a' te ki-beszélhe-
tetlen és meg-vísgálhatatlan itéletidért,
mellyet világ kezdetitől fogván mind
e' máni napig tselekedtél. Nagy és tsu-
dálatos itéleted Uram; a' te tisztán és
szentül teremtettt Angyalidnak rette-
netes éfetek. Nagy és tsudálatos itéle-
ted az egész emberi nemzetnek edgy
embernek vétkeért való kárhozatos e-
fetek. Nagy és tsudálatos itéleted vala
ez egész világnak lakosának a' viz-
özönnel-való meg-büntettetése, és töb-
bek ezekhez hasonlók. Kiváltképp

penig felette igen rettenetes e' te itéled látván e' földnek színén ennyi sok nemzetségeket a' halálnak árnyékában űlni, és a' hitetlenségnek setétségében ide s' tova tántorogván végre e' világi nyomorúságokból amaz örökké-való kínokra hanyat-homlok rohanni.

Retteglek annak-okaért Uram tégedet e' te nagyságos tsuda ítéletidért mert hogy ha még az igaz-is alig tartatik-még, vallyon s' az el-vetemedett bűnőfnek mint léfzen dolga? Hogy ha amaz ártatlan szent Job oly igen félté a' te fel-gerjedett haragodat mint a' felháborodott tengernek feje felett zúgó habjait; ne féllyeteké tehát én ki ennek ártatlanságátúl nagy távoly vagyok.

Hogyha amaz Annya méhében megszenteltetett Jeremiás Prophéta fél vála, és féltében helyét sem talállya vala, az holott a' te fel-lobbant haragod elől el-rejtezhetnék: hová folyamodgyék tehát a' ki bűnben születtetván az ő Annyának méhéül fogva semmit a' bűnön kívül nem tselekedett?

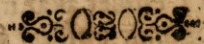
Az én bűneimnek számtalan fokságaért.

gáért-is féllyek Uram tégedet, melyekkel meg-terheltetvén kényszerítetttem a' te ditsőffeges tekéntered eleibenállani, mikoron látom jelen lenni amaz mindent meg-emészto rettenetes tüzet, és te melletted amaz földnek és egeknek erejét meg-indító kemény szél-vezéket, hogy ítéletet és igazságot tégy a' te népednek. Akkoron ott ennyi i sok ezer lelkeknek jelen-létekben fel-fedeztetnek az én fok gonosz bűneimnek utálatossági és ennyi fok Kar Angyaloknak seregek előtt nyilván-valóvá tétetnek minden én álnokságim, nem csak azok penig a' melyeket be-fzédemmel és tselekedetemmel szer-zettem, de még azok-is valamelyeket szivemmel gondoltam. Akkor ott annyi ítélőim léfznek a' mennycn engemet a' jóságos dolgoknak követésére oktattak; annyi tanú bizonyságok ellenem; a' mennycn énnékem példájok által az jó tselekedeteknek igaz útát meg-mutatták. Ez rettenetes ítéletről gondolkodván azért ihon meg sem akarok az én bűneimnek véget vetni,

hanem fertelmes gonofságimnak undokságában hagyom magamat fetregeni: mert azonban a' torkoság földhöz vér, a' bujaság üldöz, a' kevelység megtsal; a' főlvénység szorongat; az irétség meg-emész, a' zúgolódás elfáraszt a' tisztesség kívánás izgat; a' harag háborgat; és a' restkedvetlenség a' karatomat hátra vonzza. Ihon Uram, ezek az én társaim, mellyekkel születésem túl fogván mind ez ideig éltem, ezek az én barátim, a' kikkel társalkodtam és laktam. Ezek az én tanítóim, kiket életeniben hallgattam. Ezek az én gazdáim, a' kiknek szolgáltam. Annakokáért ne szálj pörben, ítéletben Uram a' teszolgáladdal, mert egy igaz sem találtatik te előtted az élők közül, mert holott találnál csak egy igazat is, ha irgalmaságod nélkül ítélnél bennünket? Alázatos lélekkel és töredezett szível borulok azért oh Uram a' te lábaid eleiben és ama' szent Királyi Prophétával keserves írást tévén, ezt mondom: (Psal. 6.) Uram a' te búfúlásodban ne tedgy meg engemet, és a' te haragodban

ban ne ostromozz engemet. Könyörűl rajtam Uram, mert erőtlén vagyok, gyógyíts meg engemet Uram, mert meg-háborodtanak az én tsontaim. És az én lelkem igen meg-háborodott; De te Uram miglen! Térj hozzám Uram, és ments ki az én-lelkemet, és szabadíts meg engemet a' te irgalmaságodért. Mert nintsen te felőled az halálban emlékezet, a' koporlóban ki-tsoda mond tenéked ditséretet? El-fáradtam fohászkodásimban, megmostam minden éjeli az én ágyamat, és könyhullatásimmal meg-öntöztem ágyamat. El hívadott ortzám szomoruság miatt, és meg-vénhött ellenségim miatt. Ditsőség legyen Atyának, Fiúnak, és szent Lélek Istennek. Miképpen kezdetben ditsőfeges vala mostan és mind örökkön örökké, Amen.

Reggeli Könyörgés.

Pénteken.

ÓRÓK, mindenható, kegyelmes Isten, az éjszakának és a' napnak bõltsen rendelõ Iffene, az én áhítatos szívemnek belsõ részeibõl, nagy hálát adok tenéked, hogy engemet ez elmúlt éjel minden lelki és testi veszedelmektõl. Atyai jó voltodból és kegyelmedbõl megõriztél és oltalmaztál. Leg-elsõben is penig ezért tartozom tenéked buzgóságos hálá-adással, hogy engemet a' te szent szárnyad alá vévén ama' kegyetlen pokolbéli farkasnak a' reánk dühödött Sátánnak lefeskedésitül és intselkedésitül a' te vigyázó Sz. Angyaliddal körülöttünk strását állatván kegyelmeffen megmentettél: kik szüntelenül éjel és nappal akar aludjunk akar vigyázzunk, akar együnk és akar igyunk, effelet akar mi féle dolgunkhoz fogjunk boldog állapotunkban és fogyatkozott szükségünkben, bánatinkban és örömünkben, beszédünkben és tselekedetünkben, minden ezer-képü praktikával titkon és mindnyíl-

nyilván utánnunk olátkodván üldõzben nünket, és titkosképpen az egész világnak minden õsvényére, és területire meg-hánt hálójában hitegetni, belé alkasztani és a' veszedelemre taszítani igyekezik. Mert csak abban forgolódik e' kegyetlen ellenség mi módon tetõled igaz Istentül, a' te szõlgálatodra és akaratodnak véghez vitelére teremtetett lelkeket a' kárhoznak töriben ejthesse, és magával edgyütt a' pokolra taszítassa. De te, oh Uram Isten, terjeszd ki mi reánk a' te áldott karjaidat, végy minket a' te szent szárnyaidnak bátor-ságos oltalma alá, hogy minden veszedelemtül és büntül urresek lévén, ennek árnyékában tsendessen nyughassunk. Es hogy szentségben és igazságban a' te nagy nevednek tiszteletire és a' mi lelkünknek örök idvõségére, egész életünknek hajójával, minden veszedelmeken és habi útkezeten, általmenvén juthassunk a' ki-fogó tsendes partra.

Adgy Uram énnékem tiszta, engedelmes, kegyes, alázatos, tsendes, és a'

te tisztettedre vigyázó szívet, hogy senkinek ártalmat ne hozzak, senkit meg ne botoránoztassak, sem pedig a' gonoszért gonoszszal ne fizessék.

Teremts oly szívet én bennem, a' mellyet te én tölem tökéletesen kívánsz, a' ki szeresse azokat, a' mellyek a' te Isteni jó akaratodnak tetszése szerint szeretendők, és viszontag, gyűlöllye azokat, mellyeket tennem magad is gyűlölsz.

Olts én belém oly elmét, mely téged minden e' földiek felett szeressen, téged gondollyon, és szemléllyen, és csak te rólad és a' te kezdednek mnkái-ról beszéllyen, oly elmét, mondom mely te rólad mindenkor meg-emlekezzék, e' világi dolgoktól pedig iszonyodgyék, és csak egyedül amaz öröké-való mennyei öröme, a' holott te Uram Isten a' Szentekkel és a' szent Angyalokkal a' szép fényes egeknek tündöklő világosságában élsz, szüntelen kívánozhatsz, és minden tökéletes gyönyörűségét te benned helyeztet-hesse.

Emle

Emlekezzél meg Uram minden te igaz hivedről is, valakik ez egész földnek szinén el-olzlattatván, a' pogányságnak és ama' vét-szopó-kegyetlen eklenségnek üldözésében és fanyarú igazában nyögnek és fohászkodnak, hogy elméjekben valami-képpen meg-táncorodván te töled el ne szakadgyanak, avagy hiteket meg ne tagadgyák.

Erőssíts meg minden igaz kézi munkájokban forgolódot, vigasztald meg kegyessen a' meg-alélt lelkeket, nyujts segítséget a' kísértetben kesergő szíveknek és adgy könnyeséget az el-lánkat, el-törődött és nehéz beregségben fetrengő nyomorútnaknak.

Légy segítséggel a' nehézkeseknek, és mindeneknek valakik az ő szükségekben a' te ségedelmedet kívánnyák, a' szegényeket és a' szűkölködők et tartsad, táplállyad: a' hatalmasoktól és istentelenektől el nyomorítottakat a' te kezeiddel gyámolítsad, és a' te szent lelkeddel vastagítsad. Adgyad azt is ohkegyelmes Atyám, hogy az úton-járók, kik házaikon kívül, a' tengeren és

E55

a' szái

a' szárazon bujdosván igaz igyben fáradoznak bátorsággal és nagy bődögül érkezhessenek az ő nyugodalmoknak helyére adgy szabadulást a' szegény raboknak, kik a' Pogányok fogságában el epettenek, hozd utyokra az el tévelyedteket, téríts-meg a' bűnben meg-átalkodott hitetleneket és világosíts-meg az igaz hitnek és a' te igaz íméretednek fénlő világával.

Gerjesz kegyes penitentia tartást a' bűnösökben, és engedgyed hogy a' kik edgyszer a' te Idvezítő igédnek meg-ismért igazságát bé-vették mind végig len abban meg-maradgyanak.

Órizz-meg és óltalmazd-meg szülé-imet, feleségimet és gyermekimet, barátimat és egyszer s' mind az én ellenfégimet-is, rokonimat minden atyámfiait és mind azokat a' kikért parantsoltad hogy könyörögjünk. Fedezz-bé minket minden lelki és testi veszedelmek ellen, hogy a' te útaidon járhasfak szentségben és épségben. Aldgy és szerentséflíts Uram mindeneket az ő hivatalyokban, tisztekben és kézi munkájokban.

En.

Engedgyed végezetre hogy a' te szent Izolgalatodban mind életünknek határáig álhatatossan meg-maradhassunk, és ez életnek háború szél-vezei között félre nem tántorodván te hozzád idvőffégünknek nyugodalmas partyához által költözheffünk; melyet tselekedgyél a' te nagy kegyelmedből szent Fiadért a' mi Idvezítő Urunk Jesus Christusért, Amen.

A' bűnös embernek közönséges vallás-tétele.

Pénteken.

EN szegény nyavalyás bűnös ember, vallást téfzek tellyes szivemből az élő-mindenható Istennek és az ő szerelmes szent Fiának az Ur Jesus Christusnak, az én számlálhatatlan bűneimről, mellyekkel annyira meg-rakodott az én gyarló testem, mint a' tengernek partya amaz apró fővényekkel, kik mint valami nehéz súlyos tereh a' földre nyomtanak engemet.

A' mellyekben mind eddiglen oh Uram Isten e' világnak fejedelmének

F6

a' 82.

a' Sátánnak akarattya szerint éltem, és testemnek engedvén, valamire az én fajtalan kívánságim vittének mind azokat tselekedtem: hejában való gondolkodással, hivalkodó beszédekkel hazfontalan tsátsogással, bolond tselekedetimmal, szivemnek vakságával, dőlyfősségemmel, és magamnak éketlen szeretetivel, tettetes jámborságomnak külső színével, és végezetre elpalástolt, és meg-hólt hitemmelszámtalan sokszor vétkeztem te ellened. Effelett ama' pokolbéli fajtalan lelkeknek intselkedő fugallásinak, és e' világnak ostromló kívánságinak álhatalansággal és tellyes igyekezettel ellenek nem állottam, ekképpen a' bennem munkálkodó szent Lélek Istennek jóra intésének engedetlen voltam. Es ekképpen az Uramat Istenemet sokszor és nagy gyakorlatossággal megbántottam, és a' méltó bűzfű-állásra ingerlettem. Mind ezekben a' rettenetes vétkekben esvén, bánkodom és szomorkodom, és ezekért meg-kefereedett szívvel fohászkodom.

Most

Most peniglen ez irgalmaságnak és kegyelenének idején, én szegény nyavalyás bűnös, az én idvősségemnek erős oszlopához folyamodom, és az én Uramat Istenemet le-borulván kérem, hogy méltóztassék engemet igaz és tökéletes hittel ajándékozni, és ez én lelki ismértetiben meg-hidegült szivemet az ő szeretetinek élesztő tűzével fel gerjesztetni, annak felette az ő szent Fiáért minden én vétkeimet kegyelmessen meg-engedni és meg-botsátani, hogy naponként az ő könyörülő segedelme által új életet követhessék, hogy minden e' világi gonosz kívánságokat, és gyönyörűségeket hátrahagyván, a' jóban mind végiglen meg-maradhassak. Es hogy ennek-utánna méntéketes, józan, igaz, álhatalos, tiszta, engedelmes alázatos, tsendes és egy igyű lehessék, hogy a' kegyes félelemben és a' te szent akaratodban, e' nyomorúságnak és siralomnak völgyében magamat úgy viselhessék, hogy testemet e' világi kívánságoknak meg-feszítvén, jó lelki ismértettel, tiszta szent

F7

éket-

élettel, telyes reménységgel és nagy lelki örömmel várhattam az én Idvezítő Uram Jესus Christusnak a' menyegzőből való meg-térését, hogy véle edgyütt én-is minden szentekkel bé-mehessék az örökké-való lakodalomban, Amen.

HALA-ÁDÁS.

Pénteken.

ELetemnek minden napjait a' te félelmedben oh Uram Isten, és az igaz poenitentia tartásnak gyakorlásában kellettnek véghez vinnem, holott méltán intettetem naponként a' te Sz. félelmedre, én bűnös az én nyavalyás voltomnak meg-fíratására.

Mert egyedül tégedet illet Uram ditséret a' Sionban, és tenéked tésznek fogadást Jerusalemben, mert te vagy minden tökéletes böltseségnek mély-séges tengerő, kiben meg-találtatik minden tökéletesség, kiben ründöklök mind az égi és mind e' földi teremtet-állatoknak ékes szépsége mindenek felett tökéletesen. Kihez hasonlítván

min-

minden ékesség nem egyéb hanem ék-telenség; a' gazdagság, szegénység; az erő gyengeség, a' böltsesség, bolondság, az édeség, keserűség; és hogy röviden bé-foglallyam, mindenek valamelyek az égen és e' földön fénlenek, tsak olyan alá-valók a' te ditsőséges tekinteted előtt, mint valami kitsiny égő gyertya a' napnak ragyogó világosságához való képest. Te minden makula nélkül-való tökéletesség vagy minden meg-határozás kívül-való felség, vég nélkül való jó, gyarlóság nélkül való erősség, meg-változás nélkül való igazság, hely-nélkül mindenütt jelen-valóság. Isteni felségben véghe-tetlen, erejében mindenható jóságában ki-mondhatatlan, bölcseségében meg-foghatatlan, tanításában rettenetes, itéletiben igaz, gondolatiban mélységes titku, beszédében változhatatlan, tse-lekedetiben szent, irgalmaságában véghetetlen, a' meg-térő bűnösökhöz engedelmes, és a' poenitentia-tartókhoz kegyelmes.

Annak-okaért Uram vallást tészek tené-

tené-

tenéked, ditsirlek tégedet, és a' te szent nevedet ditsőitem. Adgyad énnékem szivemben a' te kegyelmednek világát és az én számban a' te szent Igédnek drágalatos ízét, hogy az én szivem elmékedgyék a' te ditsőiségedről. De mivel hogy penig nintsen ditsiretnék szépsége a' bűnőnek szájában, intlek titeket mindnyájan Istennek ártatlannál szolgáló szent Angyal, és ez egész világnak minden teremtetett állati, hogy velem edgyütt ditsirjétek az Urat, és állásátok helyére ebbéli fogytokozott vótkomat, zengedezvén amaz örvedetes szép ének szóval, melyet régenten az három iffiak az égő kementzének fanyarú lángjai között énekelnek vala: Az Urnak minden munkái áldgyátok az Urat, &c.

Reggeli Könyörgés.

Szombaton.

ÖRök mindenható Isten, ki igaz vizsgálója és tökéletes öröme vagy az én szivemnek. Tenéked az én belső részeimből hálákat adok, a' te kit

mondhatatlan, és elő számlálhatatlan jó vóltodért és irgalmaságodért, hogy a' te szent Angyalidnak bé-fedezése és őrizése által, engemet a' tsalárd ördögnek hatalmától és ellenem forralt lefedésitől meg-mentettél, és meg-óltalmaztál, és hogy ép testben és egészben engedet, ágyamból fel-keltem. Kérlek azért tégedet a' te véghetetlen kegyelmességedért, hogy engemet nem csak ez mái napon, de sőt a' következő időkben is minden féle gonosztól, bűntől, lelki és testi veszedelmektől védelmez, őriz és óltalmaz. Igazság engemet a' te Isteni bölcseséged szerint, hogy az igaz hitnek vallásában meg ne botránkozzam, és a' hittől szakattaknak kárhózasos útyokra ne lépjem, sem penig, lelkem ismeretét rettenetessen furdaló vétkekben ne essem, de sőt inkább a' te Isteni felségednek hű és ártatlan szível szolgállyák, hozzád ragaszkodgyam, és te tőled soha el ne szakadgyák. Vég oltalmad alá Uram engemet minden látható és láthatatlan, titkon és nyilván-való ellen-

segem ellen. Zárd-bé ajakimat, és zabolázd-meg nyelvemet, hogy senkinek kissebbségére avagy gyalázattyára, sempenig bűfszűval való illetésére ne mozdúllanak. Ne hadgy oh én Istenem engemet az én bűneimben meghalni és elveszni. Végy ki engemet az én utánnam álnakúl lefeskedő gonosz embereknek tsalárd töriből. Vezérellyed az én lábaimata a te szent utaidban, hogy valamiképpen az örökkévaló veszedelemnek éles kövében utközvén el ne romolliyak. Légy énnékem ki menetelemben erős igazgatóm, légy én életemnek és bémenetelemben erős vára és megromolhatatlan tornya, minden én gonosz akaróim lelkemnek s' mind testemnek veszedelméreszándékozó ellenségim ellen.

Ajánlom tenéked e' máinapon, sőt egész életemben az én gondolkodásimat, érzékenségit, erőmet, értelmemet, emlékezetimet, akaratomat, minden tselekedetimmal és elmélkedéssimmal egyetemben, hogy te nálad nélkül semmihez ne kezdhessek, és sem-

semmit véghez ne vihessek. Ajánlom a te szent kezekben az én testemet, lelkemet, hivatalomat, tiszteltségemet, és méltóságomat. Rendely és igazság én bennem mindeneket a te tettzedéért az én lelkemnek örök idősségére. Gyomláld ki mind azokat én belőlem, valamellyek tenéked nem tetszenek, és plántály helyében a te szenteséges akaratomat követő indulatokat. Adgyad Uram hogy keresztyéni képpen, kegyessen, tisztán és szentül élhessek, és hogy a te igaz ísméretedben, és te benned helyezettett szeretetemben, a te kívánságos jó voltodnak edeségét szomjuhoz hassam, és időzülendő hiremben végezetre nagy boldogul e' világból ki-költözhessem, Ámen.

A meg-térő bűnösnek Könyörgése.

SZOMBATON.

Kérlek tégedet véghetetlen irgalmaságu Isten, amaz igaz örökkévaló Bíró által, ki edgyetlen-edgy engesztelő áldozat a' mi bűneinkért, adgy énné-

énnekem szívembéli töredelmességet, és arázd meg bennem a' könyhullatásnak kút-fejét, hogy szüntelenül írathassam éjel és mind nappal az én lelkemnek sebeit, miglen jelen vagyok a' kellemetes és idvőséghez illendő idő, hogy valaha az én sok hamiságim és számtalan titkos bűncim, amaz rettenetes szám-adásnak napján, a' környülöttem lévő szent Angyalok, Prophéták és Apostolok, Szentek és minden idvözült hivek előtt, ki ne nyilatkoztassanak.

Könyörűly én rajtam Uram, könyörűly én rajtam, ne veszeled engemet az én bűneimért, álnokságimért, gonosz tselekedetimért, számtalan ellenvaló vétkeimért, és a' te szent parantsolatidat gyakorta való megsegefemért. Te Uram ki nem akard a' bűnösnek halálát, de hogy megterjen és éllyen. Könyörűly-meg én rajtam, és ne tarts az én bűnemet amaz jövőendő büntetésnek fanyarú lángjára, és a' te ítélő széked eleiben a' szám-adásra, de ez életben fájtöld ki belőlem, vala-
mikor

mikor és valami-képpen a' te Isteni irgalmaságodnak tettzik.

Imé a' te hatalmas kezeidben vagyok, tselekedgyél úgy velem, mind néked tettik, engedgyed a' te jó vóltodból és kegyelmességedből, tellyesen és tőkéletesen, hogy írathassam és jajgathassam-meg minckelőtte meg-halnék, minden én undokságos bűnemet, valamellyeket tselekedtem a' te szent akaratod ellen, kitsinységemtől fogván mind ez ideiglen. Mord meg az én tetteimet a' bűnnek rút fertelmétől. Tisztíts meg és gyógyíts meg az ördögi tsapásoknak rajtam meg-mérgesedett bűnös fekélyeit, olyan úton és módon, valamint a' te Isteni jó kedvednek tettik és láttzik. Tudtz Uram mindeneiket a' te kegyes és mindenható jó vóltod által, mellyel meg-igazítod az eltántorodot bűnösöket. Kérlek tégedet oh Uram, engedgyed hogy mindenkoron szemeim előtt forogjon amaz üzonyú kemény szám-adásnak nagy napja, és keservesen minden napon az én bűnemet írathassam-meg
hogy

hogy amaz igaz és örökké-való Birónak hatalmas ítélő széki előtt talállyak irgalomságot, és láthassam az ő ditsőséges ortzáját nagy vigasággal és nagy bátorsággal, és ennek jób keze felől állattatván, minden idvőzült Szentekkel bé-mehessék ama' véghetetlen ditsőfféggel ragyogó hajlékban, a' te Sz. országodban, Amen.

Hála-adás, melyet ember akar melly helyben és időben mondhat.

HAlákat adok tenéked, ditséretet éneklek tenéked, én Idvezítő Uram Istenem, a' ki méltoztattál engemet, semmiből a' te magad képére és hasonlatosságára teremteni, és a' te drága érdemes véreddel meg-váltani, e' felett a' szent keresztségben való újjá születtetés által a' te fiúságúl fogadott hivednek tárfaságokban számlálni, és a' te szent testednek és vérednek titkos erejével az örök életre meg-eleveníteni.

Tenéked azért éneklek ditséretet, és adok nagy hálákat, ki énnékem az én tsetsemő gyermekségemnek idejé-
túl

túl fogván mind ez oráiglan, fok kü-
lömb-külömb-féle vétkekben úszónak a' te véghetetlen kegyelmednek hosz-
szú ideiglen tűrő bölcseségével életem-
nek meg-jobbitását vártad.

Téged ditsérlek, téged ditsőitlek, ki az én tagaimnak épségét, életemnek idejének tsendességét, és minden dol-
gaimnak böl dog ki-menetelit, elő-
számálhatatlan fok jó teteményiddel egyetemben könyörületességedből ki-
szolgáltattad. Kérlek öredelmesen oh
énédes Istenem, hogy a' te el-kezdett jó
teteményidet, és szent ajándékodat a'
te Isteni jó kedvedből nevellyed ben-
nem, és távoztasd meszefze azokat én
tőlem, mellyek tenéked nem tettzenek
én bennem. Annak-felette minden né-
mü nyomorúságoztól, a' kik még hátra
vadnak, tsalárdságtól és minden gon-
noságtól, mellyekkel rakva vagyok,
engemet szabadíts-meg.

Gondolatimat, beszédimet, és tsele-
kedetimet, rendellyed a' te szent akara-
todnak el-követése szerint, és az én
fok jó szerentsék, mind peniglen ve-
szedel-

szedelmek között forgó életemet mindenütt, és mindenkoron őrizzed és oltalmazd. Es végezetre vigy által engemet ama' te áldott szent színednek örökké való látásának boldogságos örömében ki az Atya Istennel, és a' Sz. Lélekkel élsz és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

A' szent Angyalokról, melyek Istentől a' mi őrizetünkre rendeltettek.

Szerettél engemet oh én edgyetlen egy szerelmesem! minék-előtte én tégedet szeretnélek, és a' te személyedre teremtetted engemet, és minden teremtetett állattalid fellyebb-valóvá tettél engemet, mely tőled adatott méltóságot akkor ímérem bennem, mikor meg-értem hogy a' te ditsőfégedért teremtetted engemet. Effelett ki a' te szent Angyalidat, úgy mint szólgáló lelkeket teremtetted érettem, kiknek meg-parantsoltad, hogy minden én útaimban őrizzenek engemet hogy valamiképpen meg ne üssém lábaimat a' kő-

a' kőben. Mert ezek Uram ör állók az új Jerusalemnak a' te szent Várasodnak magas kő-falain, kik ennek hegycin táborát járván nagy serénységgel vigyáznak, és a' te edgy igyű nyájad környül éjeli őrsását állanak, hogy valamikoron ama' kegyetlen Sárkány az őrdög a' ki mint amaz ordító Oroszlan. ugy jár környülöttünk, keresvén kit benyelhessen, a' mi lelkeinket el ne ragadgya, Ezek amaz áldott várasnak a' felső Jerusalemnak Polgari, kik szolgálatta küldtetnek azoknak kedvéért, a' kik az idvősségnek örökkösi, hogy ezeket minden ő ellenségektől meg szabadítsák, és őrizzék kegyessen minden útokban: effelett erőssítsék, intsek és a' te számkivettettetett fiadnak könyörgéseket a' te Isteni felségednek ditsőféges tekinteti eleiben fel-vigyék. Mive hogy szeretik az ő polgár tárfokat, kik által az ő meg-romlásoknak nagy fogyatkozott ürességét várják vilzont feléppülni. Annak okáért nagy gondat és szorgalmatos vigyázással, jelen vadnak minékünk minden órában és minden

helyben gondot viselvén rólunk és segítséggel lévén minékünk, és alá s' feljáván Uram mi tőlünk te hozzád és te tőled mihozzánk, a' mi fohászzkodásunkat és keferves ohajtásunkat felvívén te elődben, hogy meg-nyervén minékünk a' te kegyelmességednek engedtető jó kedvét, alá-hozzák minékünk a' te Isteni jó-vóltodnak kíváncsós áldomását. Mert velünk járnak minden mi útainkban, bé-jőnek és ki-mennek mi-velünk, figyelmetessen vigyáznak reánk minémű kegyessen minémű szentül társalkodgyunk ez elvetemedett nemzetség között, és minémű serény igyekezettel és-kíváncsósággal kéremsz a' te országodat és annak igazságát, és minémű nagy felelemmel és reszketéssel szolgállyunk és szívünk szerint örvendezzünk te benned.

Szegedelmet nyújtnak és munkálkodnak, szárnyok alá veszik az el-fárratt nyűgovókat, intik a' vitézkedőket meg-koronázzák a' győzedelmefeket örülnék az örvendezőkkel, de a' te benned örvendezőkkel; szenvednek a' szent

szenvedőkkel, de a' te éretted szenvedőkkel. Felette nagy az ő gondviselés mi rajtunk, felette nagy az ő szerteteknek tselekedeti mihozzánk. Es mind ezeket a' te meg-bőtsúlhetetlen szeretetednek tiszteletért, mellyel minket szeretettel tészik mi velünk. Mert szeretik azokat a' kiket te szeretz, őrizik azokat a' kiket te őrizsz, és viszont el-hadgyák azokat, a' kiket te el-hadtz, nem-is szeretik a' hamiságnak munkálkodóit, mivel te-is gyűlölöd a' hamiságnak tselekedőit, és el-veszted mind azokat valakik szólnak hamiságot. Valamennyiszer jót tselekedszünk örülnék a' szent Angyalok, és az ördögök ellenében szomorkodnak. De valamennyiszer ísmét az jótul el-hanyatlunk, az ördögöket meg-örvendeztettyük, és viszont a' te szent Angyalidat az ő mi felőlünk-való örömeiben meg-tsallyuk. Mert örömeik vagyon ő nekik edgy poenitentia tartó bűnösön, de az ördögöknek ellenben örömeik vagyon edgy poenitentia-tartást meg-szegő igazon. Adgyad azért ke-

gyelmes Atyám, hogy ők mindenkor örülhessenek mi rajtunk, és hogy te is mindenkor ő általok ditsérteffel mi bennünk, adgyad hogy mi-is ő vélek edgyütt amaz egy kívánatos hajlékban örökké vigadozhassunk, hogy tenéked Angyaloknak és embereknek nagy hatalmú Urának vég-nélkül való ditsiretet énekelhessünk. Ezeket elő-számlálván vallást tészek te előtted, magasztalván tégedet, mivel hogy csak a' te nagy jó-téteményid ezek mellyekkel minket még-látogattál, el-küldvén a' te szent Angyalidat, mint ártatlan szolgáló lelkeket a' mi segedelmünknek véghez vitelére. Mert valamelyek vadnak az égnek kereksege alatt, mind azokat nekünk adtad, de mint edgy kevéfnek itilvén mind ezeket, mellyek az ég alatt vadnak még az egek felett valókat is minékünk adtad.

Ditsirjenek ezért Uram tégedet minden te szent Angyalid, áldgyanak ezért tégedet minden teremtettségű és ditsóitsenek a' te szentid. Oh mi edgyetlen-edgy fel-magasztaltatásunk,

funk, a' ki minket ennyi tisztességgel látogattál, és sok gazdakaajándékiddal fel koronáztál. Imé tsudálatos Uram a' te neved mind az egézföldön. Mert mitsoda az ember, hogy ily nagyra bősüllöd őtet, avagy miért hajtod ő hozzá a' te szivedet? mert te azt monddtad, oh örök idők előtt, való igazság, hogy a' te gyönyörűséged volna az embereknek fiaival. Nem-de az ember nem fenylvett rothatságé? és az embernek fia, nem ala-való féregé? Nem-de minden élő ember nem el-múló hejában valóságé? és még is méltónak itiléd ezekre fordítani a' te szemeidet, és veled egyetemben fel-vinni és elő, állatni a' közönséges itéletre.

Könyörgés ez életből boldogsággal való ki-múlásért.

EN Idvezítő Uram JESUS Christus, holott a' te kegyelmes szent akaratod szerint, énnékem ez árnyék világból ki kell költőznöm, adgy énnékem tsendes és idvősséges ki-múlást, hogy a' te igaz ismérétedben és vallásodban

nagy lelki békeséggel meg-halhattak, hogy ne hányattassam immár tovább az én halandóságimnak habjaitúl, hanem te benned én Uramban tsendessen el-aluván, legyek részes a' te szentidnek dicsőséges fel-támadásában, hogy tégedet lelki nagy örömmel fel-magasztalhattak, és tenéked minden jó tétéményedért, ama' győzedelmes Anyaszent-egy-háznak dicsóult seregével örökkön örökké hálákat adhattak, Amen.

Könyörgés, mikor az órát hallod.

Mindenható, kegyelmes és könyörülő Isten, alázatosan kérek tégedet, a' te szerelmes edgyetlen-edgy Fiadnak ártatlan haláláért, engedgy énnékem tsendes és boldogságos órát, mikoron lelkem testemtől el-válik. Oh Uram Istenem, légy kegyelmes énnékem szegény bűnösnek, a' te szent Fiadért az Ur JESUS Christusért, Amen.

Az

Az házból ki-menőknek

Könyörgések.

Kérlek tégedet én Istenem, nyújts énnékem segítséget és hatalmat, hogy semmi ellenségim az én útaimban nékem ne árthassanak, se tüzzel se fegyverrel, vagy aluvásomban, avagy vigyázásomban én reám rohanván meg ne nyomorítsanak.

V. SÓLTAR.

Ur Isten az én imádságom. Kérlek vegyed füleidben, Es halgass-meg kérésemben. En Istenem és én Királyom. Erts-meg mondásom.

2. Tekénts-d-meg efedezésem, Es hald-meg kialtásomat, Midőn hilak Királyomat, Meg-halगतod én könyörgésem, Bizonyyal hiszem.

3. Jó reggel meg-halगतz engemet Uram, meg-virratva előtt, Idején a' Nap hogy fel-jót, Elődben számlálom ügyemet, Várván kegyelmet.

4. Mert te egyedül vagy olly Isten, Kinek a' gonofság nem kell, És a' kigo-

nosz bűnben él, Nem mehet hozzád
semmiképpen, Mig éi véteken.

5. A' kábák és az észtelenek, Nem ál-
hatnak színed előtt. Gyűlölsz minden
gonosz-tévőt, Es tőled távolý üzet-
tetnek, Az illyetének.

§ 6. A' kik tsak hazugságot szólnak,
Szörnyen el-vezted azokat, Es meg-
rontaláz gyilkosokat, Kik embert ha-
míssan meg-tsálnak, Mind meg-ron-
tatnak.

7. En penig nagy jó reménsséggel Bé-
mégyek szent Templomodban, Es i-
mádlak szent házádban. Nagy jó vól-
todért félelemmel, Szolgállak szível.

8. Vezérly Uram igaságodban, El-
lenségimnek láttokra, Kik igyekeznek
káromra, Oktals, hogy a' te útaidban-
járhassak jobban.

9. Mert szájokban nintsen igaz szó,
Szívek tellyes nyavalyával, ő nyelvek
szólhálnoksággal, Török oly mint a'
nyílt koporsó, Hol nints semmi jó.

10. Büntéssd meg Uram Isten őket,
Tedd semmivé tanátsokat, Ronts-el ő

találmányokat, Verd meg veled ellen-
kezőket, A' párt útóket.

11. Es hogy azok mind örüllyenek,
A' kik biznak tsak te benned, Es sziv-
ből szeretik neved, Engedd hogy vigan
felségednek, Enekellyenek,

12. Mert az igazat te meg áldod, Te
nagy irgalmaságoddal, Környül vé-
szed mint paissal. Minden gonosz el-
len meg tartod, Es oltalmazod,

XIX. SOLTAR.

AZ Egek beszéllik, Es nyilván hirde-
tik, Az Urnak ereit :: Az Eg me-
nyezeti, Szépen ki-jelenti, Kézinek
munkáit. A' napok egymásnak, Tudo-
mányt mutatnak, Az ő böltseségéről,
Egy éj a' más éjnek, Beszél az Istennek
ő nagy ditsőffegéről.

2. Nints szó sem tartomány, Holott
e' tudomány, Nem prédikáltatnék ::
Minden felémgyen, E' föld kerekse-
gén, Beszéde ezeknek. Írások ki-mé-
gyen, Mind e' világ végén, Holott a'
fényes napnak, Hajlékot az Isten, Hely-
hezttet szépen, ő lakó szállásának.

3. Kiben mint Vőlegény, Reggel felkel szépen ő ágyas-házfából: Es ugyan örvendez, Mint az erős vitéz, Ha futásra indul. Az Egnek egy végén, Felkél, és el mégyen Gyorsan a' más végére, Sohol semmi nintsen, ő hévsége ellen, Ki magát el rejthesse.

4. Az Isten törvénye, Tízta ő beszéde, Lelkeket meg-térít: Hűség bizony-sága, Kisdedeket abba, Bóltéségre tanít, ő parantsolati, Igazak módási, Kik szívet vigasztalnak, Minden ő törvényt, Tízta ő szent beszédi, Szemet világoztatnak,

5. Az Isten felelme, Tízta, mind ő rökké, Meg-marad és meg-áll: Az ő i-télete, Igaz mindenekbe, Tellyes nagy jóssággal, Aranyál, ezüstnél, Kedvesb drága-kőnél, Es sokkal bősületesb. ő szerelmessége, Es gyönyörűsége, Még a' méznél-isédesb.

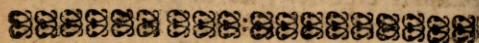
6. A' ki szolgál néked, Uram, tanúl, tőled, Nagy jó tanúságot: Es azt ha meg-tartya, Jólleszen ő dolga, Mert veszen jutalmot. Ki tudná bűnének,

Számát esetinek, és ki gondolhatná-meg? En fok bűneimet. Titkos vétkeimet, Uram nékem botsásd-meg.

7. Szolgádat őrizd-meg. Kevélységtől tarts-meg, Ne esék ez bűnben; Es én tisztá léfzek, Semmi bűnt nem téfzek, Járók te kedvedben. Szájammak szollása, Szívem gondolattya, Kedves légyen tenéked. Adgyad oh én Uram, Es erős kö-szálam. Hogy ne vétsek ellened.

Harmadik Rendben

helyheztetett

ELMELKEDES

Melyben igen szép Estvéli Könyörgések foglaltatnak be.

AZ én meg-feszítettett Idvözítő Uram Jéhus Christusomnak nevében mégyek le-fekünni, ő engemet meg-áldgyon, meg őrizzen: és az örök életre vezérrellyen; Amen.

Más Estvéli Könyörgések a' le-fekünni monő embereknek.

ÖRökké-való irgalmáságnak nagy hatalmú Istene, hálaikat. ádok tenikéd, hogy engemet e' máinapon a' te kegyelmességed által minden gonosz veszedelemtől meg-őriztél. Kérlek-is Uram tégeded. hogy valamellyeket e' napon gondolkodásomban' szóllásomban avagy tselekedetemben te ellened vétettem, azokat a' te kefersveskin szentvedésédért, és drágalatos halálodnak érde-

érdeméjért, borsáfd-meg kegyelmessen énékem szegény nyavalyas bűnősnék, hogy a' reánk virradandó napra, minden lelki és testi veszedelmektől meg menekedvén, épségben és békeségben, a' te Isteni felségednek nevének ditsiretire fel kelhessek, és te benned tisztá szüiből-való hálá-adással örvendezvén: néked ártatlanúl szolgálhassak, Amen.

Könyörgés, midőn te magadat az álmra borsárod.

VEgy kegyelmes gond-viselésed alá engemet oh én erős oltalmazóm Ur Jéhus Christus, és tselekedgyed hog' testemet az álm bé-fogván, ízivem te reád vigyázzom, és ama boldogságos és örvendetes mennyei életről örömmel és repeső indulattal elmélkedgyék a' melyben csak te vagy egyedül az Atyával és Sz Lélekkel ama' győzhetetlen hatalmas Ur. A' szent Angyalok és a' meg-dicsőült lelkek pengiglen annak örök boldoksággal tündöklő lakos Polgári.

Az ember így serkentse-fel az ő lelki ísméretit.

EBredgyél fel oh én lelkem és vigyázz, imé a' nap el ment a' világosság meg-homályosodott, az éjnek fetétsége el-közelgetett. Ne hadd feledékenységben magadat, hogy valamiképpen a' te reádtörő ellenségednek az ördögöknek és a' fetétségnek fejedelmének környülötted lefeskedő kőlykeinek martalékja ne légy: mondgy el ne ezeknek, és vald bé a' te nevedet amaz igaz világosságnak erős Fejedelmének, az Ur Jesus Christusnak, és előtte térd hajrással le-borulván ezeket mondgyad:

Oh én Idvőségemnek meg-homályosíthatatlan fényes világa Ur Jesus Christus, Kérlek engedgyed énnékem arrúl meg-emlekezniem, miképpen e' máj napon fellelt tselekedetimmal, gonosz gondolatimmal szóllásommal és tisztémnek hátra hagyásával mulattam-el: Kérlek Uram hogy ezekben semmit hátra ne hagyassak, sem peniglen ezeknek rútságit ne palástolhassam!

sam és ne fedezgethessem, avagy magamat ne mentegethessem, de sőt inkább minden vétkeimet meg-utálván te előtted meg-valhassam és a' te könyörülő kegyelmedet kívánhassam, Amen.

Annak utánna mondgyad:

Aldgyad én lelkem az Urat, és minden én belső részeim magasztaltjátok az ő Sz. nevét. Aldgyad én lelkem az Urat, és el ne felekezze az ő fok jó teteményirül. Mert a' minden Uraknak erős Ura sok külömb-külobb fele jó teteményit közlötte újonnan te veled, és az ő buzgó szerelméből véghetlen kegyelmét nyújtotta tenéked. Oh én Istenem, engedgyed hogy minde te hozzám mutatott jó teteményidet vehessem igazán és valóságosfonszemben, hogy soha te hozzád háládatlannak ne találtaffam.

Harmadszor mondgyad:

Fel-kelek, és az én kegyelmes Atyámhoz Istenemhez, kit igen megbántottam viszsza térek, Atyám vétkeitem.

tem te ellened és az ég ellen, nem vagyok méltó hogy fiadnak hivattassam mert imé a' te előmben irt parantsolatidat ísmét által hágtam, és te ellened mint igaz Isten ellen testemben és mind lelkemben álnokul vétkeztem. De bánkodom tellyes szüből oh kegyelmes Atyám én ezeken és keferedett lélekkel kérem a' te kegyelmességedet, örömeit meg-térek te hozzád, meg-jobbitom életemet, és a' te szent akaratomnak, és Isteni felséges nevednek ditsiretinek eléb mozdításában igyekezem, Engedgyed ennek-utánna a' szent Léleknek bennem munkálkodó ereje által a' bűnek ellene tufakodnom, tenéked és a' te igazságod szerint élnem. Így tégy én velem oh én nagy kegyelmű Istenem, a te szerelmes szent Fiadnak drágaltos érdeméjért, ki által ne késsél erős segédlemeddel engemet meg-vigasztalni, Amen.

Észvéli áhitatos Imádság.

EN Idvőzítő Uram Jesus Christusom, ki vagy én teremtőm és megval-

váltóm, hálákat adok szivemből tenéked minden jó téteményidért és ajándékidért, mellyekkel e' máni napon engemet mind testemben és lelkemben meg-látogattál. Effelett meg-vallom az én sok bűncimet mellyeket tudva és tudatlanul, az ördögnek fugallásából a' te szent akaratom ellen tselekedtem.

Keferű énnékem ezeknek éktelen soksági, kiváltképpen ez, hogy te tőled ennyi sok jó téteményeddel fel-ékeztetvén, a' te Isteni felségedet és Atyai jó kedvedet igen meg-bántottam.

Annakokáért imé én szegény méltatlan bűnös, verem az én meg-feresztett szivemet, buzgó töredelmességgel siratván az én bűneimnek rút undokságit, és alázatosan kérvén te tőled kegyelmet, és bűneimnek botsánattyát.

Ajánlom annak-felette tenéked oh hűséges Atyám az én testemet és lelkemet, mind azokkal egyetemben, mellyek az én birodalmomban vadnak, Kérlek-is Uram nagy áhitatossággal, hogy énnékem és minden keresztyén hűveknek, tedg nyugodalmalsá, tsend-

delsé és bődögságossá e jelen való étszakát, őrizz-meg aluvásomban és vigyázásomban minden fertelmességtől, hogy a' te rajtam virágzó Isteni kegyelmednek jó kedvét ísmét el ne idegenítsem.

Őrizz-meg engemet oh én edgyetlen-egy Idvőfegem, a' te őrizó Sz. Angyalid által, őrizz-meg engemet minden gonosztól és hirtelen való riadástól. Tarts-meg épílegben és egésségben, hogy holnapi napon és minden időben az én életemet meg-jobbitván, a' te Isteni felségednek szolgálhassak, és életemnek végső határáig tenéked kedvedben lehessék, Amen.

M A S.

KEgyelmes és könyörülő Isten, jól lehet az én bűncimnek számtalan volta a' te ditsőfeges tekinteted elől eltaszit, de viszont a' te ezer iziglen-való irgalmaságod a' te kegyelmednek széki eleiben viszen, holott le-borulván ama' tékozló fiúval azt mondom: Vétkeztem az ég ellen és te ellened, te pedig ellenben engemet számtalan jó ténemé-

teményiddel fel-ékesítettél mind e mánapig, elégedendő-képpen tápláltál, oltalmaztál, őriztél és minden reám jövő veszedelmektől kegyelmessen meg-tartottál, effelett a' te nagy hofszú ideiglen való türefteddel engemet a' poenitentia tartásra igazgattál.

Ezért a' te ki-mondhatatlan sok jó réteményidért, kíváltképpen penig hogy az én bűncimben engemet hirtelen halálra nem taszitottál, és az őrdögnek reám rohant hatalmának, kinek záfzlója alatt imé melly gyakorta tofssággal vitézkedtem, nem engedté, töredelmes szívemnek belső tárházából adok tenéked hálaikat. A' te könyörületefségedet oh én Istenem mindennek felett rajtam bűfegessé tötted: mert nem akarod a' bűnőfnek halálát, de hogy meg-térjen és éllyen.

Annak-okáért illetén ígératedtől meg-erőfittetvén te hozzád járulok, oh én mennyei szerelmes szent Atyám, és kérlek viszontag, hogy énnékem a' te szent Fiadnak ki-ontott piros vérének drágalatos érdeméjért botsáfd-meg

meg minden sok külömb-külobb-féle foggyatkozásimat, bánom te ellened való tselekedetemet, meg-jobbitom ennek utánna-életemet, és a' te kegyel-mességednek reám szállott ereje által azokrúl igaz poenitentiát tartok.

Engedgy továbbá Uram énnékem egésséges életet, és oltalmaz-meg engemet ez reánk következendő étszakának setétségében minden-féle gonosztúl. Te légy Uram énnékem a' setétségben igaz világosságom, és az halálnak szomorú árnyékában erős pálsom. Végy körül engemet a' te vigyázó Sz. Angyalidnak diadalmas táborával a' setétségnek kegyetlen fejedelmiellen. Végy-ki a' tömlőtzből és ments-ki engemet a' törből, mellyeket lábaim alá az ördögök, és minden ellenségimálnokul hántanak. A' tekezeidben ajánlom Uram az én lelkemet és testemet minden hozzám tartozókkal egyetemben, e' mostani étszakán és minden időben. Az Atyának. Fiúnak és szent Leleknek nevében, Amen.

Más:

Más Étszakai Könyörgés, melyben ember fekünni menvén magát

Istennek ajánlgya.

IDvezitő Uram Jesus Christus, én Istenem, és én meg-váltóm, mivel hogy nekünk halandó embereknek az étszakának tsendes idejét a' nyugodalomra és a' mi-gyarló testünknek meg-újítására adata és rendelted. Kérlek tégedet, hogy e' jelen való étszakán az én büntűt meg-terhelte-t lelkemet te benned oh én Istenem mint igaz és örökké való nyugodalmomban meg-erősítvén őrizzed álharatos békeségben és tarts-meg a' Sátárnak intselkedő tsaládságitúl és utánunk olálkodó kifirtetitűl őrizd-meg az én érzékenségi-met és gondolatimat, és valamellyeket tselekeizem, avagy valamellyekben meg-szűnöm, azokat a' te mennyei akaratod szerint rendellyed és igazgalsad, hogy ez fajtalan világnak rettenetes vakságában, a' setétségnek fejedelme a' Sátán meg ne győzzön, és ifzonyú szorongatásában, kifirtetiben és veszedelmes töriben ne kerítsen: de nevel-

nevellyed én bennem az én lelki-ismé-
retemnek igaz tsendességét és tökéle-
tes tisztaságát.

Engedgy ennek felette oh kegyes és
könyörülő Ur Jესus az én sok bü-
nöknek undok szennyétől meg mots-
koltatott testemnek ez étfzakán és
mindenidőben oly nyűgodalmat, hogy
soha te rólad örök tsendességűl el ne
távózzam, és te tőled el ne szakadgyak
avagy az én tunya testemnek restsége,
és hidegsége miatt te rólad el ne felet-
kezsem, hogy így amaz örökké-való
nyughatatlan háborgatásnak lelkünket
fertegető furdalásában, és a' véghetet-
len kárhozatban ne taszittassam.

Minck-okáért oh örökké-való ke-
gyelemnek Istene, az én lelkemet aján-
lom a' te szent kezekben, mert te oh
edgyetlen-cgy váltságunk minket a' ke-
reft-fán meg-váltottál, ne engedgyed
én Istenem az én lelkemet a' bűnben
szunnyadozni és el-tsüggedni és tel-
lyességgel el-alunni, hogy az örökké-
való halálban el ne temetesssem; De
vigyázz Uram én reám ály-ki az én ó-

rízé-

rízésemre oh én hűséges ör-álló páfz-
torom, ne engedgyed hogy a' te sege-
delmedtől pusztán hagyattatván, az én
gonosz bűneimnek mélységes örvé-
nyében essem, de sőt fődözz-bé enge-
met a' te szent szárnyaidnak árnyéká-
val, és ne engedgy felettéb az álomtól
el nyomattatnom, de jó idején serkents
fel engemet, hogy így fel-serkenvén a'
te ditsiretedhez és szent szolgálatod-
hoz nagy örvendezéssel foghassak,
hogy te rólad gondolkodván az igaz-
ságnak munkáit követhessém, és a'
menyországot tellyes szível kereshes-
sem, hogy oltán végezetre te általad,
és te veled, és te benned az örökké-va-
ló világosságra és a' mennyei nyűgoda-
lomra juthassak, Amen.

*A bűnűl meg-oltalmaztatott ember-
nek áhitatos imádsága.*

Veghetetlen hálákat adok tenéked
hűséges irgalmasságú Isten, hogy
engemet a' te kegyelmed által minden-
némű szertelen nagy esetekűl, és bü-
nőktől, a' mellyekre természetem sze-
rint

rint hajlandó vagyok, e' mái napon az én mértékletlen testemnek gonoszra szágúldot indulatit el-rontván, megtartottál; Egyedül a' te kegyelmességed Uram, nem az én erőm vitte véghez ezeket bennem, mert én semmi nem egyéb, hanem merő veszettség vagyok, te peniglen örök idvőség, melly én tölem megszűz távozván, minden kétség nélkül szörnyebben, hogy nem mint egyéb bűnösök te ellened vétettem volna.

De mindazon-által semmiképpen magamat oh én Istenem egész testemben nem találom tisztának és épfélegnek, jól érzem még bennem a' régi Adámnak kovászát ki minden ő zabolátlan kívánságival immár régen megfeszítettven te veled edgyütt meg kellett volna halni, hogy ha a' te kegyelmednek meg-bötsülhetetlen kintseyel igazán akarnék élni.

Annak-okaért vallást tészek az én fok fogyatkozásimról a' te szemeid előtt, kik előtt nyilvánossággal vádnak mindenek, és kik minden el-titkolás nélkül

nélkül szemlélték az én gonofságomnak esetit. Vallást tészek oh én Istenem hogy az én gondolatimra és a' te képedre teremtetted belső emberre nem viseltem szorgalmatos gondot, hanem érzékenséгимnek kívánságira adván magamat, gondolatlan és hejában való beszédekkel felette igen vétettem te ellened. Effelett mind azokról vallást tészek tenéked: valamelyeket ezen kívül tudatlanságimban vétettem ellened, mellyek mindazonáltal énnékem nyomorúlt bűnösnek az én gondviseltenségem miatt eszemben nem jutnak.

Botsásd-meg énnékem oh én Uram és én Istenem mind ezeket, és minden én fok külömb-külob-féle fogyatkozásimat, a' te kegyelemmel tellyes tökéletességeddel építs-fel, és minden én bűneimet a' te szent szerelmednek emészto tűzével éged ki belőlem. Tisztíts-meg engemet, minden fertelmességimnek motsokjából és szennyéből a' te szerelmes Fiadnak az Ur Jesus Christusnak érdemes vérével, hogy tel-

lyességgel a' te kívánságod szerint
hessek.

Oh én lelkemnek édesfűszer
Uram Jésus Christus, nagy hálát
dok tenéked, minden fok jó-rétén
nyidért, mellyekkel engemet az én sz
letésem t'ül fogván mind ez ideig
bűfűgesse meg-látogattál, teremtvé
meg-váltván ét naponként táplálván.

Kérlek annak-okáért hogy engem
ez étfzakán őrizz és oltalmaz-meg
hogy a' kegyetlen Sátán én rajtam en
ne végyen, de holnapi napon, elég
ges képpen meg-nyűgott és meg-új
tisztá testtel és lélekkel a' te Isteni tiszt
letedben forgolódhassam, és tenéked
mindenben oh igaz békeségnek Isten
tetzhessem. Aldgyon-meg engemet
Atyának örökké áldandó szentség
Neve. Aldgyon-meg engemet a' Fi
nak örökké áldandó szentfűszeres Neve
Aldgyon-meg engemet a' szent Léle
nek örökké áldandó szentséges Neve
Es az örökkön örökké imádandó te
lyes szent Háromság, és igaz edgy

seg, az ő őriző szent Angyalinak sere
gével engemet őrézteffen, kik engemet
az ő kezekben visellyenek, hogy vála
miképpen lábaimat ama' lelki kifirtet
nek kemény köveben meg ne űssem,
A M E N.

III. SOLTAR.

O Mely fokban vadnak, A' kik hábor
gatnak, Engemet, én Istenem!
Nagy fok ellenségim, Es fok gyűlölő
im, Tűsáknak ellenem, Sokan azt a
littyák, Lelkemről azt mondgyák, Ve
szett ennek ő dolga, Segítsége nintsen,
Mert el-hadta Isten, Így szólunk bo
mond módra.

2. Mert te én Istenem, Paisom vagy
nékem. Ki életem meg mented, Es nagy
tisztűsűgre, Fejem ditsűsűgre, Idővel
fel-emeled. Tehozzád Ur Isten, Kiál
tok szűntelen, Es te meg-vidámitasz,
Meg-halgatz kedvedből, Sion Sz. he
gyéről, Nagy segedelmet nyűjtasz.

3. Ha ágyamban nyugszom: Tsende
sen aluszom, Nintsen semmi felelmem,

lyességgel a' te kívánságod szerint élhessek.

Oh én lelkennek édesfűszeres szerelme Uram János Christus, nagy hálákat adok tenéked, minden fok jó-tétém nyidért, mellyekkel engemet az én születésem t'ül fogván mind ez ideiglen büfégesen meg-látogattál, teremtvén, meg-váltván ét naponként táplálván.

Kérlek annak-okáért hogy engemet ez étfzakán őrizz és oltalmazz meg, hogy a' kegyetlen Sárán én rajtam erőt ne végyen, de holnapi napon, elégfűszeres képpen meg-nyújtott és meg-újult tiszta testtel és lélekkel a' te Isteni tiszteltedben forgolódhassam, és tenéked mindenben oh igaz békeségnek Istene tetzhessem. Aldgyon-meg engemet az Atyának örökké áldandó szentséges Neve. Aldgyon-meg engemet a' Fiúnak örökké áldandó szentséges Neve. Aldgyon-meg engemet a' szent Lélekennek örökké áldandó szentséges Neve. Es az örökkön örökké imáandó teljes szent Háromság, és igaz edgyes

seg

seg, az ő őriző szent Angyalinak feregével engemet őrztesse, kik engemet az ő kezekben viseljenek, hogy valamiképpen lábaimat ama' lelki kifirtetnek kemény köveben meg ne űsem, AMEN.

III. SOLTAR.

OMely fokban vadnak, A' kik háborgatnak, Engemet, én Istenem! Nagy fok ellenségim, Es fok gyűlölőim, Tufakodnak ellenem, Sokan azt alittyák, Lelkemről azt mondgyák, Veszett ennek ő dolga, Segítsége nintsen, Mert el-hadta Isten, Igy szólhatnak boldond módra.

2. Mert te én Istenem, Paisom vagy nékem. Ki életem meg mented, Es nagy tisztességre, Fejem ditsősségre, Idővel fel-emeled. Tehozzád Ur Isten, Kiáltok szüntelen, Es te meg-vidámitasz, Meg-halgatsz kedvedből, Sion Sz. hegyéről, Nagy segedelmet nyújtasz.

3. Ha ágyamban nyugszom: Tsendesen aluszom, Nintsen semmi félelmem,

Midőn fel-serkenek, Semmin nem ke-
sergek, Mert Isten őriz engem. Ha száz
ezer népek. Mind környül vennének,
Jobb és balkezem felől, Ha rám ütné-
nek-is. Nem rettegnék még-is, Semmi
veszedelemtől.

4. Kelly-fel Uram tarts-meg. Ellen-
ségim vond-meg, Meg törvén ő foga-
kat, Mind őszve paskolod, Es artzul
tsapdosod. Az Isten útálókat. Tsak te
vagy az Isten, Ki minden szűkségben,
Meg tudt szabadítani, Ki a' tefereged,
Meg-tartod, szereted, Es meg-szoktad
áldani.

XCI. SOLTAR.

A' Ki a' felséges Urnak, Lakozik ol-
talmában, Es e' nagy hatalmátság-
nak. Nyúgofzik ármékában. Ez ilyen
nyilván mondhatya: Isten az én kő-
várom, ő életemnek oltalma, Es tsak ő
bennem bizom.

2. A' vadásznak ő törítől, Tiged meg-
ment féltedben, A' hamis nyelvek mér-
gétől, Meg-óltalmaz kegyessen. Téged
ő ked-

ő kedves szárnyával. Takargat és bé-
fedez, Es az ő igaságával, Mint pafal
védelmez.

3. Nem léfszen néked felelmed, Ejeli
irtozástól, Szived nappal meg nem i-
jed, A' repülő gyors nyiltól: Nem átt
néked semmiképpen, Az ejeli döglelet,
Az halálos dög dél színben, Néked
semmit nem tehet.

4. Ha te mellőled egy felől, Ezeren
el esnének-is, Es tiz ezren jobb kéz-
felől, Nem árthat néked még-is. Sőt
meg-nézélled kedvedént, őket szeme-
id előtt, Mondván: ő érdemek szerint,
E' veszély rajtok esőt.

§ 5. Somma szerint, az Istenben, Ve-
tem hiedelmemet, A' ki ül a' magas hely-
ben, Ebben vesd reménységedet: Es
semmi kár téged nem ér, Sem nem esel
veszélyben, Es minden gonofz hátra-
tér, Házad felé sem mégyen.

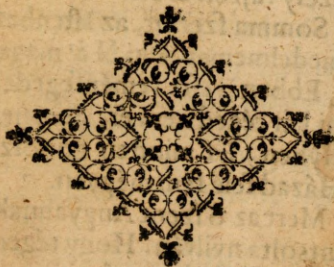
6. Mert az ő szent Angyalinak, Meg-
parantsolta nyilván. Hogy téged oltal-
mazzañak, Minden te útaidban. Ezek
tégedet nagy szépen, ő kezekben hor-

doznak. Hogy lábad ne üsd a' köbön,
Oly hiven igazgatnak.

7. Oroszlányon és Sárkányon, Min-
den kár nélkül járhatz, Oroszlán-kőly-
kőn és kigyón, Lábaibdal tapothatz.
Mond Isten. Őtet meg-tartom, Mert
engem sziből szeret, Én őtet meg-ol-
talmazom, Mert ditséri nevetet.

8. Mihelyt hív könyörgésében, Őtet
menten segétemm, Véle léfzek szüksé-
gében, Kiből hamar ki vészem. Es nag-
ditsőségre őtet, Emelem, magasztal-
lom, Es az én segedelmemet, ő néki
meg-mutatom.

Negye

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Negyedik Elmélkedés,
Melybő egynehány Tem-
plom-béli buzgóságos imád-
ságok foglaltatnak-bé.

*A' Templomban menőknek
könyörgések.*

OH nagy irgalmú Isten, kérlek
tégedet törőld-el én rólam
minden álnokságimat, hogy
a' te szentséges házadban, a' te szentid-
nek gyülekezetiben töredelmes és buz-
gó szível mehessek-bé. Oh mind ez
egész világnak igaz váltsága, ki uralko-
dol az Atyával és szent Lélekkel örök-
kőn örökké, Amen.

M A S.

Uralkodo felséges Isten, Atya, Fiu,
és szent Lélek, kiigirted tennen
magadat azoknak idvőséges vigasz-
talásokra, valakik a' te szent Templo-
modban, igaz és idvezülendő hitnek
edgyeségében, élő reménységben és

H4.

íze.

szertetben a' te nevednek tiszteltetir
 őszve-gyülekeztenek : kérék enged-
 gyed Uram, hogy az én szívemnek
 minden indulatit, és minden e' világi
 haszontalan gondgyait félre-tévé,
 az én elmélkedésimet csak te reád füg-
 gesztthessem, hogy a' te szentidnek tár-
 saságokban lélekben és igazságban di-
 tsirkefelek tégedet. Mert csak haszon-
 talan szolgálva vagyok Uram én magam-
 ban, hogy ha a' te irgalmaságodnak
 gazdagságával meg nem erőssítettem,
 és a' te szent Fiadnak véghetetlen ke-
 gyelmével fel nem ruháztatom:

Engedgyed ezt is oh szerelmes szent
 Atyám, hogy halván a' te szent igidet,
 oly szent alázatossággal a' minémü-
 néked tetszik, te benned maradjak és
 te is én bennem, hogy itt e' földön né-
 ked élő templomod lehessek, valamed-
 dig amaz örökké való Jerusalemben
 a' te menyeyi ditsőfféges templomod-
 ban tellyes valósággal tégedet mind
 örökké magamnak foglalhassalak és
 enyimé tehesselek.

A' Tem-

*A' Templomban mennén ilyen-
 képpen tégy vallást Istennek
 bűneidről.*

VEghetetlen kegyelemnek jó és Sz.
 Istene, kérék tégedet tekints én
 reám szegény meg-nyomorodott bű-
 nősre a' te irgalmadnak és könyörüle-
 tességednek szemeivel, kiimé a te szent
 színed eleiben állottam, a' te tisztel-
 tednek végbenvitelére. Vallást tészek
 annakokáért te előtted buzgó szível és
 töredelmes lélekkel minden én bűne-
 imről, a' mellyeket mind ez oráig gon-
 dolatimmal, beszédimmal, tselekede-
 timmel, és minden jó dolgoknak hátra
 hagyásával te ellened vétettem, a' ki-
 ket a' te ortzádnak ditsőfféges tekinte-
 ti előtt álván felette igen szégyenlek.

Mert imé miképpen mértem én rút
 utálatos fereg, az én gyarlóságommal
 a' te Isteni mindenhatóságodnak elle-
 ne járnai, ki engemet csak egy szempil-
 lantásban is porrá, rögge és tellyesfeg-
 gelsemmive tehetett volna: miképpen
 mértem az én goromba tudatlansá-
 gommal a' te véghetetlen böltséged-

nek ellene rugodozni: és az én gonofságommal a' te örökké-való jószágodtól el-pártolni? Vallyon s' Uram miképpen szenvedtenek-el engemet a' föld és minden egyéb teremtettt-állatok, midőn te ellened menynék, földnek hatalmas teremője ellen vétnék? Miképpen nem öltenek-meg engemet az én bűneimért az Istennek Angyalai, kik a' tiszta igazságnak éles törét kezében hordozzak. Oh én édes Istenem mind ezeket a' te könyörülő engedel-mességed és hoszszú ideiglen-velő tü-réfed tselekedte én velem, mely által engemet a' poenitentia tartáfra hittal. Mert nem akartad Uram az én halálo-mat, de hogy te hozzád, igaz poeniten-tia tartván, és életemet meg-jobbítván, meg-térnék és élnék. Merthű és igaz Isten vagy, ki meg-botsátod a' te hozzád kefervesen foházkodóknak bűnöket és meg-moogatod minden álnokságokból. Ez edgyetlen-egy szép vigasztalásnak élő forrása buzogjon örökké szivemben, ez életfzzen és új-jtszon az örök életre engemet, hogy va-

lami

lamiképpen lelkemben el-epedvén két-segben ne essem.

Te hozzád folyamodom annakoká-ért oh minden vigasztalásnak Istene, és e' te jó vóltodban és irgalmaságodban erős hiedelemmel bizván, nagy aláza-tossággal kérlek, hogy kegyelmessen botsátd-meg énnékem minden bűne-met, a' következendőkül is a' te szent kegyelmednek beñem munkálkodó e-ereje által oltalmaz-meg, hogy fe-gyhetetlenül járhaszak a' te Sz. parantsola-tidnak útajn. Aldgyon tégedet az én lelkem, és minden én belső részeim di-tsérjék a' te szentséges nevedet. Ad-gyad Uram kérlek hogy soha el ne fe-letkezzem a' te jó réteményidről: ki az én te ellened való járásomat ilyen ke-gyelmessen énnékem meg-botsátod, és minden én betegségimet meg-gyo-gyitod. Ki az én útaimat meg-mented a' veszedelemtől, és engemet meg-ko-ronálsz a' te irgalmaságoddal. Ki vagy könyörülő Ur, gazdag kegyelmű, hoszszú ideiglen tűrő, és véghetetlen irgalmaságu Isten, minnek okáért méltó

H6

66

tó vagy Uram a' fel-magasztalásra én
tőlem és minden embereknek fiaitúl,
most és mind örökkön örökké, Amen.

Első Könyörgés.

A' Szent Háromsághoz.

Tégedet ajakimmal, szivemmel és
minden én tehetőségimmal ditsér-
lek, áldlak és imádlak, és minden jó té-
reményidért a' te kegyelmességednek
és jó-vóltodnak hálákat adok, és a' te
ditsősségednek ditséretet éneklek:
Szent, Szent, Szent.

Tégedet hilak ô bódogságos szent
Háromság hogy szály-bé az én szí-
vemben, és tégy engemet a' te ditsősse-
gednek méltó Templomává, Kérem
az Atyát a' Fiú által, kérem a' Fiút az
Atya által: kérem a' szent Lelket az
Atya és Fiú által, hogy minden én go-
nosz bűneim megszűze távozzanak én
tőlem, és minden jóságos szent tseleke-
detek plántáltassanak én belém.

Véghetetlen Isten, kitűl mindenek
ki által mindenek és kiben minden lát-
ható és láthatatlan dolgok lőttének,

mert

mert a' te munkáiddal kívül minket
környűl vész, belől bé-töltesz, fellyűl
bé-fedesz, és alól meg környékesz, ö-
rizz meg engemet a' te kezeidnek mun-
káját, ki te benned remél és egyedűl
tsak a' te uralmalfságodban bizik. Örizz
meg engemet itt és minden heylben,
most és mindenkoron, kívül és belől,
elő és hátra, fel és alá, és mind körös
környűl úgy hogy semmi helye ne légye
én bennem az ellenségnek tsalárdsági-
nak. Te vagy minden te benned bizók-
nak erős őriző és meg-óltalmazó Istene
ki nélkül senki nem bátorságos, és sen-
ki a' veszedelmektűl nem üres: te vagy
Isten és senki te kívüled nintsen más
Isten, sem oda-fel az égben sem ide alá
e' földön, ki tselekedel nagy és tsudá-
latos és meg-vísgálhatatlan dolgokat,
mellyeknek nintsen száma.

Tégedet illet a' ditséret, tégedet illet
a' tisztesség, tégedet illet az áldás és fel-
magasztaltatás, tenéked mind a' szent
Angyalok és a' menyországnak min-
den hatalmalfsági imádságot nyújta-
nak, és szüntelen-való ditséretet mond-

H 7

nak

nak mind teremtett-állatok az ő terem-
tőjöknek, szolgák az ő Uroknak, és
győzödelmesek az ő Királyoknak.
Tégedet el osztatlan szentséges három-
ságot, minden teremtett állat magasz-
tal, és minden Lélek ditsér, Amen.

Második Könyörgés

A' Szent Háromsághoz.

ENgedgyed Uram hogy miglen e-
romlándó életben nyomorgok az
én szívem el-fáradhatatlanul ditsérjen
tégedet, ditsérjen tégedet az én nyel-
vem, és minden én tetemim nagy ö-
römmel így énekellyenek: Uram kitso-
da hasonlatos te hozzád? Te vagy a'
mindenható Isten, kit személyében
háromnak és az Istenségnek állatlyában
egynek vallunk és tisztelünk, születés
nélkül való Atyát, az Atyától szület-
tett edgyetlen-egy Fiút, mind a' kettő-
től származó, és mind a' kettőben meg-
maradó szent Lelket, el-oszthatatlan
tellyes szent Háromságot és egy min-
denható Istent. A' ki midőn nem vol-
nánk hatalmason teremtetttel minket,
és midőn a' mi bűneinkben el vesztünk
vólna,

vólna, kegyefségedből és jó vóltodból
fel-kerestél minket. Kérlek Uram ne
engedgyed hogy enni sok jó tetém-
nyidről hálá-adatlanok legyünk, sem-
peniglen ennyi sok könyörületességid-
re méltatlanoknak találtaffunk.

Tenéked könyörgök, tenéked ese-
dezem, és téged kérlek buzgósággal,
nevellyed hitemet, nevelled reménsé-
gemet, és öregbitsed szeretetemet,
tégy minket a' te nagy kegyelmed ál-
tal, a' hitben mindenkoron álhatatos-
fokká, és a' te szent tisztelkedben fá-
radhatatlanokká, hogy igaz hit által, és
ahoz illendő jó tselekedet által, az ö-
rökéletben te hozzád juthaflunk, hogy
ott a' te ditsőfségedet szinről szinre
meg-látván imádgjuk a' te Isteni felsé-
gedet, és vég-nélkül ditsirjünk és fel-
magasztallyunk azokkal a' kiket mel-
tokká-tóttél a' te ditsőfségednek látá-
sában.

* Dittőfség legyen az Atyának, a' ki
teremtett minket, ditsőfség a' Fiúnak
a' ki meg-váltott minket; Ditsőfség a'
szent Léleknek a' ki meg-szentelt ben-
nün-

nünket; Ditsőffeg az örökkéimádan-
do tellyes szent Háromságnak, a' kinek
tselekedeti el-öszthatatlan, és a' kinek
birodalma meg-marad mind örökkön
örökké. Tégedetillet a' ditséret tége-
det illet; az éneklés, tiéd minden: tisz-
teffeg, tiéd minden áldás, és hála-adás-
tiéd oh mi Istenünk a' tisztelet hata-
lom, és minden erőffeg, örökkön, ö-
rökké, Amen.

Harmadik Imádság.

A' Szent Háromsághoz.

OH három örök egyenlő személyek,
egy bizony Isten, Atya, Fiu és szent
Lélek, ki lakozol egyedül ama' meg-
foghatatlan örökké-valóságban, és a'
ma' te hozzád mehetetlen világofság-
ban, ki a' te nagy hatalmaddal fundál-
tad a' földet, és a' ki Isteni bõltsefé-
geddel, birod és igazgatod mind ez
egész földnek kerekiségét.

Szent, Szent, Szent a' feregeknek
erős Zebaoth Ura Istene, a' ki rettene-
tes és hatalmas, igaz és irgalmas, tsu-
dálatos és ditséretes, egy Isten, három-
személyek, igaz világofság, hatalom,
bõltse-

bõltesség, jóság, egy el-öszthatatlan
örökké való szent Háromság.

Nyíld-fel énnékem te hozzád kiál-
tónak az igazságnak kapujit, hogy bé-
menvén azokon vallást tegyek Uram
tenéked. Imé én szegény nyomorúlt a'
te ajtódon zörgetek, parantsold né-
kem zörgetőnek meg-nyitni ő te min-
deneknek nagy tselédes Ura, ki azt
mondottad: Zörgeffetek és meg-nyit-
tatik. Mert imé oh irgalmasságnak At-
tya, a' te ajtódon zörgetnek az én szí-
vemnek belső rejtekinek te hozzád ki-
áltó szozati, és az én szemeimnek zo-
kogó könyhullatásinak zengő síralmi.

Te előtted vagyok minden én ké-
vánságom, és az én fohászzkodásim te
előtted nintsenek el-rejtvén. Este oh
Uram Isten ne fordíts-el többé a' te or-
tázadat én tőlem, és ne ály mészfe az
te haragodban a' te szolgádtúl.

Minden irgalmasságnak Atya, hald
meg a' te egy igyű árvádnak keserves
jajgatását, és nyújts ki a' te segitő karo-
dat, és szoríts hozzád engemet, hogy a'
vizeknek mélysége ne nyeljen-el, és
hogy

hogy e' nyomorúságnak háború tengerében, és a' bűnnek undok fertőjében ne sillyodgyek-bé, de juthassak te hozzád Uramhoz és én Istenemhez, hogy láthassam a' te szent Országodnak gazdag ditsőtségét, és nézhessék a' te országodat örökké, és a' te szent nevednek ditséretet énekelhessek.

Oh Uram ki nagy tsudálatos dolgokat tselekezel, ki az én szíveimet a' te emlékezetteddel meg-vidámitod, ki meg-világosítod az én iffiúságomat, ne utáld meg Uram az én meg-öszült vénségemet, de örvendeztesd meg minden én tetemimet, és mint a' Sas-kefelyűnek újíts meg az én vénségemnek idejét.

Elő Könyörgés.

AZ ATYA ISTENHEZ.

KI merithetetlen kegyelemnek élőkút-feje örök Isten, ki vagy a' te szermes Fiadnak a' mi Urunk Jესus Christusnak ditsőséges szent Atya, Pátriárkának Istene, Prophétáknak Istene, Apostoloknak Istene, Mártýromoknak

nak Istene, és minden hiveknek Istene tégedet imádlak és áldlak oh mennyei felségnek Atya, a' ki e' világnak vége felé meg-könyörülvén mirajtunk, elbotsátad nekünk a' te edgyetlen edgy Fiadat az Ur Jესus Christust, minékünk Idvezítő Urunkat és Istenünket, ki születék szűz Máriától, fogontaték Szent Lélektől, Gábiel Angyalnak hirdetése szerint, ki által minket meg-szabadítottál ama' rajtunk uralkodó halálnak veszedelmes rabságából.

Tégedet kérlek Uram, légy segítségem énnékem, ne szálly ítéletben én velem az én fok számtalan gonosz tselekedetimért, mert imé ném engedtem Uram a' te szent parantsolatidnak, de engedgy botsánatot énnékem a' te tekinteted előtt vallást tévőknek az én bűneimről, ki szeretője vagy a' poenitentia tartásnak könyörűl én rajtam, és mint szent Dávid könyörög: Uram a' te nevedért töröld-el az én bűnemet, így könyörögök én-is a' te Isteni felségednek: töröld-el minden én bűneimet énnékem.

Tsele-

Tselekedgyed hogy te benned nyú-
govó hittel, épséges elmével, erős buz-
gosággal, szeretettel, és a' te Anyaszent-
egyházadban szüntelen való forgoló-
dással meg-maradgyak, és oltalmaz en-
gemet amaz örökké-való büntetésnek
ólthatatlan tűzétől, és minden ki-be-
szélhetetlen kintúl, mellyet készítettél
a' hamisságnak tselekedőinek amaz ö-
rökké áldandó Ur Jēsus Christus által,
kivel tenéked legyen dicséret, tisztē-
ség, hatalom és dicsőffég mind örök-
kön örökké, Amen.

Második Könyörgés

A' FIÚ ISTENHEZ.

VRam Jēsus Christus, a' ki böltsen
teremtetted az eget, a' földet, a'
tengert és minden ezekben lévő állato-
kat, ki mind az el-rejtett titkos mély-
ségnek leg alfo részéig jól tudtz és látz
mindeneket, és ki a' tengernek vizén
száraz lábbal jártál, és az el-merülő Pé-
tert kezednél fogva fel-emelted, szent
Pált háromszor az hajo törésben a' vi-
zi veszedelemből meg-szabadítottad.
Szabadíts-meg Uram minket is e' nagy
ten-

tengernek fel-háborodott habjaitól,
hogy meg-menekedvén a' te nagy ne-
vedet áldgyuk mind örökké.

Botsáfd alá Uram a' te szent Angya-
lodat az égből, hogy legyen a' mi éle-
tünknek vezérője, mint régetten a' mi
Atyáinknak, kiket ki-hoztál Ægyi-
ptomból, a' te erődnek nagyságában és
Isteni hatalmadnak győzdelmes kar-
jával. Es vigy minket a' kívánságos
helyre, a' te szent Országodban, holott
az Atyával és szent Lélekkel élsz és u-
ralkodol egyenlő Istenségben mind
örökkön örökké, Amen.

Harmadik Könyörgés.

A' SZENT LELEK ISTENHEZ.

Jövel oh szent Lélek Isten és Isteni ha-
talmadnak mennyei erejével szály-bé
szívőkben azoknak, kik a' te segedel-
medet és vigasztalásodat várják, szent-
ségeid meg a' mi testünket magadnak é-
lő templomúl, és ékefsz-fel mi ben-
nünk a' te hajlékodat. örvendeztesd-
meg a' téged szomjuhozó lelkeket a' te
jelenésseddel, építs mi bennünk ked-
vedre való házat, tsinogasd-fel a' te
ágyas-

ágyasházadat, a' te nyugodalmodnak ennyi helyét vedd környül az jóságos tselekedeteknek tisztá fénnel ragyogó ékeességével, minden belső részeit téníts bé az idővségnek arany színű drága pádimentomával.

Tündököllyék a' te nálam lakásod láng színnel világoskodó Carbunculusokkal és drága fényes gyöngyökkel, és minden belső rejteki illatozzanak jó szagu kenetekkel. Tölts-bé egészlen a' te szivemben készített ágyas házadat amaz élelztő Balsamom olajnak illattyával, és mészsze távoztasd innét a' gonoltságának rosdás penészet, melylyek a' gyarló romlottságnak kertéből valók: tegyed a' mi örömlöket állandóvá és örökké-valóvá, és a' te minket újjá, való szülféddel erőssíts-meg hívadhatatlan ditsőséggel mind örökké, Amen.

*Más, segítségül-való hívása
a' szent Léleknek.*

OH te az Atyának és Fiúnak tökéletes és erős Isteni szeretetinek szent-

szentséges edgyesülése, örökké áldandó szent Lélek Isten, szomorúaknak kegyes vigasztalója, a' te hatalmas Isteni erőddel szály-bé a' mi sziveinknek belső részeiben, és elménknek homályos rejtekit világosíts-meg a' te ragyogó világosságodnak villámásával, öntözd-meg bennünk a' mi régi szárazságnak fonnyadása miatt meghírvadott.

Illested és sebesíts-meg sziveinket a' te szeretetednek lövöldöző nyilával, meg-alutt és rothat velöinket, gyulazd fel a' te idővséges általható lángoddal. Itafs engemet a' te gyönyörűségednek patakjából, hogy neteltség e' világi édecségeknek méreggel elegyített itala. Itily-meg engemet Uram, és vizsgál-meg az én ügyemet e' gonofz nemzetség ellen, taníts-meg engemet a' te akaratodnak tselekedetire, mert te vagy az én Istenem, Imé el híszem Uram, hogy a' kiben magadnak lakást készítesz: az ollyatént az Atyának és egyszer-s' mind a' Fiúnak lakó templomává szentelted. Bóldog az az ember,

ber. kinek lelkének te vagy édesfegyes vendége, mivel hogy te általad az Atyának és Fiúnak annál nagyon kedves lakása.

Jövel immáron, jövel meg-szomrodott lelkeknek kegyes vigasztalója, háborúságinknak és keserves nyomorúságinknak erős fegedelmé. Jövel bűnösöknek megtisztítója, sebecinknek orvosa. Jövel gyengyéknek erősfítője, el-tántorodtaknak fel-emelője. Jövel alázatosoknak bölts tanítója, kevélyeknek rontója. Jövel árváknak kegyes Atya, özvegyeknek édes Birája. Jövel igye fogyottaknak edgyetlen edgy reménye, éhezőknek táplálója. Jövel vizen járóknak tündöklő tsillaga, és vízi veszedelemben forgóknak kívánságos partya.

Jövel minden embereknek kiváltképpen való ékelsége, meg-halóknak edgyetlen-egy ditsósége. Jövel áldott szent Lélek Isten, jövel és légy kegyelmes énnékem. Jövel hamar és készíts el engemet te magadnak, hogy ne idegenitse-el a' te Isteni nagyságodat az én

én alázatos egy igyű voltom, és a' te hatalmas erődet az én gyengeségem, de tselekedgyél én velem a' te irgalmaságidnak számtalan volta szerint, az én Idvezítő Uram Jéhus Christus által, ki az Atyával a' te edgyeffégedben él és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

E N E K.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, Tölts be sziveinket éppen, Mennyei szép ajándékkal, Szűbéli Sz. buzgósággal. Melynek szentséges ereje, Nyelveket edgyező hitre, Egyben gyűjtész sok népeknek, Hogy vigan így énekellyenek: Halleluja, Halleluja.

2. Te szentségnek új világa, Igédnek vezérly útára, Taníts a' jót meg-ismérnünk, Istent Atyánknak neveznünk, Örizz hamis tudománytúl, Hogy mi ne tanúlljunk mástúl, Es ne légyen több senki, Hanem Christus, kiből kell bizni, Hallel ja, Halleluja.

3. Oh mi édes vigasztalónk, Légy kegyes meg-óltalmazónk, Hogy maradjunk dolgaidban, Meg ne szűnnyünk

háborunkban. Erőddel elménket ké-
szíts, Gyenge szívünket erőssíts, Hogy
halál és élet által, Hozzád ficsűnk ha-
marsággal, Halleluja, Halleluja.

Prédikáció előtt való Könyörgés.

O H Uram Jesus Christus, ki vagy az
Atyának igéje, örökké-való böl-
tsesége, és minden tanítóknak bölts
Tanítója, és a' ki Isteni könyörület-
segedtől víszeltetvén, és a' te mennyei Sz.
Atyádnak akarattját ki jelentvén örök
életnek beszédét nyújtasz minékünk,
és a' ki meg-parantsoltad a' te szent A-
postolidnak, hogy az Evangéliomnak
idvezítő izenetit hirdetnék minden te-
remtett állatoknak, ki soha még ed-
dig meg nem szüntél, hanem hű mun-
kásokat, tudni illik hivatalos Egyházi
szolgákat, a' szent Evangéliomnak hir-
detésére, a' te szőlődben az Anyaszent
egyházban ki borsátottál, hogy miné-
künk a' te Sz. Igédet, mint mi lelkünk-
nek drágalátos kintsét, e' siralomnak
völgyében hirdetnék és prédikállanak.

Kérlek Uram tisztíts ki én belőlem

min.

minden tisztátalan és hejában-való
gondolatokat, alkalmatlan gondokat,
és mindennemű botránkozásokat,
mellyek engem a' szent Igédnek halga-
tásában meg-bánthatnának: Nyisd-
meg Uram az én belső füleimet: Vilá-
gosíts meg az én szívemnek sötétségét
a' te szent Lelkednek kegyelmével és
drága fényességével. Indíts meg Uram
én bennen a' te éltető igédnek igaz éh-
ségét, hogy azt mint drága mennyei ke-
nyeret, nem úgy mint embertől, de
mint a' te hirdető követetdtől, nagy ö-
römmel foghassam. Effelett adgy az én
szívemnek alázatosságot, és lelkemnek
engedelmességet, hogy ama' Magdalé-
nának példája szerint, töredelmes szí-
vel, igaz kívánsággal, gerjedező szere-
tettel, kegyes serénységgel és szorgal-
matos figyelemességgel, a' te szent igi-
det nem csak halhassam, de sőt eszem-
ben vevén és meg-tartván, igaz és bé-
keséges türéssel annak hasznos gyü-
möltsét teremthessim, úgy el annyira
hogy nem csak az igazságnak isméri-
tében éppüllyek, de minden akaratomat

és életemet szabhattam és igazgathattam a' te mennyei akaratod szerint, hogy így a' te szent nevednek ditsireti-re és tiszteletire, és az én lelkemnek idvősségére és vigasztalására, e' te szent igidnek Isteni édesfészes eledelével vendégeltetvén, minden jóságos dolgoknak el-kévetésére meg-crössstessen, Amen.

M A S.

HAlákat adok tenéked én mennyei szerelmes Sz. Atyám, hogy a' te edgyetlen egy Fiadat e' világra nem csak ezért ereztetted-el, hogy a' szegényeknek Evangeliumot, a' vakoknak lelki világosságot, a' foglyoknak vált-ságot hirdetne, de hogy ő általa a' te gyarló népeidnek Tanítókat és Egyházi hivatalos szolgálókat ajándékoznál, hogy nagy gyakorlatossággal ezeknek szajokból, mint a' mi Idvezitőnk szájából, halgatnók a' szent Evangeliumnak meg-elevenítő Izenetit. Hálákat adok Uram tenéked ennyi sok jó-téreményidért. Es kérek továbbá, hogy a' én, és minden te kertsztyénidnek hallá-

foka

fokad meg-nyilatkoztatván, engedgyet igaz félelemben és Istenes álhatatoságban halgatnunk és meg-tartanunk a' teszent Igidet, a' mi lelkünknek idvősséges és éltető eledelére: Erössst és világosíts-meg a' te szent Lelkeddal a' mi elménaknek értelmét, hogy azokat meg-foghassuk: Támaszsz mi bennünk lelki éhséget, hogy nagy buzgó kívánsággal kóstolhassuk-meg, mely édesfészes légy Uram, és hogy te tőled meg-elégítettünk, most és mind örökké, Amen.

Predikétzió után való Könyörgés.

Minek-utánna oh nagy kegyelmű Isten, a' te Idvezítő igédet meghalgattam volna (mellyet jól lehet oh én szegény meg-romlott ember, az én lelkemnek szükségére és a' te igidnek méltóságára nem vettem elégségesen, figyelmetessen és kíváncsian, mellyet énnékem botsáfs-meg kegyelmedből) megértém Uram minden én sok fogatkozásimat, mellyeket el kellett volna távoztatnom, és sok el távoztatott tselekedetimer, mellyeket el kellett vol-

na követnem: mert ez tanításból, mint egy világostűkörből ezemben vévém, melyek tetszenek tenéked és melyek vízfönt nem tetszenek: Ezemben vévém azt is hogy az én egészízen való rökéltetéseimre mennyi fok dolgok kívántatnak még én bennem.

Vallyon s' tehát immár mit tselekedgyem? Imé te oh én megvilágosító, nem akarod hogy a' te szent igéd te hozzád üressen és gyümöls-nélkül meg-térjen, de sőt inkább hogy azt véghez vigye, a' kiért el-eresztetted, és a' melyet az én szivemben a' külső halás által el-követni rendeltél. Kihez folyamjam én édes Istenem, hanem csak te hozzád életnek és örök idvőségnek ki folyó kút-fejéhez, adgyad oh szentséges Atyám, hogy a' melyeket parantsolsz azokat követhessem el. Ne engedgyed Uram, hogy haszontalan halgatója legyek a' te szentséges igédnek ne legyek hasonlatos amaz haszontalan és kemény átoknak tűze alá-vetett sovány földhöz, mely csak tövissel és bojtörjánt terem, de tselekedgyed

gyed hogy mint ama' firos esőtől megöntöztetett kővet föld illendő gyümölsöket hozván, a' te Isteni örök áldomásodnak gazdag kegyelmét elvehessem. Mert a' Tanítók munkálkodnak, ez plántál amaz pedig öntöz, de tiéd Uram Isten az, hogy azoknak nevekedsét adgyad, ha akarsz hasznos gyümölsel mindeneket végben vitetni. En annak-okaért minden erőmet, magamat és életemet a' te kegyelmességed alá ajánlom, és a' te gond-viselésednek és óltalmazásodnak tsendesf árnyékában nyugotom Tselekedgyed azt is én Istenem, hogy minden Lelki Tanítók, valakik a' szent hivatalnak fulyos és nehéz tisztit magokra fel-vették, a' hozjillendő igyekezettel és szorgalmatossággal abban ugy forgolódhassanak, hogy magokat mutassák meg embereknek igaz halászinak lenni.

Könyörgök effeleit Uram mind az-okaért, a' kikért könyörögni közönségesen meg-inteténk: Légy segítségvel azért minden nyomorúság szenvedőknek. a' te irgalmasságod és kegyelmessé-

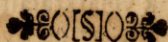

meffeged szerint. Légy édes Attyok az igye-fogyattaknak. Téríts a' te igaz ísméretedte az el-tévelyedteket, kik a' te akaratodat nem tudgyák, és kik a' te szent Igidnek hirdetését meg-utálták, hozd-bé a' te Anyaszentegyházadnak kebelében, holott őket világosíts-meg és magadnak tartsad és szenteld-meg az örök életre, Amen.

Más Könyörgés Prédikázion után.

TEllyes szivemből való hálákat adok én tenéked oh én Idvezítő Uram. JESUS Christus, hűséges Pásztorunk, és örökké-való nagy Papunk, ki a' te egy-igyű juhaidat a' te szent Igidnek lelki eledelével meg-elégítéd, és a' mi lelkünket a' te kegyelmeddel legeltetéd. Kérlek Uram öntözd-meg az én szárazság miatt el-repedezett szivemet a' te mennyei kegyelmednek záporcsőjével, hogy a' teigédnek drágalátos magva én bennem meg-maradgyon, hatható-képpen nevededgyék, minden bántás nélkül ériék, és végre büséges gyümölsöt teremjen. Engedgyed.

gyed én édes Istenem minékünk, hogy a' szent igiknek nem tsak halgatói, de egyszer s' mind tselekedő-is legyünk. Tartoztass-meg annak-okáért Uram, hogy immár e' szent Tanítás után, a' bűnben eléb eléb ne mennek, mint ennek előtte tselekedtem, de engedgyed hogy ama' bűnös Magdalénával ennek utánna ellene mondván minden testi kívánságoknak, tégedet szerethesselek, életemet meg jobbhassam, és a' te igazságodnak öfvenyén járhaszak. Légyen a' te szent igéd én előttem égő szövénélkül, és igyenes mérő sinorúl minden én tselekedetemben, hogy nagy gyorsasággal és ferénységgel a' te szent parantsolatidnak öfvenyén járván, és a' te meg-ísmért akaratodat tévén, azoknak számai közzül-való legyenek, kik a' te Sz. Igidet halgatván, és az szivökben megtartván, annak-utánna el vészik az örök életnek meg-hirvadhatatlan koronáját, Amen.

*Prédikátzió után való Könyörgés,
mindenféle közönséges szük-
ségünkért.*

ORók mindenható Isten, kérlek te kints a' te vég-nélkül-való irgalmaságodnak Sz. szemeivel a' mifok nyomorúságinkra és keserves szenvedésinkre, könyörülj-meg minden igyefogyott hiveden, a' kikért a' te edgyetlen-egy szent Fiad a' mi Idvezítő Urunk Jesus Christus önnön magát szabad akarattya-szerint a' bűnösöknek kezeiben borsátá, és az ő drágalatos vétét a' kereszt-fának oltárán ki-ontá. E' te szent Fiadnak érdeméjért fordíts el mi rólunk minden érdemünk szerint való büntetést; veszedelmes vízfzavonásokat, hadakat, éhséget, dögletes betegséget, és a' fok kár-tévő alkalmatlan időket, sőt inkább engedy a' betegeknek könnyébséget, az el-tántorodtaknak fel-kelést, a' tengeren és földön bűjdosóknak békeséges ki-menetelt, a' bánkodóknak vigasztalást, a' foglyoknak szabadulást, az el nyomorodtaknak segítséget, a' vízfzálkodóknak béke-

keféget. Fizess-meg Uram illendő jutalommal a' mi velünk jól tött felebarátunknak, Térits-meg az el-tévelyedteket és az el-hitetteket táplállyad és öregbitsed a' te hivednek gyenge hiteket, szaggass-ki közzülünk minden eretnekséget, és hittül-való szakadásokat, világosíts és erőssíts-meg belső és külső gond-viseelőinket minden ő jó tselekedetekben, hogy mind azokat tselekedhesse, a' mellyek a' te Istentiszteletedre, a' mi meg-maradásunkra, és a' közönséges békefégre tartoznak. Engedy minékünk oh békefégre Istene a' hitben-való edgyeséget, minden tévelygés és szakadás-nélkül, hajts a' mi sziveinket a' tökéletes poenitentia tartásra, és életünknek meg-jobbítására, Gerjezd-fel mi bennük a' te szent szeretettednek tűzét.

Indíts töredelmes szívet és buzgóságos lelket mi bennünk minden igazságra, hogy tenéked mint jó erkölcsűfiak életünkben és mind halálunkban tetszünk és kedvesek legyünk. Ajándékozd nekünk Uram ez életben a' te ke-

gyelmedet, a' más életben peniglen tse-
lekedgyed hogy tégedet minden hi-
veiddel egyetemben örökké ditsóit-
helsünk és fel-magasztalhassunk. En-
gedgyed ezeket minékünk oh mennyei
szentséges Atyánk a' te szerelmes szent:
Fiadért, a' ki te veled és a' szent Lélek-
kel uralkodik egy bizony Isten, mind
örökkön örökké, Amen..

*Az Istennek ki mondhatatlan
édeséges jó-voltáiúl.*

Ismérlek Uram tégedet, mert jól is-
mérsz te-is engemet, ismérlek tége-
det én lelkemnek erősfegedelme.

Jelents-meg énnékem te magadat
én vigasztalóm, lássalak tégedet szeme-
imnek világozsága, jövel én lelkem-
nek tőkélletes öröme, szemlélhessfelek
tégedet szivemnek vigasága, szerethet-
selek tégedet én lelkemnek kedves éle-
te, jelennyel-meg énnékem én nagy
gyönyörűségem, édeséges vigasztalá-
som: En Uram Istenem, én életem és
én lelkemnek tellyes ditsófsége. Talál-
hassalak-fel tégedet én szivemnek
szom-

szomjuhozó kívánsága: Tarthassalak
én nálam tégedet én lelkemnek buzgó-
szerelme, szorithassalak hozzám tége-
det én életemnek hűséges jegyese. Bir-
hassalak tégedet örökké való boldog-
ságom. Zárhassalak tégedet az én szí-
vemnek belső részceiben: Oh én lelkem-
nek bódogságos élete és tőkélletes
nagy gyönyörűsége. Szeretlek Uram
tégedet én erősfégem, Uram én meg-
romolhatatlan páfom, erős kö-váram
és győzhetetlen óltalmam. Szeretlek
tégedet én Istenem én fegedelmem, én
erősfégemnek meg-térhetetlen tornya,
és minden nyomorúságimban édesé-
ges reményem; Apolgathassalak tége-
det ki-beszélhetetlen tiszta jószág, ki
nélkül semmi nints jó; élyyek veled meg-
betsülhetetlen drága kívánatofság, ki
nélkül semmi nints drágáb kívánatof-
ság. Nyisd-meg az én füleimnek titkos
rejtéket, hogy halhassam a' te minden
két élő fegyvernél hathatób beszéde-
det: rendets-meg Uram onnétfellyül a'
mi sziveinket a' te hatalmas és erős szo-
zatidnak dörgő tsatogásfival; Indits-
meg

meg erős zúgással a' Tengeret, minden benne valókkal egyetemben, hogy ísmérjenek meg tégedet a' földnek lakosai. Világosíts meg az én fzeimeimet oh te meg-foghatatlan világosság, és oszlasd el a' te Isteni fényességednek tűzes villámásával minden világi gyönyörűségekre forgó tekintetet; Engedgy oly látást énnékem, mely tégedet láthatatlan világosság lásson. Teremts új illatozóást bennem életnek drága illatya, a' ki te utánad fusson a' te kencednek jó illatyaért. Eleveníts meg a' kóstolásnak izit én bennem, a' ki érezze, ísmérje és meg-válaszolja, mely nagy fokságú légyen a' te Istenedességed Uram, Adgy oly szívet mely te felőled gondolkodgyék, oly lelket, mely tégedet szeressen, oly elmét, mely tégedet tiszteljen, oly értelmet, mely tégedet értsen, oly okosságot, mely te hozzád mindenkoron el-válhatatlan - képpen ragaszkodgyék. Tégedet oh bõlts szerelem bõltsen szeressen. Oh életnek élő ere, ki által mindenek élnek; Oh igaz élet, ki adtz ennekem életet, ki nél-

kül

kül meg-halok és nem élek; Oh drágátos élet, ki által meg-elevenedem, ki nélkül el-veszek: Oh kívánatos szent élet, ki által örvendek, ki nélkül nyomorgok, oh életnek drága ki-folyó kút feje édesfűz és szerelmetes, emlékezetre mindenkoron gyönyörűséges: oh kérlek hol vagy, hol találjalak fel tégedet, hogy én bennem meg-fogyatkozzam, és te beñed meg-elégedgyem? Közelgefs Uram az én szívemhez, közelgefs Urã az én lelkemhez közelgefs az én szájamhoz, közelgefs az én fülemhez, közelgefs az én segedelmemre: Mert el-bádogyadtam a' te édes szerelmedtül: mert te nálad-nélkül meg-halok, mert téged emlegetvén meg-éledek; a' te drága illatod meg-újít engemet, a' te emlékezeted meg-elevenít engemet: de meg-elégedem midõn a' te ditsõfféged meg-világosodik én bennem, Oh én lelkemnek edgyetlen-edgy élete! kívánságában szintén el-fogyatkozik az én lelkem, te rólad emlékezvén, vallyon s' mikoron mégyek és jöjlenem meg a' te színed előtt oh én vö-

gy-

gyönyörűségem! miért fordítod el a' te meg-elevenítő ortszádat én tőlem, én tőkélletes örömem ki által örvendezek? Hol vagy el-rejtetvén oh te ékes szépség, a' kit kívánok? a' te jó illatodat szagolom, élek és örvendezek: Téged peniglen nem látlak. A' te szódat hallok, és meg-újulok. De miért rejtetted el a' te ortszádat? Né talámtán azt mondd: Nem lát engemet az ember, hogy élylen. No ihon Uram meg-halok hogy téged lássalak; meg-látlak tégedet, hogy itt meg-halok. Nem akarok élni, nem akarok meg-halni, hanem el-olzlattatni kívánok: és az én Uram Jéhus Christusommal lenni.

Kívánok meg-halni hogy lássam az én Christusomat, nem akarok élni, hogy élylek az én Christusommal. Oh Uram Jéhus vedd hozzád az én lelkemet, én életem ne utáld-meg az én lelkemet: En tellyes örömem vond hozzád az én szívemet, én lelki édesfészes-eledelem, élylek te veled: En fejem, igazgass engemet én szemeimnek fénye, világosíts meg engemet, és kedvezz én-né-

nékem, te birj engemet. En drága szagú illatom újíts meg engemet. Istennek élő igéje, eleveníts meg engemet. En ditséretem örvendeztetd meg a' te szolgádnak lelkét. Szály-bé ő hozzá én valóságos örömem, hogy örvendgyen te benned. Szály-bé ő hozzá tőkélletes édesfés, hogy a' te gyönyörű édesféségeddel legeltetted-fés ő öökké-való világozság virradgy-fel ő rajta: hogy értsen, ismérjen és szeressen tégedet. Mert ekképpen nem tégedet szeret Uram hanem ért, mert téged nem ismér: Es téged azért nem ismér, mert nem ért; Es annak-okáért nem ért mert a' te világozságodat meg nem foghattya, és a' világozság a' fetétségsben tűndöklök, és e' fetétségek őtet meg nem foghattják. Oh elménknék tiszta rágyagofényefsége! Oh tűndöklök igazsága! Oh igaz világozság: ki meg-világofsítasz minden embereket kik jönnek e' világra, de azokat kik jönnek, nem a' kik ahoz ragaszkodnak: mert a' ki szereti e' világot az Istennek ellenségsévé tétetik az ollyatén ember, űzd ki belőlem az én mély.

mély szeretéssel meg-rakodott elmémnek sűrű homályit; hogy lásson tégedet értvén, hogy ismerjen tégedet meg fogván, hogy ismeressen tégedet ismervén: Mert valaki ismer tégedet, szeret tégedet, ha el-felelkezik, szeret tégedet jobban ö magánál: Ez illetén el-hadgya ö magát és te hozzád mégyen, hogy örvendgyen te benned. Ismét vagyon Uram az, hogy nem anthyra szeretlek a' mennyire kellene, mert tel-lyességgel színtén nem ismerlek tégedet, de mivel hogy kevéssé ismerlek kevéssé-is szeretlek: Es mivel hogy kevéssé szeretlek kevéssé-is örülök te benned. De te töled tőkélletes belső örömömtől, a' külső örömré hanyatolván midőn te nálad nélkül vagyok, e' világnak hamis barátságát a' külső dolgokban keresem. Es így én szegény nyavalyás azt a' tőkélletes szerel-met, és tellyes indulatot, mellyekkel tenéked tartoztam, ez el-múlándó hiá-ban valóságra fordítottam: és azért tétettem hiában-valóvá, hogy az hiá-ban valóságot szerettem. Innét vagyon

Uram

Uram hogy te benned nem örülök, és te hozzád nem ragaszkodom; mert én a' külsőkben gyönyörködöm; te pedig a' belsőkben: En a' testiekben, te a' lel-kiekben: En elmémet, gondolatimat, beszédimet, az el-múlándókra adtam: Te pediglen oh Uram az örökké-valóságban lakozol, és merő örökké-valóság vagy: Te az égben vagy, én e' földön: Te szereted a' mennycieket: én e' földieket. Es vallyons' mikoron edgyezhetnek-meg oh Uram Isten e' két ellenkező dolgok?

Isteni ditiüretre fel-indító buzgó

K Ö N Y Ö R G E S.

VRAM JESUS mi edgyetlen-egy vák-ságunk, szeretetünk és kívánsá-gunk, Isten Istentől, Atya Istennek i-géje, ki jövel e' világra, hogy a' bűnő-söket üdvözitenéd, kérlek tégedet a' te nagy irgalmaságodnak belső könyö-rületeiségeért, szenteld-meg az én éle-temet, fordíts jóra tselekedetimet, vál-toztasd-meg erköltsimet, távoztasd-el én tőlem a' mellyek ártalmasok énné-kem,

kem, és tenéked nem kedvessek, és szá-
lits helyében a' mellyeket ísmérsz tené-
ked kedveseknek lenni, énnekem pe-
niglen hasznosoknak. Mert kitsoda-
tetheti Uram a' tisztátalan magból fo-
gantatottat tisztává, hanétsak te egye-
dül? Te vagy véghetétlén kegyelmsé-
gű mindenható Isten: a' ki meg-igazítod
az hitetleneket, és meg-elevenited a'
bűnben meg-hóltakat. Vedd ki annak-
okaért én belőlem a' mellyek nem tet-
tízenek tenéked én bennem. Mert lát-
tyák Uram a' te szemeid én bennem az
én számtalan sok fogyatkozásimat. Kér-
lek azért Uram böttsáfd én belém a' te
könyörületességednek kezeit: és vedd
ki én belőlem, valamellyek meg-há-
borétttyák a' te kegyelmességednek sze-
meit. Te előtted vagyon Uram az én
épségem, és gyarlóságom. Amazt tarts-
meg, ezt pediglen orvosold meg. Gy-
ogyíts-meg engemet Uram, és én meg-
gyógyulok; Ízabadíts meg engemet és
én meg-szabadulok; Teki a' betegeket
meg-gyógyítod, és a' meg-gyógyulta-
kat meg-tartod: Teki tsak egy tekén-
teted.

tetteddel meg-újérod az el esteket és az
el-romlottakat, gyomlálj ki én belőlem
minden gonoszra-való hajlandóságot.
Mert hogy ha jó termékeny magot a-
kar sz bé-öltani az én szivemben szűk-
ség hogy éléb a' te jó-vóltodnak kezei-
vel ki-tisztíts és ki-vagdaly abból min-
den vétkeknek sűrű tövis bokrait. Oh
édesseges, könyörületes, ízerelmetes,
kévánatos és szépséges Ur Jéhus, kérlek
önts-bé az én szivemben a' te édes sze-
retettednek drága illyattyát, hogy sem-
mit e' földiekről és a' testiekről ne gon-
dolkodhassam, de téged egyedül sze-
resselek, téged egyedül viselleyelek szí-
vemben és az én szájamban. Ird-bé oh
Uram drágalátos újaiddal az én szí-
vemben a' te szin méznél édesb neved-
nek gyönyörű emlekezerit, hogy ar-
rúl soha el ne felelkezhessem. Misd-fel
az én szivemnek táblájára a' te szent a-
karatodat és a' mi meg-igazulásunknak
mélységes böttseségét, hogy tégedet
mint véghetetlen jóságú Urat, és a' te
szent parantsolatodat mindenkoron
és mindenűt szemeim előtt viselhessem,

Ger, ezd-fel az én elmémet a' te szent szér tetednek febes tűzével: hogy napontként töredelmes lélekből és buzgóságos szüből származott engesztelő áldozatot zokogó könyhullással vihessek te elődben.

Az emberi elmének töredelmességéért-való buzgóságos

Könyörgés.

URam Jéhus, kegyes Jéhus, jó Jéhus ki halált szenvedni méltóztattál a' mi bűneinkért, és fel-támadtál a' mi meg-igazuláfunkért: Kérlek tégedet, a' te ditsőséges fel-támadásodnak általa, támasz-fel engemet az én számtalan bűncimnek mélységes koporfojából, és adgy részt énnékem minden napon az első fel-támadásban: hogy részesülhessek álhatatossan a' te fel-támadásodban-is. Oh édesféséges engedelmes, könyörületes, szerelmetes, drágalátos, kívánságos és szépséges Ur Jéhus, felmentél az egekben nagy ditsőséges győzdelemmel és ülsz az Atyának jobbján, mint erős diadalmas Király. Emely fel-

fel-felé engemet te hozzád, hogy fiessek ne utánnad, a' te kenetednek drága illattyáért, fiessek és el nelankadgyak a' te indító vezérlésedből. Emeld-fel az én szomjuhozó lelkemet az örökkévaló meg-elégítettetésnek mennyei élő vizére, hogy ott enyhítsen meg az én el-epedett lelkemnek kívánságát, és az által éllyek örökké. Mert te mondtad a' te drágalátos szájadból: Havalki szomjuhozik, jöjön én hozzám és igyék. Oh életnek el-apadhatatlankútfeje, engedgy mindenkör az én szomjú lelkemnek te belőled innya: hogy a' te szent és igaz-mondó ígérted szerint follyanak életnek vizei az én hasamból. Oh életnek ki-folyo forrása, boríts el az én elmémet a' te gyönyörűségednek tsergedező patakiával. Részegíts meg az én szívetem a' te szerelmednek józan részegségével, hogy minden e' világi hejában-való dolgokról tellyeséggel el-feletkezem, és tégedet szüntelen az én elmémbe vífelhesselek, mint irván vagy on: Meg-emlekeztem az Istenről, és meg-örvendeztettem. Adgyad énné-

énnékem a' te szent Lelkedet, ki amaz
 élő-vizek jedzenek, mellyet igirtél
 minden lélekben szomjuhozóknak.
 Adgyad Uram, hogy tellyes kívánsá-
 gonimal és minden igyekezetemmel
 siethessék oda, az hová tégedet a' te
 fel-támadásod után negyvenedik na-
 pon fel-menni-hisziunk, hogy ez nyava-
 lyás életemben csak testemmel tartassam,
 elmémmel pedig és kívánságommal
 mindenkor te veled legyek, hogy ott
 légyen az én szívem, a' hol te vagy oh
 én buzgó kívánságos szeretetemnek
 meg-bőtsülhetetlen drágakintse. Mert
 e' világnak fel-háborodott ifzonyú viz-
 özönében, nintsen bátorságos nyugo-
 dalom, sem annyit sendesz ennyi hely,
 a' holott valamennyire a' Galamb lábait
 a' meg-nyugovásra le-tehetné: Sohul
 nintsen állandó békeség, sohul nintsen
 sendesz nyugodalom, mindenütt vér-
 ontó hadak, én vízfő-vonások, min-
 den felől az ellenségnek dühőssége raj-
 tunk, a' kik külső-képpen fegyverrel,
 belső-képpen pedig rettegéssel hábor-
 gatnak minket, öltözz-e fel Uram an-
 nak-

nak-okáért öltözz-e fel az én lelkem a'
 szent kívánságnak gyors szárnyait, és
 ez siralom völgyében mint amaz sebes-
 sen járó Sas-kefelyű repüllyön te hoz-
 zád, repüllyön és jussön el mind a' te
 drága hajlékodnak ékes ditsősségéig,
 hogy ott a' mennyei böldegült lelkek-
 nek új életet adó asztaláról éltetettvén,
 ama' lelki titkos mannával legelő örök
 életnek menyegzőjében méltó vendég
 lehessen. Nyugodgyék én Istenem te
 benned az én szívem, az én fel-hábo-
 rodott tengerhez hasonló szívem, ki e'
 világi szorgalmatos gondoknak hán-
 kodó habjaitúl tsapdostatik. Te ki pa-
 rantsoltál a' szeleknek és a' tengernek.
 és nagy tsendesség lött: Jövel Uram és
 járj az én szívemnek háborgó habjain,
 hogy meg-tsendessüllyenek és fel-
 tűztullyanak minden én belső része-
 im, és tégedet véghetetlen jószágot
 meg-foghassalak, és tégedet szemem-
 nek gyönyörűséges világát, az én gon-
 dolatimnak minden ködös homálya
 nélkül szemléihesselek. Rejts-el Uram
 az én elmémet a' te szárnyaidnak árnyé-

kában ez életnek meg-örítő gondgya-
elől, hogy a' te élefsztrü kegyelmeddel bé-
fedeztetvén, öryendetessen zengede-
zen és így énekellyen: Békeséggel az
Urban el-aluszom és el-nyúglzom,
Kérlek oh Uram Isten, alügyék-el az
én emlekezetem-is minden gonofság-
nak, alügyék-el hogy gyűlöllye a' ha-
mítségot, és szeresse az igazságot.

Ugyan az onról.

Mihet vályyon s' gyönyörűségessé
mint ez életnek sok keserves szen-
vedéssel bé-borúlt völgyében, az Isteni
édeséger szomjuhozni, és az örökké-
való boldogságban vágyakozni, és ott
tartani elméjében, holott tókélletes és
meg-foghatatlan örömök vadnak. Oh
édeséges szerelmetes, engedelmes, ke-
gyes drágalátos, kívánatos és szépsé-
ges Jéhus, vályyon s' mikor jelenem meg
a' te ortzád előtt? Mikor elegittetem
meg a' te ékes szépségeddel? mikor sza-
badított meg a' te szegény foglyodat e'
fetét rónlőtzből, hogy vallást tégyen
a' te szent nevedről, és soha többé ne
gyötrődtesék. Mikoron mégyek a' te

kivá-

kivánatos és tsudálatos hajlékodban,
holott az igazaknak örömöknek és tel-
lyes vigaságoknak éneklési gyöngörű
zengedezéssel hallattatnak? Bóldogok
azok Uram, kik lakoznak a' te házad-
ban, mert örökkön örökké ditsirnek
tégedet. Bóldogok oh bizonyára, bóldo-
gok, a' kiket magadnak választottál,
és bé-vittél az örökké-való mennyei
örökségben. Imé Uram a' te szentid
virágoznak te előtted, mint ama' szép
liliom. Mert meg-elégited őket a' te
házadnak gazdag javaival, és a' te
gyönyörűségednek patakjából itatod
őket mivel: hogy Uram te vagy az élet-
nek kút-feje, és a' te világozságodban
látnak világozságot, ugy el a' nyira hogy
ők tudni-illik te tőled vigasztaló Isten-
től meg-világosított világozságok,
mint a' tündöklő nap fényeskedgyenek
a' te tekinteted előtt. Oh szenteknek
erős Istene, mely tsudálatos, mely ékes
és mely kívánatos a' te szent házad-
nak gyönyörűsége hajléka, áhitozik
bé-menni abban az én szegény bűnös
lelkem. Uram, szeretem a' te házadnak

K 2

szép-

szépségét, a' telakó helyednek ditső-
 ségét. Edgyet kértem az Ur-túl és az
 meg-kerefem, hogy lakozzam az én
 Uramnak házában életemnek minden
 napjaiban. A' miképpen kívánczik a'
 Szarvas a' kútfejekhez, úgy kívánczik
 az én lelkem te hozzád élő Istenhez.
 Mikorön megyek és jelenem meg a' te
 ortzád előtt, mikorön látom meg az
 én Istenemet, kit az én lelkem szomju-
 hozik? mikorön látom meg őtet az
 örökké élőknek földében? mert ez
 halandóságnak földében testi szeme-
 inkel nem láthattuk meg őtet. Mit
 tselekedgyem én szegény nyavalyás, ki
 az én halandóságomnak erős kötőzé-
 sében szorongattatom? mit tseleked-
 gyem? miglen a' mi testünkben tarta-
 tunk, tsak bujdosunk az Ur előtt: nin-
 tsen itt maradandó várásunk de jöven-
 dőt kell kerelnünk. A' mi örök társasá-
 gunk penig az egekben vagyön. Jaj én-
 nékem, mert az én e' földön-való laká-
 som igen meg-hozzabíttatott énnékem:
 lakozom a' Kédár nemzetségnek sáto-
 ri közötr fok ideig lakott az én lelkem
 a' bé-

a' békefegnek ellenfegivel. Kitsoda ad
 énnékem szárnyat, hogy el-repüllyek
 és meg-nyúgodgyam mint a' Galamb?
 Nintsen soha nagyobb gyönyörűség
 mint az Ur-ral lenni. Es nintsen kíván-
 ságosb job, mint az Istenhez ragasz-
 kodni. Adgyad Uram énnékem, hogy
 miglen e' romlandó testben nyomorgok,
 tsak egyedül te hozzád ragaszkodhas-
 sam mint irván vagyön: A' ki az Ur-
 hoz ragaszkodik, az olyan lélek ed-
 gyesül ő véle. Nyújtsad Uram énné-
 kem a' figyelmetes gondolkodásnak
 szárnyát, melyben fel-öltözvén, oda
 fel te hozzád repülhessek. Es mivel
 hogy minden nem jó természeti sze-
 rint alá fíet, tartsad Uram az én elmé-
 met, hogy ama' kárhozatos setétség-
 nek mélyfeges völgyében ne essék: sem
 penik e' földnek izomorú árnyéka te
 töled igazságnak fényes napjáról el ne
 szakassa, avagy ama' lelki setétségnek
 homályos felyhői a' te Isteni titkaidnak
 nézésétül el ne ellenzék. Annak-okaért
 fel-felé fíetek a' békefegnek tökélletes
 örömére, és ama' gyönyörűséges és

rizta világosságra. Tartsad Uram a' te szent kezeidben az én szívemet, mert te nálad nélkül nem lehet te hozzád. Oda fietek, holott tökéletes békeség uralkodik, és bátorságos tsendesség tündöklök. Tartsad és igazgassad az én lelkemet, és vidd-fél őtet a' te szent akaratom szerint hogy a' te vezérlésedből meheffen abban az örökké-való meg-elégítésnek gazdag országában, holott az igazságnak lelki eledelével legeltetett örökké az Izraelt, hogy ott ám bátor tsak éles gondolkodásával részesüllyön te benned örökké állandó, véghetetlen és mindeneket igazgató böltsességben. De oh Uram az én te hozzád fiető lelkemnek imé mely fok ellene fenekedő ellenségi vadnak. Te Uram fenyíts meg őket, hogy szűnyenek-el én tőlem. Veszteglyen magának az én lelkem, mindeneket hadgyon hátra, és mindeneket távoztasson el magától, és jusson te hozzád, és függessze te reád mindeneknek egyedülvaló teremtetőjére az ő igaz hitinek szemeit, téged áhitozzon, te rólad gondol-

dolkodgyon, téged viseljen mindenkor szemci előtt, és téged igaz, véghetetlen és örökké meg-maradandó jó-ságot forgasson szívében. Sokak végezetre a' kegyes és idvősséges gondolkodások, mellyekkel a' buzgó Lélek tenéked tsudálatosképpen az örök életre legeltetik, de azok közül edgyikben sem gyönyörködik és nem nyúgszik ugy meg az én lelkem, mint te benned én Istenem, midőn egyedül te rólad gondolkodik és midőn az ő tellyes emlekezetit tsak te benned helyhez-teti.

Ugyan azonról.

MEly sokak Uram a' te Isteni édes-ségnek számai, melly tsudálatos illéssel töltöd bé a' téged szeretőknak sziveket, melly élelftő és gyönyörűsége a' te szerelmed, mellyel legeltetnek azok, a' kik te nálad nélkül semmit nem keresnek, és nem gondolnak semmire vágyakozni. Böldegok azok, a' kiknek tsak te vagy edgyetlen egy remények, és a' kiknek minden tselekedetek buzgó könyörgés. Böldeg a' ki e' világtól

el-szakadott és lélekben igaz tsendessé-
get nyert. Bóldog a' ki mind éjjel és
nappal serényen és diadalmasson vi-
gyáz, hogy még itt e' romlandó testben
meg kószolhassa a' te jó vóltodnak édes
izü sengéjét. Kérlek Uram tégedet
ama' te idvőtség adó mély sebeidért,
mellyeket fzenvedél a' keresztfán a' mi
váltságunkért, mellyekből folyt ki a-
ma' drágalatos vér, ki által bűneinkből
meg mosogatattunk: Sebefits-meg
Uram az én szegény bűnös lelkemet,
a' kiért még ama' keferü halálnak kin-
nyát is fel-venni méltóztattál. Sebefits-
meg a' te erőszelmednek tűzes és ál-
tal járó nyilaival. Mert az Istennek igé-
je élő, hatalmas, és mind két élű fegy-
vernél hathatób. Te választot nyil, és
éles tör a' ki az emberi szívnek kemény
pájsát a' te hathatóságoddal által járod,
hafogasd-meg az én szívemet a' te sze-
relmednek sebhető fegyverével, hogy
mondhassa tenéked az én lelkem: meg-
sebefisttettem a' te szeretetedtől, ugy el-
annyira hogy a' te szerelmednek raj-
tam szörzött sebeiből, follyanak bő-
vön.

vön éjel, nappal a' könyhulatások. Il-
lessed kérlek Uram, illessed az én ke-
mény meg-átalkodott elmémet a' te jó
kedvednek hegyes törével, és indits-
meg a' könyhullatásnak bűséges árjait
én bennem, és távoztasd folyó kút-fe-
jekké az én szemeimet, hogy a' nagy
buzgóságnak miatta sirjak, éjel és mind
nappal' kívánván a' te ékeffegyednek lá-
tását, és az életben nem vévén addig
semmi vigasztalást, valameddig tége-
det mint gyönyörűség és szerelmes
Jegyesemet, én Uramat és én Istene-
met amaz mennyei ditsőffeges ágyas-
házban méltóztassam meg-látni: hogy
ott meg-látván a' te ditsőffeges, tsudá-
latos és minden gyönyörűséggel tel-
lyes szép ortzádat, azokkal edgyütt a'
kiket magadnak választottál, imádgya-
le borulván a' te Isteni felfegyed, és ott
végre amaz örökké-való vigaságnak
ki mondhatatlan mennyei örömével
bé-telvén a' téged szeretőkkel ekkép-
pen zengedezzek: Imé a' kit áhitoz-
tam immár látom, a' kit reméllettem,
mmár meg-fogtam, a' kit kívántam,

Imnár enyimmé töttem. Mert azzal edgyesültem az egekben, a' kit e' földön nyomoruságombá, minden tellyes erőmből szerettem, tellyes szeretetemel hozzám szorítottam, és kihez tellyes indulatommal ragaszkodtam: ötet ditsirem, áldom és imádom. Ki él és uralkodik egy bizony Istén, mind örökkön örökké, Amen.

Az Isteni szeretetnek buzgóságáról.

Szeretlek tégedet én Isténem, és mindenkoron inkább-inkább kívánlak szeretni: mert te bizonyára minden színméznél édesebb vagy, minden drága szép gyenge eledelnél éltetőb, és minden világozságnál fényesebb és tisztább. Annak-okaért minden féle aranyból, ezüstből és drága kőből kedvesebb vagy én nálam. Mert viszfiztatfzik Uram énnékem ez életnek minden tselekedeti a' te gyönyörűségedre való képest és meg-útáltam e' világi dolgokat a' te szentséges házadnak fényes ditsőséggéjért, melyet tellyes szívből szeretet.

Oh

Oh kegyelemnek mindenkor gerjedező tüze, ki soha sebes égésében meg nem hívad! Oh mindenkor tökéletesen buzgó szent szerelem, ki soha kegyeliségekben meg nem hűl! Gzulazd-fel az én elmémet, gyulazd-fel minden belső részeimet, hogy szeresselek téged mindenestül. Szeretlek Uram tégedet, mivel hogy eléd szeretettel te engemet. De hol talállyak olyan szókat, melyekkel a' te én hozzám való nagy szeretetenednek jeleit ki-beszéllyeni, és a' te számtalan jó-téteményedet, kikkel eleitül fogva engemet meg-látogattál, a' te teremtednek jó-téteménye után tudni-illik, midőn engemet kezdetben semmiből a' te képedre és hasonlóságodra teremtetél helybe valóvá és méltóságosabbá tévén minden állatoknál, a' melyeket teremtetél, és a' te ortzádnak világozságával fel-ékesítvén, kivel az én szívemet, mint egy fényes nappal fel-virasztottad, hogy mind az érzékenség nélkül való s' mind pedig az érzékeny oktalann állatoktól meg-külömböztetnél engemet.

K.6

met,

met és tsak egy kevesebbé töttél kissebbé engemet az Angyaloknál. Ennek felette naponként a' te nagy jó tétémnyidnek kiváltképpen való ajándékával szüntelenül tartottál, tápláltál: és mint egy gyenge tsetsemő fiadat a' te Isteni vigasztalásodnak emlőjével legeltettél, és erősfegedtél engemet. Es hogy tenéked szolgálnék minden tehetséggemmel, mindeneket valamelyeket teremtetted az én birtokom alá adtál.

Hogy az Isteni édeség minden e' világi keferúséget meg-gyöz.

EZek ama' nagy jó-tétémények Uram, oh minden teszentidnek megszentelő erős Istene, mellyekkel bétöltöd a' te éhező fiaidnak szükségeket: Mivel Uram tsak te vagy álhataros reménysége a' kételkedésnek háboruiban tántorgóknak, és az el-bagyattaknak meg-elevenítő vigasztalójok, te vagy a' győzedelmefeknek erős reménységeknak el-készítettett ditső koronája. Te vagy az éhezőknek örökkévaló

való elégsége. Te vagy amaz örök megváltozhatatlán vigasztalás, ki tsak azokkal közlöd tennen magadat, a' kik e' világnak vigasztaló beszédét meg-utálván, te hozzád igaz vigasztalásnak kútfejéhez folyamodnak. Mert a' kik itt nálad nélkül vigasztaltatnak, nem méltók Uram azok a' te vigasztalásodra. De a' kik itt győtródtetnek, azok te tőled vigasztaltatnak, és a' kik nyomorúság szenvedéssel kefergettetnek, azok részecsek a' te vigasztalásodbá, mert senki nem veheti el mind a' két életben a' vigasztalás, nem-is lehet hogy valaki mind ez életben s' mind pedig a' másfikkal örülljön de szükség hogy elveszesse edgyiket, a' ki a' másikat akarja követni és birni. Mind ezekről gondolkodom oh Uram, én vigasztalásomnak örvendetes világa, nem akarja bévenni az én lelkem e' világnak biztató vigasztalását, hogy méltó légyen amaz örökkévaló vigasztalásnak gyönyörűséges beszédének halgatására: mert helyes és illendő dolog hogy minden valaki te kivüled más vigasztalót keres

res-magának, az ollyatén elszakadgyon te tőled. Eskérlek tégedet oh tőkélletes igafság te általad ne engedgyed énnekem te kívüled magamat hejábanvaló vigasztalással biztatnom. De adgyad Uram, hogy mindenek legyenek keferűk énnekem, hogy csak te egyedül légy édesfészes az én-lelkemnek, ki vagy meg-bótsúlhetetlen édesfészes, ki által minden keferűség édes izűvé változik. Mert a' te édesfészesed tőtte szent István-nak gyönyörűségessé amaz ő reá-fzört köveknek záporát. A' te édes vóltod tőtte kívánatos izűvé szent Lőrincz-nak a' sebes tűznél forró rostélt. A' te Isteni édesfészesed től illetetvén futnak vala nagy örömmel az Apostolok, midőn a' te szent Nevedért boszfűsűságot szenvednének, örvendezéssel és nagy bátorsággal mégyen vala szent András a' keresztnak gyalázatos halálára, fiervén a' te édesfészes gyönyörűségedre. E' te Isteni édesfészesed től tőtte ugy bé a' szent Apostolokat, hogy ezért edgyik a' keresztfára-való fel fészitést választaná magának, a' másik pedig az éles

fegy-

fegyver alá hajtani fejét nem iszonyodnék. E' drágalátos édesfészesért adá szent Bertalan az ő tulajdon testének bőrét. E' drága édesfészesnek tsak kissébbik sen-géjét kostolta vala meg szent Péter, de még is e' világiakról tellyesfészesel elfeletkezvén, mint egy részeg így kiált vala, mondván: Uram jó minékünk itt lennünk, készítsunk három hajlékot, itt lakozzunk, téged szemlélyünk, mert semmi-nélkül nem szűkölkö-dünk. Légyen elég Uram minékünk tégedet látnunk, elég Uram minékünk tégedet látnunk, elég illyen nagy édesfészesel meg-elégítettünk. E' szent Isteni édesfészesnek tsak egy tsep részets-kéjét kostolta vala meg, és még is e' világnak minden gyönyörűségét meg-utálta vala. Vallyon s' mit itélsz, hogy szóllott volna, hogy ha amaz Isteni édesfészesnek ki-mondhatatlan fokságát meg-kostolta volna, melyet el-rejtett az Ur az őtet szeretőknak? E' szent édesfészeset kostolta vala meg amaz Isten-nek kedve-szerint-való férfiúja-is, a' ki

így

igy int mindeneket: Kostollyátok és lálsátok meg mely gyönyörűségés legyen az Ur. Mert ez Uram Isten ami nagy fő boldogságunk, mellyet te tőled nekünk ajándékozni várunk: mellyért Uram vitézkedünk szüntelenül tenéked, mellyért Uram ölettetünk egész napot tenéked, hogy a' te életedben éllyünk tenéked örökké.

XXIII. SOLTAR.

AZ Urénnekem őriző pásztorom, Azért fenimiben meg nem fogyatkozom, Gyönyörű szép mezőn engemet éltet, Es szép kies folyó-vizre legeltet, Lelkemet meg-nyugotttyá szent nevében, Es vezért engem igaz ősvényében.

2. Ha az halál árnyékában járnék-is, De nem félnék még ő sötét völgyén-is: Mert mindenütt te jelen vagy én velem, Vessződ és botod meg-vigasztal engem, Es nekem az én ellenségim ellen, Asztalt készítesz, eledelt adt bővön.

3. Az

3. Az én fejemet meg-kened olajjal, Es engemet itatz tellyes pohárral. Jó-vóltod, kegyeliséged környül véssen. Es követ engem egész életemben, Az Urénnekem meg-engedj nyilván, Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

CXVI. SOLTAR.

Szeretem és áldom az Ur Istent, Mert meg-halgatá az én beszéde-met, Könyörgésemre hujtá kegyes fü-lét, Kiért imádom őtet naponként.

2. Midőn a' halál környül vön engem, Es csak nem szörnyű kötelében ejte, Pokolaak kénnya engem rettegete, Nagy volt bánatom és nagy sérélmem.

3. Segítségül hívám az Ur nevét, Tarts-meg lelkemet s' ottan meg-segite Az Ur hiv igaz, és nagy ő jó kedve, ő meg-őrizi az egy-igyűket.

4. Mikor én nagy nyavalyában vólnék, Ottan meg-mente nyomorúlt életem: Légy tsendefségben te azért en lelkem, Látván segedelmit felfegednek.

5. Te

5. Te meg-mentél az haláltól engem,
Szemem sírástól, lábomat eséstől, Az
élők földén járok szüntelenül, A' te
színed előtt én Istenem.

6. Hitttem Istenben, mikor így szól-
lék, En szegény lekem vala nagy in-
ségben, Es ezt mondám félelmes fiet-
ségben: Hiszem hazugok minden em-
berek?

7. Mit adjak az Urnak jó-tétejért!
A' hálá-adó pohárt én fel-vélfzem; Es az
Ur jó-téteményit hirdetem, Szent ne-
vét áldom segítségéjért.

8. Fogadásom az egész nép előtt, Há-
lá-adással meg-adom nékie. Az hivek-
nek halála (minden hidgyc) Drágálá-
tos az Urnak szemec előtt.

9. Imádlak téged Idvezítőmet, Ki
engem választál szegény szolgálódnak,
Fia lévén szolgáló leányodnak, Fel-
oldozad minden kötelimet.

10. Aldozom néked hálá-adással, Ne-
vedet minden nép előtt hirdetem: Es a'
mely fogadást az előtt törtem, Meg-ál-
lom minden előtt vigszággal.

11. A'

11. A' te háznak ő pitvariban, Es
egész Jerusalemben tisztellek: Velem
edgyütt az Urat ditsirjétek, Mond-
gyatok Alleluja mindnyájan.

CXVII. SOLTAR.

AZ Urat minden nemzetek, Ditsir-
jétek minden népek, Mert nagy az
ő kegyelése, Kit rajtunk meg-erősít-
te, Es meg-marad igazsága,
Mind örökké, Alle-
luja.

Ötö-

Ötödik Elmélkedés,

Melyben az igaz pœnitentia tárgyára való fel-serkentő intések egynek-hány szép vigasztaló Kőnyörvényekkel egyetemben foglaltatnak-bé.

*Amas' bűnnek nehéz terbe alatt nyögő lelkeket a' pœnitentiára térítő figyelme-
tes gondolkodás, melyben mint edgy világos tükörben szemlünk eleiben süggesszertik amaz uolsó-
retenegetes ítélet napja, és az örök kár-
bozatraak saujarú
kinnya.*

OH ember gondold-meg végét minden te dolgaiddnak: és miképpen állasz a' szám-adásra eleiben ama' mindenedet tselekedetiszerint meg-ítélő Birónak, kinek sze-
mei előtt nintsen el-rejtvén sohol semmi titkos dolog: kit meg nem engesztelhetnek semmi kedveskedő ajándékok, és ki senkinek maga mentességét bé nem vívzi: de a' mi igaz arról térszen-
ítéle-

ítéletet. Oh te balgatag nyavalyás bűnös ember! ki tsak a' haragos embernek tekintetül is ifzonyodol, mit felelsz tehát a' te veled pörben szállott Istennek, ki jól tudgya álnokságát szivednek? Hogy nem vífelsz szorgalmatos gondot az ítéletnapjáról, holott senki magát szófszólló által nem oltalmazhattya és nem mentegetheti, de személy szerint minden elégedendő terhe lészzen ő magának? Annak-okaért mindennek job mostan magát a' bűntől meg-tisztogatni, és benne a' vétkekre rohant indulatokat meg-fojtani, hogy nem mint jövendőre hallogatni. Mert bizonyára magunk tsallyuk meg magunkat amaz mi éktelen szeretetünkkel, melyet a' mi testfeinkhez mutatunk.

Amaz örök kárhozatnak sebes tüze, nem egyebet hanem a' te utálatos bűneidnek szennyét kohollya te ben-ned. Mert valamennyivel inkább mostan kedvesz magadnak és a' tetteidnek kívánsági után jársz annyival inkább kegyetlenebbül szenveded ez után a' pœ-

a' pokolnak szomorú kinnyát, és hatatóbbá tészed te rajtad amaz örökké lángozó tűznek erejét: Mert a' mely bűnöket tselekedik ember, ugyan azoknak szörnyű büntetését vonnya fejére. Némellyek az ő mordságoknak tűzes lángjaival égettetnek, némellyek pedig az ő torkoságoknak rettenetes éhségével és szomjúságával gyötörtetnek. Ott a' bujálkodók és e' világi gyönyörűségben bémerültek, lángal tsepegő szurkokban főzttetnek, és bűdös kénkövel füstölő tóban főrszttetnek, az irigyek pedig, mint ama' dühös ebek az ő kinnyoknak miatta ordítanak.

Egy-féle vétek sem léssen, kit az ő tulajdon büntetése nem követne. Ott a' fel-fuvalkodott kevélyek gyalázatos szégyen vallással pirongattatnak: és ama' telhetetlen fősvényes nyomorúságos szűkféggel szorongattatnak. Ott edgy órában nehezebb büntetés léssen, hogy nem itt száz esztendeig való keferses poenitentia tartás. Ott a' kárhozatban fetrengőknek semmi nyu-

go-

godalmok és semmi vigasztalások nem találtathatik. De itt néha meg-szűnhetünk a' mi szívünkbeli keferültségünk-től, és legeltethetünk a' mi felebarátinknak vigasztaló beszéditől. Nosza annak-okaért légy szorgalmatos, és nagy fietséggel szomorodjál-meg a' te bűneiden: hogy az jövődő ítéletnek napján bátoraságos lehess a' meg-ditsó-ult híveknek feregével.

Mert akkoron az igazak állanak nagy álhatatosságban azok ellen, a' kik őket nyomorgattak és szorongatták ez életben. Akkoron le-ül az ítéletre, a' ki mostan alázatossággal az embereknek itéletek alá hajtotta magát. Akkoron nagy bizodalommal örvendez a' szegény egy-ügyű és az alázatos: de a' kevély minden felől kegyetlen felelemtől vétetik környül. Akkor tesszik ki hogy bölts volt e' világon, ki a' Christusért balgatak és meg-utáltatot tanúlt lenni. Akkoron kedves léssen ama' békével el тұrt nyomorúság, és a' hamisságnak tselekedői bé-dugják szájokat. Akkoron örül minden ahitatos és

és töredelmes szívű ember, és ellenben szomorkodik minden kemény és megátalkodor természetű ember. Akkor nagyobb örömmel vigadoz a' nyomorúság alatt sajílodott test hogy nem mint ha mindenkor itt gyönyörűségben tállt volna legelelt. Akkoron fennlenek az alá-való ruhák, és meg-fetűtnek a' drágá friss subák. Akkor ditsirendőbbek lésznek a' szegény megutáltatott alatsón tzéllák, hogy nem most amaz aranyas kárpitokkal bévont paloták.

Akkor többet használ a' tűrés szenvedés, hogy sem mint itt a' Királyi székben ülés: Akkoron fellyeb magasztaltatik az egy-igű engedelmesűg, hogy sem minden e' világi ravasz értelműség. Akkoron nagyobb öröme indittatik a' jó és igaz lelki ísméret, hogy nem mint e' világi tudományért való bősűlet. Akkoron ditsirendőb lézen a' gazdagságnak meg-vettése, hogy sem mint e' földi veszendő kintsnek gyűtése. Akkoron nagyobb vigasztalást vesz a' te buzgóságos könyörgésedért, hogy

hogy sem mint ez életben-való dőlőfős és friss vendégeskedésedért. Akkoron inkább örvendesz a' te meg-mértékeltett vesztegléseden, hogy nem mint mostan a' te meg-erészített nyelvednek bű beszélgetésén. Akkoron bősűsebbek lésznek a' szent dolgokban való forgolodások, hogy nem mint ama' sok frissen ki-gondold nyájas szók. Akkoron kedvessebb lészzen a' szomorúsággal és siralmas poenitentiával véghez vitt élet, hogy nem mint most e' földi minden gyönyörűségben-való bé-merület. Annak-okáért oh ember, tanúly mostan egy kevesse szenvedni, hogy akkoron tudgy ama' leg nagyobtúl megmenekedni. Itt elsőben vedd próbára, mit szenvedhetz ennek-utánna. Hogy há mostan békételenne téfzen e' rövid életnek nyomorúság szenvedése, mit tselekedhetik tehát akkor veled a' Gehennának olthatatlan tűze. Imé oh ember, bizonyára nem nyerheted-el, mind a' két örömöket, hogy e' világon-is örűly, és ez után az egekben a' Christussal is uralkodgyál. Hogy ha mind e' mái

mái napig nagy gyönyörűségben és méltóságos bősületsben éltél volna mi hasznod lőtt volna mind ezekben, ha immáron minden halladék-nélkül meg kellene halnod? Annak-okaért imé az Isteni Szereteten és az ő szolgálattyan kívül minden csak hejában valóság. A' ki pedig az Istent tellyes szív-
ből szereti, sem a' haláltúl, sem a' ki-
noktúl, sem az itélettúl, sem pedig a'
pokoltúl nem retteg, mert az ő tökéle-
tes szereteti, bátorságos utat nyit az
Istenhez. A' ki pedig ellenben még a'
bűnben gyönyörködik, nem tsuda
hogy ha reszket és fél a' haláltúl és a-
maz ítéletnek nagy napjátúl. Hogy ha
azért az Istennek szereteti tégedel nem
fog a' bűnnek tselekedetitúl, ám bár
tsak a' Gehennának meg-emészto fé-
lelmé tartoztasson-meg tégedet.

A' ki pedig az Isteni félelmet há-
tra hadgya, fokáig a' jóban meg nem
maradhat, de igen hamarsággal a' ke-
gyetlen ördögnek veszedelmes töré-
ben akad.

*Amaz igaz Birótúl való félelmettől
és az utolsó ítéletnek környül álló dol-*

*gairól vörs serkenő intése a' panti-
venniára tartására.*

MEnyben ditsőtségben uralkodó se-
regeknek erős és hatalmas Királ-
lya, én Uram és én Istenem, jól tudom
hogy mindeneknek láttára az utolsó
napon el-jősz az ítéletre; jól tudom
hogy nem halgatz mind örökké, ha-
nem midőn a' te Isteni tekinteted előtt
eleven tűzek gerjedeznek, és te kör-
nyülsz a' nagy erős szélvész támad,
mikorön elő hívod az éged és a' földet,
hogy a' te népeidnek igyekekről tanubi-
zonságot tegyenek.

Imé ennyi fok számtalan ezer embe-
rek előtt nyilván valókká tétetnek min-
den én álnokságim: ennyi fok ezer An-
gyaloknak seregek előtt ki-nyilatko-
zatnak az én tselekedetimnek gondo-
latimnak és beszédimnek minden féle
gonoszsági. Mind annyi itélők eleiben
állók én igye fogyot nyavalyás, vala-
monnyen engemet a' jóban meg-elő-
tenek. Annyi feddőkötül dorgáltatom,

a' mennyin énnékem példát adtanak a' kegyes életre. Annyi tanubizonság tévőktől sententiáztatom, mennyin engemet keresztyéni oktatásokkal intetnek, és önnön magókat minden Istenes dolgokban követni parantsoltak.

Edes Uram, nem tudom mit szóllyak, nem gondolhatom meg mit felellyek. Es mikoron ofztán jelen léfzek a' jóknak a' gonoszoktól két felé-való választásban, furdal engemet az én lelkem ísméreti, gyötör az én szívemnek elrejtett titka, szorongat a' főlvénység, vádol a' kevélység, emésztt az irégység, gerjeszt a' kívánság, izgat a' bujaság, gyaláz a' torkoság, kissebbit a' részegség, szaggat a' ragalmazás, hiteget a' tisztettség kívánás, pirongat a' ragadomány, el-szélelzt a' viszfza-vonás, háborgat a' harag-tartás, el-ofzlat a' hajlandóság, elnyom a' tunyaság, tsalogat a' szín-mutatás, oftromol a' hizelkedés, fel-fuvalkodtat a' kedvesség, efsztekel a' patvarkodás. Ihon ezek a' kikkel én éltem születésemnek idejétől fogván, kik után jártam, és a' kikben minden bizo-

bizodalمامat helyheztettem. Ez átkozott tudománynak gyakorlási, melyet olly igen szeretek vala, immár üldöznek, és a' mellyeket igen ditsirek vala, immár szidalmaznak. Ezek az én barátim kikkel időmet töltöttem: ezek az én mesterim, kiknek tanításokra hajlottam: Ezek az én Uraim, kiknek szólgáltam, az én tanátsim, kiknek szavokat fogadram, az én lakó társaim, kikkel edgyűrt laktam, az én házam népei kikkel egy értelemben voltam.

Jaj énnékem oh én Uram és én Istennem, mert az én itt lakásom igen meghoszfzabbittatott. Jaj énnékem én örök világosságom: mert lakoztam a' Kédár nemzetséginek sátoriban, fok ideig lakott az én lelkem a' békeségnek ellenségivel Isten, én segedelmemnek erősköszála, nem találtatik te előtted tsak egy igaz-is az élők közzül. Az én reménségem nintsen helyheztetvén az embereknek fiaiban. Kiket hogy ha irgalmasság nélkül itélendefz vallyon s' találhatzé tsak egy igazat-is! mert elhízzem oh én idvőfsegem, a' mithaloltam,

tam, mivel hogy a' te könnyörülő kegyeliséged poenitentiára hit engemet; és zengedeznek szivemben a' te drágalátos ajakidnak éltető beszéde: Senki nem jöhet én hozzám, hanem ha az én Atyám ki engemet el-botsátott, vonán-gya ötet.

Annak-okaért tellyes szivemnek bel-ső részeiből, és elmémnek minden fel-buzdult indulatiból, kérlek tégedet oh menyei szerelmes Sz. Atyám, a' te szent Fiaddal és a' vigasztaló Szent Lélekkel egyetemben, hogy fordíts igyekezete-met te utánnad, és én te utánnad futok, a' te édesfégyes kenetednek drága illar-tyáért.

*A' meg halásznak bizonyos vőlárul,
és ennek orájának bizonytalanságáról
völt. fel ébrezsid intés a' pæ-*

nisentiára.

IGen nagy gyorsasággal el-hunyik a' te szemed a' halál által oh ember e' világon, kérlek annak-okaért; tekints meg miképpen légyen a' te ügyed: Ihon az ember ha ma vagy, holnap el-múlik,

lik, midőn penig el-szakad az emberek szemek elől, tsak nagy hamar ki-eszik elméjeből is. Oh embereknek illyen igen meg-átalkodott vakmerő kemény szivek, és maga gondolatlan balgatag elméjek, kik tsak ez jelen-valókrul gondolkodnak, és az jövőendókrul nem szorgalmatoskodnak. Ugy kellene ten-nen magadat oh ember minden tsele-kedettedben és gondolkodásidban vi-selned, mint ha mindgyárást meg-ke-lene hálnod. Ha jó lelki ísmérettül vi-seltetnél, a' haláltúl igen sokat nem fél-nél. Job volna a' bűrit távoztatni, hogy nem mint a' halált kerülni. Mert hogy ha ma nem vagy el-készülvén, holnap miképpen lehet? A' holnapi nap igen bizonytalan, és ki tudgya, ha fel-virradz-e a' holnapinapra, avagy nem. Mit hasz-nál e' világban-való hosszú életünk, midőn illy keveset jobbulunk? lám a' hosszú élet nem mindenkor nyújt jobbulást, de gyakorta tsak a' bűnnek gyújtja és sokasítja számát. Vaha él-hetnél ám bár tsak egy napot Istennek kedvére e' világon. Sokan számlállyák

a' meg-térésnek elztendejét, de kevesen érik a' meg-jobbulásnak idejét. Hogy ha meg-halni rettenetesség, né-talámtán sokáig élni nagyobb veszedelmesség.

Boldog a' ki az ő ki-múlásának óráját mindenkor szemei előtt viseli, és a' halálra minden nap magát el készíti. Ha láttál valaha meg-haló embert, gondold-meg hogy te is ugyan olyan útra mégy. Mikor reggel vagyon, úgy tartsad mint ha az estvének idejét nem érnéd. Es estve lévén, a' reggelt ne mérfézzeljed magadnak ígérni. Mindenkoron annakokáért kézzen légy, és úgy ély, hogy soha tégedet a' halál készületlen ne talállyon. Imé sokak hirtelen és nagy véletlen múlnak ki ez árnyék világából, mert oly órában jő-el az embernek Fia, melyben nem reménlenők. Mikor ama te utolsó órád el-jövend, akkor kezdsz sokkal különbben érteni a' te el-múlt életed felől, és szomoruan bánkodol, hogy illy tunya és kedvetlen voltál arról-való gond-viselésben.

Oh Ur Isten mely boldog és eszes ember

ber a' ki mostan olyan igyekezik lenni ez életben, a' minémű kíván találtatni a' halálban, mert nagy bizodalommal készíti magát a' böldog ki-múlásra, e világnak tökéletteffen-való meg-utálása, buzgó kívánsága a' jóságos tseledeteknek éppülésében, a' fenyítékek szereteti, a' poenitentianak munkálkodása, az engedelmességnek kész volta, magának meg-tagadása, és minden fele nyomoruságnak a' Christusnak szeretetiért békével-való el-tűrése, szenvedése őtet meg-bátorítja és meg-vigasztallja. Sok jó tseledeteket vihetz végben miglen egészséges testtel vagy, de el-erőtlenedvén a' betegségtől, nem tudom ha vihetz valamit avagy nem. Ne hallogassad jövendőre a' te megtérésedet: mert ha hamaréb hogy nem te itélnéd bé-telnek a' te életednek folyáfi, és még nevednek emlekezeti is ki-töröltetik az emberek között. Hogy ha ez életben nem viselhetz szorgalmatos gondot te magadtúl, miképpen viselhetz ez után, holott nem adatik idő a' poenitentia tartására. Mostan oh bizo-

nyára ama' drágalátos idő, de jaj imé mely kevésre bőrsüllöd a' melyben meg-kereshetnéd a' te örök életednek drága kintsét. El-jő el-hidgyed az idő, mikoron tellyes szivedből kívánnál egy napot, avagy egy órát a' te életednek meg-jobbitására, de nem tudom, nyerheted-e meg avagy nem.

Nofza szerelmese'm gondold meg, minémű nagy veszedelemtől szabadíthatod meg tennen magadat, és minémű ifzonzú félelemtől mentheted meg lelkedet, ha mindenkor kész lélsz és gyanós a' halálnak erős baj-viadallyanak el-kezdésére. Igyekezzél mostan úgy élni, hogy a' te halálodnak oráján inkább örülhess, hogy sem mint félhess. Tanuly mostan e' világnak meg-halni, hogy kezdgy akkoron a' Christusnak élni. Tanuly mostan mindene-ket meg-utálni, hogy akkoron nyillyék szabados út a' Christushoz-fietni. Sa-nyargasd mostan a' te testedet a' poenitentia-tartás által, hogy akkor erős lehess álhatatos bizodalommal.

Oh te balgatag ember, miért ígérsz magad-

magadnak hoszfú életet, holott nem érheted itt bátorságossan csak egy napodnak-is estvését? Ihon mely sokan tsalatkoztanak meg, és mely sokan véletlenül érték végeket. Mennyiszer halottad a' hir-mondóktúl: Ez fegyver által esett el, ama' vízi veszedelemmel, és magas helyről le-tántorodván nyakát szegte ki, ama' penig rézségtségben fuladt meg. Némelynek tűz, némelynek fegyver, némelynek dög-halál, némelynek zabolátlan fajtalanság érte végét. Es ekképpen mindennek vége halál, és az embernek élete, mint amaz árnyék nagy hirtelenséggel el-múlik.

Kövessd el annak-okaért, kövessd el azokat mostan oh szerelmese'm, a' melyeket itt el-követhetz, mert nem tudod mikor történik halálo'd, nem tudod mitsoda következék te reád kimúlásod után. Mig időd vagon hozzá, gyűjts örökké állandó gazdagságot magadnak, a' te idővségeden kívül ne szorgalmatoskodgyál semiben, hanem azokrúl melyek az Istené jó eleve vifely gondot. Szerezz mostan magad-

nak barátokat, a' szegény szűkölködőket segítvén, a' nyomorultakat gyámoltván, hogy mikoron meg-fogyatkozzon ez életben, bé-fogadgyanak ezek tégedet amaz örökké-való hajlékban. Tarts akképpen tennen magadat, mint egy jövevény és bujdosó e' földön, a' kire nem tartoznak e' világi kerefet örökségek. Tarts tisztán és Istenhez fel-emelvén a' te szivedet, mert nintsen itt maradandó várasod. A' te naponként való könyörgéfidet, és szemeidből ki-asordult könnyhullatással tölt fohászkodásodat oda fel igazgassad, hogy kimulásod után a' te lelked, a' mennyei Urhoz nagy boldogul fel-meheffen az égekben.

Az embernek nyavalyás és romlott voltárul.

EN nyavalyás ember, vallyon s' mikor edgyezhet az én egyenetlenségem az Isteni egyenefséggel! Te Uram az igazságot szereted, az én héjában valóságot: Te a' tisztaságot, én a' tisztátalanságot követem. Te oh Uram Isten jó

jó vagy, én peniglen gonosz: Te kegyes, én kegyetlen: Te szent, én elvetemedet: Te igaz, én hazug: Te világozság, én sötétség: Te élet, én halál; Te orvos, én beteg: Te öröm, én szomorúság: Te tökéletes igazság, én minden el-múló hivság a' miképpen minden élő ember.

Jaj annak-okáért oh én kegyes Teremtőm mit szóllyak? halgass-meg mindeneknek böltsen formálója. A' te teremtett állatod vagyok, ezennel meg-halok. A' te alkotmányod vagyok, ezennel semmivé tétetem. Te tsinálmányod vagyok. A' te kezeid készíttének és formáltanak Uram engemet, azok a' szent kezek mondom, a' mellyek a' szegekkel által lyuggattattának. Oh Uram a' te kezeidnek munkáját ne utáld-meg, a' te kezeidnek sebeit tekints-meg. Imé Uram Isten a' te szent tenyeredre fel-mettzettél engemet. Olvasd-el azt az írást, és add-meg az én lelkemnek idvőséget. Imé én teremtet állatod, te hozzád fohászkodom, te vagy a' Teremtő, újits-meg engemet. Imé én

te alkotmányod te hozzád kiáltok. Eler vagy, eleveníts meg engemet. Ihon én te kezeidnek tsinálmánya te rád nézek. Mindeneknek szerzője vagy, építs fel engemet. Légy kegyelmes Uram énnékem, mert telylességgel elfogytanak az én napjaim.

Mitsoda az ember, hogy szólhasson az ő Teremtő Urával Istenével? Kedvezz Uram nékem te veled szólónak. Botsáts meg a' te szolgádnak, ki mérfézzel szólni ilyen nagy hatalmú Urral. A' szükségnek nintszen szabott törvénye. A' fájdalom kényszerít engemet szólani, a' nyomorúság, melyet szenvedek, izgat engemet felkiáltani. Beteg vagyok az Orvoshoz kiáltok: Világtalan vagyok, a' világosságra sietek: megholtam, az életre áhitozom. Te vagy az igaz Orvos, te vagy a' világosság, te vagy az élet oh Názáretbéli Ur Jcsus. Könyörülj én rajtam Dávidnak Fia, könyörülj én rajtam irgalmaságnak élő kút-feje. Halgass meg a' beteget, ki te hozzád kiált. Te igaz világosság, ki én előtttem még elő, tekints a' te

vak.

vakságban nyomorgó szegényedre, nyújts neki a' te kezedet, hogy mehefisen te hozzád, és lásson világosságot a' te világosságodban. Első élet, vidd életre a' te halottadat.

Jaj énnékem Uram, kedvezz énnékem Uram. En senyvet dög, férgeknek eledele. megveszter edény, nyomorúságnak tengere. Mitsoda vagyok én, ki szóllok te veled. Jaj Uram énnékem, kedvezz Uram énnékem. En szegény bődögtalan ember. Aszfonyállattúl születet ember tudni illik, rövid élető és sok nyomorúsággal megterheltetet: az ember, mondom, ki hasonlatos lőtt a' héjában valóshoz, ki az oktalan állatokkal egyben-vettetvén, immár hasonlóvá lőtt azokhoz. Mitsoda vagyok vízöntag én? mélységes fetétség, nyavalyás porhamu, haragnak fia, boszúságra készitet edény, tisztátalanságban születtetett, nyomorúságban zabált, és rettegtető halálra rendeltetett.

Jaj én szegény nyavalyás, mitsoda vagyok? és jaj mitsoda lézek? rothatság-

ság-

lágnak sepreje, utálatosságnak edénye, vak, szűkölködő, mezitelen és számtalan sok szűkségek alá taszitatott, nyavalyás és halandó, ki nem tudgya az ő bé-jövetelét és ki-ménetelét: kinek az ő napja el-múlnak mint az árnyék. Kinek élete mint amaz étszakán fénlő hóldnak árnyéka semmivé lészén, mint a' fának gyenge virága, ki nagy hamar-sággal el-hirvad, most szépen újúl, és igen hirtelen meg-szárad.

Az én életem mondom, romlando élet, szenvedő élet, oly élet, a' ki mentül inkább nevededik, annál inkább aláb aláb száll: mennyivel inkább éléb-éléb mégyen, annál inkább háláláához közelget. Arnyékhoz hasonlító tsalárd élet, ki rakva az halálnak veszedelmes törivel. Most örülők, mindgyárt szomorkodom: most épséges örömben vagyok immár betegeskedem, mostan élek, immár meg-halok. Mostan boldog állapotban gyönyörködöm, immár nyomoruságra jutok, most nevetek, immár firok. Mindenek annyira alája vettet-tek a' változáznak, hogy semmi az ő állapot-

lapottyában tsak egy oráig-is meg nem marad.

Innét félelem, innét rettegés, innét éhség, innét szomjuság, innét héség, innét hidegség, innét betegség, innét fájdalom borít-el minket, mellyeket követi ama' szörnyű halál, a' ki ezer-féleképpen naponként véletlenül ragadoz-za a' nyavalyás ember nemzetet.

Kit hidegleléssel fanyargat, kit fájdalommal kinez, kit éhséggel fáraszt, kit szomjúsággal epeaszt, kit vízben öl, kit törben fojt meg, kit tűzzel emészt meg, kit fene-vadagnak kegyetlen fogaival szaggattat el. Ezt éles fegyverre hánnya, amaszt penig méreggel itattya, és némelleyeknek hirtelen riadással fogyattya el nyomorúlt életüket. Es mind ezek-felett nyavalyásabb dolog: hogy midőn semmi nintszen bizonyosabb az halálnál, még-is nem tudgya az ember az ő életének végét. Es midőn ő magát állani itili, hirtelen le-dül: és el-vész minden reménsége. Mert nem tudgya az ember holott, mikoron, és miképpen múlik ki e' világból, de mind azon-

azon-által bizonyos dolog az, hogy néki meg kellyen halni.

Ihon Uram minémű nyomorúságos az embernekjelete, melyben élek, még sem félek: minémű szörnyű keferőség, mellyet szenvedek, még sem bánkodom, és nem kiáltok te hozzád. Kiáltok Uram, és vallást tészek te előtted alá-való vóltomról. Segély-meg engemet oh én erősségem, ki által könnyebbítetem, erőssíts meg én segítőm, ki által éltettem, jövel igaz világosság, ki által látok, virradgy-fel én ditsőségem, ki által örvendek, jelennyél meg én életem, ki által élek, oh én Uram és én Istenem.

Mennyi keferőséggel legyen meg-elyítettvé e' világi életünk.

I Gen meg unatkoztam oh Uram én e' világi élettől, és ennek nyomorúságos bajdosáfitúl. Ez élet, nyavalyás élet, veszendő élet, bizonytalan élet, munkás élet, tisztátalan élet, az élet minden gonofságnak afzfzonya, kevélyeknek kalauzza, fájdalmoknak és vétkeknek bar-

barlangja, mely méltán nem mondatatik életnek de halálnak, a' kiből minden szempillantásban külömb-külobbféle változásoknak és dögletes betegségeknek veszedelmes nemei által halton-hálnak.

Avagy penig a' mi e' világon való életünket, mondhattuk méltán életnek? mellyet rút mérges fakadékok izgatnak fájdalmok erőtelenitenek, gyulafzto betegségek száraztanak, éltető ég dögösít, az étel meg-puffafzt, az éhség szaggat, a' vigaság ingerel, a' szomorúság emélfzt, a' szorgalmatofság szorongat, a' gazdagság fel-fuvalkodtat, a' ízegénység elnyom, az iffiúság fel-emel, a' vénység le-horgafzt, és a' finló betegség kegyetlenül sajlodtat.

Es mind ezek után amaz öldöklő halál érkezik, és ez ofztán e' nyavalyás életnek minden testi gyönyörűségének ugy végét veti, hogy midőn meg-fünnék, mint ha soha nem vólták volna. Ez halálos élet, jollehet fok külömb-külobb-féle keferőségekkel elegyítettet: de még-is imé jaj mely fokakat hite-

hiteget és tsall meg az ő gonosz gyönyörűségi és tőkélletlen igireti által. Ez holott természeti szerint oly tsalárd és keserű méreggel rakva légyen, hogy még az ötet követőknek és szeretőknek se légyen el-titkolván mind azon által még-is az eszteleneknek számtalan balgatag fokaságát az ő aranyas poharával, mely kezében vagyon, itattya és tellyeséggel részeggé téfzi. Bóldogok de ritkák az ollyaténok, kik ennek tárfaságát meg-vetik, és az ő szemfény-vesztő örömet meg-utállyák, hogy e tsalárd hitegetővel egyetemben ők-is az örök veszedelemre menni ne kényszerítessenek.

*Miképpen frattya az ő nyavalyás
sorsát a' kegyeségtől fel-buzdult Lel-
lek meg-ismervén az Istennek
haragját az ő bűnei
ellen.*

JAj énnékem nyavalyásnak, mikoron el-jövend amaz utolsó itéletnek rettenetes napja, és fel-nyittatnak a' lelki íméreteknék könyvei mikoron ezt hal-

lom én felőlem: Ihon az ember, és minden ő tselekedeti. Mit tselekedgyem akkoron oh én Uram és én Istenem, mikoron az egék ki-nyilatkoztatták az én álnokságimat, és én ellenem fel-támad a' föld? Imé semmit nem felelhetek, de le-hajtott fővel el-pirulván, nagy rettegéssel állok te előtted.

Jaj énnékem szegény nyavalyásnak mit mondgyak? Kiáltok te hozzád én Uram és én Istenem. De hogy ha kiáltok nem tsendeszdednek-meg az én fáj-dalmim, és ha vesztegleg keserves ke-serűséggel gyötrődtetem belső részeimben. Tégy szomorú siralmat oh én lelkem, mint egy özvegy a' te fel-serdült virágzó idejednek férjeért, sívással, rivással keseregj oh nyavalyás, mivel hogy el hagyott tégedet a' te Jec-gyefed az Ur Jesus Christus. Oh te mindenható Istennek fel-indult haragja ne szály én reám, mert nem viselhetlek-el tégedet, bizonyára nintszen az én egész testemben, a' mely el-szenvedhet-ne tégedet. De sőt inkább könyörülj én rajtam, hogy kétségben ne essem, de fel-ébred-

ébredvén pihenést vegyek. Hogy ha én vétkeztem, mellyért engemet el-károztatt, te nem felejtetted-el, a' honnét engem idvözithetz.

Te Uram Isten nem akarod a' bűnösöknek halálokat, és nem gyönyörködöl a' halálra jutottaknak veszedelmeken, de sőt hogy a' meg holtak éljenek, te meg-hóltál, és a' te szent haláloed meg ölte a' bűnösöknek halálokat, és ök a' te haláloed által meg-elevenítettének. Kérlek tégedet Uram, hogy ne hadgy engemet meg-halni a' te életed által. Nyújts alá a' te szent kezid a' magasságból, és szabadíts-meg engemet az én ellenségimnek kezeiből, hogy ne örüljenek én rajtam ezt mondván: El nyeljük őtet. Kitsoda oh Uram Jêsus, ki a' te irgalmaságodban kétes volna, holott midőntenéked ellenséged vólnánk, meg-váltottál minket a' te drágalátos véreddel, és megbékeltettél minket az Istennel. Imé a' te irgalmaságodnak árnyékával befedeztetvén, a' ditsőségnek széki eleiben bűnöm bocsánattyáért fietek, kiált-

vân és zörgetvén, miglen meg nem könyörülsz én rajtam. Mert hogy ha minket bűn-botsánatot nem kérőket, a' bűnnek bocsánattyára hittál, mennyivel inkább meg-nyerhettyük kívánván ezt te tőled.

Ne emlekezzél-meg igazságodról oh édes-séges Jêsus a' te bűnösöd ellen, de emlekezzél-meg a' te teremtet állatodhoz-való könyörületességdrül. Ne emlekezzél-meg a' bűnös ellen a' te haragodról, de emlekezzél-meg a' nyomorultakhoz kegyességdrül. Felejtsd el a' téged ingerlő kevélyt, és tekintsmeg a' tenéked könyörgő szegényt. Mert a' Jêsus semmi nem egyéb, hanem Idvezítő. Annakokáért oh Jêsus te-magad által siess az én segedelmemre, és mondgyad az én lelkemnek: En vagyok a' te segedelméd.

Nagy bizodalomam vagyon Uram a' te jó-vóltodban, mivel hogy te magad tanítasz kérni, keresni és zörgetni. Azért oh Uram ki parantsolsz kérni, adgyad el venni-is, ki oktatsz keresni, adgyad meg-találni-is, ki tanítasz zör-

getni, nyisd-meg a' zörgetőnek, és e-
rössíts-meg engemet erőtlent, építs-fel
engemet meg-romlottat, eleveníts meg
engemet meg-hóltat, és minden érze-
kenségimet, gondolatimat, és tseleke-
detimet igazgassad és vezérellyed a' te
jó tettzed szerint, hogy immár éle-
temnek minden hátra maradott részé-
ben tenéked szolgálhassak, tenéked él-
heffek és tenéked szentelheffem egész-
len ennen magamat.

Tudod édes Uram, ezért hogy en-
gemet teremtetted, tenéked egészen
én magammal tartozom, de hogy meg-
váltottál engemet és én érettem em-
berrőlöttél, többet tartoznám tenéked
én magamnál, hogy ha arra elégeden-
dő volnék, imé semmim nintsen én
magamon kívül, és a' ki vagy-on-is nem
adhatom néked te nálad nélkül, de te
végy-el engemet, és vony engemet te
hozzád, hogy téged követvén és szeret-
vén tiéd legyek, miképpen hogy te al-
kotmányod és teremtet-állatod va-
gyok. A' ki élz és uralkodol most és
mind örökkön örökké, Amen.

*Dugóságos Könyörgés, melyben em-
ber az ő fogyatkozását, és az ő éle-
tének el-hanyatlott voltát*

szavattya.

OH én Istenem mely igen rettegtem
és háborgat engemet az én éle-
temnek el-vetemedett volta! mert mi-
dön magamban szálllok, meg kell val-
lanom, minémű szabad offan éltem a'
gonofságban. Hogy ha valami jót tse-
lekedtem-is, bizonyára nem lőtt szín-
mutatás nélkül, és ilyen szines és tet-
tetes keresztyén-ségemmel bé-fedezett
feslett tselekedetemben, jól tudom
hogy nem gyönyörködött az Ur. Oh
én szegény nyavalyás ember, imé mi-
képpen vittem véghez az én egész élete-
met, úgy el-annyira hogy tellyeséggel
semmi jó nem volt, és most-is nintsen
én bennem.

Mit tselekedgyem annak-okáért oh
én szegény nyavalyás? és mihez fog-
jak? nem találhatok job módot az én
bűncimnek undok fertelmének rólam-
való le-rázásában, mint hogy ha az én
életemnek folyását keserves töredel-

mességgel meg-síratom, a' Christus Jefe-
fusznak érdemes vérére háritván min-
den én bennem lévő tisztátalanságim-
nak el-áradt folyamait, és az után igaz
hitem által új életet kezdek élni.

Oh én nyavalyás bűnös lelkem, ki a'
re nálad nyilván lévő gonofságidat,
elégge meg nem síratod, de sőt inkább
annyira nagy bátorsággal gyűjtöd na-
ponként a' te bűneidnek tetejét, nem
külömben mint ha nem tudnád, miné-
mű nagy büntetés készítettett és ren-
deltetett a' poenitentia tartatlanoknak.
Oh én gyümölstelen lelkem mit tsele-
kedél? meddig szunyadosz illy vak-
merő bátorsággal? Imé el jó tenéked
amaz utolsó ítéletnek rettenetes napja!
Imémely közel vagy! Imé hamar-
sággal fel-virrad te reád ama' meg-
emésztő haragnak és bősfszű-állásnak
nagy napja! a' ki panaszolkodásnak és
szorongatásnak napja: a' ki szomorú-
ságnak és nyomorúságnak napja: a' ki
fetétségnek és homálynak napja: a' ki
dörgéssel háborgó szél-vészeknek és
tűzzel villámó fellegeknek napja: a' ki ha-

haragnak és örök büntetésnek napja, a'
ki a' Gehennának ölthatatlan tűzének
napja: a' ki a' véghetetlen kinoknak
napja, az a' nap, melyen az Istennek
trombitái harognak, az a' nap melyen
minden hitetlenek meg-halják az ö-
rökké-való kárhozatnak szomorú sen-
tentiaját, az a' nap, melyen csak edgy
hitetlen-is el nem rejtheti magát: az a'
nap, melyen a' gonoszok az örök kár-
hozatra íteltetnek. Vallyon s' még-is
aluszolé oh bűnnek mély álmaiban
szunyádozó lelkem? Serkeny-fel oh
én bűnben meg-holt lelkem. Miért
hogy ha valaki fel nem ébred, halván
effeleijegető fenyegetéseknek tsatogó
dördülést, nem aluszik az ollyatén, ha-
nem tellyeffeggel meg-holt. Oh te szá-
raz és aszízú fa, hol vadnak a' te gyü-
möltsid? méltónak találtattál ki-vá-
gattatni és az örök tűzre vettetni, mu-
tásd-meg kérlek minémű gyümöltso-
ket teremtetted. Oh nem egyebet imé
hanem ama' fertelmes bűnöknek fojto-
gató gyümöltsit. Oh nem egyebet ha-
nem bójtorjánt és ártalmas töviffet.

Oh vajha el-fajult lelkem, ám bár csak e' te tövisséd érdeklenének és sertegetnének-fel tégedet a' te vétkeidnek és iszonyú gonofságidnak álmából, hogy ennyi időre igaz töredelmessé, hit és új engedelmeség által térnél a' te Istenedhez. Oh vajha ez te tövisséd, mint rosz és rothat gyümölcstőt kelletlenek és gyűlölségesek vólnának te előtted, hogy ezeket meg-utálván ama' hasznos termékenségre térhetnél. Oh én bűnben szunnyadozó lelkem! Miért tartod ilyen igen könnyű dolognak a' bűnnek tselekedetét? Imé nintsen oly könnyű vétek, mellyel az Isteni méltóságos felség rútúl meg nem bántatnék, a' kinél immár soha nem lehet iszonyub és utálatosabb dolog. Oh te meg afzott és örök tűzre méltó fa, mit felelsz annak, a' kinek te minden életedről tartozol számot adni? Mert akkoron kárhoztatik valamely te benned kárhozatos beszéd, tselekedet és gondolkodás taláztatik: sőt inkább minden vétkeidről erős kérdezkedest ítélnék ott, meg azokról-is a' kik most eszedben sem

sem jutnak. Az-is meg-lehet, hogy a' kik mostan jó tselekedeteknek láttaznak, akkor ott gonofszoknak lenni meg bizonyittatnak, és hogy summa szerint meg-mondgyam ott minden te bűnidnek valóban ki-mutatják foga fejéret, és rettenetes fekete úszógnak ékten ábrázattyában vettetnek elődben. A' bűnnek kegyetlensége szerint penig, kegyetlen büntetés-is osztoztatik. Holott azért semmi helye nem engedtetik a' pœnitentia tartásnak ez rettenetes szám-adás után, mit hallogatod tehát oh én lelké a' te életednek meh-jobbitását e' világon? Elmélkedgyél mindenekről miglen ez életben vagy, gondold-meg a' te tselekedetidet, vedd eszedben minémű szomorú változás következék te reád. Hogy ha sok jót és kevés gonofzt tselekedel, léfzen minek örülnöd. Ha penig több gonofságot, és kevesebb jót vívfesz végben, kezd-el azon-való keferses bánatodat.

Oh én testi bátorságban bé-merült szivem ki semmi szorongatásoknak

kegyetlenül zúgó szélveszében fel nem
ferkensz! Oh halálhoz hasonló mély
álom, kit sem a' fenyegetéseknek ször-
nyű villámái, sem pedig az Isten tör-
vényének rettegő dörgési el-nehe-
zedett szemeinktől el nem űzhetnek!
Oh vajha az én szemeim könnyhullá-
sok folyó-vizivé változnának, hogy
éjjel és nappal meg-fzűnés-nélkül sir-
hatnék! Ha soha meg nem szomorod-
tál-is oh nyavalyás bűnös, ám bár csak
most szomorodgyál-meg. Mert imé az
léfzen a' te ítélő Biród, a' kit számtalan
ezerfzer a' te bűneidnek fájtalanságával
meg-káromlottál, az véfzen te töled
számot ki e' gonoszért jót mért vízfza-
tenéked, és a' kinek te gonoszt fizettél
az jóért.

Hogy ha itt hofzfzu ideig tűrő és en-
gedelmes, ott bizonyára kemény és
senkinek nem kedvező ki-keresője lé-
fzen az igazságnak. Itt noha akar mit
el-fzenved, de ott semmit büntelen
nem hágy. Jaj énnékem, oh kinek vétet-
tem! Oh mely igen meg-bántottam az
én Istenemet, mely igen fel-ingerlettem

az Urat. Jaj énnékem szegény nyava-
lyásnak, mit rselekedtem? mely ál-
kúl és istentelenül éltem. Jaj énnékem!
Ne boríts-el engemet oh te Istennek
fel-lobbant haragjának sebestűze, mert
imé azontúl meg kell emésztetnem.
Oh minémű nagy szorongatás és mi-
némű nagy kecsérűség léfzen ott. Egy
felől az én bűneim vádolnak engemet,
más felől pedig az Isteni igazság ijeget
engemet, alól a' kárhoznak rám tátot
torka láttatik, fellyül ama' mindeneket
meg ítélő haragos Biró ül az ő ítélő
székiben, belől a' gonosz lelki ismér-
éget engemet, kívül pedig e' nagy tsat-
togással egő világnak fanyarú lángja
pörsöl engemet. Mert hogy ha az igaz-
is alig maradhat-meg tehát én szegény
nyavalyás bűnös hogy álhatok meg?
holott minden felől kőrnýul-vétettem,
és mindenütt a' törben akadok.

Hová fuffak akkoron és hol talállyam
helyemet? el-rejtezni lehetetlen; elő-
menni pedig el-fzenvedhetetlen. Oh
mely örömeft el-rejteném akkor ma-
gamat: de el nem rejthetem, nem örö-
meft

mest mennek elő, de mindenk nyil-
ván valókká tétetnek. Vallyon s' kitso-
da szabadit-meg akkoron engemet a'
meg-haragott Istennek kezéből? Kitől
kérdgyek tanátsot? Hol talállyak sege-
delmet? Kitsoda az, kit a' szent Írás
nagy tanátsu Angyalnak nevez? mert
ehéz kiáltok, és az ő nevét hívom segít-
segül. Az én Uram Jesus Christus ez,
ő léfzen az ítéletre le-ülendő Biró, kitől
ennyire rettegek. Minekokáért végy
pihenést oh én el-nyomorodott lel-
kem, újuly-meg, légy erős és ne essél
kétségben.

Helyhezteft ez Ur Jesusban min-
den tereménségedet hitedet és bizo-
dalmadat és nefély. Hogy ha el futot-
tál térj viszfza: ha vétkeztél, engesz-
teld-meg könyörgésseddel. Oh Idvezi-
tő Ur Jesus; vigasztaly-meg engemet
a' te szent nevedért. Idvezítőnek mon-
datol, légy ezért nékem Idvezítőm,
Oh Jesus emlekezzél-meg, nem az én
bűneimről, de a' te könyörületességed-
ről, mellyel engemet te hozzád meg-
engeszteltél. Oh Ur Jesus Christus,
mely

mely gyönyörűséges a' te neved, mely
hatható-képpen vigasztaló a' te emle-
kezeted. Nem egyebet jelen az Jesu-
s-nak nevezeti, hanem Idvezitőt, idve-
zits annak-okáért oh Uram Jesus az én
Jelkem. Ne hadd el kit teremtetél:
nevelsd-meg kit meg-váltottál: a' te ke-
gyes jó voltodból teremtetél engemet,
annak-okáért ne vezess-el a' te igasá-
godból engemet. Tekints-meg Uram,
mely tiéd én bennem, és tisztits-meg
engemet mind azoktól, mellyek nem
tiéd én bennem. Könyörölj én raj-
tam én Istenem, miglen a' könyörüle-
tességednek ideje vagy on. Mert kitsoda
ditsiri a' te nevedet, ha a' kárhozatra iti-
lendesz mindenenket? Mert nem ditsir-
nek tégedet a' meg-hóltak, és a' pokol-
ban kitészen vallást te rólad? Végy-bé
oh édességes Jesus engemet a' te kebe-
ledben, holott énnékem elégséges nyú-
govó helyem léfzen. Irj-bé engemet
oh Uram Isten a' te választortidnak
száma közzé, hogy azokkal edgyütt di-
tsirjelek tégedet, és örök időkre hir-
dessem a' te szent nevedet, és örüllyek

végzetlen örömmel. Engedd-meg ezeket oh személyében három, Es állatyaiban egy bizony Isten, Kit illet minden tisztesség, ditsíret és ditsőségek, mind örökkön örökké, Amen.

A' kétségben tántorgó ember így vizsgálja az ő lelkét az Isten irgal-
masának emlékeivel.

Miert vagy szomorú oh én lelkem, és miért háborgatsz engemet? Miért nem bizik te benned oh én Istenem, és miért nem emlékezik-meg a' te irgalmaságodról, és számtalan könyörületességedről? Miért hagyom magamat ilyen igen a' szomorúságnak és a' felelmes kétségben esésnek, holott az én lelkemnek öldöklő ellensége inkább-inkább forgódik belém tsepegetni a' kételkedésnek mérgét, és én velem el-hitetni, hogy nintsen énnékem immár te nálad semmi idvestségem? De hogy ha oh Uram Isten, tégedet megbántottalak, melyet bizonyára nem tagadhatok, mindazonáltal a' te nagy irgalmaságodat semmiképpen el nem óltottam.

Te

Te rád függesztem minden én gondolatimat oh irgalmaságnak Attya; ki nek irgalmaságának nintsen vége és száma: Kinek irgalmasága minden munkái felett ki terjed: ki oly igen szerettel engemet, hogy a' te edgyetlen egy Fiadat az én sok álnokságimért, és az örök kárhozatot érdemlő büntetésből való meg-szabadulásomért adtad. Oh engedelmes és hoszszú ideiglen tűrő szerelmes Atyám! nem kedvezteél a' te egy szülőtt Fiadnak, de adtad ötret mindenekért. Jollehet Uram álnokul vétkeztünk, de te nagy kegyelmű Isten, minden mi gonofzságinkat a' te Fiadnak vállára raktad, a' mi békeségünknek veresége vagy on ő rajta, és az ő sebeivel gyógyultunk-meg.

Olly búséges volt Uram a' te irgalmaságod, hogy midőn mi eleget nem tehernének a' mi bűneinkért, a' te edgyetlen-edgy Fiadat adtad minékünk elégtételül, hogy az ő alázatossága, a' mi kevélységünket: az ő fájdalma a' mi gyönyörűséginket: az ő engedelmessege a' mi engedetleniségünket és ha-

M6

rag

rag-tartásunkat: az ő szereteti a' mi gyűlölségünket az ő jó akarattya a' mi gonosz akaratunkat: és az ő békésege el-venné a' mi békételenségünket, és minden fogyatkozás nélkül eleget tenne a' mi bűneinkért. De mind ezeket, kinek végben vitelére te tőled el-botsáttatott vala, immár meg-tselekedte, és mindeneftől bé-töltötte.

Miért esném tehát kétségben te benned, oh mennyei szerelmes Atyám, holott én érettem, tsak hogy igaz poenitentiát tartsak, a' te szent Fiad által ennyire búségesen elég tétetet. Miért félek amaz ítélő Birótól, ki énnékem edgyfzer s' mind segítő gond-vifelőmet ki fűntelen a' kegyelemnek széki előtt efedezik én érettem, és az ő méltósága szerint, a' mellyekért efedezik azokat meg-is nyeri.

Te hozzád folyamodom oh szelid természetű ártatlan Bárány Ur Jesus Christus, ki meg-halgathatod a' te hozzád folyamodtakat, ki még a' te ellenszegidnek-is a' gonoszáért jóval fizettél: kia' téged meg-tagadó Pétert, annyira kegyes

kegyes szemeiddel tekintetted, hogy a' te hozzád meg-térésre hoztad, ki a' kereszt-fának oltárán ki befélhetetlen fájdalomtól szorongattatván, oly nagy buzgósággal és szeretettel könyörgöttél a' téged meg-felzítókért, hogy nékik a' te mennyei szent Atyád az ő istentelen gonoszságokat meg-botsátaná: ki oly nagy kegyelmeffen néztetted a' te melletted függő latrot, hogy amaz örökké-való Paradisomnak gyönyörűséges birását igirnéd néki.

Oh én idvőfegem, mely édessek énnékem a' te minden munkálkodókhoz és terhektől el-nyomattakhoz tött igiretid. Nem akarod a' bűnősnék halálát, de hogy meg-térjen és éllyen. Te hozzád közelgetek annak okáért oh én örök vigasztalásom, és minden bizodalमतat te benned én meg-mozdúharatlan edgyetlen-egy kö-szizklámban helyheztettem, te reád függesztvén az én erő reményemet.

Mert kitsoda az ki te hozzád folyamodván te tőled meg-vettetett volna? kitsoda az, ki te benned bizván, meg-

gyaláztatott volna? Annak-okaért a' te irgalmaságodban reménlek, nem bírván semmit én magamban. Megtartoztatom az én sok képtelen síralmi-
mat, és te benned igaz idvefélegemben örvendezek.

Eleter ajándékoztál énnékem, és a' te békeségben-való meg-látogatásod mind eddiglen meg-örizte az én lelke-
met, minek-okaért nem kételkedem semmit, hogy ennek utánna-is mind örökké meg nem öríznél engemet. Ugy el'annyira bizony hogy senki az te kezedből, a' kiben a' te mennyei szent Atyád ajánlott engemet, ki nem ragadhat. Mert te hozzád hagyattam
folyamodni, és a' te kegyelmességedért escedezni, ez örvendetes igirettel meg-erősfittetvén az én kívánságimban részesülök, es mind azokat meg nyerem, valamellyekért alkalmas időben könyörgök.

LI. SÓLTAK.

UR Isten kegyelmezz-meg énnékem, Kegyefséged-szerint könyörűl rajtam, Büncimből töled meg-tízti-
tásiam.

tásiam, Nagy irgalmaddal végy könyül engem, Töröld-el az én nagy büncimet, Mosogás jól meg fertelmessé-
gimből. Kikkel ferteztettem életemet, Tíztsad-el nagy kegyelmességedből.

2. Mert jól ismerem gyarló vóltomat, Es bűnöm mindenkor forog előttem, Mellyet csak te ellened tselekedtem, Ki miatt tészek én nagy síralmat. Vétkeztem a' te szemeid előtt. Kiért engemet méltán meg-büntethetz, Rám vethedd kemény ítéletedöt, Mindazáltal igaz itele lehetz.

3. Mert im látom és nyilván jól értem, Hogy én a' gyarlóságban fogontattam, Es bűnben az én anyámtúl származtam, Szüléim bűnös vérekből lőttem, De te az igazságot szereted, Es igen kedvelled a' tizta szivet, Es a' te titkos börtsefégedet, Nagy kegyelmessen nékem meg-jelented.

4. Uram hints-meg engemet Ifopal, Es azontúl én tiztán meg-újulok, Moss-meg engem, és szépen meg-tiztulok, Es fejérb léfzek a' tizta hónál, Hogy örvendezheffen az én szivem.

Add

Add ismért értenem nagy irgalmadat,
Es meg-vidul minden én tetemem,
kiket a' te haragod őszve rontott.

5. Rejts-el színedet vétkeim elől,
Fertelmes bűneimet ne tekintsed, Ha-
ragos ortzádat rólam el-vegyed, Sza-
badits-ki minden bűneimből. Uram
teremts bennem tiszta szívet, Minden
dolgaimat jóra vezérlyed, Ujits-meg
bennem az igaz lelket, Hogy életem
kedves légyen előtted.

6. Ne vész-el engemet szíved elől,
Es ne vedd-el Sz. Lelkedet én tőlem,
Sőt tellyes örömet szerezzen én bennem,
Tégy bizonyossá engedelmedről. In-
dits szívemben nagy vigaságot, Es vi-
dám lélekkel engem erőssíts, Hogy ö-
römmel értsem irgalmadat. Kegyel-
mefségeddel engem bátoríts.

7. Es példa léfzék erről mindennek,
A' bűnösöket útra tanitom, Bűnök-
ból hozzád térésre inditom, Hogy ők
tsak te benned reménylenek. Oh én
Istennem én idvőségem, Szabadits-meg
e' vérrel buzgó bűntől! Kiért örökké
téged

téged én nyelvem, Ditsir, és énekel
kegyefségedről.

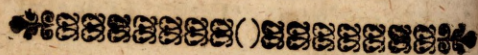
8. Nyíld-meg azért az én ajakimat,
Hogy az én szájam ditsirheffen téged,
Ha az áldozat kedves volna néked,
Nem kémelleném áldozatomat. De
nem kell néked égő áldozat, Az aláza-
ros lelket te szereted, A' te nálad a' ked-
ves áldozat, A' töredelmes szívet meg
nem veted.

9. Jó-vóltodból tégy jól a' Sionnal,
Hogy kő-falai a' Jerusalemnnek, Nagy
ditsőségeffen meg-épüllyenek, Eke-
süllyenek magas tornyokkal, Akkoron
áldoznak igaságot, A' mely kedves lé-
fzen te felségednek, Es készítnek égő
áldozatot, A' te Oltáradra tulkokat
tésznek.

Hato-

Hatodik Elmélkedés,
Melyben igen szép áhita-
tos Imádságok, a' mi Idvőzítő és
érdemét nekünk ajánló Urunk Jესus
Christusnak szenvedéséről
foglaltatnak-bé.

*Az Ur Jესus Christus kén szenved-
ésének rövideden való*

le-írása.

ELő Istennek edgyetlen-egy szent
Fia, Uram Jესus Christus, ki vagy
az emberi nemzetnek Teremtő-
je és Meg-Elevenítője, bálákat adunk
tenéked, de oh vajha buzgóságokat,
illendőket és tenéked kedveseket ad-
hatnánk: mert imé mi érettünk nya-
valás bűnösökért a' menyből le-szál-
lottál, a' szeplőtelen Szűztől testet fel-
vettél, és születtetni akartál, posztóban
takartattál, a' barmoknak jászlabában szé-
nára fektettél, anyai téjjel neveltettél,
kőnyúl-meteltettél, a' Mágusoknak
meg-jelentettél, és tőlők tiszteltettél a'

tem-

templomban fel-vitettettél, Egyip-
romban szám-ki-vettettél, Názáretben
vizfsza jöven, fel-neveltettél, szüléid-
nek engedtel, Jánostól meg-kerefszel-
kedtel negyven napig böjtöltél, tested
szakadásával éheztel, az ördögtől há-
romszor meg-kifirtettél, sok fáradságot
szenvedtel, vigyázással, éhséggel, szom-
júsággal sanyargattattál, szent Atyád-
nak akarattyát hirdetvén el-fáradtál,
el-fáradván könyveket hullattál, a' Si-
dóktól meg-vettettél és tőlők gyakorta
bolzsfúsággal illettettél.

Jelen lévén pedig a' te szenvedésed-
nek órája, bánkodtál, szomorkodtál és
mint igaz ember féltél és reszkettél, há-
romszor a' földre le-borulván könyör-
göttél, vér-tsepekkel veritékeztél, Ju-
dástól végezetre el-árultattál, és ő tőle
tsalárdul meg-tsokoltattál, a' reád ro-
hant kegyetlen Sidóktól meg-fogattat-
tál, és mint egy gonosz tévő erőssen
meg-kötöztettél, a' te tanítványidtól el
hagyattattál.

Annás Püspökhöz vitettettél ott
nyakon verettettél, onnét Caipháshoz
kö-

kötözve küldettél, és ott fok-keppen meg-tsúfoltattál, a' Sidó tanáts eleiben állattál, hamis tanúktól vádoltattál, gyalázatos halálra kárhoztattattál, artzúl undok nyállal pökdőstettél, szidalommal illettettél, boszszúsággal ingerlettél, nyakon és artzúl verettettél, fok-féle-keppen káromlattattál, Pilátushoz kötözve vitettettél, halálra erőssen vádoltattál, onnét Herodeshez küldettettél, ott is nem kevesbé kárhoztattál. Herodestől és minden ő se regétől meg-uráltattál, feje ruhában fel-öltöztettél. Pilátushoz ismét vizsgáló küldettettél, Pilátusnak parantsolattyára mezitelen az oszlophoz kötöztettél, mind véred hullásáig kegyetlenül ostoroztattál halálra sententiáztat-tál, a' vitézeknek a' meg-feszítésre kiadattattál, kiktől vizont el-vetkeztettél, bársonyban öltöztettél, tőviskoronával koronáztattál, Királyi páltza helyet nád szállal ékesgettettél, térd haj-tással idvözlettettél, tsúfságból Sidóknak Királynak neveztettél, harmadszor artzúl tsapdostattál, ismét meg pök-

pökdőstettél, a' nád szállal föben verettettél, a' bársony ruhából le-vetkeztettél, a' keresztfával meg-terheltettél, a' te szenvedésédnek helyére vitettettél, ott myrrhával és epével elegyített borral itattál, a' te tulajdon ruhádban háromszor fel-öltöztettél.

A' keresztfán végezetre ki-terjesztettél kezeiden és lábaidon szegekkel által verettettél, és így a' latrok között fel-feszítettettél, és az álnakok köziben számláltattál, a' keresztfán függén az elő-menőktől és a' környül állóktól el-lenségesképpen káromlattattál, kefervesen fel-kiáltottál: En Istenem, én Istenem! miért hagyál-el engemet? végre szomjuhozván etzettel itattattál.

Le-függesztvén fejedet meg-hóltál, a' lántsával által ökleltettél, honnét vér és víz folyt ki a' keresztfáról kesőre le-vétettettél, Josephtől a' koporsóban eltemettettél, halottaiból harmad napon fel-tamadván a' te tanítványidnak meg-jelentél, negyvenedik napon mennyégben fel-mentél, ülvén az Atyának jobbjára, a' meg-igirt Sz.Lelket a' te tanítvá-

ványidnak el-botsátortad : végeztetre az utolsó ítéletre el-jöendő lévén, mindeneknek érdemek szerint jóval avagy gonoszszal meg-fizetz.

Annakokáért oh Uram Jésus Christus, e' te mi érettünk való szentséges szenvédéfidért és a' te meg-bötsülhetetlen érdemes vérednek érettünk ki-öntésejért, sőt mind azokért melyek te rólad elő-számáltattanak, effelett a' te ki beszélhetetlen irgalmaságodért, engemet undok bűnökben fertzett embert, és az én szüléimet atyámfiait, gyermekimet, barátimat és egyszer s' mind ellenségimet, és minden szükölködő szegényeket, kiserítettben esteket, erőtlenekeket és el hagyatott igye-fogyottakat, fogságban lévőket és beteg ágyban fetrengőket, sőt mind azokat, valamellyekért tartozom tenéked könyörögni, effelett minden idvezülendő keresztyén hiveket, vedd-ki és szabadságot adj meg oh Uram az ő sok nyomorúságokból és szorongatásokból. Ments meg és óltalmaz meg engemet az ördögnek törétül, a' bűnnek fogságától és min-

és minden mi testeinknek és lelkeinknek veszedelmaitül, és fedezz-bé minket a' te Isteni kegyelmes gond-viselednek szárnyaival.

Minden mi gondolatinkat és tselekedetinket, igazgassad mindenkor a' te szent akaratodnak végben vitelére. Tölts-bé minket a' te kegyelmeddel, szent békeségeddel és minden jóságos tselekedetekkel, és adgyad hogy maradhassunk meg ezekben mind a' mi ki-múlásunknak orájáiglan, és engedgyed bódogságos ki-ménetellel a' mi életünknek pallya futását el-végeznünk. Könnyebíts meg effelett mi rajtunk a' te reánk mért ostromozó büntetésednek sanyarúságát, és engedgyed kegyelmeffen által költöznünk a' te mennyei szent Országodnak örökkévaló fényes ditsőségségében. Holot élj és uralkodol az Atyával és szent Lélekkel mind örökkön örökké, Amen.

Daxgo Könyörgés, melyben ember a'

*Christusnak szenvédéséről emle-
keztetvén Istennek segítségét*

kívánnya.

Oh

OH Uram JESUS, mi váltságunknak edgyetlen-edgy Báránya, ki a te mennyei szent Atyádtól e világra bocsátatván, szabad akaratod szerint iszonyú fájdalomokat és a keresztnak kegyetlen kinnyát mi érettünk el-szenvedted, a keresztfát pedig vállaidon viselted, hogy ez által minékünk példát adnál, az idveffeknek után békeségestűréssel való járásunkra, a kin végeztetrehalált kósztal, hogy minket a törvének átka alól fel-szabadítanál.

Nagy alázatos esedezéssel kérlek annakokáért tégedet én szegény nyavalyás bűnös ember, ama te ki-beszélhetetlen nagy engedelmeffegedért, melyet nem csak egész életedben, de kíváltképpen akkoron mutattál meg, midőn tégedet ama te reád dühött Sídók kegyetlen patvarkodásokkal és szidalommal el-borítanak, midőn tégedet tsúfsággal illetvén pökdöfnének, midőn a teszemeidet bé-kötöznek, midőn a teszentséges ortzádra az ő tisztátalan és fertelmes kezeket vetnék, midőn tégedet hátra kötött kézzel

zel a keménn oszlophoz szorítván, nagy kegyetlenül ostromoznának.

Midőn a te fejedben töviffes koronát nyomtanak, midőn a te karjaidat a keresztfán ki-feszítvén le-szegeszték, midőn a teszent oldalad a lántsával által ökléltetett, midőn tenéked szomjúság miatt el-epedtnék nagy fájdalomban és kinaidban epével és etzette meg-töltetett spongyia adatott és a te szájadhoz nyújtott. Midőn le-hajtott fővel mondanád: El-végeztetett. Midőn lelkeidet a te mennyei szent Atyádnak ajánlanád. Es mind ezek végben menvén az emberi nemzetnek váltságára és idvőffegére el-temettetél.

Mind ezekért oh Istennek engedelmes Báránya Ur Jesus Christus, én szegény nyava yás bűnös ember, a te vég-hetetlen irgalmaffságodat kérem, ne hadgy-el engemet, és ne engedgyed, hogy a te rettenetes itéletednek szomorú sententiájátul meg-terheltetvén el-kárhoztassam, de a te idvőffség adó szenvedéfed oh Uram légyen énnékem etős segedelmem, hogy nagy lelki bá-

torsággal te hozzád az örökké való boldogságban által költözhefsem.

A' te őriző szent Angyalid legyenek én velem minden időben, kiváltképpen pedig az én halálomnak oráján, hogy engemet oltalmazzanak, őrizzenek és bé-fedezzenek, hogy ama' pokolbéli kegyetlen ellenség, én rajtam semmi hatalmat ne vehessen, és semmi intselkedéfit én bennem véghez ne vihesse, Amen.

*Más áhitatos Imádság, az ő népének
bűnéjért meg fészítettett Ur Jé-
sus Christushoz.*

MIt vétetél Oh te édesfégyes, szerel-
metes és ártatlan Bárány, hogy így
sentiáztatol, és ilyen kegyetlenül
hurtzoltatol? Mitsoda gonofságot töt-
tél? mitsoda bünt tselekedtél? mitso-
da az oka a' te ilyen szörnyű halálod-
nak? mitsoda alkalmatosság szolgált a'
te kárhoztatásodra? Oh én szegény
nyavalyás bűnös! En vagyok a' te fáj-
dalmidnak és rettenetes kin-vallásod-
nak az oka; Hogy te a' keresztsán függ-
ge

genél, én érdemlettem az én gonofsá-
gimmal: Te ártatlan, én bűnös vagyok:
En álnokul vétkeztem, te igaz lévén
büntettettél. A' mellyeket én alá való
lévén érdemlettem, te jó és vétek nélkül
lévén azokat szenvedéd: A' mellyeket
én szőlga lévén vétettem, te Ur lévén
azokat fizetéd: En tselekedtem iszo-
nyú gonofságot, te büntetél boszszú-
állással: En vontam reám minden vét-
keket, te nyomod azokért egyedül a'
fajtot: En vagyok rakva minden ha-
míssággal, még-is vitetél a' büntető
helyre a' meg-feszítésre.

Imé mire vitt tégedet Oh Istennek
szent Fia a' te alázatosságod! imé mely
igen ki-terjett a' te kegyefséged és kö-
nyörületéséged! imé miképpen gerje-
dez a' te szereteted? Imé miképpen lob-
bant-fel a' te jó akaratodnak febesláng-
ja, mellyel minket bűnösöket tisztog-
artz! Oh engedelmes és szelid termé-
szetű Ur Jesus Christus, mit adhatok
én tenéked mind ezekért? mit tulajdo-
nithatok? avagy mit vihetek te előd-
ben? mely háládatlan vagyok a' te ke-
ferü-

ferúséges nagy kin-szenvedéfedért, ennyi fok nyomoruságidért, mellyeket te az én vigasztalásomra, idvőségemre és váltságomra nagy szerelmedből magadra fel-vettél és én érettem szenvedtél.

En jó izü eledelokkal kedvemre élek és válogatot italban gyönyörködöm, te pedig a' keresztfán el epedvén keferű mérget kostolsz és ettetetiszol. En tizifrán fel-készítettett drága ruhában járok, te pedig len mezitelen feszítettél a' keresztfára, és a' tolvajok között a' kemény vas szegek szagattyák tested: En mindenekben bujaságot üzöl, te keserves suhajtásokkal emeled a' keresztfát: En nevetek és vigadozok a világgal, te a' keresztfán, a' te lelkedet győtrő szorongatásodat kiáltással bizonyitod. En az én fejemet fel fodorítot üstökkel ékefgetem, a' te fejed pedig tövisből font koronával sértegettetik: En az én testemet frissen vendéglem, gyenge öltözetrel legeltetem, te mezitelenül az erős oszlophoz kötötvetvén sanyarú ostorral tsapdostatol.

tól: En velem kijemre lakozóval gyönyörködik és örül Eva, te veled kinokat szenvedővel szomorkodik és siránkozik Mária.

Mit adgyak tenéked oh én Királyom és én Istenem, mit adgyak tenéked mind azokért, mellyekkel engemet ilyen búségesen meg-látogattál? Bizonyára nem találtathatik az emberi életben, hogy ilyen nagy jó teteményért elégedendő hálákat adhatna. Am bátor forgolódgyék tehetsége szerint az emberi serénység, de soha gondolattyával fel nem éri, minémű nagy és véghetetlen legyen az Isteni kegyelmesség. Nem lehet az, a' teremtetállattul, hogy az ő teremtetőjének irgalmas segedelmét soha meg-fizesse.

De mindazonáltal oh Istennek örök-ké való szent Fia, a' te tsudálatos sáfárlásodból vagy on az, hogy a' mi megromlott természetünkül-istscelekdedtünk valamit a' te meg-látogatásodból és kegyelmedből. A' mi szívünk benünk meg-keferedik, és a' te veled való szenvedésre fel-indittatik: Meg-fiziti

sziti a' mi testeinket a' vétkeknek és a' gonosz kívánságoknak; midőn még azokat-is meg-kostollyuk mellyeket te kostoltál, midőn a' mi kereszttünket viselvén, követtük a' te nyomdokodat igaz szeretetben, engedelmestségben és békeséges tűrésben szenvedésben. Annak-felette, a' te Sz. Lelkoddal meg erősítesz és diadalmasson fel-fegyverkeztetv minket, úgy el-annyira, hogy ha mi túlnk a' te nevednek ditsósága, és az igaz hitnek vallása azt kívánja nem rettegünk a' te szerelmedért és fegyverre hányattatni és kegyetlen halált szenvedni.

Kérlek annak okáért oh nagy kegyelmű Isten, önts-bé az én sebeimben ez mennyei drága orvosságot, tölts-bé engemet e' te szenvedésednek meg-elevenítő vigasztalásával, hogy minden tellyes indulatommal, ez világnak minden gonosz kívánságát meg-utálhassam, és te éretted semmi háborgatástul ne iszonyodgyam, hogy te kívülled és te nálad nélkül semmi énnékem kedvesnek és édeségségsnek ne tetsék. Kérlek

lek Uram, legyenek alávalók te nálad nélkül mindenek én előttem: A' mellyeket te gyűlölsz hogy én-is azokat meg-ntálván el-távoztathassam és a' mi tenéked tetszik, az légyen énnékem-is szüntelen-való kívánságom. Engedgyed Uram meg unnom te nálad nélkül minden örömöket, és gyönyörködöm minden te éretted-való szomorúságokban. Légyen Uram énnékem a' te Sz. Neved élesztő újjulásom, és a' te emlékezeted vigasztalásom. Légyen drágab én nálam a' te szájadnak törvénye minden ezüfntél, arány-nál. Légyen kedvös az én szívemnek tenéked engedni; és gyűlölségs tenéked ellened rugodozni. Kérlek tégedet oh én lelkemnek egyedül-való reménye minden te kegyeségségsért, hogy légy kegyelmes minden én álnakságimnak. Amen.

Buzgó hálá-adás a' mi Urunk Jესus Christusnak szenvedéséjért.

OH én kegyes Váltáságom és én örök Idvösségem, ki vagy az én sze-

retetemnek és buzgó kívánságomnak drága kintse, világosíts-meg az én értelmemet, tisztíts-meg az én akaratomat, és indíts-fel az én emlékezetemet, hogy tökéletes háládatossággal a' te véghetetlen szerelmedről és élő számálhatatlan jó téteményidről, melyeket én velem szegény nyavalyáissal a' te keferves kin-szenvedéssed és szomorú halálad által közlöttél, igazán és nagy lelki figyelmeztetéssel elmélkedhessem. Mert imé oly nagy készen méltoztattál fel-venni a' gyalázatos halált az én iszonyú gonofságimért! Oh minémű nagy buzgóságos indulattal, vitetvén a' büntető helyre, gondolkodtál a' te tanítványidnak félelmes fűtásirúl, az áruló Judáfnak gonofságáirúl, a' te előtted álló keferves szenvedésedről, és a' te népeidnek a' Sidónak istentelen kegyetlenségirúl jövőn-dő pusztulásokról. Oh mely igen felbuzdult figyelmeztetéssel íszod-meg a' te kemény szenvedésednek tellyes pohárát, engedelmes lévén a' te mennyei szent Atyádnak. Oh mely nagy

erős

erős baj-vivással tusakodtál a' te halá-lodban, midőn csak egyedül nyomnád az Isten meg-emészto haragjának kemény sajtoját. Oh mely szentséges veritékek és drágalátos vér hullások folytanak-le a' te áldott ragaidról. Oh mennyifer emeltek csak alig fel tégedet a' te el-bádogyatt és reszkető szentséges térdeid, hogy a' te szent Atyádnak akaratyát végben vinnéd. Oh mely tiszta szüből emelted-fel tiszta kezeidet a' te mennyei szent Atyához, a' ki tégedet, hogy ha akart volna, könnyen megszabadithatott volna Oh minémű nagy keferű zokogással és siralmas jaj szóval terjesztetted eleiben szivednek kívánságát a' te mennyei szerelmes szent Atyádnak, kitől meg-is hálattattál a' te méltóságos érdemed szerint.

Oh mely készen és gyors ferénsséggel indított-fel tégedet a' te mi időfle-gűnket szomjuhozó akaratod elejében menni a' te ellenségidnek, és izgattott hogy az ő fertelmes kezekben adnád tennen magadat. Oh mely békesé-gessen engedted magadat meg-fogni és

N 5,

meg

meg-kötözni, hogy minket nyavalyás foglyokat, amaz örökké-való kárhozatnak nyakunkra fojtott lántzából meg-öldöznél. Mely nagy tűrő elmével szenvedted magadat ama' hamis tanátsnak ítélő széki cleiben hurtzoltatni, ártatlan és büntelen lévén kárhozatni, hogy minket ártalmasokat és gonosz bűnben gyönyörködőket amaz igaz ítélő Birónak szomorú kárhoztatásának rettenetes sentenciájátul megmentenél. Oh mely nagy kegyetlenül engedted magadat verettetni, tsúfoltatni, ostoroztatni, hogy minket a' pokolbéli verekedő, tsúfoló és tűzes ostorral kinzó ördögöktől meg-szabadítanál, melyet mi száz-szerte inkább érdemlettünk volna, hogy nem mint te. Oh minémű nagy kiáltással ajánlottad lelkedet a' te mennyei szent Átyádnak. Oh minémű nagy kegyes akaratból halál-meg a' kereszt-fán, le-függesztvén fejedet, hogy mindnyájan mi velünk a' te örökké-való áldomáfodat közlenéd.

Oh mi minden óránál boldogságos-

gossab óránk! mellyen a' te halálod által a' mi bűncinknek veszedelmes felelmitül és az örök haláltúl, mellyel környúl valánt vétetvén ki-menekedtünk. Oh en Idvezítő szerelmes Jესusom, mikeppen adhassak tenéked méltó hálákat ez te ilyen nagy jó téteményedért? Mit vigyek Uram te elődben hálá-adásnak áldozattyául? Mit édes Istenem, hanem ha én magamat és mind azokat valamellyek én bennem vadnak. Mett nem aranyon és ezüstön de a' te ártatlan Fiadnak vére hullásával váltottál-meg engemet. Végy hozzád én Istenem engemet, és a' te szent szeretetednek el-öldhatatlan kötőzéssel szoríts hozzád, hogy a' te szentes ges akaratonak mindenkoron engedelmes lehessék. Verd által és sebesíts-meg a' te szent félelmednek általható törével minden én érzékenséget: Feszíts-meg engemet, feszíts-meg az én bennem lakó bűncimet, és szivennek minden éktelen kívánságait, hogy mondhassam méltán és igazán: Meg-feszítetttem az én Uram Jესus

Christussal, és nem élek immár én, de
él az én Christusom én bennem. Kinek
légyen tisztesség, ditsiret és ditsőtség,
mind örökkön örökké, Amen.

*Miképpen terjeszszé emker az Atyá-
nak eleiben az ő edgy szűlőis*

Fiainak szenvedésér.

TEkins-meg kegyelmes Atyám a'
te szerelmes Fiadat, ki én érettem
szörnyű kinokat szenvedett. Nézzed
seregeknek ditső Királya ki szenved,
és emlékezzél-meg könyörületessém
arról a' kiért szenved. Nem-de nem
az-é Uram ama' te ártatlan Fiad, kit
hogy a' te szolgálodat megváltanád, az
halálra adtál? Nem-de nem az-é az élet-
nek adója, ki mint edgy mézfár-székre-
vitetet Bárány mind halálíglan tené-
ked engedelmes lévén, ama' kegyetlen
halálnak nemét fel venni nem iszonyo-
dék? Gondold-meg oh mi idvősé-
günknek bőltsen sáfárló Istenc, miért
ez az, kit noha a' te Isteni erődből szül-
tél, mindazonáltal az én erőtlenségem-
ben akartál részefiteni. Bizonyára ez
a' te

a' te örök Istenséged, ki az én termé-
szetemet magára felöltözte, ki a' fel-
vőtt testben rettenetes kinokat szenvedt
és a' keresz-fára fel feszítettett.

Eorditsad oh én Uram Istennem a'
te Isteni felségednek szemeit, a' te ki
mondhatatlan kegyelmességednek
munkáira. Szemléld-meg a' te egész
testében ki terjesztetett szerelmes Fia-
dat. Nézzed az ő piros vérrel tsepe-
gő ártatlan kezeit, és borsáld-meg en-
gedelmedből az én gonofságimat,
mellyeket az én kezeim tselekedtenek.

Gondold-meg az ő hágyes dárdával
által lyukasztott alélt oldalát, és újits-
meg engemet azzal a' szentséges viz-
zel, mellyet innét ki-folytnak lenni hi-
szek. Lásd-meg az ő vas szegekkel ál-
tal verettetett lábainak fertelem nélkül
való nyomdokát, kik nem állottanak a'
bűnösöknek után, de mindenkoron a'
te törvényedben jártanak, és egyengef-
sed az én lábaimnak járásit a' te ösvé-
nyeden, és engedgyed énnékem ke-
gyelmedből gyűlölnöm az álnokság-
nak minden útait. Távoztasd meszszé

én tölem a' hamiságnak útát, és engedd
 énnékem az igazságnak útát válaizta-
 nom, Kérlek tégedet oh szenteknek
 Ura, ez szenteknek Szentéjért, és ez én
 meg-váltómért, engedgyed énnékem
 a' te parantsolatidnak után járnom,
 hogy mondhattam lélekben azzal ed-
 gyesülni, ki az én testemben nem iszo-
 nyodott fel-öltözni.

Miért nem figyelmez kegyelmes
 Atyám, a' te edgyetlen-egy szép szerel-
 mesednek a' halálban vállára le-szegett
 fejére? Tekints-meg kegyes Terem-
 tőm a' te Fiadnak emberi természetit,
 és gyógyíts-meg e' te szegény meg rom-
 lott edényednek erőtlenségit. Imé!
 Fejérlenek mezitelen vállai, vérrel foly-
 nak el-sebesült oldali, el-asztanak ki-
 fesztett tetemi, el-bádogyattak örven-
 deres szemei, el-holtanak rosa színű
 ortzái, meg-aluttak ő Királyi karjai, le-
 tsüggének ékes fejeir szárai, vért hullat-
 nak meg-futatot lábai. Nézed oh di-
 tsóséges Teremtő a' te Fiadnak meg-
 szaggatott tagjait, és töröld-el az én
 bűneimnek rettenetes számait. Né-
 zésd

zéld-meg az Isten és embernek bűn-
 tesését, és könnyebíts-meg a' teremtet-
 embernek szenvedését. Szemléld el a'
 meg-váltónak inségét, és botsáfd-meg
 a' váltónak vétséget. Ez édes Uram az,
 kit a' te népeidnek bűnéért meg-sa-
 nyargattál. Jól lehet ő a' te szerelme-
 sed, kiben meg-nyugottál. Ez amaz
 igaz ártatlan, kiben tsalárdság nem ta-
 láltatott, még-is mindazonáltal az ál-
 nakok között számláltatott.

*Arról a' bizodalomról, melyet a' jó
 Léleknek az ő Urában az Ur János*

*Christus-ban, és az ő szenvedése-
 ben kell helybeztetni.*

Bizonyára kétségben eshettem volna
 az én felettéb való fok bűneimért,
 és meg-számlálhatatlan fogyatkozá-
 simért, ha a' te örökké-való igid Uram
 az emberi testet fel nem öltözte volna,
 és mi közöttünk nem lakozott volna.
 De immár el kell vetnem tőlem min-
 den kételkedést, mert midőn ellensé-
 gek volnánk meg-békélttünk a' te
 szent Fiad halála által, tehát mennyivel
 in-

inkább meg-békélvén idővséget nyer-
tünk ő általa? Mert imé minden én-
reménységem, és tellyes bizodalma-
nak erőssége az ő testéből ki-folyt érde-
mes véreben tétet-ve, mely ki-onratot
mi érettünk, és a' mi idővségünkért.
ő benne élek, és ő benne bizván te hoz-
zád jutni kívánkozom, nem lévén
több igaságom azon kívül, mely vagyoni
a' te Fiadban a' mi Urunk Jésus Chri-
stusban. Annak-okáért adunk tenéked
oh embereket buzgósággal szerető
nagy irgalmú és véghetetlen könyörü-
letességű Isten, ki a' te szent Fiad a' mi
Idvezítő Urunk Jésus Christus által,
midőn nem volnánk, hatalmasson te-
remtél minket, és midőn a' mi bűne-
inkben mind el vesztünk volna tsudá-
latos-keppen meg-váltottál és ismét
magadhoz fogadtál minket: Hálákat
adok a' te kegyelmeffégednek, és szí-
vemnek minden tellyességéből ditsi-
retet éneklek tenéked a' te ki-befélhe-
tetlen szerelmedért, mellyel minket
nyavalyáfokat és méltatlanokat a' te
tsudálatos jó-vóltodból szeretni mel-

toz-

vóztattál, el bősárottad a' te edgyetlen
edgyedet a' te kebeledből mi közink-
ben, hogy minket veszedelemnek bü-
nös fiait idővzitenie. Hálákat adok te-
néked az ő meg-testesüléséért, és szü-
letéseért, ki a' Szűznek méhéből mi
érettünk és a' mi idővségünkért a' te-
stet fel-venni nem utálá, hogy a' mikép-
pen igaz Isten Istentül, azonképpen
lenne biznoy ember embertül. Hálákat
adok tenéked az ő szenvédéseért, meg-
feszítettéseért, haláláért és fel-támadá-
sáért, menyben fel-menéseért, és a' te
Isteni ditsőségednek jobjára való ülé-
seért. Mert imé negyvenedik napom
az ő fel-támadása után fel-mene min-
den egeknek felette a' tanítványoknak
láttokra, és ülven a' te jobjodra, igéreti
szerint a' szent Lelket az ő vállaltott
fiaira ki-öntötte. Hálákat adok tené-
ked az ő rósa színű szentséges vére hul-
lásáért, ki által meg-váltattunk: és az
ő testének és vérenek az örök életre
legeltető titkos szentségéért, mellyel
naponként az Anya-szent-egy-házban
tartatunk, tápláltatunk, mosogattatunk
meg-

meg-szenteltetünk, és az Istennel lelkünkben edgyesülünk. Hálákat adok tenéked a' te tsudálatos és meg gondolhatatlan Sz. szerctetedért mellyel minket méltatlanokat a' te szerelmes Sz. Fiad által ennyire szerettél é meg-váltottál. Mert ugy szeretted e' világot, hogy a' te edgyetlen egy Fiadat adnád érte, hogy minden valaki hinne ő benne, el ne vesszne, hanem örök élete lenne. Ez peniglen az örök élet, hogy meg-ismérjünk téged igaz Istent, és kit el-botsátottál az Ur Jesus Christust, igaz hit, és chezillendő jó tselekedetek által.

Az Atyának az emberi nemzethez való ki mondhatatlan szeretetiről.

OH meg-gondolhatatlan kegyelem, és ki-mondhatatlan szerelem! hogy a' te szolgádat meg-szabadítnád, érte a' te Fiadat adtad, az Isten emberré lőtt, hogy az el-vezett emberi nemzet az ördögnek hatalmából kivételnek. Mely engedelmes, és mely igen hűséges szeretője az embereknek. Uram a' te szerelmes szent Fiad, a' mi Iste-

Istenünk, kinek fel-buzdúlt indulatnak nem elég lőn hogy magát ennyire le-botsátván, a' Szűznek méhében emberi testet öltöznek-fel, hanem még a' keresztniek gyalázatos kinnyát-is el-vezelné, ki-öntvén az ő drágalátos vérét mi érettünk, és a' mi idvőségünkért. Kegyes Isten, az ő kegyességéből és jó vóltából jött mi hozzánk, jött azokat meg-keresni és idvözíteni, mellyek el-veztek vala. Fel-kereste az ő el-tévelyedett juhát, fel-kereste és meg-találta, vállára vette és bé-vitte az ő juhainak aklában, e' véghetetlen kegyességnek Ura, és lelkeknek hűséges Pásztor. Oh nagy kegyelem, és meg-gondolhatatlan szerelem! Kinek ötlőtt szívében valaha illyetén dolog? Kitsoda nem álmélné ki ez Isteni irgalmaságnak nagy vóltán? ki nem rsudálkoznék? Ki nem vigadoznék a' te kegyelemmel forro szeretetednek édes ízét kostolván, mellyel minket magadhoz foglaltál. El-eresztetted a' te Fiadat a' bűnös testnek hasonlatosságában, hogy a' bűnt kárhozzatná az ő testében és hogy

hogy mi lennünk te igasságod ő benne.
 Mert ő amaz igaz macula nélkül-való
 Bárány, ki el-vette e' világnak bűneit,
 ki az ő halálával a' mi halálunkat el-ron-
 totta, és fel-támadásával örök életün-
 ket meg-szerzette. De mit adhatunk
 tenéked oh mi édes Istenünk a' te mi
 rajtunk meg-sokasodott irgalmasá-
 godnak jó-téteményéért? mitsoda di-
 tsireteknek éketségét és hálá-adásnak
 kedves illyattyát vihetünk te elődben?
 Imé hogy ha amaz ártatlan szolgáló Sz.
 Angyaloknak bölts tudománya és erős
 hatalma nekünk tulajdoníttatnék-is,
 még-is mind-azonáltal elégedendő-
 képpen meg nem köszönhetnének te-
 néked a' te ilyen nagy kegyeliségedet
 és jó-vóltodat. Bizonyára hogy ha
 mind egészlen a' mi tagaink néked há-
 lá-adó és ditsireter éneklő nyelvekké
 változnának-is, még-is semmiképpen
 elégséges nem volna a' mi kitsiny érte-
 künk. Mert imé fellyül hallad minden
 mélységes tudománt a' te meg-bötsül-
 hetetlén szereteted, melyet mi hozzánk
 méltatlanokhoz a' te jó-vóltodból és ke-
 gyel-

gyeliségedből egyedül mutattál. Mivel
 hogy a' te edgy szülött Fiad, ki miné-
 künk Istenünk, nem az Angyalokat, de
 az Abrahámnak magvát öltözte magá-
 ra, és mindenekben mi hozzánk hason-
 latos lőtt a' bűnön kívül. Annakokáért
 nem az Angyali de az emberi termé-
 szetet vévén magára, és azt az ő szent-
 seges fel-támadásának, és az halhatat-
 lanságnak böltségös ruhájával meg-
 ditsőítvén minden egeknek felette fel-
 vitte a' Cherubin, Seraphin, és minden
 Sz. Angyaloknak sokaságos feregi felet
 az Atyának jobbjára ültetettvén. Ezt di-
 tsirik a' Sz. Angyalok imádgák mindé
 hatalmaságok, félík és rettegik a' meny
 országnak minden tellyes erei, mint ő
 felettek-való Istent és embert. Ebben
 vagyon énnékem le-tétettvén mindé
 én reménségem és erős bizodalmam.
 Mert minnyájunknak fejenként ebben
 a' mi Idvezítő Urunk Jesus Christusban
 vagyon részünk testünk és vérünk. Az
 holott azért az én részem uralkodik, ott
 magamat-is el hízzem uralkodni, az
 holott az én testem meg-ditsőítettet,

ott én magamat-is ditsóságesnek lenni jól tudom, a' holott az én vérem orszá-gol, ott magamat-is ifmérem országol-ni. Jollehet szegény gyarló bűnös va-gyok, de e' kegyelemmel való edgyesü-lésben nem kételkedem. Jollehet enge-miet az én bűneim ellenkeznek, de a' természetnek edgyesülése ide igazgat. Mert nem oly könyörületesség nélkül való az Isten, hogy el-felekeznek az emberről, és nem emlekeznek-meg arról, mellyet ő magára fel-vőtt én é-retteni. Igen könyörülő és igen enge-delmes a' mi Urunk Istenünk, és szereti az ő testét, az ő tagjait és az ő vérét. Ebben a' mi kegyelmes, könyörületes és édesfészes Urunk JEsus Christusban elevenedtünk és rámadtunk-fel, és im-már az egekben fel-mentünk, és a' men-nyégben örvendezünk, ő mi testünk, szeret azért minket, ő benne vagyunk a' mi vérünknek méltóságos nevezeti.

Vagyunk ő néki tagjai, és monda-tunk ő testének mert ő a' mi fejünk, ki-től fügnek minden mi tagaink, mint ir-ván vagyunk: (Tsont az én tsontomból, és test

és test az én testemből, és léfznek ketten egy testé) és nintsen soha, ki az ő testét gyűlölné, de neveli és szereti azt. Fe-llette nagy titok ez, én szólok a' Chri-stusról és az Anyaszentegyházról azt mondgya az Apostol.

Az hű Léleknek hálá-adása a' meg-váltásnak jó-téteményejért.

OH mely nagy sokkal tartozunk te-néked édes Urunk Istenünk, kik ilyen nagy ártón váltartunk-meg, kik ilyen nagy drága kintsen nyertük id-vösségünket, és kik ilyen nagy ditsós-séges jó téteménnyel tartatunk-meg. Oh mely igen ditsirendő, áldandó tisz-telendő, féleendő és ditsirendő vagy mi tőlünk szegény gyarló bűnösöktől, ki minket ennyire szerettél, ennyire idvözítettél, ennyire meg-szenteltél, és ennyire fel-magasztaltál.

Tenéked tartozunk Uram mind a-zokért, valamelyek a' mi erőnkül le-hetségesek, mind azokért valamelyék-vel élünk, és mind azokért a' mellyeket értünk. Mert vagyunk valakinek vala-mi,

mie, a' mely nem tiéd volna? Te vagy mi Urunk Istenünk, a' kitől minden jók származnak: Te magadért és a' te szent Nevedért áldgy-meg minket a' te ajándékiddal, hogy a' te áldomásodból és javaidból szolgálhassunk tenéked, és igaságban naponként méltó dicsíreteket nyújthassunk, a' te ilyen nagy ingalmasságodnak jó teteményéjért.

Mert nem egyebünnét kedveskedhetünk és szolgálhatunk Uram tenéked, hanem csak a' te szent ajándékidból. Mert mindentökélfeltes ajándék és adomány onnét fellyül a' világosságnak Attyától származik, kinél nintsen megváltozás, sem peniglen árnyéka a' változásnak.

Oh mi Urunk Istenünk, kegyes Isten, jó Isten, mindenható Isten, meg-gondolhatatlan és meg-foghatatlan természetű Isten, minden teremtetett-állatoknak böltsen formáló Istene, és mi Urunk Jესus Christusnak ditsősféges Sz. Attya, ki e' te edgyetlen-egy Fiadat a' mi szerelmes Urunkat a' te Istenségednek kebeléből e' világra el-erősztetted a' mi

a' mi közönséges válttságunkért, hogy fel-vévén a' mi életünket nekünk adná az ő életét, és lenne tökélfeltes Isten te cőled Atyától, és bizony ember anyától, igaz Isten és igaz ember, és ngyan azon egy Christus, örökké és idő szerint-való, halhatatlan és halandó, teremő és teremtetett, erős és erőfelen, győzedelmes és győzetetett, tápláló és tápláltatott, pásztor és juh idő szerint meg-hólt és te veled örökké élő, ki az őtet szeretőknak az életnek örökségét igirvén, így szóllott az ő tanítványinak: Valamit kérendetek az Atyától az én névemben, meg-adgya tinéktek.

E' mi fő Papunk, Papi-fejedelmünk és igaz Pásztorunk által, ki magát felvitte az áldozatra le-tévfén az ő életét az ő juháiért, és ki Meg-váltónk és Szószollónk lévén ül a' te jobbold felől efedezvén mi éretünk, kérünk tégedet alázatosfán oh könyörölő, kegyes, kegyelmes, és embereknek édes szerető Istene, hogy engedgyed énnékem a' te szent Fiaddal és szent Lelkeddal egyetemben tégedet mindenebfén szívemnek

nek minden töredelmességével áldanom és dicsőítenem. De mivel hogy az én romlandó testem nagy terhere vagyon az én lelkemnek. Kérlek an-nakokáétr Uram ébrezd-fel, a' te szent igidnek igazgató őszöntével az én tu-nya természetemet és adgyad énnékem nagy serénfeggel meg-maradnom éjel és nappal a' te szent parantsolatidban és ditsiretedben.

Tselekedgyed Uram hogy a' buzgo-ságnak sebes tűzésül hevüllyön-meg az én szivem én bennem: és az én te-rólad való elmélkedésem vessen lángot: és mivel hogy a' te edgyetlen-edgyed-mondotta ezt: Senki nem jöhet én hozzám, hanem ha az én Atyám, ki en-gemet el-botsátott vonándgya ötet, és senkinem méhet az Atyához, hanem én általam: Alázatos efedezéssel kér-lek azétt vony engemet mindenkoron ő hozzája, hogy ő ősztan engemet vezé-rellyen te hozzád, oda holott ő ül a' te jobbold felől: holott véghetetlen időkre terjett boldogságos örök élet vagyon, holott tökéletes szeretet vagyon, és sem

mi

mi felelem nintsen: holott változás-nélkül való világosság vagyon, és min-deneknek egy lelkek, holott vagyon nagy és álhatatos bátorság, bátorságos tsendesség, tsendéséges gyönyörűség, gyönyörűséges boldogság, boldogsá-gos örökké-valóság, és a' te szent szin-ednek vég nélkül való boldogságos látása és imádása: Holott te ő vele és ő te veled a' szent Léleknek edgyeségé-ben véghetetlen-képpen élsz és uralko-dol egy bizony Isten mind örökkön ö-rökké, Amen.

Hála-adás az Istennek ki-beszélhetet-len szeretetért, melyet az ő szent Fiának el-botsátásában jelen-

rett-buzgánk.

OH minden kegyelemnek Attya, vallyon s' mitsoda az ember, kit ennyire igen szeretted, hogy a' te szerel-mes egy szülött Fiadat adnád érette, a' ki tégedet minden napon haragra ingerel, káromol és szidalommal illet? Nemde nem fellyeb szerettedé minket a' te Fiadnál? Mert ihon meg-hal,

hogy mi élyünk, ő szomorkodik, hogy mi nagy örömmel vigadozzunk, ő meg-sebefittetik, hogy mi meg-gyógyuljunk, ő vérben kevertetik, hogy mi meg-tisztuljunk. Mitsoda jót találál oh Uram az emberben, hogy ily igen szerezted őtet, és ennyi sok jó tétémnyiddel látogattad. Mert adtad ő éret-te váltságul a' te drágalátos kintsedet tudni-illik a' te egy szerelmes Fiadat, ki a' te szivednek örök igije, ki által a' te hozzánk-való nagy szerelmedet nekünk meg-jelentetted, és kibem minket örök időktől-fogva magadnak el-választottál.

Oh kegyelmes Atyám, botsáfd-meg nekem szegény nyomorúlt szolgádnak az én sok bűncimet, a' te Fiadnak méltóságos esedezésejért, és ne emlekezel-meg a' te gonosz szolgádnak el-ve-temedett fajtalanságirúl. Mert ő imé fokkal többet fizetett tenéked, hogy nem mint én a' mennyivel tartoztam. Sőt inkább édes Atyám, hogy ha az én gonofzságimat és az ő kegyelmességét öfzve-vetvén meg-mérsékelnéd, az ő ke-

kegyelisége sokkal számossab lenne az én bűncimnél. Mert mitsoda nagy bűn volna az, a' mely ennyi fájdalom-mal, ennyi kinnal, ilyen engedelmes-séggel, ilyen alázatossággal, ilyen nag' békeséges türéssel, és kiváltképpen ilyen nagy szerelemmel nem töröltet-hetnének-el? Holott lehetne oly nagy hamiság, mely az ő fáratságos verité-kezéssel és rósa színű vérenek érde-mes folyásával nem mosogattathatnék el? mitsoda nagy ifzonyú gonofzság volna az, a' mellyért ilyen nagy szenvedésekkel és el viselhetetlen kínzásokkal elég nem tétethetnék?

Buzgóságos könyörgés, melyben vigasztallja magát a' Keresztyén ember a' Christus szenvedésének emlekezetivel.

IMé oh én mennyei szentféles Atyám, előbben víszem tenéked az én Idve-zítő és Meg-váltó Uram Jesus Christú-somat a' te szerelmes Fiadat, előbben víszem penig őtet igaz hit által és tö-reldelmes szíveimmel, ki ő véle edgyesül sze-

szereketből, azzal a' szeretettel pedig, mellyel te ötet szeretted, és melytől visszefeltetvén ötet mi hozzánk bocsátottad, emberi testben felöltöztetted az örökkel való háláltul és kárhozattul minket még szabadtottál. Imé oh mennyei szent Atyám elődben víszem tenéked az jó ki befelzélhetetlen szénvedésit, elvifelhetetlen könnyait, mellyeket magára te akaratodból felvött.

Vegyed kedvesen ezeket oh szent Atyám minden én bűneimért, töredelmességemért és pœnitentia tartásomért, mellyel az én szívem kívántatnék tellyesűnek lenni. De sőt inkább elődben víszem tenéked az ő véres veritékit, a' könyhullásnak folyásáért mellyel az én szemeimnek kellettnek nedvesíteni, ha az én szívemnek keménysége miatt sírhatnának. Elődben víszem effelet tenéked szerelmes Atyám az ő alázatos és buzgóságos esedezését, az én könyörgésben való restfegemért. Elődben víszem végezetre minden ő hűfeges munkáit, ti zta és nyomorúságos életét, és mind azokat a' mellyeket az emberi testben elkövetett.

Vegyed oh nagy irgalmú Isten jó illatú kedves áldozatúl ezeket a' te örökkel való ditsőiségedre és tiszteletedre, minden én fertelmes bűneimnek undokságáért, mellyekkel tégedet egész életemnek folyásában megbántottalak, és minden igazságomért, melytől tellyesűséggel üres lévén, tenéked ez által kellene szolgálnom.

Tekints-meg oh szent Atyám a' te szerelmes Fiadnak a' mi váltságunknak drága munkájában való hűfeges engedelmeségét, és tulajdonits énné kem büntetésül, hogy az én erőtlenségem miatt, a' mi megváltásunknak munkái szerint tellyesűséggel semmit nem élhetem. Tekints-meg a' mi megváltónknak drágalátos érdemét, és bocsásd-meg a' te megváltottnak minden bűneit.

Nézzed oh Uram a' te felkenettednek ortzáját, és könyörölj-meg rajtam mint te teremtetett gyarló edényedben. Részefits minket a' te kegyelmedben és irgalmaságodban, mellyet mi szegény nyavalyások nem érdemlünk.

nénk, hogy amaz örökké-való ditsőséget mellyet az Ur JESUS által megigazitattaknak ígértél, nagy tellyes örömmel el-vegyük, Amen.

Más áhitatos Könyörgés az Ur JESUS-hoz hogy az ő szenvedésének ereje által minket mindengonosítsúl

meg-tarison.

URam JESUS Christus, ki e' világnak váltáságáért nyomoruságokat és szorongatásokat, gyalázatokat és szidalmakat: patvarkodásokat, és boszszúságokat, büntetéseket és ifzonyúkinokat, véres sebeket és szomorú halált békefeggel el-túrtél. Te mind ezek által, mellyeket a' mi bűneinkért el-víveltél, minden én vétkeimtől és álnokságimtól, minden e' világi veszedelmektől és a' pokolnak tüzes kinnyától, hirtelen haláltól és az örök kárhozattól szabadíts-meg engemet, és engedgyed énnékem, hogy mind azokról a' mellyeket érettem szenvedtél soha el ne felelkezsem, de mindenkor szemeim előtt viselvén azokhoz buzgóságossan ragaszkod-

ragaszkodhassam, hogy a' miképpen a' te szenvedésidben és fájdalmidban részesítesz, azonképpen a' te vigasztalásodban és nyugodalmadban-is engedgyed részesülnöm te veled, Amen.

A' mi Urunk JESUS Christus sebeinek emlekezetiről.

Midőn engemet valamely undok gondolkodás ingerel, a' Christusnak sebeire figyelmezek. Midőn engemet az én testem szorongat, az én Uramnak sebeinek emlekezetivel ébreztetem-fel. Midőn az ördög engemet tsalárdsággal kifirget, az én Uramnak belső könyörületességéhez folyamodom, és azontúl el-távozik én tőlem. Hogy ha a' bújaságnak átkozott tüze izgat engemet, az én Uram JESUS Christusnak sebeinek emlekezetivel enyhitem-meg.

A' nyomoruságnak reánk tódult veszedelmi ellen, nem találtam soha hatatob orvosságot, a' Christusnak sebeinél, Ezekben nyugszom bátorságossan, ezekben aluszom tsendeffen. A'

Christus meg-hólt mi érettségünk. Sém-mi oly keferőség nem találathatik a' halálban, mely a' Christusnak halálával meg nem édesíthetethetik. Minden én tellyes reménségem az én Uramnak halálában vagyom le-téretvén, az ő halála az én érdemem, az én bátorságom, az én idvőségem, életem és fel-támadásom, az Urnak könyörületessége az én érdemem. Nem szűkölködöm érdem nélkül, miglen a' könyörületességnek Urának jó volta el nem fogy. Es hogy ha az Urnak irgalmassági fokak az én érdemem-is. Mert ő mennyivel hatalmasabb az idvözítésre, annyival én-is bátorságosabb vagyok.

*Hogy a' Christus sebeitől való emléke-
zet hatható orvosság, minden mi*

báború próbatétele ellen.

ISzonyú vétkeket tselekedtem, és számtalan bűnökkel terheltem meg az én lélkem ismérteit, de még sem csemékségekben: mivel hogy a' holott a' bűn megfokasodik, ott a' kegyelem is bővölködik. Valakia' bűnök bőságyánál inkább ké-
telke-

telkedik, az olyatén nem hiszi az Isten-nek irgalmasságát. Boszszúsággal illeti az az Istent, ki az ő irgalmasságában kételkedik. Tagadgya az illyetén, az Isten minémű nagy szeretet, igasság és hatalmasság légyen az ő természetében, melyben az én reménségem helyheztesztett, tudni-illik az fiúságul való fogadásnak szeretetiben, az igiretnek igasságban, és a' meg-váltásnak hatalmában. Am bátor zugolódgyék valamint akarja az én goromba gondolatom, mondván: Vallyon s' kitsoda vagy te, és minémű nagy ditsósság az, és minémű érdemekkel alitod ezt meg nyerhetni? De én bizvaált így felelek: Tudom a' kinek hittem, mert ő az ő igiretiben, igaz hatalmas a' meg-teljesítésben, és szabad ő néki tselekedni a' mellyeket akar.

Nem lehet az, hogy el-rémüllyek az én bűneimnek sokságától, ha az én Uramnak halála ezzenben forog, mivel hogy az én bűneim ezt meg nem győzhetik. A' lántsá és a' szegkek kiátrák én-nékem, hogy tökéletesen meg en-

gefzteltettem a' Christushoz, ha őtet
szereténdem.

Tágas útat nyitott énnékem a' lán-
tsa a' Christusnak oldalában, melyben
bé-menvén nagy bátorságossan nyúgo-
szom ott. A' kifél, szeret az, mivel hogy
a' szeretettől származik az félelem.
Semmi nintsen olly hatalmas olly hat-
ható orvótság a' fájtalanságnak inger-
lő melegsége ellen, mint az én meg-
váltómnak drágalátos halála. Ki-ter-
jesztette karjait a' keresztfán és ki
nyújtotta kezeit hogy hozzá ölellye a'
bűnösöket. Az én Idvezítőmnak kar-
jai közöt akarok élni, és kívánok meg-
halni. Ott bátorságossan éneklek: Fel-
magasztallak Uram tégedet mivel hogy
fel-vettél engemet, és nem enged-
tél hogy ez én ellenségim örüllyenek
én rajtam. A' mi Idvezítőnk le-füg-
gefztette fejét a' halálban, hogy az ő
szerelmest meg ápolgatná. Mind an-
nyiszor ápolgattyuk a' mi Istenünket,
valamennyiszor az ő szeretetétől érdek-
lettetünk.

Hete-

*****)

Hetedik Elmélkedés,
Melyben igen szép esede-
ző Könyörgések foglaltatnak-bé
a' bűnnek bostánattyáért és az Isten-
nek irgalmalságáért.

Jeles és hatható módgya a' buzgó

Könyörgésnek.

MI lehet édessegesb gyönyörű-
ség, mint az Atyát az ő ed-
gyetlen-edgye által hini se-
gítségre? Az Atyát a' Fiúnak emleke-
zetivel kegyelemre indítani, a' Királyt
szerelmes Fiának nevezetivel engesztel-
telní? Mertigy szoktanak a' bűnös fog-
lyok a' tömlőzből ki-szabadittatni:
Ekképpen menekednek-meg a' rabok
a' vasnak nehéz terhétől: ekképpen az
halálra sententiáztattak, nem tsak el-
eresztetnek, de cselet fejeknek kegyel-
met nyernek, midőn a' meg-haragutt
Fejedelmeknek az ő kedvesen nevelt
magzattyoknak szeretetét fordittyák
elejekben. Ekképpen kerülék-el ama'

gonosz tévő szolgák a' büntetést, midőn az ő Uroknak szerelmetes magzatya téfzen ő érettek esedezték. Hásonlatosképpen esedezem én-is tenéked oh szentséges Atyám a' te Sz. Fiadnak kedves szerelméért, vedd ki az én lelkemet a' tömlőtzből, hogy vallást tégyen a' te nagy nevedről; szabadíts meg engemet a' bűnöknek kemény fogságából, a' te örökké való edgyetlen egy Fiad által, és engemet kinek érdem szerint halálos sententia szállott fejemre, a' te jobbod felől ülő egy drágálatos szülőttődnék esedezéséért újíts meg kegyelmeffen az életre. Mert nem tudok egyebet kit keressek közben járóul te hozzád, hanem egyedül csak azt, ki engesztelő áldozat a' mi bűneinkért, ki ül a' te jobodon esedezvén mi éretünk. Imé az én szószollóm te nálad szentséges Atyám. Imé a' fő Papi fejedelem, ki nem szűkölködik másoknak vérek hullásával meg tisztítani, ki tündölik az ő tulajdon testéből ki-folyt vérről. Imé ő ama' kedves szentséges tökéletes és fel-vitetet drá-

ga illatu áldozat. Imé ő ama' maculanélkül való ártatlan Bárány, ki meg-né-múlt az ötet nyirőknek kezekben, ki artzúl verettetvén, nyállal pökdöstetvén, gyalázattal illettetvén nem nyitotta meg az ő száját. Ihon a' ki bünt nem tött, a' mi bűneinket viselte, és a' mi fájdalminkat az ő sebeivel gyógyította.

*A' töredelmes szívű bűnös embernek
buzgó könyörgése.*

V Eghetetlen kegyelemnek és meghatározhatatlan irgalmaságnak Istene, mindenknek teremője, kit tisztelnek mindennemű állatok, és kinek tekinteti előtt meg-refzketnek az egeknek kerekcségi, kit imádnak tellyes menyországnak minden hatalmasági, kinek bőltséfégenek és nagy hatalmának nintsen száma.

Miképpen merjék én szegény nyalyás és ifzonyú gonofságoknak rút-ságával meg rakadott bűnös te elődben menni, és te veled szólni? Holott az én testem semmi nem egyéb hanem csak

tsak alá-való por és hamu, az én lelkem
 pedig számtalan bűnöknek tsomolék-
 jával meg-terheltetett, szorongat en-
 gemet az én tulajdon lelkem ísméreti,
 hogy a' te parantsolatidnak és a' meg-
 ísmért igazságnak öfvényérül gyakor-
 latossággal ki-tántorodtam: a' te aján-
 dékiddal és a' te énnékem nyujtott
 nagy kegyelmességgel gonoszúl él-
 tem, minden te Isteni fellegetdül ha-
 gyott jóknak el-követésében rest és tu-
 nya voltam, és számtalan gonoszságot
 nem csak gondolatimál, de tselekedet-
 imél-is követtem te ellened. Sőt hogy
 summa-szerint rólam vallást tegyek:
 Minden én érzékenységgimmel, tagaim-
 mal, erőmmel és egész testemmel és lel-
 kemmel rettenetesen vétettem te elle-
 ned, és magamat az örök kárhoznak
 lángozó büntetésére hanyat homlok
 bortsáttam.

Jollehet pedig ezek így legyenek
 még-is mindazonáltal az én szívem én
 bennem meg-hidegedett, testi bátor-
 ságban merült és minden igaz töredel-
 mességtől és poenitentiától el idege-
 nült,

nült. Annak-okaért nem mérem az én
 meg-fertez tetett szemeimet fel-emelni
 a' te Isteni felségedhez, sőt meg arra
 sem vagyok méltó, hogy a' föld hor-
 dozzon és eledelével tartson, holott
 tégedet menynek, földnek hatalmas U-
 rát ilyen fajtalanúl és Istentelenül meg-
 vetettem, és ennyiszor a' te Isteni felsé-
 gedet ditsősségében és illendő tisztelte-
 tiben meg-kiffébbitettem.

Oh vajha az én ennyi fok gyarlósági-
 mat meg-ismérném, és az igaz jóságos
 tselekedeteknek bennem való fogyat-
 kozást észemben venném, titkos és
 nyilván való bűncimet igaz poeniten-
 tia tartásom által meg-firatnám, és ek-
 képpen minden én előbbi álnokságim-
 ből le-verkezném.

Jaj énnékem szegény nyavalyásnak,
 jaj énnékem mind örökké, hogy ha
 a' te rettenetes itiletod az én bűncimben
 tapasztalánd engemet, és te az én bű-
 ncimet a' te igazságod szerint bünteted
 én bennem. Jól tudom hogy gyűlöld
 a' bűnt és ennek tselekedőjét, és nem
 hadtz büntetetlen csak egy álnokságot-
 is,

is, azt sem engeded hogy valami tisztátalan állat bé-mennyen a' szent Jerusalemben. Tehát ne szomorkodgyam és ne főházkodgyamé? Ne sirjak és ne jajgássak? Ne kiáltsak és ne panaszkodgyam-é? Hová rejtsem magamata' bűnösökkel? Miképpen gyűlölhetem, gyötörhetem, és vethetem-le. eléggé magamat mind a' földnek poráig az én számtalan bűneimnek érdeme szerint? Nem kellene öldöklennem az én testemet és fanyargatnom zabolátlan életemet, mellyekkel ennyi gonofságot töttem a' te szentséges és idvezítő akaratod ellen? Tanubizonságot tésznek én ellenem az ég és a' föld, jól tudgyák a' szent Angyalok és az ördögök mellyet te előtted és te ellened ohigaságnak Istene tsélekedtem, kik fellyűl halladgyák a' tenger fővényének sokaságos ízárait. Oh én nagy vakságom és bolondságom, kia' te irgalmas meg-látogatásodnak idejét meg nem ismértem, és az én lelkennek idvősségéről semmi gondot nem viseltem: de imé mind eddiglen a' te Atyai hivatalodat és bé-

keféges

keféges tűréfedet kevésre bötsültem és semminek tartottam, mely Atyai indultattal bántál én velem, a' poenitentiára híván meg-szűnés nélkül engemét gyarló bűnöst, a' te könyörületességednek gazdagságával és hofzszú ideiglen való tűrésseddel és várakozásoddal.

Annak-okáért magam szabad akaráttya szerint estem, ki a' te kegyelmedből, az én lelkemet halálra vetettem, a' tiszta ártatlanságnak ruháját le-vetkeztem, az Idvezítő Ur Jést ismét meg-feszíttettem, az Istennék rettenetes haragját fel-gerjesztettem, én magamnak az utolsó ítélet napjára e' kintsét gyűjtöttem, hogy érdemem szerint amaz örökké való kárhozatnak könnyával büntetteffem.

De mindazonáltal imé én szegény gyarló bűnös ember meg-hajtom az én szívemnek térdeit, mert a' poenitentia tartó bűnösöktől igen akaríz riszteltetni és magasztaltatni.

Verem az én meg-ferteztetett mellyemet ama' nyilván-való bűnőssel, és ilyenképpen esedezem: Légy kegyel-

mes énnékem oh nagy Isten, utálo maz én vétkeimet és kívánom a' te kegyelmedet, oh irgalmasságnak Istene vállást tészek az én bűncimről, oh igazságnak Istene te hozzád folyamodom. Oh kegyelemnek ki-apadhatatlan kútfeje, meg-mutogatom tenéked az én sebeimet, oh Isteni jó akaratnak irével gyógyító Orvos, a' te kezeidben ajánlom mind életemet és halálomat.

Uram ne fedgy-meg engemet a' te búsulásodban, és a' te haragodban ne ostorozz engemet, ne engedgy engemet az én bűncimben el-vesznem, és ne emlekezzél-meg örökké az én gonofságimról, de adgyad Uram, hogy minden én vétkeimről tégyek igaz vállást és tartsak keserves poenitentiát, az ő embert le-vetkeztén és az új embert fel-öltöztén.

Serkents-fel én bennem a' te félelmedet, és fordíts szeretetre azt, könyörűl én rajtam, miképpen könyörültél régi időktől-fogva minden bűnösökön. Engedgyed Uram, hogy e' kegyelemnek idejében, ama' tékozló fiúvál az én

az én bűncimről tehefsek igaz vallást, a' Publikánussal aláztos és töredelmes szívet te elődben vihefsek, a' Magdalénával az én bűneimet te előtted meg-síráthassam, a' Ninivé-béliekkel te hozzád meg-térhefsek, hogy a' kegyetlen Sétánnak hatalmától és tönklötzeből meg-szabadulván, és az én bűncimnek halálából életre fel-támadván, tenéked oh én Istenem életemnek minden részeiben tiszta lélekkel szolgálhassak. A' mi Idvezítő Urunk Jesus Christus által, kivel tenéked ditséret legyen, legyen ditsőség és tisztesség a' szent Léleknek edgyefféjében most és mind örökkön örökké, Amen.

Könyörgés melyben az igaz poenitentiára tért szívű ember, az ő bűneiről vállást tészén, és az Istennek kegyelmű kívánnya.

ÓRök mindenható Isten, én szegény gyarló bűnös ember folyamodom te hozzád, töredelmes szível keseregven az én bűncimen: és igaz poenitentiát tartván: le-borulok a' te kegyelműsége.

mésséged lábai eleiben, azzal az alázatossággal és tisztellel mely te hozzád illendő, és vallást tészek te előtted minden én bűneimről, mellyel tégedet szentséges Atyám mind ez ideiglen anyám méhétől fogva rettenetesen meg bántottalak. Mert iszonyú dolog, hogy nem szégyenlettem a' bűnt tselekedni, holott a' te szerelmes Fiad, ki beszélhetetlen kinokkal szagattatott az én bűneimért.

Vallást tészek imé te előtted oh kegyelmes Atyám minden én háládatlanságimról, mellyeket e' te ki beszélhetetlen jó téteményedhez mutattam.

Mert meg-gondolhatatlan jó-tétemény ez, hogy ilyen fokáig az én gonofságimnak a' te hoszfú ideiglenvaló türelességeddel engedelmes-voltál, és minden én fajt lanságimat és elvete-medet indulatimat, mellyeket te hozzád engederlenségemmel és gonofs tselekedetimmel mutattam, ilyen-nagy kegyelmeffen el-fzenvetted: De sőt inkább hogy poenitentiát tartanék, véghe-tetlen irgalmadból várahoztál, hogy az én

én szivemet magadnak el foglalnád; és benne lakozván, a' te el-készített kegyelmeddel és jó-vóltoddal egészlen bé-töltenéd. En Istenem! oh én Istenem! mennyiszor nem nyitottam meg az én szivemnek ajtaját a' te el-petsétlő gyűrűddel zörgető Sz. Léleknek! Oh mennyiszor édesgettél engemet a' te jó téteményiddel a' poenitentiára, és ugyan kényszerithetél a' kereszt viselésék által, én pedig mind ezekért te hozzád hátal fordúltam! oh mennyiszor talzhattál volna engem érdemem szerint az örök kárhozatnak mélységes völgyére de kedveztlé énnékem.

Annak-okaért szerelmes Atyám ezeket elmémben forgatván, bizonyára nem tsuda volna, hogy ha az én szivem a' töredelmességűl és a' poenitentiának késerűségétől el szakadozna én bennem. Nem lehet oly nagy büntetés a' pokolban, kinél az én bűneim nagyobbbat nem érdemlenének: nem vagyok méltó hogy te teremtet állatodnak mondaflam: nem vagyok méltó, hogy engemet a' föld tartson és hoz-

dozzon. Nem volna tsuda, hogy ha minden teremtet és élető állatok az én te rajtad tött fok böszsűségimért ellenem támadnának. De te oh nagy kegyelmű Isten, könyörűly én rajtam, fordíts én reám igyefogyott nyavalyáfra a' teirgalmasságodnak szemeit. Mutasd-meg hozzám a' te Atyai kegyes szivedet. Botsásd-meg énnékem hogy ilyen nagy későre tértem te hozzád, és azt a' melyre te engemet hittál és választottál én bennem munkálkodgyad, a' te előbbi jó-téteményidet e' mostanihoz nyújtván, Amen.

*Könyörgés, melyben ember az ő bűnös
váltáról vallást tévén szomorkodik,
és azoknak bötánattját
kívánja.*

Jaj énnékem szegény nyavalyásnak és igyefogyott bűnősnak, mert tégedet én Istenemet meg-vetettelek, ki é nékem mindenkor jó-vóltodat, szerettedet és hűséges gond-viselésedet kegyessen ki-szolgáltattad: Jaj énnékem, mert az én szívemet, melyben te oh nagy ke-

kegyelmű Isten, lakozni méltóztattál, te töled el-szakasztván, számtalan ifzonyú bűnőknek undokságával meg-fergettettem. Jaj énnékem, mert a' bűnnek éktelen edényével öttem, és ama' tisztátalan lelkeknek martalékjává. Oh könyörűlő Isten! nem rejthetem-el, de sőt vallást kell tennem arról, hogy én minden bűnösöket meg-előztem, és azoknak voltam vezérő kalauzza, de mindazonáltal vigasztal engemet a' te kegyelmességed és irgalmasságod: jól-lehet az én bűneim számlálhatatlanok legyenek, de tudom Uram, hogy fellyűl müllyá azokat a' te reánk ki-áradott kegyelmednek nagy vóltá.

Te oh nagy kegyelmű Isten, ha akarod, meg-tisztith-tz engemet. Gyogyíts-meg Uram kérlek az én lelkemnek sebeit, mert tsak tenéked vértkeztem Uram, és te előttd tselekedtem a' gonofzságot. Imé oh Uram Isten ez a' te szent beszéded, így szólz a' te Prophtádnak szája által: Paráználkodtál a' paráznákkal, de térj-meg én hozzám, és hozzám fogadlak. Ez te szent-

féges igid vigasztal engemet oh minden irgalmasságnak Istene: ebben kívánván te hozzád hájlok tellyes indulattal, nem külömben mint ha tellyességgel csak énnékem mondatott volna. Mert az én lelkem Uram az a' tisztátalan lélek: En vagyok ama' tékozló fiú: En te töled minden világosságnak Attyától, kitől minden ajándékok származnak el-hanyatlottam.

En te töled mind igaz hűséges Pásztorról el-tévelyedtem: En minden te nekem nyújtott ajándékodat el-tékozlottam: El hadtalak tégedet kegyelemnek kút-fejét, és életnek élő erét, és más forrást ástam magamnak, e' világi idegen gyönyörűségeket követvén, mellyekkel az én el-epedett lelkem semmiképpen nem újittatik. Mert a' testi gyönyörűségek, mint a' füst nagy hirtelen el-ozlattnak és fennivé lélnék.

Oh mely nagy keserűséggel szomorkodom, hogy tégedet igaz mennyei kenyeret meg-vetvén, a' disznóknak moslékjából értem, mint a' testi gyönyörűségre hajlottam, és amaz oktalan kíván-

kivánságokra hanyat homlok futottam Tégedet mennyei szentséges Atyámat hátra hagyván e' földi múlandó dolgokhoz ragaszkodtam. Nem tsuda azért tehát hogy te előttem mint ama' tékozló fiú tellyességgel meztelen vagyok, és minden mennyei ékességtől megfosztatott. De oh te véghetetlen kegyelmű Isten, könyörűly én rajtam és ne engedgy engemet az én bűneimnek dögletes fekélyében meghalnom, hanem a' te szerelmes Fiadnak az Ur Jéhus Christusnak általa meg-tisztítván és meg-mosogatván, öltöztess-fel engemet a' te tiszta igaságodnak ártatlan köntösében, Amen.

Más alázatos Könyörgés a' bűn-botsánatyának Isteniül való-megnyeréséjére.

Véghetetlen irgalmú örök Isten, én szegény nyavalyás járulok a' te Isteni felségednek dicsősséges tekintetieiben, az én bűneimnek undokságával meg-rakodván.

Annakokáért nem mérem az én meg-

ferteztetet szemeimet, a' te Istenifényes ditsőffegedhez fel-emelni, mert felette igen szégyenlem hogy tégedet én Istenemet, és kegyelmes teremő Atyámat, ennyi fokízor meg-bántóttalak, és bizonyára hogy ha a' te Isteni igazságodnak keménysége szerint, és az én bűneimnek érdeme szerint akarnál velem tselekedni és engemet büntetni, méltán és érdemem szerint az örökkévaló kárhozatra itilhetnél. De vigasztalom magamat oh én Istenem a' te nagy és véghetetlen könyörületességednek emlekezetivel, melyet tennen magad igirtél énnékem, és ugyan esküvéssel bizonyítottál mondván: Elek én, nem akarom a' bűnőfnek halálát, de hogy meg-térjen és éljen. Vigasztalom engemet továbbá a' te egy szülött Fiad, az én meg-váltóm és idvezitóm, ki az ő tőkélletes engedelmségével, fzenvedésével és halálával meg-engesztelte énnékem a' te kegyelmességedet, és effelett hogy a' te fiadnak és örökösödnek mondassam most és mind örökké meg-szerzette. Minek okáért

nem

nem hülök-meg reménységemben, de vállást tévzek tenéked minden én belső és külső titkon és nyilván-való bűneimről, meg-vallom magamat te előtted a' hamiságnak álnok tselekedőjének lenni. Nem tudok oh én édes Istenem egyebet mit tselekedni, hanem hogy ha a' te igiretedben meg-nyugóván alázatos szível és töredelmes lélekkel, de igaz hittel, és a' te meg-igirt kegyelmességedben bizván, a' kegyelemnek széki eleiben járulok, és az én szívemnek belső rejtekéből ezt mondom: Abba, az az, szerelmes Atyám, könyörülj én rajtam.

Oh bűsleges irgalmű Isten, légy kegyelmes énnékem szegény gyarló bűnőfnek, botsáfd-meg az én mind eredendő és mind tselekedendő bűneimet, és mina azokat, valamellyeket te ellened, vagy szívemnek gondolattyával, avagy beszédemmel és tselekedetimmél tudva avagy tudatlanúl vétettem. Mert nintsen Uram semmi jó én bennem, bűnben fogantattam és születtettem, bűnben éltem és bűnben élek

mind addig is a' miglen e' bűnös romlandó testben nyomorgok. Az én bűneim te előtted vadnak mindenkoron, sőt ezerfzertet több bűnőket látz én bennem, hogy nem mint én ísmérnék én magamban. De oh könyörülő Isten, ne szálj irületben a' te szolgáláddal, mert nem igazúlhat meg a' te tekinteted előtt csak egy is az élők között. Könyörülj meg rajtam az én Idvezítő Christusomért és töröld el az én álnakságimiat a' te irgalmaságodnak nagy volta szerint, melly fellyúl mul minden bűnödöt. Mosogals meg engemet a' te meg-tisztító érdemes véreddel, és hints meg engemet a' te Fiadnak újjá szülő hylopiájával, mellyet ki-öntött a' keresztnak óltárán.

Tégy fiaddá engemet, irgalmaságodnak edényévé, és a' te szent Lelkednek lakó templomává.

Oh én Istenem, segély, vigasztaly, és bátorits engemet, új szívet teremts én bennem én Istenem, és a' te szent Lelkeddel erőssíts és örvendeztesd meg az én nyomorúlt Lelkemet. Mert jól.

jól hiszem oh Uram, hogy a' füstölgo tsepüt el nem óltod, és a' meg-szegett nád szálát el nem tördeled. Nem vetzel Uram engemet a' te ottzád elől, nem engeded hogy kétfegben essem, de meg erőssítesz engemet a' te Sz. Lelkeddel és igaz hitet adtz az én szivemben. Halgald meg oh kegyelmes Atyám az én könyörgésemet, és adgyad hogy a' fogadot fiúságban álhatatossan megmaradván a' Sz Lélek Istennek élő temploma lehessék örökké. Ne engedgyed Uram hogy lelki ísméret ellen való vétkekre és iszonyú tévelygésre juszak. Szabadíts meg engemet oh én Idvezítő Istenem az én testemnek gonoszságra buzgó vérétül. Indíts én bennem áhítatos indulatot a' te örök életre vezérlő szent Igédhez, hogy arról nagy lelki örvendezéssel elmélkedhessek, olvassak és másoknak is ez által nagy haszonnal szolgálhassak. Tselekedgyed Uram, hogy a' te igazságodat és dicsiretedet másoknak hirdethessem és tégedet én Istenemet, és az én Idvezítő Uram Jesus Christusomat, a' szent Lélek.

kel egyetemben örökkön örökké, minden idvezülendő hivekkel, ditsirhefellek, áldhaffalak, imádhaffalak, és felmagasztalhaffalak, Amen.

A' bűnből fel-serkent és a' pœnitentiára tért embernek áhitatos

könyörgése.

VEg-nélkül-való boldogságnak ditsőséges Ura és Istene, ki vagy könyörülő és kegyelmes, engedelmes és irgalmas, jó és igaz, ki a' te nagy szeretetédűl, és meg-gondolhatatlan irgalmaságodtúl vífeltetvén, meg-szabadítottál minket a' fetétségnek hatalmábúl, és idvőséget adtál az újjá-való születtetésnek mosodása által és a' szent Léleknek meg-elevenítése által, kit nagy bűséggel ki-öntöttél mi belénk a' mildvezítő Urunk Jesus Christus által.

Ha kedvet találtam Uram a' te tekinteted előtt, engedgyed énnékem szólnom teveled, és ne gerjedgyen-fel a' te haragod én ellenem. Miért felekezted el én rólam mind örökké, és miért hadtz-el engemet az én gonofságim-

ságimnak közepiben. Vallást tészek te-neked az én szivemnek álnokságárúl, ki bűnnel meg-rakodván tégedet megvetett. Ismértem Uram az én számtalan gonofságimat, és meg-vallom magam ellen az én hamisságimat. Vétkeztem te ellened és az ég ellen, és nem vagyok immár méltó hogy fiadnak hivattassam. Nem féltelék téged oh mindenható örök Isten, és nem rettegtem a' te ditsőséges ortzádat engedetlen voltam, szó-fogadatlan és ingerlő fiú, boszszúságra gerjesztettelek tégedet az én sok héában-valóságimmal. Gyűlöltem a' te fenyítékedet, és a' te szent beszédidet fülem mellől botsátottam, utálatosságot tselekedtem, és semmit azokon nem szomorkodtam edgyik gonofság-ból a' másfik gonofságra futván, a' bűnt rakásra gyűjtöttem.

Botsátottál engemet szabadossan az én szivem kívánságinak útaira, hogy tselekedném azokat, mellyek te előtted éktelének. El-szokta az én nyelvem e' világi héában-valóságot beszélni, követvén a' testnek akarattyát és

gondolattját hogy a' te Isteni felségedet haragra fel ingerlené én ellenem. Te tudod Uram mint illettelek tégedet bősézsűsággal az én fok gonofságimnak találmányival, és minden én ízámtalan bűncim nintsenek el-rejt-vén te előtted. Szemeim előtt forognak énnékem naponként az én gyaláztatim, és a' pírónság az én ortzámat bé-töltötte. Jaj énnékem, hogy szakadram-el te tőled, fokak az én nyomótúságim, mivel hogy gonofsúl viseltem életemet. Es te oh Uram Isten miért felejtesz el ennyire engemet? Es miért rejted el ily fokáig a' te irgalmas-ságodat én tőlem. Tekints meg Uram az én igyemet ily késő hofszára a' te haragod után, mert lám irgalmas vagy ne gerjedezzen Uram a' te haragod mind örökké. Ne űzd el te tőled a' tőredelmes, alázatos és igye-fogyott szé-gény gyarló bűnöst, ki a' te szent nevedet nagy esedezéssel hja segítségül. Meg-vallom magamat bűnősnak, kérvén tégedet oh mindenható Isten a' te jó-völtodért, hogy tselkedgyél én ve-

lem.

lem a' te nagy irgalmas-ságod szerint. Es miért jutok oh szent Isten az én bűncimért a' halálra? holott nem akarod te Uram hogy a' bűnös el-veszszén, de hogy meg-terjen és éllyen. A' mi régi Atyáink te hozzád kiáltottanak az ő szörűláfoknak idején, és te őket meg-szabadítottad, te benned biztának és meg nem szégyenültenek. Midőn immár tellyességgel el-fogyatkoz-van nem tudnák hová fejeket hajtani, csak e' vala hátra, hogy szemeket tereád fűggesztenék, meg-szabadítottad Uram őket a' te Sz. Nevedért, hogy a' te Istemi nagy erődet meg-mutatnád ő bennük. Az ő álnokságokkal haragra és bősézsű állásra ingerlenek vala tégedet, de mint jó és könyörűlő Atya, midőn látnád az ő nyomorúságokat és te hozzád való esedezéseket, meg-emlekeztvén a' te szövetfégedről meg-bántad, és meg-szántad azonnal őket a' te irgalmas-ságodnak nagysága szerint. Hol vadnak Uram a' te eleitől fogván való irgalmas-ságid, kit meg-erősítettél álhatatossan a' te igazságodban.

P-6

Kö-

Könyörűly rajtam, könyörűly rajtam oh én nagy kegyelmiű Istenem, mert igye-fogyott szegény nyomorúlt vagyok, gyógyíts-meg Uram az én el-avúlt tetemimet, melyet az én álnokságim miat őszve rontottál, nintsen ép-ség az én testemben, a' te sebhétő haragodnak rettenetes vólta miatt. Nintsen békesége az én lelkemnek az én bün-imnek előttem forgó ifzonyú számai miatt, az én alnakságim fejem fellyül halladtanak énnékem, és mint egy nagy súlyos terhe szintén a' földig nyomtának le engemet. Az én lelkem meg-ra-kodott tisztátalansággal, és egész minden én testem meg rúttatott a' bűnnek undok fekélyével. Annakokáért jól tudod oh Uram az én kívánságim, és az én szűkségim nintsenek el-rejtvén te clótted.

Légy kegyelmes Uram az én bün-imnek, töröld-el én Istenem minden én gonofzságimat tennen magadért, mert a' te jó vóltod szerezint igirted bünös bocsánattyát a' te hozzád tért poenitentia-tartó bünösöknek.

Mivel

Mivel hogy te Uram Isten jó, könyörűlő és igen engedelmes vagy mi hozzánk, nem akarod senkinek el-veszését, de mindeneknek a' poenitentiára-való térését.

Kegyes és kegyelmes vagy jó és édesfeles a' te irgalmafságod szerezint rendelvén mindeneket, minden te útad nem egyéb hanem irgalmafság és igazság azokhoz, a' kik a' te ízövettségdre és bizonyosságdra figyelmeznék. Könyörűlő vagy Uram, és igen kegyelmes, nagy tűró szenvedő és engedelmes az embereknek gonofságok ellen. Könyörűly én rajtam oh Uram, én id-vösségemnek Istene a' te nevednek dicsőffségéjért. Légy erős segedelmem énnékem, ne hadgy-el engemet és ne utály-meg engemet oh én édes Uram Istenem, én lelkemnek edgyetlen-egy reménye, Amen.

A' meg. keseredett szívu bünös embernek siralma az ő számtalan büné-jért, az Istennek irgalmafságá-jáért esedezvén.

P 7

Jaj

JAj énnékem szegény nyavalyásnak! Jaj az én bűneimnek mélységes örvényében veszekedő, és iszonyú álnakságnak terhe alatt tántorgó lelkemnek! mit sírassak először? mit jajgassak és miről tegyek keserves zokogó sírlamat először? Nem vagyok elég az én gonosz tselekedetimnek elő számlálására, mert az én bűneim engemet, felette igen nagy szomorú bánatban ejtenek. Az én szívem el-fogyatkozván bennem, köny-hullatásim ortzámon meg-alut-tanak, meg-hidegettek az én érzéken-ségim, el-rémült én bennem az én lelkem a sok gondolkodásban, és telley-séggel érzékenység-nélkül-valóvá lőtt.

Oh könyhullatások, miért távoztok el én tőlem? hol vadtok könyhullásnak kút-fejei? hol vagy szomorú bánatnak mélységes árkjai, és zokogó sírlomnak sűrű zápora? Borítsátok el engemet könyhullásnak folyó-vizei, tsordályatok alá az én ortzámon sírlomnak vizei, asztársátok az én szemeimét és nedvelítsetek az én állaimat, hogy nagy keserű sírással jajgathassam meg az

én.

én számtalan gonofságimat. Mert imé mindeneknél szörnyebben megromlottam, mindeneknél rettenetesebben el-estem, minden istenteleneknek büntetéseket az én gonofságimmal fellyül halladtam. A pokolnak fanyarú kinnya majd elég elégséges az én büntetésemre. Nintsen rettenetesebb bűn az én bűneimnél, nintsen iszonyuab gonofság az én gonofságimnál. Bűnösebbnek itilem lenni magamat mindeneknél, méltán szenvedem annakokáért e világi büntetéseket, méltán viselem e fájdalokat, mert mind ezek az én bűneimért vadnak én rajtam. En Istenem ezek a te igaz itiletekből fanyargatnak engemet, az én gonofságimnak tselekedeti szerint fizetnek énnékem büntetéssel, de imé kisebbek a büntetések az én gonofságimnál: nagyobb a mellyeket szenvedek, rettenetesebb bűn a kit tselekedtem, engedelmesebb a bosszú-állás mellyet viselek, könnyeb az én szenvedésemnek terhe az én bűneimnek súlyosságánál.

De

De más vagyon még, de imé más vagyon még, ki engemet inkább gyötör, ki engemet inkább szomorít, ki engemet inkább háborgat, és inkább retteget, kihez soha hasonlatos büntetés nem tálatatik, ki meg-hallad minden büntetéseket, ki-fellyül múlt minden gyötrelmeket: Félek az utolsó ítéletnek napjától, rettegek attól az örök setétségnek napjától, iszonyodom attól a' siralomnak és kemény számadásnak napjától. Jollehet e' világi jelen-való büntetések alatt szomorkodom, de a' jövőndőtől félén, inkább fohászokodom.

Légy segítségem énnékem én Istennem, minék-előtte a' pokol engemet bé-nyelne, minék-előtte a' gehennának sebes tűzétől meg-émszertetném, minék-előtte a' kárhozatnak veszedelmes setétségében bé esném, mert feletten igen szorongattatom a' te kemény ítéletednek rettenetes volta miatt, tellyességgel el-gyöttröt engemet az én bűneimnek félelme. Iszonyodom a' te haragodtól az én bűneimnek kegyetlensége miatt. Rettegek a' te előtted-való

való szám-adástól az én meg-hidegült lelki ismértemnek gonoltságáért. Mert hogy ha az igaz ember-is tsak alig maradhat-meg, tehát én ki hitetlenül éltem, miképpen áthatok-meg? Mit tselekedgyem mikoron el-jő ama' rettenetes ítéletnek félelmes napja? mit felellyek mikoron el-közelget ama' kemény szám-adásnak szomorú napja? mit mondgyak mikoron a' Christusnak ítélő széki eleiben állattatom? Jaj annak a' napnak mellyen vétkeztem! Oh az a' nap, mellyen én születtettem vajha énnékem fel nem virradott volna, vajha énnékem fel nem tettzet volna. Oh átokra méltó nap! oh veszedelmes nap, mely engemet e' világra hozott, mely az én születésemben világoskodot

Azt a' napot szomorú homály fogja-bé, és örökké-való setétség borítsa-el, ki rekesztesse a' több napok közzül és az időknek folyási közzé né számláltafsék. Job lőtt volna énnékem nem születtetném, job lőtt volna nem fogantatnom, és e' világra nem adattatnom, hogy sem mint az örökké-való gyöttelekre jutnék

Siras.

Sirassatok engemet ég és föld, kefe-
regjetek én rajtam minden állatok,
zokogjatok minden éltető állatok, o-
hajtsatok ez egész világnak lakosí, és a'
ti életeteknek nemei szerint én rajtam
zengő siralommal könyveket hullassa-
tok.

Mert ifzonyú vétkeket tselekedtem;
kegyetlen bűnökben estem, szörnyű ál-
nakságot követtem. Nem találtatik oly
bűn, mellyel magamat meg nem ferte-
tettem volna, nintsen oly dőgleletes
vétek, melynek utálatos fekélyét reám
nem vontam volna, nintsen a' gonosz-
ságnak oly undok fertelmes szennye, ki
engemet izegény nyavalyást el nem
borított volna. Fajtalan, gonosz, isten-
telen, és minden álnaksággal meg-ra-
kodott lévén, a' szemtelenségnek un-
dok fertejében számtalan sokszor ha-
nyat-homlok rohantam. Hogy Istenes
életet élnek, gyakorta fogadást töttem,
de soha fogadásomat bé nem tőlöttem.
Az én bűneimre mindenkoron viszla-
tértem, el-hagyott gonofságimban lé-
legzettem, és soha az én álnak tseleke-
detim.

detimtül el nem szakadtam. Sokakat
az én feslett erköltsimmel a' hamisági-
nak útára hoztam, az én istentelen la-
torságim miatt sok lelkek a' veszede-
lemre szállottanak, az én fajtalan éle-
temnek gonosz példa adásával foka-
szörnyű romlásra jutottanak, én nagy
fokaknak istentelen életeteknek oka vol-
tam: En általam sokaknak keresztyén
életek meg-ferteztetett, én általam a'
tisztá szentségnek neve el-szaggat-
tatott.

Annakokáért felettte igen meg-hara-
gut az Ur én reám, bé-tellyesítette az ő
bűfúlását én rajtam, ki-öntötte az ő
boszú-állásának haragját én reám, az
én hamiságimnak nagy volta szerint;
mert igen meg-nevekedtek az én go-
noszságim, és meg-fokasultanak az én
álnakságim.

Jaj énnékem mert meg-emészter-
tem, jaj énnékem mert el-fogyott ben-
nem az én lelkem, el epett a' bánat miat,
el-bágyadt a' sirás miatt, és el-lankat
a' fohászkodás miatt.

Oh

Oh vallyon s' ki könyörül te rajtad én lelkem? Kítsoda vigasztal-meg tégedet? Ki téfszen firalmat té éretted? Nagyok mint a' tenger a' te keferüségid, a' te nyomoruságid mint a' vizeknek áradási, és a' te bánatid mint a' tengernek hánkódó habjai, minden sulyos gondoknak el-viselhetetlen terhe, és minden kifirteteknek kegyetlenül zúgó zivatarra reád rohantanak.

Hol vagy annakokáért oh embereknek erős őrizője? Miért utáltál meg engemet? miért fordítottad el én tőlem a' te ortzádat? hol vagy oh lelkeknek hűséges Váltása? miért távoztál ily meszsze én tőlem, én lelkemnek egyedül-váló reménsége? Térj-meg ily késő hoszfzára én hozzám oh én Istenem, ne felejts-el engemet mind örökké, és ne adgy engemet az őrdőgi gyötrelmre: Jól-lehet felette igen megbántottalak, de te igen kegyelmes vagy, könyörülő és véghetetlen irgalmaságú, senkit el nem hadtz, tsak egy

lelket-

lelket-is előled el nem űsz, de ingyen-váló jó-vóltodat kedvesen igirvén: a' bűnösöket várod hogy hozzád térjenek. Mennyi feslett életük, mennyi bűnságban gyönyörködők, és testi kívánságok után-járók juttanak a' te jó vóltod által az ő bűnöknek botsánattyára?

Mutasd-meg én bennem-is a' te kegyelmességedet, légyen botsánat énnékem, ne vond-meg én tőlem-is kit sokakkal közlöttél. Az én gonofzságimat nem rejtegetem, az én álnakságimat nem fedezgetem. Bánom felette igen bánom a' mellyeket tselekedtem, meg-vallom bűncimet, ismérem vétkeimet, és az én vallás tételemnek szavait te hozzád igazgarom. Vegyed kegyelmes füleidben azért Uram az én fohászkodó szozatimat, és hald-meg a' te hozzád kiáltó bűnőfnek firalmát.

Vétkeztem felette igen vétkeztem én Istenem, könyörűly én rajtam, vétkezem légy kegyelmes énnékem, kedvezz Uram az én gonofzságimnak, légy

kegyel-

kegyelmes az én tengernek fővényi-
nél számossab álnokságimnak, töröld-
el az te kegyelmeddel az én vétkeimet.
Mert hogy ha a' mi álnokságinkról
meg-emlekezendel Uram, vallyon ki-
tsoda álhat meg te előtted? a' te előt-
ted való szám-adásra nem bátorságos
még az igaznak igazsága is.

Mert vallyon s' kitsoda oly igaz, ki
önnön magát mondaná vétek-nélkül
lenni? Kitsoda az ki az ő igazságával te
előtted mérne ditsekedni? mert lám
senki nem tisztá Uram a' te tekinteted
előtt. Imé a' Szentek között senki nin-
tsen vétek nélkül, még az Angyalok-
ban is taláztatott gonofzság. Nem tisz-
ták Uram a' tsillagok te előtted, a' te
tekinteted előtt az ég nem tisztá, men-
nyivel inkább én alá-való, utálatos, meg-
veszett és senyvett edény, emberek-
nek csak sepreje, kiféreg vagyok és nem
férfiú. Ki a' bűnt úgy szitram-bé mint
az éltető eget, és ittam az álnokságot
mint a' vizet, és a' ki csak e' földi el-romi-
landó örökséghez ragaszkodom, és

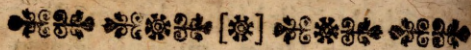
tsak

tsak sárból tsinált házban lakom. Em-
lekezzél meg Uram, minémű legyen
az én állapotom, emlekezzél meg mert
föld vagyok, emlekezzél meg mert
por és hamu vagyok. Nyújts ki a' te
legítő karodat az én segedelmenre, e-
rőssíts meg a' te gyarló edényedet, se-
géd meg a' te gyarló szolgálodat. Nyisd-
fel Uram énnékem a' te kegyelmese-
gednek idvőtség-adó tár-házát, és
hajts le a' te irgalmaságodnak füleit a'
te szegény méltatlan szolgálódnak aláza-
tos esedezéseire. Gyógyíts meg Uram
az én sebeimet, és oldozd meg minék-
előtte meg-halnék az én bűncimnek
kötelét.

Nyol-

Nyolczadik Elmélkedés,
Melyben az Urnak Vatsorájával élőknek igen szép könyör-
gési és hálá-adó Imádsági foglal-
tatnak-bé.

Kegyes intés, a' Christus szent
testének hozzánk vételére.

*Az Idvezítő Ur Jესusnak hívő
beszéde.*

Jövetek minnyájan én hozzám, va-
lakik meg-fáradtatok, és meg-ter-
heltettetek, és én meg-nyúgotlák
titeket, azt mondgya az Ur. A' kenyér
mellyet én adok, az én testem, mellyet
én adok e' világ életéjért. Vegyétek és
egyétek, ez az én testem, mely ti érte-
tek adattatik, ezt tselekedgyétek az én
emlekezetemre. A' ki észí az én teste-
met és iszfa az én véretem, én bennem
lakozik és én-is abban. A' beszéd mel-
lyet én szóllok tinéktek, lélek és élet.

Eösz-

*Eöszve-szedegettetett jeles hasznai a'
Szent Vatsorának.*

Oh tsudálatos és meg-bötsülhetet-
len Sacramentomi titkos szentség,
miképpen szóllyak te rólad? mitsoda
fel-buzdúlt, és szívet éleszgető ditsire-
tekkel magasztallyalak tégedet? Te
vagy a' mi lelkeinknek éltetője, és se-
beinknek orvosa: Te vagy az igye-fö-
gyottaknak vigasztalója: te vagy az Ur
Jesus Christusnak édesléges emlekeze-
te: Te vagy az ő mi hozzánk való sze-
retetinek meg-tsalhatatlan petséti, és az
ő érdemes halálának bizonyosság tévője:
te vagy a' mi bujdosásinknak drága kin-
tse: nyomoruságinknak enyhítője:
az Isteni szeretetnek bennünk nevelő-
je, és a' mennyei kegyelemnek, ki fo-
lyó kút-feje, te vagy végezetre az örök
idvősségnek kellemetes záloga, és a' ke-
resztyéni életnek kívánatos jószágá.

Ez eledel által edgyesül a' mi lelkünk
el-válthatatlan szövetséggel az ő szerel-
mes jegyesével, ez által a' mi értelmünk
meg-világosíttatik, elménk meg-újít-
tatik, és akaratunk szeretetre gerjesz-
tetik;

Q

tetik: a' mi meg ditsőítettésünknek édes ízű érző lelkünk ez eledel által születtetik újjá, a' buzgó indulat öregbittetik, és minden mi belső részünk meg-vidámittatnak.

Ez eledel által indulnak-meg benünk a' mi meg-romlott vóltunkat sirató könyhullásunk, meg-fojtnak a' gőnoszra hajlandó kívánságok, a' kegyes indulatok fel-gerjesztetnek, a' mi erőtlenségünk fel-éppítettnek és a' Sz. Léleknek újjá szülő ereje belénk öltetik. De vallyou s' kitsoda vólna ki e titkos szentségnek nagy vóltád ki tudná beszélni? Kitsoda tartoztathatná meg-magát a' könyhullatástúl látván az Isteni felséget ő véle méltatlannul Lélekben edgyesülni? Oh minémű nagy öröm, minémű nagy gyönyörűség, édeség, kedveség és életnek drága illyarrya tölti-bé annak az embernek szívét, ki ez idvősféges Sacramento-mi szentséggel edgyesül! Nintsen semmi egyéb ő benne hanem a' belső embernek örvendezése, a' lelki kívánságoknak fohajtási, az halál-adásnak ditsi-

ditsireti, és az ő szerelmes Jegyesürülő énekléfi.

Mert a' buzgó Lélek e' szent Vatsorának titkos ereje által tellyességgel újonnan születik örömmel bé-telik, a' kegyes életre fel-élesztetik, belső békeséggel legeltetik, az hitben erősfittetik, reménségben gyámolittatik és az ő Jegyesével el-válthatatlanképpen edgyesül. Innét vagy on hogy ez illyetén Lélek naponként az Isteni szeretében inkább-inkább nevededik, az ördögi kísérteteknek ostromlái ellen bátorittatik, minden szent igyekezetekben vídamságosbá tétetik, és e' szent Vatsorával gyakortáb-való éléfre nagy kívánsággal vitetik.

Vízont, e' Sacramentomi szentség titkoknak titka, jó téteményeknek jó téteménye, és az Isteni tsuda tselekedeteknek drága emlékezeti. Ez ama' kegyelemnek, szeretetnek, jó akaratnak, edgyesülésnek, buzgóságnak, bűnbotsátnak, és minden idvősféges jóknak örök életre el-petsélő szentsége: Ez által látogattatik meg az ember az Isten-

Istentől: Ez által tétettetik élő templomává a' Christusnak: ez által önttetetik mi belénk bűséggel az Isteni kegyelem: ez által gerjedez mi bennünk az Isteni szeretetnek tüze: ez által edgyesül az hű lélek az ő kívánt Jegyesével, melyből tsudálatos és kimondhatatlan vig gyönyörűsége támad. Ez a ma' mi úti költségünk, kivel a' melki hazánkban fel-mehetünk: E' kenyér az, ki meg-crőfíti azoknak sziveket, kik az Urnak útiban fáradoznak: ez által újittatnak-meg mi bennünk az el kezdett jóknak kegyes szándéki: ez által indittatnak-fel bennünk a' lelki kívánságok: ez által nevededik a' buzgóság: ez által születtetik újjá a' mi bűnös lelkünk és az Ur Jesus Christussal tápláltatik a' ki ő néki fáját eledele. Mivel a' Christusnak testét enni semmi nem egyéb hanem az ő lelkével, vérrével, kegyelmével, érdemével, és az ő nekünk kerefek javaival részesülni. Mert a' miképpen hogy a' ki észik magájává teszi azt a' mit meg-észik: Ezenképpen ki a' Christusnak testét éski a' Chri-

a' Christusnak lelkét és kegyelmét magához kaptsollya, hogy így ő belé ol-tattatván, ugyan azon kegyes szemmel nézze az Atya, mellyel nézi az ő edgyetlen-egy Fiát, hogy annak-utánna immár nem jövevény és idegen légyen hánem kegyelemből fogadott fiú. Innét igen szépen eszedben veheted miképpen munkálkodgyék te benned az Ur e' szent Vatsora által. Mert bé-száll te hozzád, hogy az ő jelen vóltával megvigasztaljon tégedet, meg-kennyen tégedet az ő kegyelmével, meg-gyogytson téged az ő irgalmával, meg-mo-fogasson az ő halálával, fel-virrafszson az ő világozságával, fel-gerjesszen az ő szeretetivel, gyönyörködteszen az ő drága illattyával, el-petsétellye magának a' te lelkedet, és reszesítsen az ő lelkében, és mind azokban a' jókban, mellyeket az ő szent teste által, kit tenéked ad, a' keresztfának magas Oltárán kereset. E' Sacramentomi izentség az, ki a' mi fájdalunkat meg-könnyebíti, kifiztetünket kissebíti, áhitatozságot nemz, hitet világofti, szeretet gerjeszt

reménséget erőssít, erőtlenségünkben gyámolít, lelki íméretünkben megvidámít és a' Christusnak minden ó nekünk kereset érdemében részesít. Holott annak-okáért ilyen sokak és ilyen nagyok legyenek ez Sacramentomnak háfnai, effelet ilyen kegyes jó volta és buzgó szernelme annak, ki ezt szerzette, kitsoda vélna, ki nem indulna fel ennek tellyes szibúl-való kívánságára? Kitsoda nem vágyakoznék e' lelki jókkal bővölködő gazdagságra? és ki nem áhítoznék e' drága eledelnek hozzá vételére?

Jöllehet pedig ilyen nagy méltóságú legyen e' Sacramentom, mindazonáltal ezért az embernek nem kell ettúl magát el-fogni és ezt el kerülni, az ő méltatlanságát és szűkölködő vóltát gondolván. Mert e' szentséges kints a' szegény igye fogyottaknak nyittatott fel és az erőtlenekért szerezteret e' drága orvosság: a' szűkölködőkért tétetett e' segedelem, és az éhezőkért adatot ez eledel. Ugy vagy on hogy e' kenyér az Angyaloknak kenyere, de viszont ke-

nyere

nyere a' poenitentia tartóknak-is: Jöllehet e' kenyér eledele az egésségesekeknek, de orvossága a' betegeknek-is: Jöllehet ez Királyi vendégség, de mindazonáltal a' munkálkodóknak fáradságoknak-is enyhítője: Jöllehet ez, az erőssékeknek eledele, de viszont a' kisedeknek-is éltetője. Senki annak-okáért, ám-bár tökéletesség nélkül-való legyen, el ne idegenüllyön e' drága gyógyító orvosságtúl, valaki az ő szívének tellyes kívánságával szomjuhozza meg-gyógyulását. Mi nem az egésségek szűkölködnek az Orvos nélkül, de az egésségtelenek. Ez ilyenek-ért jött a' Christus e' világra, és ez ilyenekért szerzette e' szent Vatsorát. Annak-okáért minémű nagy lelki éhséggel, minémű nagy szomjú kívánsággal, és minémű nagy lelki örvendezéssel kellene őret várnod és fogadnod, ki jöt hogy tégedet ilyen nagy kegyelmességének gazdagságával bétöltsön! Tekints meg a' régi szent Atyáknak kívánságokat, mellyel az Urnak el-jövetelit várták, meg-hafogatván az ege-

ket az ő könyörgéseknek erős szózatival, hogy immár illy későre valaha jöne el, mire nézve minden nemzeteknek kívánságának neveztetett.

Illyetének Uram a' te velünk közlött ajándékid, illyetének a' te jó akaratodnak jelei és illyetének a' te mi hozzáunk való szerelmednek sziveinket élesztő gyönyörüségi, kiket a' te szerelmesednek ajándékoztál e' Sz. Vatsorával való élés által, hogy e' mondhatatlan nagy édesfélegnek gyönyörüségétől illettetvén, minden e' világi álhatatlan és tsalárd örömöket meg-utálnának.

Nyisd-meg annak-okáért oh embereknek édesféles szerető Istene, nyisd-meg oh igaz világosság ez órában a' te hivednek lelki szemeiket, hogy a' tisztaszent hitnek fényével meg-világosíttván, ílmérhessenek meg tégedet. Terjcsd-ki az ő sziveket, hogy járhal-
 fanak a' te szent parantsolatidnak útain tégedet ő bennük viselleyenek, és így te általad oktattassanak, hogy keressenek tégedet te általad, lássanak téged igaz világosság a' te világosságságodban, te ben-

benned nyugodgyanak és e' Sz. Sacramentom által te veled edgyesüllyenek nem külömben mint a' tagok a' fővel, és a' szülő-veszfzők a' szülő-tővel, hogy a' te Isteni jó kedvednek ereje által éllyenek, és a' te kegyelmednek reánk szállott harmattyával szüntelenül legeltesse nek mind örökkön örökké, Amen.

Az Ur Vatsorája előtt való

Könyörgés.

IGen nagy erős bizodalommal járulok az én kegyelmes Istenemhez, mert meghatározhatatlanok az ő irgalmas-sági, hogy részesüllyek vele az ő javainak gyönyörüségében. Siet az én lelkem az ő szerelmes Jegyeséhez, hogy ő vele el-válthatatlan-keppen edgyesüllyön. Nem akarok immár máshoz ragaszkodni, hogy ő vele egyedül mind örökké örvendezhessek. Nem akarok oh Uram e' drága eledel után részes lenni e' világnak alá-való és te töled elszakasztó vendégségében: Mert lám te vagy amaz tökéletes gyönyörüség. Nem akarom vetni reménségemet

semmiteremtett állapotban. De vallyon s' miért oh Idvezítő UR Jესus Christus, hogy a' te veled való edgyesülésem után még is álhatatóság nélkül-vagyok? Ihon tüzet víselek kebelemben, és nem érzem annak melegségét: mézet számban, és nem érzem az édesességét. Jaj énnékem szegény nyava yáinak! vajha az én tisztátalan lelkemet a' töredelmességnek folyó-vize el-borítaná, ki a' bűnnek gonosz indulatit és minden undok tisztátalanságit el-vinné. Ezer efszrendők nem vólnának elegek ez Isteni titkos szentségek el-vételéhez-váló készültre: Imé én pedig szegény nyavalyás és méltatlan ember, ki napónként csak vétkeztem, ennek hozzá-m vételére mérésznek járulni. De te hísz engemet, te hivogatz Uram engemet. Annakokáért ne emlekezzél-meg Uram az én bűncimről, de a' te kegyes indulatodat és a' te sebeidnek fájdalmát és valamellyeket én éretem szenvetél, gondold-meg és jusson eszedben kegyelmessen. Ha szeretz engemet, oh Uram, a' mint jelented miért hadtz

el en-

el engemet? miért engedtz illy igen szorongattatni ez életnek hamar elmúló és szem fény vesztő kívánságától? Tarts a' te félcmedben engemet oh én idvőflegem, kötöz meg engemet a' te szercimeddel, és nyúgofs-meg a' te édesfégedben oh én lelkemnek hűséges jeggyefe: Tenéked akarok szolgálni; te hozzád akarok rakafzkodni tellyes szível és tégedet kívánlak az én lelkemben fogadni. Segéld-meg Uram mostan a' te szolgádat, ki a' te kegyelmesség által te hozzád közelget, és kit a' te parantsolatiddal e' szent asztalhoz járulni fel-inditottál. Légy jelen mostan a' te Isteni jó-vóltodnak beñem munkálkodó ereje által, és az én értelmemet fényefíts-meg a' te ílméretednek hathatób világával, gyulazd-fel az én indulatimat a' te gerjedező szeretednek sebes tűzétől: öregbitsd az én te benned helyheztetett hitemet, tedd bizodalmaffabbá és erőffíts-meg az én reménségemet a' jóknak el-követésére: ruházz-fel minden jószágos tselekedetekkel: és az én egész életemet jobbits

96

meg

meg és fordits a' te szent parantsolatidnak el-követésére, hogy végezetre nagy tsendeffen és hiven tehessem le életemnek végső határát, hogy ama' vég nélkül-való ditsőtségben bé-vitettessem holott a' szent Angyaloknak és minden te szentidnek igaz elégsége vagy, kikkel ditsirlek tégedet mind örökkön örökké, Amen.

Más áhitatos Könyörgés.

Mitsoda vagyok én oh Jehova Isten, és mitsoda az én házam népe, hogy engemet ennyire elő-vittél? méltatlan vagyok, hogy ilyek még a' kapunállók között-is a' te hajlékodban, és imé te még-is engemet a' te asztalodhoz járúlni méltóztat. Ha az én érdemre tekintsz Uram, méltó vagyok, ki ama' tisztátalan állatok között moslékkal tápláltassam, és te mennyei kenyeret adt énnékem e' szent asztalról. Midőn ennen magamat minémű legyen természetem szerint el-szemlélem, és te vízfönt ki légy elmémben meg-forgatom, el-rémül, el-hül és tel-

lyel-

lyességgel el-fogyatkozik bennem az én lelkem. Bátorságot ad énnékem az a' méltóság, melyre hísz engemet, de meg tartoztatnak vízfönt engemet az én romlott állapotomnak sok pírónsági-Mittselekedgyem tehát immár? te vagy Uram az, a' ki hívod azokat kik ninsenek, hogy legyenek; ha én magamban semmi vagyok, lehetek te általad valami, avagy sőt ugyan minden. Menyivel inkább aláb-való és el-vetetteb vagyok, annál nagyobb a' te jó-vóltod és kegyelmességed, mely által nem utálod meg a' mi gyarló természetünknek te tőled el-hanyatlot vóltát. Nem vagyok méltó hogy bé-jőj az én hajlékomban, mindazonáltal szály-bé én hozzá, és tégy maradást Uram én nálam: Nem szükölködöl te ilyetén hajlék nélkül, de szükölködöm én ilyetén vendég nélkül. Midőn annak okáért így tettzik Uram tenéked, és énnékem el-készítetett és meg-térítettett a' te asztalod a' mellyen, a' ki te veled egy önnön magát akarja én velem közleni; Imé jelen vagyok oh én Istenem, hogy rsele-

ked-

kedgyem a' te akaratodat. Szomjuhoz-
zon az én lelkem tégedet, a' miképpen
ama' el-fzáratt sovány föld szomjuhoz-
za a' vizet. Boldog az, a' kit te válasz-
tasz, és hozzád fogadtz, és a' ki lako-
zik a' te tornáztodban: meg-elégitte-
tünk a' te házadnak javaival, a' te tem-
plomodnak szent dolgaival.

Itt az én fizeim, kik nem látnak
egyebet semmit, hanem csak néminé-
mű jóknak részetskéjét, melyeket köz-
lesz közönségesen minden emberek-
kel, énnékem semmit sem jelentnek
oly dolgot, mely magában nagy, felle-
ges, és meg-bötsülhetetlen méltóságú
vólna. De a' te Sz. Igid Uram Isten az,
kinek hallása nemzi az én fzivemben,
hogy ez éltető állatok énnékem látha-
tó igék legyenek; és a' te Lelkednek vi-
lágossága jelenti meg énnékem amaz
életet, mely a' te Fiadban el-rejtett.
Adgyad Uram énnékem a' te Sz. Lelke-
det, hogy a' szeretetben meg gyöke-
rezvén és fundamentomot vetvén,
meg-tudhassam minden Szentekkel
egybe, minémű légyen az Istennek jó-
vól-

voltának ama' széleltsége, hoszfzúsága,
mélysége és magassága, és meg-tudhaf-
sam a' Christusnak ama' szerelmét, mely
minden ísméretnél felleyeb-való: Adgy
Uram oly értelmet, mellyel ísmérheí-
sem meg e' te kegyelmednek ama' nagy
gazdagságát, mely ezért leg-inkáb tsu-
dálatoftab és ditsőffegesebb, hogy ily
egy-igyű és közönséges eszköz által
adattatnak minémű előnkben. Ha
más félék volnának, azokhoz nétalámi-
tám felettéb ragaszkodnánk, hátra vet-
vén a' dolognak valóságát; de imé jól-
lehet igen egyigyű-képpen szereztette-
nek te tőled, még-is mind-azonáltal
nem kevesse találtatnak kik meg nem
tartoztatták magokat ezeknek Isteni
tiszteletet-való adáfoktúl, mellyel ma-
gokat ezekhez tsatlották, mint valami
állat-szerint-való dolgokhoz. Tsele-
kedgyed azért oh seregeknek erős Iste-
ne, hogy e' szent változást el-hívén,
mely lőtt a' te kegyelmednek igjje által
örizzük meg nagy szorgalmatoftással
magunkat, hogy a' dolognak igazsá-
gát ne tulajdonítsuk a' külső színnek;

az jegyet, jegyendő dolog helyet ne tisztellyük; de hogy e' földi dolgot, a' mennyeitől meg-választván, e' földivel éllünk, hogy a' mennyekre igazgattassunk. Hogy e' szent jegyekkel részesülvén, mellyek földiek, az oda felvalókat keressük, holott a' Christus vagy, az Istennek jobján ülven. Erősíts-meg Uram a' mi hitünket, hogy ennek szárnyaitól fel-emeltetvén, juthassunk fel szintén te hozzád. Gerjezd fel a' mi szeretünket, hogy szerethessük tellyes sziből azt, ki minket ilyen igen szeretett. Engedgyed, hogy hallyon-meg jobban-jobban mi bennünk a' bűn, annak ereje által, kinek halálát hirdettjük miglen el-jő. Tselekedgyed Uram ezt-is, hogy az ő teste, legyen minékünk az örök életre-való eledelünk, az ő vére idvősséges italul a' mi lelkeinknek, hogy az ő halála által, az ő élete mi belénk szálljon, és mind örökké éllünk ő benne és ő erette. Oh mélységes böltsesség, ki meg-ölted a' te marhaidat, töltöd a' te borodat, még a' te asztalodat is el-készítetted, mond-

vén

ván: Valaki tudatlan térjen ide, és valaki értelem-nélkül vagy, jövetek-el éllyetek az én étkemmel, és igyatok a' borbán mellyet töltök: Imé én magamat azoknak számok között lenni ísmérem, kik tudatlanok a' te tekinteted előtt, és a' kiknek nintsen értelmek. Ihon a' te választott hivednek seregébéd adom magamat, adgy énnékem a' te kenyeredből, és itas a' te borodból mellyet töltöttél; hogy életnek hatalma lévén én bennem uralkodgyék és ennek-utánna soha a' gonolzra ne hanyatol-lyam, mellyet ennek-előtte hoszfű ideig tselekedtem, de az jóban napról napra éppüllyek, miglen engemet megszabadítasz ez halálnak testéből, és ne találtafsék én bennem semmi egyéb indulat, hanem tsák a' mely te töltöd származik, és a' mely te benned végeződik. Oh meg-szentelő szent Lélek, jövel, tisztíts-meg az én szájamat és az én szívemet ebrezd-fel az én lelkemet, és készíts én bennem szállást amaz örökké-való nagy Királynak, hogy a' te bennem lakásod által le-
gyek

gyek ő néki szent Temploma, a' mely
tetsék és a' melyben lakozzék, mind ő.
rökkön örökké, Amen.

*Könyörgés, melyben előnkben terjesz-
tetik minémű igyekezettel kelletik já-
rulnunk sz. Sacramentomnak*

el-vételére.

Járulok te hozzád és a' te szent aszta-
lodhoz oh én Idvezítő Uram Jesus
Christus, le-nyomattatván az én szám-
lálhatatlan bűneimnek súlyos terhetül,
kinek rajtam el-mérgesedett sebei bé-
hatottak szintén az én lelkemre: Gyö-
gyíts-meg annak-okaért oh én lelkem-
nek hűséges váltsága a' te szentséges va-
tsorádnak idvősséges orvosságával.

Járulok te hozzád oh Ur Jesus, és a' te
szentséges Sacramentomodhoz, tel-
lyes lévén erőtlenségekkel és lelki szűk-
ségektől szorongatatván Imé elődben
vázem az én minden jóságos tseleke-
detek nélkül való lelkemet, ki rakva
minden vétkekkel, ki a' te fualkodás-
nak ragadó mételetül el-foglaltatott
és minden halálos fekélyekkel meg-ve-
ret-

rettetett, ki meg-vetvén ez jelen-való
igaz orvosságot, meg-hidegedett a' te
szerelmedben, és tunyává lőtt minden
jó dolgoknak el-követésében. Te azért
Uram Isten ki élet vagy, és életnek kút
feje táplály engemet és az én lelkemet
újíts-meg kegyelmessen.

Járulok te hozzád oh Ur Jesus, és
a' te szent haláloznak vég-vatsorájára,
bánkodván és szomorú poenitentiát
tartván az én bűneimről, ki immár en-
nek-utánna a' te szent testednek és vé-
rednek hozzám vétele után el-rendel-
tem az én életemet meg-jobbitani, az
én indulatimnak fajtalanágait és a' test-
nek gonosz kívánságait meg-fosztani,
a' harag-tartást el-távoztatni, és a' te
szent parantsolatidat, tehetségem sze-
rint, meg-örizni, és a' te Atyai jó kedve-
det soha meg nem bántani, de sőt min-
denben a' te szent akarotodnak enge-
delmes lévén, a' te ditsiretedet és szent
nevedet hirdetni és fel-magasztalni. Te
annakokaért oh én Idvezítőm, ez jóra
való szándékomban amaz igaz mennyei
kenyérrel engemet erőssíts-meg és tegy-
álhatatossá.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' te szent testednek és szent vérednek igaz hitemnek általa hozzám vételére, ki a' magas keresztfának oltárán a' mi bűneinkért meg-tőredeztetett és meg-szaggattatott és sokaknak idvőségére büfégeffen ki-öntetett. Ez hitben azért oh én Idvezitőm a' te szent Lelked által erőflits és mind végiglen tarts-meg, és kérlek hogy e' te szent Testednek és szent Vérednek drága eledelével az én éhező és szomjuhozó lelkemet táplályad és legelteffed az örök életre.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' mint minékünk meg-parantsoltad, meg-emlekezem a' te keserves kinszenvedéfedről és szentséges halálodról, mely által a' mi váltságunknak nehéz munkáját véghez vitted. Oh én Idvezitőm e' te szent szeretetednek drágalátoszálóga által tselekedgyed, hogy a' te jó-téteményedről soha el ne felekezhessem.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' te lelki ajándékidnak gazdag kintséhez én szegény úton-járo, minden úti költségtől

segtől meg-fosztatot és kinek bujdosási meg-hoszabbittattnak e' siralom völgyében, miglen ama' mennyei hazájában érkezik. Te annakokáért oh én Idvezitőm, e' te lelki ajándékidnak gazdag kintséből tégy részténnekem, mely által mint drága úti költség által tápláltatván, ez én idvőségemnek után el ne fogyatkozzam.

Járulok te hozzád oh Ur Jესus, és a' te szentseges titkaidnak hozzám vételére és meg-emlekezem minden jó téteményidről, és azokért tellyes szívemből-való hálákat adok tenéked, imé Uram a' te szent parantsolatod szerint kívánok edgyesülni a' te szent testeddel és szent véreddel. Kérlek annakokáért tégedet nagy alázatosan hogy ne részesüllyek tsak a' külső jegyekkel de belső-keppen-is a' te Idvezítő kegyelmeddel és Isteni erőddel szűly újjá a' lelki dolgokban. Hogy ekképpen az örök életnek némi-némű izit szívemben viselhessem, és amaz örök idvőségnek drága zálogával meg-erősíteffem. Mellyet tselekedgyél oh én lelkem-

kemnek igaz váltsága a' te szerelmedből. Amen.

Az Ur Vatsorájának idején a' Léleknek ab tatosságra való felserkentése.

Honnan vagyon én hozzám ilyen nagy irgalomság, hogy az Angyaloknak Ura, és a' menyországnak Királya én hozzám méltóztassék jöni? Oh kegyelmes Atyám, oh én édes Istenem, és minden drágalatos kintsem, kinek nem elég lón, hogy engemet a' te magad hasonlatosságára teremtenél, és szent véreddel meg-váltanál, de akartál effelett én hozzám jöni, és én bennem nyugodni: akartál Uram engemet te magadhoz formálni és te veled edgyé tenni. Honnét vadnak mind ezek én hozzám oh én Uram és én Istenem? Avagy talám az én jó tselekedetim érdemlették? Avagy szükölködöl-e te az én javaim nélkül? Semmiképpen nem Uram, de egyedül a' te jó vóltod és irgalomságod inditottan fel tégedet, hogy te inkább gyönyörködgyél én velem

lem lakni, hogy sem mint én te veled. En te hozzád megyek, mert szükölködöm a' te segedelmed nélkül: Te én hozzám jössz, mert jó és igen kedvelmes vagy én tégedet kívánlak, mert nyavalyás és szükölködő vagyok: Te keresz engemet, mert irgalmas vagy: En te hozzád, mert jó-téteményeket várok te tőled: Te én hozzám, mert kész vagy és igen hajlandó az adásra: Te mert készeb vagy az adásra, hogy sem mint én az el-fogásra: Annak-okaért oh Uram te sokkal inkább gyönyörködöl én velem lakni, hogy nem mint én te veled, a' mint tennen magad szólottál mondván: Az én gyönyörűségem az embereknek fiaival nagyon.

Az Urnak asztalához közelgető embernek könyörgése.

EL-hízem és vallást tészek oh én Idvezítő Chrístusom, hogy te vagy az élő Istennek szent Fia; annak-felette azt is el-hízem hogy a' mellyet mostan hozzám vészek a' te szent tested és drágalatos véred. Légy kegyelmes és könyö-

nyörűly-meg én rajtam oh én Uram és én Istenem. Kérlek Uram hogy nélegyen e' szent Vatsora énnékem ítéltetre, de meg-tisztításomra és meg-szentelésemre, az én lelkemnek gyógyulásáára és örök idvőtségére. Enged meg ezeket oh én Idvezítőm, ki élsz és uralkodol szent Atyáddal és szent Lelkeddal edgy bizony Isteniségben mind örökkön örökké, Amen.

Továbbá mondgyad.

OH Uram, mi kegyelmes Istenünk, örök életnek drága kenyere, és ez egész világnak élete, vétkeztem az ég ellen és te ellened és nem vagyok méltó hogy részesüljek a' te Isteni kegyelmednek titkos dolgaiban, de te könyörülő Isten, tégy méltóvá engemet a' te jó-vóltodból, hogy kárhoztatás nélkül részes legyek a' te szent testedben és drágalátos véredben, az én büncimnek botsánattyára.

Az Ur

Az Ur Vatsorája után-való Könyörgések és Hála-adások.

I.

Könyörgés és Hála adás.

HAlákat adok tenéked szentséges Atyám örök mindenható Isten, ki engemet méltatlan bűnös szolgádat, minden én érdemem kívül, tsak a' te irgalmasból méltóztattál meg-elégíteni a' te Fiadnak a' mi Urunk Jesus Christusnak drágalátos testével és vérével. Eskérlek tégedet, hogy e' szent Vatsorával való élesem, ne légyen énnékem az én büntetésemre, de sőt idvősséges áldozat azoknak botsánattyára: Légyen az én hitemnek fegyverre és az jó akaratnak paise: légyen az én vétkeimnek tisztítója, a' gonosz kívánságnak és bujaságnak ki-gyomlálója, a' szeretetnek békeséges türetné, alázatosságnak és engedelmeiségnak öreg-bitője: az én életemnek minden ő látható és láthatatlan ellenségi ellen erős oltalmazója, és az én testi és lelki indulatimnak tökéletes igazgatója. Hogy ez által te hozzád egy örök Istenhez ragasz-

R

gasz-

gafzkodhassam, és az én utolsó orámat
bóldogúl el-végezheffem. Kérlek U-
ram ennek-felette tégedet, hogy en-
gemet szegény bűnöst ama' ki-mond-
hatatlan lakodalomban méltóztassál
bé-vinni, holott a' te szent Fiaddal és
szent lelkeddel, a' te szentidnek örök
világosság vagy, tellyes meg-elégítés,
örökké-való öröm, tőkélletes gyönyö-
rűség és boldogság az Ur Jesus Christus
által, Amen.

II.

Könyörgés és Hála-adás.

HAlákat adok a' te Isteni felséged-
nek oh! dvezítő Uram Jesus Chri-
stus, Királyoknak ditsősséges Királlya,
és minden Uraknak nagy hatalmú U-
ra, ki az én bűncimnek inségében el-
cpedett lelkemet a' te szent testeddel és
drágalátos véreddel gyönyörűségesen
meg-újítottad. Kérlek tégedet, hogy
valami én bennem nem jó, és valami
a' te szentséges akaratoddal ellenke-
zik, azok e' szent Vatsorával való ed-
gyesülésém által én belőlem ki taszít-
tassanak: hogy az én szívem a' Sz. Lé-
lek-

leknek méltó hajléka leheffen. Mit ad-
gyak tenéked Uram ez velem közlött
drágalátos jó-téteményedért? Kezed-
ben Uram szívem, markodban Uram
lelkem, valami a' te Sz. akaratod, mind
az légyen örökké én bennem. Maradgy
meg tehát velem oh én szeretetemnek
drága kintse, mert majd el-múlik az
világosság, mellyet követ a' setétség:
halálnak keferűsége, kifirteteknek bán-
tása nem tudom Uram mire megyek-
ki e' szent Templomból, az én ellensé-
gemnek dühűsége rajtam, minden
álnak fegyverét ellenem készíti, félek és
oly igen rettegek, hogy az én elébbi se-
beimet, mellyeket e' szent Sacramen-
tomnak hozzám vétele által bé-kötöz-
tél ísmét meg ne újítsa rajtam. De nem
borsátlak-el Uram addig miglen en-
gemet meg nem áldasz, miglen új ne-
vet nem adtz énnékem, hogy az én el-
lenségim tőlem tellyefséggel el-távo-
zanak, hogy én mind örökké tiéd le-
gyek, te-is enyim légy, Amen.

III.

Könyörgés és Hála-adás.

OH én lelkemnek kegyes meg-váltoja UR JESUS Christus, az én szívemnek belső indulatiból adok tenéked nagy hálákat, hogy engemet gyarló bűnöst, az én álnokságimnak rűtségiből meg-tisztítottál, melynek bizonyoságira imé mostan a' te tulajdon szent testteddel és szent véreddel legeltetél, hogy ez által a' te irgalmasságodnak karjaival meg-ölelvén, a' te Sz. Atyádnak engemet tisztán és minden maculánélkül bémutas és eleiben állás. Kérlek Uram tégedet tellyes szivemből és minden erőmből, hogy a' te vélem közlött jó-téteményed közlött, adgyad azt-is, és kegyelmedből engedgyed, hogy a' szent Léleknek bennem munkálkodó ereje által, a' te ki beszélhetetlen jó-vóltodrúl és irgalmasságodrúl soha el ne felekezhessem, de nagy hálá-adással tisztelvén, tégedet egész életemnek napjaiban ditsirhesselek és örökké ditsőithesselek.

Továbbá Uram a' te szent Lelked által

tal azt-is vidd végben én bennem, hogy az én felebarátomnak minden én ellem-váló tselekedetit örömeft botsáthassam-meg a' miképpen te-is minden én fok bűneimet meg-botsátád, sőt ugyan tellyességgel el-törled, soha azokrúl meg nem emlekezvén. Adgyad és Idvezitöm, hogy az én felebarátomat tiszta szível szerethessem, és ő néki mindenben az én keresztyéni tisztetem szerint szolgálhassak, a' miképpen Uram te-is tselekedtél én velem, fokkal fellyeb, hogy nem mint elmém-mel meg-tudnám beszélleni. Mellyért te oh nagykegyelmű Isten, mi tőlünk felmagasztaltsáds, ditsőitessél és örökké áldassál: szent Atyáddal és szent Lelkoddal egyetemben, Amen.

IV.

Igen szép és jeles hála-adó Könyörgés az Istennek velünk közlött szánálhatatlan fok jó-téteményejért, mellyes minden keresztyén ember mindenkoron, de kiváltekippen az Ur Vatsorája után nagy ábítatósággal mondhat.

ORök mindenható Isten, egyedül
tsak te vagy az én életem, te vagy
minden én drágalatos javam, te vagy
minden én tökéletes fő boldogságom.
En penig a' földnek pora és nyavalyás
ferge lévén: Imé a' te ditsőffeges tekin-
teted előtt állok, fel-indúlt szívem tége-
det ditsírni és tenéked hálákat adni.

Mert te engemet a' te nagy szerel-
medből és ingyen-való jó-vóltodból,
a' te magad képere és hasonlatosságára
teremtettél. Te én érettem az én
hasznomra és énnékem-való szolgálata-
ra fok különb-külömb-féle állatokat
teremtettél; te engemet az én életem-
nek kezdetitül fogva, mind ez oráiglan
testemben és lelkemben tartottál, táp-
láltál: Te engemet számlálhatatlan fok
lelki és testi veszedelmektől, meg-öriz-
tél és meg-szabadítottál: Te engemet
veszett bűnöst, álnokságnak undok sá-
rában fetrengőt, téged boszszúságra
ingerlőt és mind e' világnak botránko-
zást szerzőt, hoszfűzű ideiglen-való tú-
résed által ennyi fok éltendeiglen
kegyelmessen el-szenvedtél, és enge-
met

met a' kárhozatra mellyet az én gonof-
ságimért ennyihány ezerszer meg-ér-
demlettem volna nem tásztítottál, de
az idvőtségnek útára, melyre jól-lehet
fok-féle oktatásiddal intettél és hozni
akartál, kiket én tsak fiktetségrevettem,
mind addig miglen végezetre az én
iszonyú gonofságimat a' te kegyelmef-
segéd meg-győzvéni imé immár ez id-
vősséges életnek követésére térítettél.
Továbbá hogy te veleđ az örökké-va-
ló boldogságban örvendeznék, a' te
szelelmes Fiadet e' világra botsá-tad,
kit rettenetes fájdalmaakra, büntetések-
re, gyalázatokra, a' keresztnék keserves
kinnyára, és a' szomorú halálra adtál én
érettem. Ihon azért oh te szelid ter-
mészetű Bárány Ur Jესus Christus, élő
Istennek edgyetlen-edgy Fia, te read-
függesztém elmémnek gondolatit: é-
dessséges meg-váltó Jესusom, kegyes és
nagy könyörületességu Christusom,
mit adgyak tenéked mint azokért, a'
mellyeket tselekedtél én érettem.

Imádlak, ditsírlék, áldlak és fel-ma-
gasztallak tégedet, a' te meg-testesülé-

sedért, szenvedésedért és keferű halálodért, a' te munkáidért és fáradságidért, a' te nyughatatlanságidért és nyomorúságidért, minden-féle háborgatásidért, büntettetésidért és fájdalomért, sebeidért, könyhullatásidért és fohászzkodásidért, bosszúság, szenvedésedért, gyaláztatásidért, és érettem vér tsepekkel-való veritékezésedért. Es leg-kiváltképpen a' te nagy buzgó szerelmedért, hogy tennen magadat minékünk lelki eledelül adtad ez szent Vatsorában. Mind ezekért szerelmes Jesumom, tennen magadat víszem elődben, tudni-illik a' te érdemedet, Isteni erődet, hálá-adásodat, kin-szenvedésedet és halálotat: Elődben víszem effelett és el-jedzem tenéked én magamat, a' te jó tettzésed szerint, mely által tselekedgyél úgy én velem, hogy minden te ellened-való engedetlenséget ki szaggatván én belőlem, egyedül tsak a' te kedves és szentséges akaratod légyen mindenkoron én bennem, én felőlem, és én általam mindenekben.

Kilen-

Kilentzedik Elmélkedés,
Melyben e' világi nyomorúságokat, kereszteket és üldözéseket szenvedő embereknek igen szép vigasztaló könyörgési foglaltatnak-bé.

Hogy ez életben nem kell el-tsüggednünk a' kereszti-víselésekben és nyomorúság szenvedésekben.

OH én lelkem, ha minden nap kegyetlen gyötrelmeket szükség volna minékünk víselnünk: és ha a' gehennának fanyarú kínnyát hoszszú ideiglen kellene fel-vennünk, hogy a' Christust az ő ditsőségében meg-láthatnók, és az ő szenteknek társaságokban örvendezhetnünk: vallyon s' nem méltó volna-e szenvedni, hogy ilyen nagy jóban és ilyen nagy ditsőségben részesekké tétettetnénk? Annak-okáért intselkedgyenék ám bár az ördögök, készítsék az ő kirtsiteteket, fanyargassák éhséggel a' mi

testeinket, munkáinkat súlyosítsák, életünket vigyázással és nyughatatlanságokkal szaggassák. Am bátor kiáltson én ellenem amaz, ingereljen engemet ez avagyamaz, az hidegség lenyomjon, a' lelki ísméret zúgolodgyék, az hévség fonnyasztson, a' fájdalom fejemet, izivemet és minden belső részeit meggyőtorje, ábrázatom el-hirvadjon, és mind egész testemet el-fogja a' betegség, a' bánatnak miatta el-fogyatkozék az én életem, és a' fohászok dalokban az én elszendeimnek számai: mind-azonáltal el-híszem hogy az én Uram Jesus Christusomnál el-készítetett énnékem az én tökéletes és örökké meg-maradandó nyugodalmam: az napon tudni-illik, mellyen nagy örvendezéssel bé-megyek az én Uramnak örömében.

Oh én lelkem, minémű nagy ditsósság leszen ott, és minémű nagy örömr indittatunk, holott a' mi ortalánk mint a' tündöklő nap akképpen fénlének, midőn az Ur nekünk az ő szent Országában bé-vitetteknek az ő mennyek

aján-

ajándékinak drágalatos kintseit osztogatya: a' mi erőtlen testeinket megditsóiti és magához hasonlatossá teszi. Akkoron minékünk e' földiekért, mennyekiekért ad: az el-múlándókért és veszendőkért, örökké-valókat: a' kitsinyekért, nagyokat.

Oh én lelkem, minémű nagy leszen a' mi méltóságos ditsósságunk, mikor az Ur az ő szenteit Szent Attyának bé-ajánlja, ez mi a' mennyeknek Országát véghetetlen örökségül el-foglalljuk holott az Isten leszen minden mindekben: Oh minémű nagy örömoket és minémű nagy örvenderes vigasgot kostolunk-meg. Mert rendel íze mléllyük az Istennek szenteit, és vélek edgyütt társalkodunk? Mi-is szentek lévén. Szinről-szinre láttyuk az Istent, és mindenkoron mellette leszünek. Engedgye az Ur, hogy e' nagy ditsósságot mindenkoron elménkben forgathassuk, és tellyes szível erre áhitozhassunk, és mennél hamarébb ezt el-vehessük, Amen.

*A' mi szomorú állapotinkban, erősség-
nek és békeséges sürésnek Isten-*

181. való kérése.

A' Mi nyomorult életünk e' világban tsak bujdosás, és szám-kivetésből a' mi hazánkban, tudni-illik, minden mi nyomoruságinkból, ama' tökéletes boldogságra. Ne késleltessen azért meg minket az útnak tettetes édesége és rövid gyönyörűsége, hogy te hozzád Uram igen nagy gyorsasággal siethessünk fergengetz édes Atyám minket naponként a' te ősztonóddal, érdeklepsz és fertegetsz tövissel, hogy nagyobb igyekezettel kívánhassuk a' nyugodalmat és a' mi útunknak végét. A' mellyek ezek: betegségek, könyhullatások, keserves siralmak, szomorú gyászok, megeméltető bánatok és minden ezekhez hasonló szenvedések, mellyek olyanok mint ama' farkantyuk, kikkel a' reft és tunya lovak avagy számarok izgattatnak, hogy az úton imitt-amott ne akadozzanak. Felejtse-d-el Uram mi velünk ez utat, és korosként juttasd el-fűnkben a' mi hazánkat, hogy ha a'
mi

mi nyomoruságinkat öregbited és súlyosítod, erőt is adgy az el szenvedésre, hogy valamiképpen a' te reánk mért ostorodnak terhe alatt, földre le ne romoljunk, de erőssék lévén, te reád mind untalan figyelmezzünk és sziveinket hozzád emelhefsük. Továbbá mindenek te hatalmadban vadnak Uram, tselekedgyél mindeneket az te meg-vizsgálhatatlan tanátsod szerint, valamint tenéked tetszik, tsak hogy ne engedgyed hogy tenéked ellenségeddé tetettefsem, Amen.

*Nyomoruságinkban való
könyörgés.*

OH Uram JESUS Christus, e' világ-nak meg-váltója, és minden nyomorultaknak edgyetlen egy vigasztalója, ki ellenek állasz a' kevélyeknek és az alázatosoknak adod a' te kegyelmedet, és ki a' te hozzád folyamodottakat nem engeded hogy vigasztalás nélkül maradgyanak. Hálákat adok tenéked, hogy engemet e' kereszt-viselés és nyomoruság által ilyen Atyaiképpen látogatz,

gatz és a' te Atyai veszfzöddel sujtolsz.
 Tudom és el hiszem Uram, hogy valamellyeketa' te hivedre botosátsz, mind azokat a' te Isteni böltseséged szerint jól és illendőképpen el-rendelted. Kérlek annakokáért, hogy az én hitemet és békefegyest türesemet nevellyed bennem. Tselekedgyed hogy az én akaratom edgyezzen a' te akaratoddal, és valamellyeket a' te Atyai indulatodból én reám mérsz, igyenes elmével fel vehessem és nagy hálá adással el-viselhessem, melly allat életemet meg-jobbíthassam. Gyámolits-meg engemet oh én Idvezítő Uram Jesus Christus, edgyetlen-egy segedelmem, őrizz-meg és védelmezz engemet, tselekedgyél a' te mennyei akaratod szerint én velem, hogy az én szenvedésem tenéked tisztelatedre, énnékem pedig idvőségemre szolgállyon, Amen.

*Más könyörgés embernek
 kísértetiben.*

OH kegyelmes Atyám, ki a' sziveknek belső rejtekét jól látod, és

mill-

mindeneknek titkos szándékát nyilván érted. Te tudod Uram minémű nagy örömeft vinném te elődben tisztán és a' bűnnek minden fertelme nélkül az én lelkemet, ha lehetséges volna. Mostan peniglen meg-rakodtak az én lelkemnek mindennemű undok rejtekai fok tisztátalan és ártalmas kísértetekkel.

Mindazonáltal ugyan ezent viszem te elődben a' te örökké-való ditsőségedre. Ha penig jobbat vihetnék bizonyára jobbat vinnék. Annakokáért alázatosan esedezem és töredelmes szível kértek tégedet, hogy tisztíts-meg az én lelkemet a' te drágalatos véreddel minden gonofságtól és szomorú kísértetektől, hogy a' te Isteni illéseddal be-töltvén, tenéked kedvedben lehessen most és mind örökké, Amen.

M A S.

KEgyes és nagy könyörületességű Uram Jesus Christus, én szegény meg-utáltatott, nyomorúlt és szűkölködő, ihon a' te irgalmaságidnak lábai eleiben le-borultam. Imé az én lelkemnek sebeit és az ördög kísérteteknek

raj-

rajtam el-mérgesült tsapáfit, melyeket
 a' bűnnek tselekedeti által nyertem,
 a' te irgalmaságodnak szemei eleiben
 a' meg-gyógyításra ki-terjelztem. Oh
 nagy kegyelmű Uram János könyörűly
 meg az én erőtlén voltomon, az én
 fogságomon és az én szorongattatá-
 somon, kik által az én szegény bűnös
 lelkem a' földiekhez köttetik és szá-
 talan kívánságokra vonattatik. Sze-
 relmes Jánosom, ama' te szereteted által
 kérlek tégedet, mellyel magadat a' bű-
 nösöknek kezében engedted a' kötő-
 zésre és a' meg-feszítésre, és a' mely té-
 gedet három orakig, inkább hogy sem
 mint a' te kezeiden és lábaidon által-
 verettetett szegek a' kereszt-fán függve
 tartott. Kérlek tégedet, oldozd-meg
 az én fogságomnak kemény igáját, és
 minden vétkektől, kívánságoktól és
 gonosz indulatoktól szabadíts-meg
 engemet. Az én ellenségemnek előm-
 ben hánt leselkedéfitől és minden pro-
 báltúl ments-meg engemet. Olts-meg
 én bennem fottig minden te kivüled-
 való szerelmét, minden rendeletlen
 haj-

hajlandóságát, szenvedéseket és indú-
 latokat, minden e' világi kívánságok-
 nak, kevélységre, haragra, gyűlölségre,
 és héjában-való ditsóségre ingerlő
 taplóját. Mert egyedül tsak te vagy U-
 ram az, ki engemet ezektől meg-sza-
 badítasz. Edelséges János, tölts-be en-
 gemet a' te kegyelmeddel, és tarts en-
 gemet a' te tökéletes szeretetteddel
 minden jóságos dolgokban, hogy tá-
 voztathassam-el a' bűnre-való alkal-
 matosságot, a' kifirteteket győzhefsem-
 meg diadalmasson, testemet vethessem
 lelkemnek birodalma alá a' Sátánnak
 intselkedéfinek és ostromlásinak álha-
 sak ellene, és semmi bűnökben ne győ-
 nyörködhefsem de a' te tiszteteledet és
 ditsóségedet gerjedező kívánsággal
 szomjuhozhaslam, és én magamat ép-
 pen a' te jó tetszésed szerint rendelhef-
 sem, Amen.

*Könyörgés, midőn a' gonosz emberek a'
 te biredet gyalázatban keverni, és
 bősületedet a' földre tsepűlni
 igyekeznek.*

ŐRök mindenható Ua Isten, ki igaz vizsgálója vagy a' szíveknek, imé a' Sátán, mint Szent Péter által minket meg-intettél, utánnunk leleszkedik, keresvén a' kit bé-nyelhesse, a' kit pedig az ő tulajdon ördögi intselkedésével meg nem kerülhet, és mindennemű hitetlenségben, gonofságban és békétlenségben hanyat homlok nem tálzithat, ez illetént az ő mások által való munkájával fogja környül, tudni illik, hamis és hazug nyelvekkel, mellyekkel mint ő választott eszközzel és elkészített szerfzámival tselekeszik, ugy el-annyira bizonyára hogy a' ki hűséges barátik között itilné magát lakozni, ama' mérges viperáknak mardosó fogai között tapaszttatik. Holotpeniglen a' tisztta és fegyhetetlen élet, és az jó hír név csak egyedül a' te irtalmasságodnak kút-fejétül származzék és áradgyon mi reánk. Engedgyen énnékem, oh meg-fonolhatatlan igazságu Isten, hogy tiszttségesse, kegyesse, szentül és tisztán élven, a' te Isteni dicsősséges tekinteted előtt legyenek fegy-

hetet-

hetetlen és az én felebarátomnak jó példa-adó. Szabadíts-meg oh Uram az én lelkemet ez illetén patvarkodóknak és ragalmazóknak kezekből. Zárd bé ezeknek méreggel meg-rakodott szájokat, essenek minnyájan az önnön vermekben, mellyet nekem ástak. Akadgyanak az ő tulajdon leleszkedő hálójokban, az ő fegyverek légyen nekik fel-kotzolásokra magok fejére vésék a' tört, és ditsirem a' te nevedet egész életemnek minden napjaiban. Mert soha nem léfzek feledékeny Uram a' te nagy kegyelmességedről, mely által engemet az én életemet keresőknek és gyalázóknak rám tátott torkokból meg-szabadítasz és az én ártatlanságomat nyilván valóvá téfzed.

Ha pedig így tettik oh én Istenem tenéked, hogy ez illetén sebheto éles nyelvek által próbáltassam és gyakoroltassam a' kegyes életnek követésében: adgyad tehát Uram énnékem a' te kegyelmedet, hogy minden boszszú szenvedést és álnak patvarkodást békével túrvén az jóban mind végiglen meg-

meg maradhaffak. Mellyet tselekedgyél én velem az Ur Jesus Christus által, ki ez életben sokkal több bocszszúval és szidalommal illettetet, mostan penig te veled él és uralkodik örökké-való ditsőtségben és egyenlő tisztettségben, Amen.

Az mi ellenséginkért, avagy azokért, kik minékünk gonosz-

akaróink.

MEg-parantsoltad minékünk, kegyelmes Atyánk, hogy tenéked könyöröggünk azokért, a' kik nekünk nem csak gonosz kívánnak, de egyfzer s' mind tehetségek szerint gonoszsza- is fizetnek, melyre nem csak intésseddel, de sőt ugyan tselekedetiddel is példát hadtál minékünk. Könyöröggünk annakokáért tenéked, hogy adgyad minékünk a' szelidségnek lelkét, melly által a' mi ellenséginknek ellenünk közförült szándékát, szidalmít és kegyetlen fenyegetéfit békével türhefsük, a' mint te-is Uram tselekedtél és tselekez- is naponként. Ne forogjon a' mi tsele-

tselekedetinkben bocszszúság, sem nyelvünkön bocszszú-állás, ne tsak azt kívánnjuk szívünkben, hogy rajtok bocszszút ne tegyünk, de effelet még segit- seggel-is legyünk nekik, mint tőlünk lehet, érettek könyörögjünk, nekik jót kívánnunk, hogy tudni-illik, hozd Uram őket észekre, és közöld ő vélek a' te irgalmatat, és a' mellyeket tudtz nekik lenni hasznosoknak, hogy legyünk igazán te fraid, ki esőt adtz az igazakra és a' gonoszokra, és ki szent Atyádnak könyörgöttél a' kereszt-fán a' téged meg fészitőkért. Ne vesze- del Uram őket, az ő mi hozzánk-való gyűlölségekért, de sőt inkább tarts-meg a' mi kérésünkért, az ő meg jobbúlá- fokát kívánnjuk Uram, nem vesze- delmeket.

Tselekedgyed hogy itt egymáshoz való szeretetben élvén, kezdgyünk egy akarattal menni az útra, mely vízen az örök életre, holott ofztán vég-nélkül élhefsünk a' te szent szeretettedben, Amen.

Könyör-

*Könyörgés a' hirtelen jövő és rettentő
veszedelemnek idején.*

NE kéffel de fies én Istenem az én
segedelmemre, erőssíts-meg oh én
Idvőségem, a' nevednek ditsőségé-
jért. Uram szabadíts-meg engemet, és
légy kegyelmes minden bűnömnek.

Meddig felejtetz-el oh Uram enge-
met, és meddig rejtet-el a' te ortalátat
én tőlem.

En meg-'za' aditálomnak Istene, te-
kints-meg az én nyomorúságomat, és
lásd-meg inségemet, melyeket szenved-
dek ellenségimtől, végy-ki az halálnak
kapuiból.

Ne vész-el engemet az én vénségem-
nek idején, ne utáld-meg Uram az én
vénségemet: mikor el-fogy az én erőm,
ne hadgy-el engemet.

Az én vénségemig és az én meg-ő-
szülésemig én Istenem ne hadgy-el en-
gemet.

Hogy hirdeffem a' te hatalmadat
ez nemzetségnek, és a' te igaságodat
minden népeknek: mert nagyságos
dolgokat tselekedtél én velem: Uram,
kitsoda te hozzád hasonló.

Kely-fel Uram, és szégyenüllyenek
meg a' te ellenségid, ne vegyen erőt az
ember hogy örvendezzünk a' te erőd-
ben és énekellyünk a' te nevednek
mind örökké, Amen.

*E' világtól meg-vettetett és el-hagya-
tott ember, miképpen ajánlja önmón
magát Istennek kezében.*

URam, én mennyei szentséges At-
tyám, tenéked most és örökké
minden teremtettt állatidtól légyen ál-
dás, ditsiret és tisztetés, mert a' te aka-
tatodból löttének és léfznek mindenek,
örvendgyen te benned a' te szolgád,
nem ő magában, sem pedig másban va-
lakiben, mert csak te vagy Uram a' tö-
kéletes öröm, te vagy az én reménsé-
gem, az én ékelségem és az én vigasá-
gom. Imé mostan Uram magamnak
hagyattattam az én szomorúságimban,
nem tudom kihez hajtsam és hová fog-
jam fejemet, hanem csak te hozzád én
Uram és édes Istenem. Szerelmes A-
tyám, ihon mostan körül vettének
engemet minden felől a' szorongatá-
fok,

fok, és most vagy on ama' nyomorúságnak orája, melyet te örök időktől fogva meg-láttál, hogy egy kevés ideig próbáltalsék meg a' te szolgád kívül, élyen pedig tenéked belől, edgy kistiny ideig semmire bősültetsék az emberektől és gyalázattal illetetsék e' földön, de fel-magasztaltalsék te nálad örökké az egekben. Szentséges Atyám te rendelted így és ezért lőttének ekképpen. Mert a' te tanátsod és gondviselésed nélkül semmi nem léfzen e' földön.

Mert imé Uram ez a' te kegyelmed a' te választottidhoz, hogy mindenkor fok nyomorúságokkal látogattassanak, mindenektől meg-utáltassanak és gyalázattal illettefzenek: a' gonosz istentelenek pedig ellenben nagy méltóságra fel-emeltetszenek, gyönyörűségben éltefzenek, hogy az ő kevély székekből hirtelen nagyob veszedelemmel nyakra főre le-taszíttassanak. Nem nyitom meg Uram az én szájamat, mert te tselekedtetél én velem ekképpen, jól töttél édes Atyám én velem, hogy meg-aláz-

tál

tál engemet, hogy meg-tanulnám a' te idővözítéset, és az én bizodalmasomat nem egyébbe, hanem csak te benned helyheztetném.

Ihon a' te kezeidben vagyok Uram a' te atyáiképpen dorgáló veszfzód alá hajtom én magamat, fujtollyad az én hátamat és nyakamat, hogy hajtsam a' te szent akaratra az én egyenetlen erköltsömet. Mert fokkal jobb itt szenvedni, hogy nem mint a' jövődő életben. Te tudod Uram mitsoda és miképpen légyen énnékem idővösségefseb. Mit törölnél el Uram a' mi szemeinkről az egekben, ha könyveket nem hulatnánk az életben? Az emberek gyakorta a' dolognak külső színéről téfzenek ítéletet, de meg-tsalatkoznak, te pedig a' szíveknek vigasztalója vagy.

Mostan pedig oh Uram Isten, nagy nyomorúságra jutottam, és az én fizívennek nintszen nyúgodalma, de azért jutottam e' világ tsufságának háborújra, hogy te én általam ditsöittetsél földön ezekből te töled meg-szabadítottam, a' miképpen fokszor meg-szabadítta.

S

dittattam te töled a' halálnak kapuiból.
Mert néha azok által munkálkodod a'
mi meg-tartáfunkat, mellyek miné-
künk ellenkezőknek láttzanak. Ekkép-
pen magasztalád Josophet nagy ditsőf-
sége az ő fok holtszű szenvedési után
kikkel az ő bátyjaiul illetetett. Illyen
fok kereszt-viselek által ment bé a' mi
Idvezítő Urunk Jesus Christus-is az ő
ditsőségekben, kinek ábrázattyához
minden idvezülendő hiveknek hason-
latosoknak kel lenni, ez életnek fok
nyomoruságának gyaláztatnak és erő-
szak tételinek viselésében. Illyen tsu-
dálatozzak Uram a' te dolgaid. Annak-
okáért bizom te benned, miképpen e-
leitül fogván: hogy e' fanyaruságból
engemet igen hamar időn ki-mentesz,
mely noha az embereknek szemek előtt
lehetetlennek lázik. Mert az emberek-
nél a' mi lehetetlen, lehetséges az Uram
te nálad. Ki él és uralkodik mind ő-
rökkön örökké, Amen.

A' ke-

*A' kereszt-szenvedések és nyomoru-
ságok alól meg-szabadult embernek
bála-adó könyörgése Istennek*

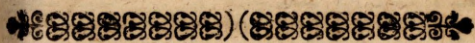
*méle közből vigasztal-
lásért.*

OH édes Istenem, miképpen adha-
tunk tenéked elégedendő hálákat
és a' te érdemed szerint, minémű ditsi-
retekkel magasztallyuk a' te szent ne-
vedet? hogy minket a' mi nyomorusá-
ginkban illyen nagy kegyelmessen vi-
gasztalj. Oh én Istenem te tudod az én
nyomoruságimat, te tudod az inség-
nek minémű fok háboró nyílaira vet-
tettem ki: Egy felől a' halandóság ret-
tetet, más felől a' bűnök háborgatnak
engemet: hol az utolsó ítéletnek napja
szorongat, hol pedig az én halálomnak
végső orája ijelzget engemet. Ki
mondhatatlan, mely igen gyötörjön
engemet, az Isten igazságának széki
előtt meg-jelenendő bűneimnek emle-
kezeti. Gyakorta indit félelemre en-
gemet, mitsoda halálnak nemével köl-
tözzem-ki e' világból.

De nékem ezekről gondolkodónak

mindenkor jelen vagy Uram a' te segedelmekkel és a' te meg-elevenítő vigasztalásoddal. Es az én panaszolkodó és kefervesen fohászokodó elmémet, felvized a' tefzent hegyedre, és a' te gyönyörűségednek drága illatú szerzőmokkal bővölködő kertében bé-vivén legeltetz engemet a' te igidnek zöldelő kies mezején, és itatz az én Idvezítőmnek kút-fejéből meritett élő-vizével. Afztalt készítez én előttem, kirül bé-töltöd az én szivemet vigasággal, és kirül nem e' földi de amaz örökkévaló vidámsággal élesztgettem. E' drágálatos eledelek által pedig meg-erősítettem, hogy ennek gyönyörűséges izi által, az én nyomoruság szívenvédfim én nálam feledékenységből megnyenyek, és e' földnek magafsága felett fel-emeltetem, hogy te benned igaz békeségből tsendessen nyúgodgyam, Amen.

Tizedik Elmélkedés,
Melyben a' Betegeknek és a' halál kinnyában lévő embereknek igen szép könyörgési és vigasztalási foglaltatnak-bé.

Miképpen kellyen embernek ez életnek nyomoruságos voltát meg gondolni, és az örök életnek örülni.

MItsoda kérlek e' világi élet! ez élet bizonyára nem élet, hanem tellyefféggel halál. Mert ez élet nyomoruságos, hamar elfutó, álhatatlan, tsalárd, szomorú bá-nattal terheltetett, és hirtelenséggel el-múlándó.

Oh nyavalyás élet, mely tsalárd vagy, mert mostan ékeffen virágzol: de imé nagy hirtelen meg-fonnyaszt. Veszelmekkel meg-rakodott élet, ki tellyes vagy balgatagsággal, bővölködől álnoksággal, oh nyomoruságos élet, ki mennél tovább még, annál közelebb járulsz

nulsz a' halálhoz, oh tsalárdságos élet, mennyi lesben hánt veszedelemnek tö-rivel bővölködöl, melyekben a' világ-nak fiait suportonként fogattatnak és végre az örök kárhozatnak torkában hullanak.

Bóldog az, ki a' teálnakúl forralt pra-ctikádat és tsalárd mesterségedet élvezben veszi, bóldogab, ki a' te láthatatlan gyönyörűségidet semmire börtüllis, de még ennél is bóldogab, ki a' te nyomorúságidtól és ravaságidtól meg menekedvén, az ő mennyei hazájában felment. Oh mely drágalátos igyekezett az, mely életnek bóldog ki-menetére igazgattatik: hasznossab minden aranynál, ezüstnél, és nagyobb nyereség minden e' világi keresetnél. Oh minémű nagy jó az halál azoknak, kik ez által bóldogul meg-halnak, mert az életre vitettetnek, minden betegségül megszabadittatnak, az éhségtől és szomjúságtól meg-menekednek. Oh halál! mely gyönyörűséges vagy az jóknak, de iszonyú és rettenetes a' gonoszoknak. Te meg-alázod és le-ved a' ke-

vélyeket, a' gazdagokat, a' hatalmasokat, de fel-emeled az alázatosokat, meg-elégited a' szűkölködőket örökké való elégséggel, és a' fősvényeket örökké való telhetetlenséggel gyötöröd. Te általad az hitetlenek a' büntetésre, az hűvek pedig ama' mennyei tsendess nyugalomra vitettetnek.

Könyörgés a' halálnak boldogságos órájának meg-nyeréséért.

Jövel oh kívánatos halál, de bóldog orával jöj-el, oh mely igen kívánom azt a' bóldog órát, melyen e' siratomnak völgyéből ki-költözöm. Oh boldogságos óra, mutasd-meg akkorou énnékem, kit szeret az én lelkem jelents meg-énnékem hol nyugszik az én Idvezítő Christusom. Sies gyorsasággal oh boldogságos óra, sies gyorsasággal és ne engedgy tovább gyötörödnöm ez nyomorúságoknak kinnyai alatt. Kely-fel Uram nyújts-ki a' te kezedet, és vony-bé te magadhoz engemet. Imé elérkezett az én időm, a' fel-kelefnék és téged követésnek drága ideje, hogy bé

vigy engemet az én Uramnak ágyas-házában, holott örvendgyek és örüllyek nagy vigasággal. Oh mely igen vigadok és örvendők ott, és az Úrnak nevét hirdetem. Melly kedves vagy oh halálnak boldogságos órája, ne késsél el-jöni, mert az én életemnek napjai el-fogytanak, és az én esztendeim mint az árnyék el-múltanak. Siesz hozzám én Istenem, hozd-el az én lelkemnek végét, és koftoltasd meg velem a' te örömödnök édes-séges fengéjét.

Tekints reám a' te kegyelmedből, és légy segítség-gel énnékem szabadíts meg engemet e' sok nyomorúságokból és minden én ellen-ségimnek kezéből. Szabadíts meg az én lelkemet az én nyomorúlt testemből és vidd oda, a' holott az én idvezítő Christusom dicső-ségeffen uralkodik. Oh vajha immár ily késő hoszfzára meg-engedtetnék énnékem bé-mennem az én szerelmes Jegyefemnek az Ur Jesusnak drágálátos kertében, hogy legeltettetném az ő kegyelmének idvösséges gyümölc-sével. Az én életemnek napjai, mint a' füst el-enyész-

enyésztenek az én testem el-aszot mint a' fű. Imé én Istenem, jelen vagyok az te én rajtam-való meg-könyörülésednek ideje, ne késsél annak-okáért oh Uram, siesz az én meg-szabadításomra: mert az én szívem el-bádgyat a' te hozzád-való szerelme miatt. Engedy Uram énnékem boldogságos ki-mene-telt ez életből, hogy követhessék azokat, mellyeket hiszek, és lássam az idvösséget, mellyet reménlek. Mert ez életben a' te ílméreted nem tökéletes, de akkoron téged oh Uram Isten meg-látunk a' te Isteni természeted szerint.

Jövel oh boldogságos óra, jövel oh én Istenem, nyisd-fel az én te hozzád siető lelkemnek az életnek kapuját, mellyet az én Uram Jesus Christus által igirtél énnékem meg-nyilatkozni, hogy nyugodgyam meg az örök béke-ségben és lakozzam ama' véghetetlen Sionban. Engedgyed Uram hogy vet-kezzem le az én nyomorúlt testemnek halándó ruháját, és öltözzem-fel a' te halhatatlan tiszteletednek, és az örök-ké való örömnök fényes ruháját. Oh

mely igen kívánczik az én lelkem az ő
szerelemes Jegyeséhez, el-hírvatt és el-
fonnyat a' szerelem miatt. Mert kerestem
ez életben, a' kit szeret az én lelkem
de nem leltem-meg őtet. Meg-találá-
nak engemet e' világnak fiai, kik érzik
az fájdalomnak kenyerét, és halálra se-
hetének engemet, meg-nyomorgatá-
nak engemet a' fetétségnak fejedelmi,
és meg-fosztván ruháimtúl, mezitelen
botsátának el engemet. Oh én Istenem
mely igen meg-verettetvén vagyok,
mely igen meg-aláztattam a' nyomor-
úságok alatt. De sőt még mostan is
egész napon gyötrenék engemet sok
boszszúságos ingerdésekkkel az én ke-
gyetlen ellenséğim, rágván életemet ha-
mis és tsalárd nyelvekkel. Mérget o-
kádának ellenem, és sebhető fulákjok-
kal tsapdosnak engemet, támadást tész-
nek és pártot ütnek én ellenem ok nél-
kül: gonoszt fizetnek énnékem azért,
hogy őket szerettem, de én az könyör-
gésben gyönyörködtetem én magamat.
Jövel annak okéért oh boldogságos ora,
és ne késsél én Istenem, ronts őszve
kéz-

kéz-iját, hatalmát, páisát és fegyverét
az én ellenséгимnek, és szégyenits-meg
az ő táborokat. Ne légy kéfedelmes én
Istenem. Imé az én szívem szomorú
én bennem a' nyomorúságnak miatta.
Ujits-meg az én lelkemet a' te vigasz-
taló beszédeddel. Vedd füleidben az
én szózatimat oh én édes Istenem, és
avagy e' máj napon ments-meg lelke-
met az én testemnek köteléből.

Ne engedgy oh én Istenem továb-
gyótródní engemet, az én lelkem ki-
vánczik te hozzád élő Istenhez, mi-
kor megyek elődben, hogy láthassam
a' te ortzádnak ékecségét. Kenyerim
gyanánt vadnak énnékem az én köny-
hullásim. Sőt inkább fájdalom, szoron-
gatás, gyalázat, nyomorúság, éhség,
szomjúság, nyughatatlanság és finlés
az én mindennapi eledelim.

Halgassd-meg annak okáért oh én
Istenem, a' te foglyodnak keferves fo-
hászkodását, és szabadíts ki engemet
az én testemnek tömlőzéből. Vedd
hozzád a' te nyomorult és éhező fiadat.
Végy hozzád engemet izegény feké-

lyes Lázárodát, és helyheztefs bé az Abrahámnak kebelében: Erefz bé engemet a' te örökké-való szőlődben, hogy ne álljak itt tovább híválkodván az én bűneimben. Ments ki a' gonofságból az én lelkemet, és fogadgy bé engemet az örök boldogságban. Végy ki engemet e' fetétségéből és e' halálnak árnyékából. Szaggasd el az én nyomorúságimnak kötelét. Világosíts meg engemet szegény világtalant és emely fel engemet le-verettettet. Oltalmazd meg a' te jövevényedet és árvádat.

Mutasd meg énnékem a' te ortzádat ez én elmémnek homályában és vigasztaly meg engemet az én nyomorúságimban. Világosíts meg engemet ez orában én Istenem, hogy el ne aludgyam az halálban, Amen.

*Igen szép vigasztaló és buzgó Könyörgése a' beteges és szomorú embernek,
ki nagy kívánsággal áhitozik*

az ő Istenéhez.

OH Uram Jésus Christus, én lelkemnek váltsága és egy idvőlsége, téged

ged ditsirlek és tenéked hálákat adok, hogy engemet midőn nem volnék semmiből teremtetél a' te kegyelmességed szerint, bűneimből meg-tisztítottál sőt a' mileg nagyobb te rólad feledékent és naponként sok bűnőkre hanyatlottat, ily nagy kegyelmedből eltűrtél, tartottál, tápláltál és a' poenitentiára hittál.

Oh én Istenem, én teremtőm, és én segítőm, nagy kívánsággal áhitozom te hozzád, éhezem és ízomjuhozom, mint amaz el-hagyattatot árva, ki nagy kívánsággal keresi az ő szüléinek ortzajokat. Így én-is oh én Istenem elmélkedem a' te kinfzenvedésedről, eszemben forgatom a' te tsapdosztatásodat oltoroztatásodat, febeidet, haláloadat, meg-kenettetésedet, el-temettetésedet fel-támadásodat és menyben fel-meneteledet. Ezekről mondom, meg-emlekezem igaz hittel, és szomorkodom az én bűneimen, és e' nyomorúságnak habború tengerében veszekedvén, siratom az én nyavalyásvóltomat. A' te ortzádat egyedül várom és kívánom látni, oh én

lelkemnek gyönyörűséges és édeslégyes
 Jegyese, te hozzád fohászkodom, té-
 ged kívánlak, téged kereslek, te benned
 remélek, te vagy az én ékességem és
 vigaságos örömem. Mert te reád ha-
 gyattatott a' te szegény szolgád oh em-
 bernek hűséges szeretője UR JESUS
 Christus, könyörülj meg a' te nyomor-
 rút árvaodon és tekints az én özvegy
 életemnek siralmas könyhullatására,
 melyeket te elődben víszek. Jövel kér-
 lek Uram én hozzám, jelennyél meg
 énnékem és én meg-vigasztaltatom:
 Mutasd meg nékem a' te ortszádat és
 meg-gyógyulok: légy jelen énnékem,
 és én meg-elégíttetem. Mutasd meg
 énnékem a' te ditsőrségedet, és tellyes
 léfszen az én örömem. Te vagy Uram
 az én segítőm és gondviselőm. Oh én
 Istenem, mely-igen szomjuhozik az én
 lelkem te hozzád, mely-igen áhitozik
 te hozzád élő Istenhez, vallyon s' mi-
 kor jössz el oh én edgyetlen egy vigasz-
 talóm? Oh vajha láthatnám a' te vilá-
 gosságot, melyet kívánok, de mikor
 jutok oda? Mikor jelenem meg a' te
 ortszád

ortszád előtt? Oh edgyetlen egy vi-
 gasztalóm, mikor jössz el? meddig
 várakozom? mikor örvendeztetz-
 meg engemet, és mikor veszed el ró-
 lam az én fájdalmimat? Ki jeleni
 meg az én szerelmesemnek hogy beteg
 légyek a' szercelem miatt? meg-szünt
 az én szivemnek öröme, az én vig-
 kedvem siralomra fordúlt, az én testem
 el-száradot, de az Isten az én erősségem
 mind örökké. O vajha a' te gyönyör-
 űségednek patakjából ihatnám, és a' te
 édeslégyednek kút fejéből legeltethet-
 ném, melyet nagy áhítatossággal kívá-
 nok. Mert az én szivem meg nem
 nyugszik és meg nem tsendessedik te
 kívüled oh Idvezítő Christusom, én
 drága kintsem, és örökké-való örö-
 mem! Ugy el annyira be-töltött enge-
 met a' te szerelmed, hogy addig meg
 nem szünöm, miglen tégedet lelkem-
 nek Jegyesét ama' mennyei ágyas ház-
 ban meg-látván, a' te gyönyörűséges
 ortszádat imádom.

Meg-telvén mennyei örömmel és
 örök vigasággal, mind azokkal edgyütt
 kik

kik tégedet szeretnek, fel-szóval kiáltom: ditsőség legyen Istennek. Most látom, a' kit tellyes erőmből szerettem, mostan jelen vagyon a' kit reménlettem, mostan enyim, a' mellyet kívántam. Mert a' mennyégben előtte vagyok, kit e' földön szerettem. Ahoz ragaszkodom immár vigadozván nagy örömmel, kitül tsak egyedül függöttem. Te enyim vagy és én tiéd, te benned léfzen minden én gyönyörűségem. Azonközben pedig édes Uram Istennem, miglen ez életben nyomorgok, engedgyed hogytartsak igaz és alhatatos poenitentiát az én bűncimen, te benned hívén, és a' te igid és példadásod szerint új életet kezdvén miglen a' te szent Országodban tégedet szentségnek és igaságnak tellyes tökéletességében szüntelen szóval ditsirlek és ditsőitlek, ki élz és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

Az halál kinnyában gyöttrődő beteg embernek könyörgése, mikor igen el-nehezedik.

Uram!

URam Jesus Christus, minden embereknek igaz élete, és a' meghalóknak edgyetlen-edgy vigasztalója, imé én a' te fujtoló veszfzód alá vetetet nyavalyás, itt fekszem. Jól tóttél Uram én velem, hogy meg-aláztál engemet, hogy meg-tanulnám a' te parantsolatidat. A' te szent akaratod alá hajtom magamat, tiéd vagyok, akar élyek, s' akar hallyak, tselekedgyél én velem a' te Isteni jó tettzéfed szerint. Hogy ha a' te nevednek ditsőségére szolgál és az én lelkemnek idvőségére hogy e' nyomoruságnak völgyében még egy kevés ideig bujdosám, légyen nő Uram a' te akaratod. Ha penig ez a' rendeltetett nap, mellyen ez életből ki költőzzem, imé készen vagyok, örömet adom az én testemet a' férgeknek eledelül, mert méltó hogy földben temetvén, a' férgeknek mardosására jussom. Bizonyos vagyok penig abban, hogy ama' közönséges fel-támadásnak idején ismét ugyan ezen testben fel-öltöztetem és tökéletteffen meg-újítatom.

Azon-

Azonközben kérlek tégedet oh én Idvezitöm hogy az én lelkemet vegyed kegyelmes gondviselefed alá. Erőssít meg engemet a' te kegyelmeddel minden kifizeteteknek szél-vézei és ostromlási ellen, hogy ezeknek háborútul meg ne győzettefsem. Oltalmaz meg engemet a' te irgalmadnak paíssával az ördögnek minden veszedelmes próbái és álnok olálkodási ellen. Mert nem vagyok magamtul elégséges ezeknek el-viselésére.

Minek-okáért helyhez tetem csak egyedül a' te irgalmasságodban az én bizodalمامat. Légy feigtseggel énnekem oh én Idvezitöm, hogy meg ne szégyenüllyek. Oh én szegény nyavalyás, semmi jó tselekedetimmel nem dítsekedhetem te előtted, hanem érzem, sőt tellyes szível meg-vallom magamat gyarló bűnősnak lenni, mellyért semmit nem egyebet, hanem csak a' büntetést érdemleném. De vigasztal és bátoríts engemet a' te jó-téteményednek emlekezeti, mellyeket én velem tselekedtel, adván tennen magadat énnekem.

nekem igazságul, szentségul és váltságul. Hogy én velem a' szent keresztség által fogadást töttél, énnékem születettél, én érettem mindeneket el-szenvedtél, én érettem meg-hóltál ki-ontván a' te drágalátos véredet. Oh Uram ezek mind az én kedvemért lóttanak. Mert engemet a' te véred tisztított meg minden bűneimből, az én hamisságimat a' te igazságod fődőzte-el, megbékéltetted engemet a' te Sz. Atyáddal; hogy ha annak-okáért e' mostani betegségemnek kinnya meg-fokasodik én bennem, fokasodgyék meg kérlek a' te kegyelmességed-is én rajtam.

Fedezz-bé engemet a' te szárnyaidnak árnyékával ne engedgyed, hogy tántorodjon én bennem az én hitem, ne hülljön meg a' szeretet, hanem légy velem hogy engemet te benned el-alitot a' halálnak kegyetlen tekinteti meg ne remitsen.

Tselekedgyed Uram, hogy midőn az én szemeimnek világossága meg-fogyatkozik a' halálban, ne fodgyon-el elmémnek látása hanem tégedet én Id-vőzi.

vezitőmet nézzen és gondollyon: mindön nyelvemnek szállása el-véteik, te hozzád kiáltson az én szívem szüntelen. A' te kezcidben ajánlom Uram az én lelkeimet, mert meg-váltottál engemet igazságnak Istene. Tenéked légyen ditsőtség, ditsiret és tisztesség mind örökkön örökké, Amen.

M A S.

A' Meg-feszítettet Ur Jesus Christusnak erőtlensége légyen az én erőfegem: A' Christusnak sebei legyenek az én orvosságim: A' Christusnak kereszt-fája, légyen az én győzedelmem: A' Christusnak halála, légyen az én életem: A' Christusnak ki-ontott vére legyen énnékem az én bűneimnek elmosogatására és az örök életnek elbirására, Amen.

A' beteg embernek tudomány-tétele.

EN az Ur Jesus Christusnak drágalátos vérével meg-váltatott szegény méltatlan bűnös, nyilvánossággal megval-

vallom, hogy én tisztá szível mindeneknek meg-botsátok, valakik énnékem valaha akar mely úton és módon bocszúságomra avagy nehézségemre voltanak. Effelett alázatosan kérek mindeket a' kik jelen vadnak, s' mind penig azokat kik jelen nintsének, hogy énnékem meg-botsáffanak és meg-engedgyenek, ha valamiben őket megbántottam.

Ismérem magamat, hogy az Ur előtt nem éltem oly tisztán és oly szentül, mint kívántatott volna. Ismérem az én számlálhatatlan sok gonofságimat. Ismérem vétkeimet és az én jóra való restségemet. Ismérem mind azokat az álnokságokat, valamelyeket egész életemben tselekedtem, és nagy esedezéssel azokért a' nagy irgalmú Istentől bocsánatot kérlek, szomorkodván hogy őtet így ennyire megbántottam, és igyekeztén ennek-utána az bűnőket el-rávoztatni.

Jollehet

Jollehet penig ennek-előtte fok fele-képpen vétkeztem és rettenetes bűn-öket tselekedtem, mind-azon-által nem esem kétségben az én meg-Váltómnak az ő könyörülő kegyességében és irgalmaságában, de reménlem hogy engemet az ő kezeses kin-szenvedésének és halálának érdeme által részfessé téssen az örökéletnek boldogságában.

En az ő szentfegyes szenvedését erős bátyájlul és meg-romolhatatlan paiful mindenkor és mindenütt vetem ellenében az én velem tufakodó láthatatlan ellenfegimnek: Ugyan ezent víszem eleiben az Atyának az én érdememért, kiktül üres vagyok, és az én bűncimert-való tökéletes elég tételért.

Az halálnak kinnyában veszekedő emberért való Könyörgés.

NAgy irgalmú Isten, nagy kegyelmű Isten, oh Isten, ki a' te könyörülteffégednek soksága szerint, el-törölöd a' poenitentia-tartóknak bűn-öket és az ő gonosz tselekedeteket nem tulajdonitod büntetésül a' te engedelmes-ség-

gedből, tekints kegyelmessen ez te halálnak kinnyában fetrengő szegény szolgáladra, és halgasd-meg őtet, ki te hozzád az ő bűneinek botsánattyáért buzgó szível esedezik.

Ujits-meg ő benne, kegyelmes Atyám azokat a' mellyek e' földi romlandóságtul meg-vesztegettettek, avagy a' mellyek az ördögi tsalárdság miatt meg-ferteztettek, és foglalld bé a' te véreddel meg-váltott Anyaszentegyházad tagjainak edgyességében. Könyörül-meg Uram az ő foházkodástin, könyörül-meg Uram az ő könyhulatastin, könyörül-meg ő rajta, mert nintsen senkiben bizodalma, hanem tsak egyedül a' te szent irgalmaságodban, Amen.

Az halálnak idején mondandó

vövid Könyörgés.

A' Te kezedben ajánlom Uram az én lelkemet, meg-váltottál engemet igazságnak Istene.

Uram Jესus Christus, irgalmaságnak Atyya, tselekedgyél irgalmaságot én velem, szegény teremtettt állatoddal.

Segély

Segély-meg engemet ez utolsó szűk-segemben, nyújts segedelmedet az én szűkölködő és el-hagyatott lelkem-nek én Uram Istenem, hogy el ne nyellettessék ama' kárhozatkölykének reá tátott torkátul.

En édes Idvezítő Uram Jésus Christusom, a' te kin-szenvedéshednek méltósága és ereje által: irj-bé engemet a' te választott hivednek számai közzé.

En teremő és meg-váltó Uram Jésus Christusom, tenéked adom egészszem én magamat, ne vels-meg engemet: te hozzád megyek, ne üzz-el előled engemet.

Mostan Uram tselekedgyél irgal-masságot én velem a' te akaratod szerint, és fogad hozzád békeségben az én lelkemet.

Adgyad Uram Jésus, hogy zengedezzen az én szivemben ama' te édes és gyönyörűséges mondásod: Ma velelem lélszsz Paraditsomban.

Tizen-

Tizen-edgyedik Elmélkedés.

Melyben igen szép vigasztalások és jeles irások vadnak a' mi mennyei hazánknek boldogságárául, és ki-mondhatatlan örö-mérül.

Kegyes elmélkedés a' mennyei Jerusálemről.

UGy kell minékünk életünket rendelnünk e' világban, hogy midőn testünk kezdetik a' fergektől meg-emésztetni a' koporsóban, lelkünk örvendezzen a' Szentekkel az egekben, oda igazgatassék az hová menendő, oda kell fienünk, az hol örökké élünk és holott többé az haláltól nem félünk.

Hogy ha ennyire szerettyük e' veszendő és edgy szem-pillantásig tartó életet, melyben ilyen nagy fáradságos munkával élünk, melyben étellel, itallal és alvással, alig tehetünk eleget a'

T

test

test-fűkfeinek: mennyivel inkább tehát kell szívetnünk az örök életet, melyben semmi munkát nem szenvedünk, melyben mindenkor tőkélletes gyönyörűség, tőkélletes boldogság, boldogságos szabadság, és szabados boldogság vagyunk. Holott hasonlóak lesznek az emberek az Istennek Angyalhoz, félnének az igazak mint a' Nap az ő Attyoknak országában: Minémű fényeseknek ítélet akkoron lenni a' lelkeket, midőn a' testnek világossága is el-érkezik a' Napnak ragyogó világosságával? Nem lesznek ott semmi szomorúság, semmi szorongatás, semmi félelem, semmi munka, semmi halál, de az örökké-való épség ott soha meg nem szűnik.

Nem ötlök ott elménkben a' gonoszság, sem a' testnek nyomorúsága, nintsen ott semmi betegség, semmi fűkfeiség, nintsen ott éhség, szomjúság, hidegség, hévség, fáradság, sem az ellenségeknek kifirteti, nintsen akarat a' bűnre, nintsen alkalmatosság a' vétkezésre, de éppen mindeneket öröm és vigaság tölt-

tölt-bé. Az emberek-is pedig az Angyalokkal társálkodván, a' testnek erőtlensége-nélkül lesznek mind örökké.

Mert ott lesznek véghetetlen gyönyörűség, örökké-való boldogság, melyben valaki egyszer bé-fogadtatik, abban mind örökké meg-marad. Ott vagyunk nyugodalmunk a' munkától, békeségünk az ellenségtől, ott vigaságunk származik az új dolgokról, bátorságunk az örökké-valóságról, édeségünk és gyönyörűségünk az Istennek látásától. És kitsoda nem kívánczónék tellyes erejéből az ott-való lakásra, avagy csak a' békeségért, a' gyönyörűségért és az Istennek látásáért?

Az életnek boldogságáról, mellyet az Ur készített az öttesteknek.

OH te élet, mellyet készített az Ur azoknak, kik őtet szeretik élő élet boldog élet, bátorságos élet, tsendes élet, ékes élet, tiszta élet, szent élet, halál-nélkül-való élet, szomorúság-nélkül-való élet, véték-nélkül-való élet, faj-

fájdalom-nélkül, szorongatás-nélkül, romlandóság-nélkül, háborgatás-nélkül és változás-nélkül-való élet, méltósággal és egélsz ékességgel teljes élet, holott nintsen háborgató ellenség, sem a' bűnnek gonosz kívánsága, holott vagy on kéllétes szerelem és nints semminémű félelem, holott vagy on öröké-való Nap, és mindeneknek egy élet, holott az Isten színűl-szinre láttatik, és az elme az életnek drága eledelével fogatkozás nélkül éltettetik. Annak okáért felette igen gyönyörködtenek engemet a' te javaid, tietek a' te fényességedre: mennél többet gondolhatok magamban, annyiival inkább elbágyadok a' te szerelmedtől, el fogatkozom a' te kívánságod miatt, és a' te édes-séges emlékezetedben felette igen gyönyörködöm. Tettzik azért énnékem az én szívemnek szemeit fel-emelnem te hozzád, és elmémnek gondolatit fel-ébreztem te rólad. Tettzik bizonyára énnékem te rólad szólnom, te rólad hallanom, te rólad irnom, te rólad beszéllenem és a' te boldogságod

róla

ról és ditsőségedről naponként olvasnom, és azokat szívemben rejtennem, hogy így e' veszendő és romlandó életnek izzasztó hévségében a' te élesztő szellődnek édes-séges enyhítése alatt által-mehessék, és által-menvén el-fáradt fejemet a' te kebeledben avagy csak egy kevelsé az álomra le-botsállam. Ez okáért lépek a' szent Irásnak kies mezejére, holott amaz értelmes mondásoknak ékes színű virágát fel-szakasztom, és az én elmémnek emlékezeti közzé bé-rakosgatom, hogy ilyen módon a' te édes-ségedet meg-kostolván, ne érezhessem sőt utálhassam meg e' nyavalyás életnek keferűségét.

Oh te boldogságos élet, oh halál nélkül-való boldog ország, kinek nintsen vége, és kinek időji soha el nem fogy, holott a' győzedelmesek amaz éneklő szent Angyaloknak seregében lévén, szüntelen-való szóval éneklék Istennek a' Sionnak énekit, meg-koronáztatván az életnek ditsőséges koronájával. Vajha az én bűneimnek botsá-nattyá adatván, és az én testemnek

terhét le-téven, a' te örömiödben mindig árást bé-mehetnék, és a' te szent várasodnak ékes és világos kö-falai között az életnek koronáját az én Uramtól el-véven, te hozzád juthatnék hogy ama' szent Angyaloknak fényeskedő seregében álhatnék, hogy a' meg-bódogult lelkekkel a' ditsőtség Urának eleiben állanék, hogy a' Christusnak ortzáját láthatnám, hogy ama nagy, ki mondhatatlan és meg-foghatatlan világosságot örökké nézhetné és így a' halálnak semmi félelmétül nem illetetvén, sőt a' halhatatlanságnak örökkévaló ruhájában fel-öltöztetvén, vég nélkül örvendezhetnék, Amen.

A' meg-ditsőült Léleknek boldogságáról.

Boldog az a' Lélek, ki meg-válván e' földből vétetett romlandó testül, szabadossan fel-ment az egekben, mert immár tsendes és nagy bátorságos, nem fél az ellenségtől, sem a' haláltól. Jelen vagyon mindenkor, és nézi szüntelen az ő szépséges és kíváncsú Urát, ki nek

nek szólgált kit szeretett, és a' kihez végezetre nagy örömmel és ditsősséggel fel-érkezett. E' nagy boldogságnak ditsősségét penig soha semmi időnek folyási meg nem kissebitik, és semmi gonosz istentelen el nem veheti: Látták ezt a' Sionnak leányi és boldognak hirdették őtet mondván: Kitsoda amaz, ki fel-jó a' pufztából, gyönyörűségekkel tellyes lévén, ki az ő szerelmesére támaszkodott? Kitsoda amaz, ki úgy láttatik mint egy hajnal, szép mint az hóld, tiszta mint a' nap, rettenetes mint a' fok záfzlós tábor? Mely nagy örömmel mégyen, fiet, fút, midőn ő hozzá az ő szerelmesének szavát hallja: Kely fel, fies én Jegyefem, én szépem és jószte. Mert immár a' tél el-múlt, a' zápor eső el-múlt és el-távozott, a' virágok meg-tettzettenek a' mi földünkben: a' szőlő metzfének ideje el-jött, a' gerlitzének szava hallatik a' mi földünkön, a' fige-fa meg-érlelte az ő első gyümölsét, és a' virágos szőlők jó illatot adnak. Kely fel fies én szerelmem, én szépem, én galambom, a' kő-

sziklának hafadékjában, a' magas kőszálnak rejtékében, mutatd-meg énnékem a' te ortzádat, hadd hallyam a' te szódát; mert a' te szód édes, és a' te ortzád igen ékes. Jövel én szerelme-sem, én szépem, én galambom, én Jegyesem jövel és helyheztetem te benned az én királyi székemet, mert kívánram a' te ékecségedet. Jövel hogy örvendezzél az én tekintetem előtt az Angyalokkal, kikkel való társalkodás meg igértetted én tőlem tenéked. Jövel immár fok nyomoruságid és veszedelmid után: Meny-bé a' te Uradnak örömében: mellyet senki nem vésztenel tetőled.

Missoda légyen és minémű nagy boldogságok legyenek a' mennyei

Paraditsomban.

OH én lelkem térjünk ama' mennyei városhoz, melyben bé-irattattak és rendeltetett polgárok vagyunk. Mert szintén akképpen, mint a' szenteknek polgár társai és az Istennek tselédi, és mint az Istennek örökös- és a' Christu-

nak

nak örökös társai, gondoljuk meg e' mi várasunknak jeles boldogságát, a' mennyiben tőlünk lehetséges. Mondjuk annak okáért a' Prophétával: Oh melly ditsőséges dolgok mondatnak tefelőled Istennek várasa, mint a' kiből minden örvendezőknek lakása vagyon. Mert ez egész földnek vigaságán fundáltatol: nintsen te benned vénség, sem a' vénségnek nyomorusága: nintsen te benned tsonka, sem bénna, sem görbe, sem rút termetű: midőn minnyájan lészünk tellyes firfiakká, a' meg-öröködőt Christus állapottyának mértéke szerint. Mi lehet ez életnél boldogab, hol nintsen a' szegénységről-való felelem, nints a' betegségnek erőtlensége! Senki nem háborgattatik, senki nem haragszik, senki nem irigykedik. Nem gerjedezt ott semmi kívánság, nints ott áhitozása az étkeknek. Nem izgat ott a' tisztelségnek és a' birodalomnak kívánása. Nintsen ott ördögtől-való felelem, nintsenek a' Sátánnak leselkedési, távoly vagyon a' kárhozzattól-való felelem. Nem találtatik ott sem a' lé-

leknek sem az testnek halála: de a' halhatatlanságnak ajándékival fel-ékesítetett gyönyörűséges élet. Nem léfznek akkoron semmi gonosz dolgok, sohon nem láttatnak vízfzavónások: de mindenek illendők, mert minden szenteknek egyenlő léfzen az ő edgyeségek. Mindeneket békeség és öröm tölt-bé, mindenek tsendeffek és nyugodalmassak. Ott vagyon szüntelen-való világosság, nem ez, ki mostan vagyon, de annyival tisztább és fényesebb, a' mennyivel boldogságosb, mert az a' város nem szűkölködik. Nap nélkül, és Hóld nélkül, de a' mindenható Isten megfényesíti azt, és annak szövétnéke a' Bárány. Holota' szentek fényeskednek mint a' tsillagok örökkön és örökké, és mint az égnek fényessége, a' kik sokakat az igazságra vífznek.

Minekokaért ott nintsen soha étfzaka, sem penig setéség, nintsen a' fellegeknek tsupportozása, sem a' melegfének és az hidegségnek keménysége, de minden dolgoknak oly mértékletes állapottya léfzen, melyet szem nem látott,

tott, sül nem hallott, sem penig embernek szíve, meg nem gondolt, hanem csak azoknak, kik abban való élésre méltóztattak, kiknek nevek fel-vadnak irattatván az életnek könyvében. De mind ezeket fellyül halladgya a' szent Angyalokkal és a' meny-országának minden hatalmaságával való társalkodásunk, szemléllyük a' Pátriarchákat és a' Prophétákat, nézzük az Apostolokat, nézünk minden Szenteket, és láttyuk a' mi szüléinket-is. Ditsőséges állapot ez, de még ennél-is ditsősegebb az Istennek előttünk lévő országát nézni, a' meg-foghatatlan világosságot látni. Ezt-is fellyül müllyá az a' ditsőség, midőn az Istent láttyuk ő magában láttyuk és mi bennünk léfzen, az ki látásának nem léfzen soha vége.

Miképpen nyerheini meg a' menyeknek Országát.

OH boldog gyönyörűség és gyönyörű boldogság, a' szenteket látni, a' szentekkel lenni, és szentnek lenni, az Istent látni és Istent lenni mind

örökkön és örökké. Ezekről serény elmével gondolkodgyunk, ezeket teljes kívánsággal kívánnjuk, hogy ezekre hamar el-juthassunk. Ha tudakozod, miképpen lehetnek ezek avagy minémű érdemekkel és segítségekkel? hald-meg: E' dolog az embernek akaratyától függ, mivel hogy a' mennyeknek országán erő tétettetik. A' mennyeknek országa oh ember nem kíván más jutalmát, hanem csak tennen magadat: annyit ér, miennyi erő te vagy. Magadat adgyad, és meg nyerheted azt. Mit búsulsz ennek árráért? A' Christus önnön magát adta, hogy tégedet az Atya országának szerzene. Ugy adgyad tennen magadat, hogy ő országa légy, és ne uralkodgyék a' bűn a' te halandó testedben, hanem a' lélek az életnek kerefésében.

Tizen-kettődik Elmélkedés,

Melyben igen szép Könyörgések és efedezések vadnak, az Isten haragjának el-távoztatásáért, és az ő áldásának meg-nyeréséjért.

Könyörgés a' Keresztjén Anyaszent-egyházért.

UR Isten, mi mennyei Sz. Atyánk, minden irgalmaságnak és vigasz találának Atya, könyörgünk téneked a' te edgyetlen-egy Fiadnak a' mi Idvezítő Urunk Jესus Christusnak nevében, tekints alá az égből, és lásd-meg a' te Anyaszentegyházadnak inségét és keserves nyomorúságát, mely alatt az utolsó el-fordúlt időben siralmason nyög és sajólódik, ezennel el hagyattatik és tellyesféggel pusztluláfra jut, ha te oh mi nagy irgalmú Atyánk segítő karjaiddal meg nem gyámolítod. Mert minden felől az ellenségnek

torkában vagyunk, egy felől a' pogányok rontyák és öldöklők a' mi testfeinket; más felől pedig az eretnekek vesztegetik, üldözik és kergetik a' mi lelkeinket.

Mi pediglen noha tégedet felette igen meg-bántottunk és haragra ingerlettünk, a' te szent parantsolatidat vakmerőképpen által hágtuk, és a' mi engedetlenségünk által a' te ostorodat érdemünk szerént vontunk fejünkre, de mind azon által emlékezzél meg, hogy te minékünk szerelmes Atyánk vagy, és mi reánk, kiket teremtetél, és a' te edgyetlen-edgy Fiadnak vérével meg-váltottál, ne haragudgyál mind örökké. Ne nézzed oh Uram a' mi bűneinket; de a' mi Idvezítőnknek érdemét, hogy az ő érdemével kerestet jókban mi is részeket lehessünk.

Engedgy effelett minékünk békeséget, egészséget, és a' mi munkáikat áld meg boldog elő-menetellel, hogy lehessünk azokból nagy hála-adással. Örizz meg minket minden gonosztól és adgyad szívünkben a' te jóra vezérő

szent

szent Lelkedet, hogy a' te országodnak tökéletes és örökké állandó öröme legyen juthassunk, melyben élsz és uralkodol Sz. Fiaddal és Sz. Lelkeddal egyetemben, mind örökkön örökké, Amen.

*Könyörgés a' külső Tiszt. visel-**őkért.*

ÖRök mindenható Isten, minden Királyoknak Királya, ki rendelője vagy minden külső tiszt. viselőknak és felső hatalomságoknak, a' kiknek kezekben adad a' fegyvert a' gonoszoknak büntetésére, és az jóknak oltalmazására. Tenéked könyörgünk esedezvén, hogy a' mi fejedelmünket és minden külső gond. viselőinket vezérellyed a' te útaidon, hogy az ő birodalmokban békeségben mind végig megmaradgyanak. A' háborúságot, a' verontást és a' hadakat rólunk el-fordítsák, és mindeneket a' közönséges tseedségre, igaságra és tisztességre fordítani igyekezzenek.

Effelet oh seregeknek Ura, adgyad ő nekik a' te Isteni áldásodat, a' Mózesnek igaságát, a' Phineásnak buzgóságát

gát, a' Dávidnak szelidségét, Salamonnak böltségségét és Sámsonnak erejét.

Tartsad és tegyed őket az jóban állandókká, a' háborúságban erőssékké, a' szenvedésben vidámokká, a' szomorúságban vigasztalást találókká, a' szorgalmatosságban vigyázókká, a' kiseretekben győzedelmessékké, a' jó szerentsében áthatatosokká, és végezetre minden el-hagyandó és tselekedendő dolgokban erőssékké és boldogokká. Hogy minden ő magok vífelélek és forgolódások szolgálynak a' pogányoknak kegyetlenségeknek meg-rontásokra, a' mi időnknek békeségére és tsendességre, hazánknak meg-maradására, és az egész keresztyéni vallásnak őltalmazására, kiváltképpen pedig a' te szenteseges nevednek tisztetire és örökkévaló ditsiretire, az Ur Jesus Christus által, Amen.

Könyörgés, hogy az Isten az ő gabonájában hűséges munkásokat bocsásson ki: az ő szent Igijének hirdetésére.

Ur

UR Isten, ki minékünk a' szent Evangeliomban meg-parantsoltad könyörögnünk a' gabonának Urának, hogy hűséges munkásokat bocsátana ki, mivel hogy sok volna az aratásra való gabona, de az arató kevés.

Alázatosan könyörgünk Uram ténéd, hogy bocsáts a' te Anyaszent-egyházadban a' te szent Igidnek hirdetésére oly tanítókat: kik a' böltségeknek lelkétül meg-világosítottak lévén, nem a' magok negédes kérkedéseket, de a' te tisztetletedet, nem a' magok hasznokat, de a' lelkeknek idvősségeket keresék szorgalmatossággal, hogy a' te szent igidet, és valamelyek ezzel edgyeznek, igaz és Apostoli valóságos értelemmel sáfárolhassák.

Nyisd-meg Uram effelet a' mi szíveinket mi bennünk, hogy a' te szent igid effék jó földben, a' honnét sem a' madarak el ne kapdoshassák, sem pedig ez élet szorgalmatosságának tövissi meg ne fojthassák, hogy bűséges gyümölcsöket teremhessen a' te szent nevednek örökkévaló ditsiretire és fele-

felebarátunknak hasznára és épületire,
Amen.

*Háboruságnak, üldözésnek és had tá-
madásnak idején való rövid*

Könyörgés.

Veghetetlen irgalmaságnak ditső-
fejes Istene, mi mennyei szerelmes
Sz. Atyánk, jollehet a' mi sok elő-szám-
lálhatatlan álnakságinkért, fertelmes
életünkért és rettenetes bűneinkért,
nem csak a' külső hadakat, támadáso-
kat és vízfő-vonásokat, mellyekkel
immár sok esztendőktől fogva hábor-
gattatunk, de még az örök halált és kár-
hozatot is méltán meg érdemlenénk.

Mind-azonáltal oh seregeknek erős
Istene meg-vallyuk a' mi bűneinket a'
te Isteni felséged előtt, és ísmérjük ma-
gunkat méltóknak lenni e' te reánk bős-
sátott ostromnak viselésére, de alázat-
osan könyörgünk és töredelmes szí-
vel efedezünk Uram a' te véghetetlen
irgalmaságodért, hogy e' fel-háboro-
dott időben bősáfs és adgy mi közink-
ben oly eszközöket és oly alkalmatos-
ságokat a' békeségre, hogy e' vér-ontó
hada-

hadakozás (mely miat minden gonosz
veszedelem és nyomoruság követi lel-
künket és testünket) jó móddal tsende-
síttsésk-le, a' közönséges békeség és
edgyeségszereztesfség-meg, hogy a' mi
időnknek és mind a' mi elménknek
tsendességekben, a' te szent nevedet hir-
dethessük, a' mi hivatalunkban a' te Sz.
akaratom és parantsolatod-szerint el-
járassunk, és amaz örök boldogságot
az Ur Jesus Christus által el-vehessük,
Amen.

*Könyörgés, hogy minden Kereszténynek
között a' békeség és az edgyeség*

meg-tartassék.

KEgyes! és kegyelmes Atyánk, kinek
jó-vóltából szállanak mi reánk
minden jók, leg-kiváltképpen pedig a'
békeség és az edgyeség, mellyet miné-
künk oly igen ajánlottál és javallottál,
hogy mint edgy néminémű testamen-
tomban hadtad. Kérünk Uram enged-
gyed kegyelmeffen, mellyet magunk-
tól meg nem nyerhetünk, hanem csak
a' te jó-vóltodból, hogy tartassék-meg
a' te néped között a' békeség és az ed-
gyes.

gyeőség, nem csak az hitben és az igaz vallásban penig, de a' külső hadaknak le-fzállításában-is, mellyek a' mi fejedelmünk között vifeltetnek.

Nyomd-le és ólts-meg Uram a' viszfza-vonáfokat, eretnekségeket és tévelygéseket, mellyek mostan jaj a' mi fok bűneinkért támadtanak közöttünk és még mostan-is támadnak, a' kik, hogy ha a' mi életünket meg nem jobbitándgyuk, naponként killyeb-killyeb terjednek és szintén el hatalmaznak rajtunk.

Tselekedgyed ezt-is oh mi Istenünk, hogy a' keresztyén fejedelmeknek az ő magok között-való viszfza-vonáfok, ne legyenek a' mi bűneinknek érdeme szerint: hogy a' hitetlenek ezeket látván és halván meg ne botránkozzanak, és ekképpen a' mi hitünket meg ne szidalmaznak és a' te nagy nevedet-is meg ne káromlyák.

Mely dologért Uram gyakotta meg könyörültél és meg-engedtél a' te népeidnek az ő törvényben, kik jól lehet hálá-adatlanok és a' te büntetésedre mélt-

méltók voltak: mennyivel inkább tehát illendőb a' te jó-vóltodhoz mi rajtunk meg-könyörülni e' kegyelemnek idejében, ám bátor ezt te tüled ne érde-meljük.

Annak-okáért tekints kegyessen és könyörületessen mi reánk, hogy a' te zent neved minden nemzetek között annál inkább hirdetteffék és ditsóitessék: és a' hitetlenek ezt látván te hozzád térjenek, te benned hidgyenek, tenéked szolgállyanak, téged ditsirjenek és ditsóitsenek. Mellyet engedgy-meg minékünk a' te Sz. Fiadért az Ur Jესus Christusért, ki te veled él és uralkodik mind örökkön örökké, Amen.

A' Fejedelmeknek, Uraknak és minden Tiszt-vifelőknek könyörgések, hogy az ő biradalmok alatt lévőket jó módgyával igazgassák, és tisztet szerint gondgyokat vifelbessék.

ŐRök mindenható Isten, nézzed és tekints-meg, minémű rettegefek-től vétettem környül az én tisztemben minden felől. Tudom hogy nem Uraság éanékem ez, de sulyos tiszt és csak me-

merő szolgálat. Tudom hogy nem ok-talan állatok bizattattanak én reám de a' te választott fiaid és népeid, kik oly nagy szeretettel foglaltattanak te hoz-zád, hogy ezekért meg a' keferű halált-is fel-venni méltóztattál. Kitsoda va-gyok én édes Istenem, hogy e' nehéz tisztnek eleget tehessék? En gyarló és tökéletesség nélkül való ember vagyok igen könyű léfzen nékem meg-téve-lyednem és meg-tsalattatnom, imé a' te néped igen számos, és miképpen lehetek én jelen minden helyben.

Minek-okáért téged oh nagy Isten alázatossan kérlek, adgyad énnék em a' te szent széked előtt lévő bõltse-séget, bõtsáfd alá a' te szent lakó helyedből és a' te Isteni felségednek széki-ből, hogy légyen én velem és munkálkodgyék én bennem, hogy tudhassam és érthe-ssem-meg, mitsoda légyen kedves te előtted: hogy semmit ne tselekedgyem senkinck kedvéjért, avagy gyűlölségéjért, detsak a' tiszta igazság és szentség szerint te-gyek itéletet.

A' bá.

A' bazi gazdának könyörgések, hogy az ő tselédeket jól és az Urnak tet-

szése szerint igazgathassák.

MIdőn egyenlőképpen parantsoltad mindennek felebaráttára gon-dot viselni, marháját és jószágát elébb mozditani; kárát pedig mindenben el-távoztatni, jól értem kegyelmes Atyám akarodat, hogy tudni illik, az jó tse-lédes gazdának az ő tselédire, és ellen-ben a' tselédnek az ő gazdájára fokkal inkább kívántsák gondot viselni. Jól ismérem tisztemet, de azoknak gond-viselésére, kiket az én kezem alá bízál, úgy-mint feleségemet gyer-me-kimet szolgálmat, szolgáló leányimat, a' több tselédimmal edgyütt semmikép-pen elégséges erőt magamban nem ta-lálok, sem arra-való értelmet.

Folyamodom annak-okáért hozzád oh te igaz nagy tselédes Gazda. Te hozzád, mondom, mégyek efedezéssel kegyelmet kérni oh menynek és föld-nek bõltsen igazgató Istene. Adgyad szentséges Atyám, hogy az én szárnyam alatt lévő tselédimet a' te félelmedben és

és fenytékedben tarthatam és nevelhessem. Azok-is pedig ellenben az ő tiszteteket félelemben és engedelmeségekben, nem csak az embereknek szemek előtt, de te előtted mint igaz Isten előtt szívöknek edgy-igyűségében viheffek véghez, hogy az ő szolgálatyoknak jutalmát viheffék-el az egekben, Amen.

Könyörgés, hogy a' mi földi gyümölcsink meg-tartassanak.

ÖRökké-való igr Imaságnak Istene tekints meg kérünk tégedet a' mi naponként-való szükségünket, mutasd meg hozzánk a' te kegyelmességedet, és adgy minékünk bősséggel a' mi naponként-való szükségünkre elegendő gabonákat. Gyümölsözzenek Uram a' te szent áldásod által nagy haszonnal a' mi szőlőink, termő-fáink, és minden egyéb földi veteményink. Minden-féle ártalmakat távoztass-el kegyes Atyánk a' mi vetéfinkről, szárazító hévségeket szél-veszeket, ár-vizeknek ke-vitést, hideg dereket, rágyákat, kő-esőket és mind azokat valamel-

lammellyek ezekhez hasonlók, hogy kezünkben adván a' te szent áldásodat, azokból élheffünk a' te nevednek ditsiretire felébarátunknak hasznára, és a' mi lelkünknek idvőségére, a' mi Urunk Jesus Christus által, Amen.

Dög-balálnak idején-való

Könyörgés.

EMlekezzél-meg Uram a' te frigy-kötésedről, és mondgyad a' te tsapdosó Angyalodnak: Szünnyék-meg immára a' te kezed, hogy el ne pusztitassék a' föld, és ne veszezs-el minden élő-állatok.

Halgasd-meg Uram a' te népeidnek könyörgéseket kegyelmessen hogy mi kik igazán és méltán fanyargattatunk a' mi bűneinkért, nyerjünk szabadulást irgalmassan a' te szent Nevednek ditsőfféjéért.

Ur Isten, ki jól tudtz minket, hogy a' mi emberi gyarlóságink miat ennyi sok veszedelmeket el nem viselhetünk, adgyad azért nekünk a' mi testünknek és elménknek épségét, hogy azokat,

valamelyeket a' mi bűneinkért szc-
vedünk, a' te segítségedből meg-győz-
hefsük. Tedd foganatosá Uram a' mi
tőredelmes szível-való esedezésinket
te nálad: és fordíts-el kegyelmedből
mi rólunk e' szomorú dög-halált, ismér-
jék-meg minden emberek, hogy csak a'
te búsulásodból szállanak mi reánk ez
illetén ostorok. Es vízont a' te kö-
nyörületéségedből szűnik meg-is. A'
te Sz. Fiadnak a' mi Urunk Jesus Chri-
stusnak általa, ki te veled él és uralkodik
a' Sz. Léleknek edgyességében egy bi-
zony Istén, mind örökkön örökké, A-
men.

Utra indulóknak könyörgések.

VR Istén, ki az Izraél fiait száraz lábbal
a' tenger közepin által vitted, és ki
ama' három Bóltseknek a' tsillagoknak
vezérlése által te hozzád útat nyitottál.
Engedgy minékünk, kérünk tégedet
szerentsés útat és tsendesz időt hogy a'
te Sz. Angyalodnak vezérlése által, abbá
a' helyben a' hová menendők vagyunk:
és végezetre ama' mi örökké-való ha-
zánkban, minden veszedelem nélkül el-
juthassunk, Amen.

CIII.

CIII. SÓLTAR.

*Ez Soltárt az Ur Vatsorája után való
elmélkedések után mondhatt.*

ALdgyad lelkem Uradat Istenedet,
Minden én bennem ditsirje szent
nevét, Es az ő mondhatatlan jó-vóltát.
Nó ditsird lelkem és az Urad áldgyad,
Feledékenységből el ne halgassad, Eő
jó-téteményének sok vóltát.

2. Adgy halát ennek, a' ki bűneidet,
Meg-botsáttya, gyógyitya sérelmidet,
Ki ment minden nyavalyádból hiven,
Es életedet veszély ül meg-menti, Az
halál veszedelmétől meg-örzi, Irgalmá-
val meg-koronáz szépen.

3. Ki életedet kegyessen ráplállyá, A'
mi szádnak kell, búséggel meg-adgya,
Mint a' Saff meg-íjít és meg-újít. Es a'
kik méltatlanságot szenvednek, Azok
tőle kegyessen meg-mentetnek, Hoz-
zájok nyújtya az ő jó-kedvét.

4. Ő útait meg-mutatá Mojszesnek,
Azonképpen az Izraél népének, Meg-
jelenté nagy tsuda dolgait, Mert ő ir-
galmas, kegyes és kegyelmes, Nagy

V 2

tár-

tűrhető jó hű és engedelmes, Harag-
gal nem terheli szolgálai.

5. Es hogy ha bűnünkkel ő meg-bán-
tatik, Néha kegyelme tőlünk meg-vo-
natik, De nem haragzik reánk örökké,
Es nem olly hirtelen póról mi velünk,
Nem büntet a' mi bűnünk szerint ben-
nünk, Oly hajlandó ő a' kegyelemre.

6. Ugy fel építi azokhoz irgalmát,
Kik őtet szeretik, félik hatalmát, Mely
magas a' szép ége' föld felett, Minden
bűnünket mi tőlünk oly megszűz, ő el-
fordítja szinte mint mely megszűz, A'
nap-kelettől a' nap-nyészet.

§ 7. Mint az Atya fiaihoz kegyelmes,
ő is azokhoz igen engedelmes, Kik őt
igazán félik, tisztelik. Mert jól tudja
mely gyarló a' mi voltunk. Es hogy mi
oly romlott emberek vagyunk, Mint a'
por, mely a' szélről hintetik.

8. Ember élete a' fűhöz hasonló, Fel-
nő, és zöldül, de hamar el-múló, Mint
a' gyenge virág a' sík mezőn, Mellyet
mihelt meg-fuvall a' meleg szél, El-hull
és hervad. ékesége el-kél, Ember nem
tudja hol volt s' hová lön.

9. De az Ur kegyelme örökké meg-
áll, Azokon-kik őt félik igazsággal, Es
firól-fira terjed irgalma, Azokon kik
meg-tartják ő kötését. A' kik gyakran
meg-émlétki törvényit, Es azok sze-
rint járnak mindenha.

10. Az Ur a' menyben helyheztesz-
kit, Kiben gyakorly igaz ítéletit. Or-
száglása ki-hat minden rendre, Isten
Angyali áldgyátok az Urat. Ti erős lel-
kek, kik ő akarattját, Tészitek: és jár-
tok ő kedvére.

11. Ditsirjétek őt minden ő seregi,
Kik a' mennyekben szolgáltok ő néki,
Es kik őrzitek szent akarattját, Ald-
gyátok az Urat minden állatok, Ő nagy
birodalmát magasztalljátok, Aldgyad-
lelkem örökké az Urat.

CXXX. SÓLTAR.

TE hozzád tellyes szívből, Kiáltok
szüntelen E' siralmas-mélységből,
Halgass-meg Ur Isten. Nyisd-meg te-
füleidet, Midőn téged hila, Tekints-
meg én igyemet, Mert régen ohajt-
lak.

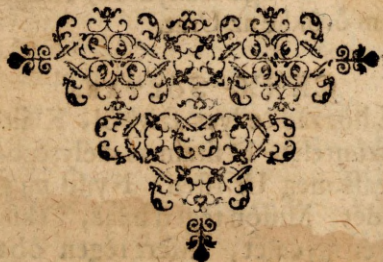

2. Ha Uram bűnünk szerint, Minket bűntetnél meg, Uram e' világ szerint, Ki álhathatna úgy meg? De a' te irgalmad nagy, A' téged felőkön, Es te engedelmes vagy, Hogy ditsirjen minden.

3. Ennékem reménységem, Vagyontsak Istenben, Es bizik az én szívem, Ő szent igéjében: En lelkem erős hittel, Az Urat ohajtja, Mint a' verratató éjel, A' verrattát várja.

4. Izraël az Istenben, Vessd reménységedet. Mert szent irgalmabővön. Nagy mefsze ki-terjett, ő segítő mindenben, Hivem könyörül, Az Izraëlt kegyessen, Kimentí bűnéből.

V E G E.

E' Könyv.

T A B L A J A.

Első Elmélkedés.

A' Christushnak bennünk való szö-	
zatrúl,	fol. 1
A' buzgóságért való könyörgés.	3
A' szűnek tisztaságáért.	5
Az Ur jó tettzésének véghez vite-	
léjért bennünk,	9
A' szűnek kegyesszándékáért,	10
Elmének figyelmetelenségéért,	12
A' bűnös embernek siralma.	16
Isten maga természetéhez hasonló	
dolgot kíván.	20
Az Istent ismerető léleknek bizodal:	23
Hogy Isten felől az elmélkedés men-	
nél nagyobanál gyönyörűségeb.	26
Valami embernek elméjét el-von-	
sza Istentől.	28
Az Istent szeretőknak belső munk:	31
Az jó léleknek kívánsága.	32

Második Elmélkedés.

I ntés a' mindennapi könyörgésre.	37
Könyörgés minden fel-serkensz.	49
Miképpen ajánlja ember magát Ist: ibid.	

Mutató tábla.

Reggeli imádság, Vasárnap.	41
Vallás-tétel. Hálá-adás.	44. 50
Reggeli könyörgés, Hettőn.	55
Vallás-tétel, Hálá-adás.	60. 65
Reggeli imádság, Kedden.	69
Vallás-tétel, Hálá-adás.	73. 77
Reggeli könyörgés, Szeredán.	81
Vallás-tétel, Hálá-adás.	85. 91
Reggeli könyörgés, Tsötörtökön.	97
Vallás-tétel, Hálá-adás.	102. 106
Reggeli könyörgés, Pénteken.	114
Vallás-tétel, Hálá-adás.	119. 122
Reggeli könyörgés, Szombaton.	124
Vallás-tétel, Hálá-adás.	127. 130
A' minket őriző Angyalért,	32
Ez életből való boldog ki-múlásért.	137
Könyörgés az óra ütéskor.	138
Az házból ki-menőknek könyörg.	139

Harmadik Elmélkedés.

Estvéli könyörgés.	144
Es többeket talál sz.	145. 148. 150
Lelki ismérteknék fel-serkentése.	146
A' büntül meg-oltalmaztatott emb.	155

Negyedik Elmélkedés.

Templomban menőknek köny.	163
Vallás-tétel a' bűnről.	165

Első

Mutató tábla.

Első könyörgés a' Sz. Háromság:	186
Második, Harmadik.	170. 172
Első az Atyához.	174
Fühoz.	176
A' Szent Lélekhez.	177. 178
Prædikatio előt-való köny.	182. 184
Prædikatio után.	185. 188. 190
Az-Isteni édefségrül.	194
Isteni ditsiretre indító könyörgés.	199
A' töredelmességért	202. 206. 211
Az Isteni szeretetnek buzgóság:	214
Hogy az Isteni édefség, &c.	216

Ötödik Elmélkedés.

AZ itiletről	224
Pœnitent: serkentő intés.	231. 234
Az embernek nyavalyáságárul.	240
E' világi keferúségrül.	246
Panasza a' kegyes ember:	248
Más azonrül.	253
A' kétségben eset ember vigaszt.	262

Hatodik Elmélkedés.

A' Christ9 szenvedésének le-írása	270
Könyörgések.	276. 278. 283
Miképpen terjessze ember az Atyá-	
nak eleiben az ő Fiának szenv:	288
Az jó	

Az jó léleknek bizodalma.	291
Az Atyának szeretetirül.	294
Hála-adás.	299. 303. 305. 308
A' Christus febeirül.	309. 310

Hetedik Elmélkedés.

H Atható módgya a' könyörgés.	313
A' bűnös embernek könyörg.	315
Más.	321. 324. 327. 332
Siralma a' bűnösnek.	337

Nyoltzadik Elmélkedés.

I Ntés az Ur Vatsorájára.	348
Hasznai a' Vatsorának.	349
Könyörg. Ur vatsor. előtt.	357. 360. 366
Az Ur Vatsorájának idején.	370. 371
Az Sz. Vatsora után.	373. 374. 376

Kilentzedik Elmélkedés.

A' Kereszt-viselesekül.	381
Békeséges tűrésül.	384
Könyörg. nyomorúság.	385. 386. 387
A' gonosz emberekért.	389
A' mi ellenséginkért.	392
Hirtelen riadásnak idején.	394
Az el hagyattatknak imádságok.	395
Hála-adása a' nyomorúságtól meg-	
szabadult embernek.	399

Tize-

Tizedik Elmélkedés.

M Iképpé kell e' világot megúnni	401
Bóldog meg-halásért.	403
Beteg emberek könyörgése.	408. 412
Tudomány tételek a' betegeknek	416
Könyörgés a' Betegekért.	418
Rövid imádság a' halálban.	419

Tizenegyedik Elmél:

A' mennyei Jerusalemrül.	421
Az örök életül.	423
A' meg-dicsőült lelkekrül.	426
Mitsoda a' mennyei boldogság.	428
Miképpen nyerhetni-meg az örök	
életet.	431

Tizenkettődik Elmél:

K önyörgés az Anyaszentegyh:	433
Tisztviselőkért.	435
Lelki Pásztorokért.	416
Békeségért.	438. 439
Tisztviselők könyörgése.	441
Házi gazdáknak.	443
Földi termésünkért.	444
Imádság dög-halál idején.	445
Jó útért.	446

Rendi

Rendi egynehány ide illő szép Sóltárokknak.

CXLVI.	Adgyad én lelkem az Ur.	35
v.	Ur Isten az én imádság.	139
XXIX.	Az egek beszélik, Es:	141
III.	Oh mely fokban vadnak,	159
VI.	Jövel Sz. Lélek Ur Ist. tölts	181
XXIII.	Az Ur énnékem őriző:	220
CXVI.	Szeretém és áldom az Ur:	223
CXVII.	Az Urat minden nemz.	224
LI.	Ur Isten kegyelmez-meg.	266
CIII.	Adgyad lelkem Uradat.	447
CXXX.	Te hozzád tellyes szivből.	449

